

KOLMAPÄEV, 21. OKTOOBER 2009

ISTUNGI JUHATAJA: Jerzy BUZEK

president

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 9.05)

2. Euroopa Ülemkogu ettevalmistamine (29.–30. oktoober 2009) (arutelu)

President. – Järgmine päevakorrapunkt on nõukogu ja komisjoni avaldused Euroopa Ülemkogu ettevalmistamise kohta.

Cecilia Malmström, *nõukogu eesistuja*. – (SV) Austatud president! Järgmisel nädalal toimub Euroopa Ülemkogu kohtumine. Meil on terviklik päevakord, mille paljud teemad mõjutavad meie kõigi heaolu. Arutame kliimamuutuste vastu võitlemise küsimusi, seda, kuidas EL rahandus- ja majanduskriisist välja viia, energiapoliitika edendamist ning ebaseadusliku sisserände probleemi lahendamist.

Euroopa Liitu aitab kõige paremini küsimuste lahendamiseks ette valmistada see, kui meil on Lissaboni lepingu osas selgus. Lissaboni leping tuleb jõustada nii ruttu kui võimalik, et saaksime lisaks muudele küsimustele jätkata tööd uue komisjoni ametisse nimetamiseks. Sellepärast arutab Euroopa Ülemkogu ka neid küsimusi.

Ma alustan küsimustest, mille vastu on minu teada Euroopa Parlamendis väga suur huvi. Järgmise nädala lõpus üritavad riigipead ja valitsusjuhid saada selgust Lissaboni lepingu ratifitseerimise ja selle protsessi jätkumise osas. Iirimaa ülekaalukas poolthääl ja Poola presidendi allkiri on andnud sellele tööle uue jõu, kuid nagu te kõik teate, ei saa leping jõustuda enne, kui kõik liikmesriigid on selle ratifitseerinud – 27st 26 on seda teinud, kuid me ootame ikka veel Tšehhi Vabariigi järel. Tšehhi alamkoda ja senat kiitsid lepingu heaks, mille järel 17 senati liiget esitas põhiseaduskohtule taotluse vaadata üle Lissaboni lepingu ja Tšehhi põhiseaduse kokkusobivus.

Loomulikult peame me austama Tšehhi Vabariigis toimuvat demokraatlikku arengut. 27. oktoobril, ehk teisisõnu järgmisel nädalal, peab põhiseaduskohus sellele teemale avaliku istungi. Me usume, et kohus teeb seejärel oma otsuse kiiresti, kuid see kuupäev ei ole ikka veel paigas. Nagu teate, olid president Klausil lepingule allakirjutamiseks ka teatavad eeltingimused. Me ootame ja üritame täpselt kindlaks teha, mis need nõudmised ja tingimused olla võivad. Euroopa Ülemkogu arutelu sõltub seega suuresti sellest, mis toimub Tšehhi Vabariigis. Tšehhi põhiseaduskohtu avaldus ja järgnev menetlus on otsustava tähtsusega, et teada saada, millal Lissaboni leping jõustuda saab.

Arutame Euroopa Ülemkogul ka ettevalmistusi, mida siiani on tehtud, tagamaks et lepingu jõustumine toimuks võimalikult lühikese ajaga. Sellega seoses esitab eesistujariik raporti, milles kirjeldatakse olukorda kõigis neis küsimustes. Raportis esitame liikmesriikide seisukohad nt seoses Euroopa välisteenistusega – arutame täna pärastlõunal seda – teenistuse raamide, selle õigusliku staatuse, personali ja rahastamisega. Olen tutvunud Elmar Broki raportiga, mille põhiseaduskomisjon esmaspäeval vastu võttis. Nagu ütlesin, arutame seda põhjalikumalt pärastlõunal.

Ma võin juba nüüd öelda järgmise nädala kohtumisega seoses, et sellest raportist saab suunis kõrgele esindajale, mille alusel ta saab lepingu jõustumisel kohe väga kiiresti esitada ametliku ettepaneku selle kohta, kuidas Euroopa välisteenistus toimima hakkab. Nõukogu peaks suutma selle ettepaneku väga kiiresti vastu võtta, loodetavasti mõne järgneva kuu jooksul. Me oleme Euroopa Parlamendiga arutanud paljusid kõnealuseid küsimusi ja loodame, et arutelud tulevatel nädalatel jätkuvad.

Kliimamuutused on Euroopa Ülemkogu kohtumise põhiteema. Meie eesmärk on, et ülemkogul võetaks vastu asjakohased otsused, sealhulgas rahastamise küsimusega seoses, et EL saaks jätkuvalt kanda vajalikku juhtivat rolli ja seeläbi panustada Kopenhaageni kohtumise edusse.

Eilsel Ecofini kohtumisel toimus rahastamise teemal pikk ja aktiivne arutelu. Eesistujariik andis kokkuleppele jõudmiseks endast parima, kuid otsustas lõpuks, et selles asjas peab otsuse langetama Euroopa Ülemkogu. Edasiminemiseks on mõnedes liikmesriikides vaja arutelu jätkamist. On äärmiselt tähtis jõuda kokkuleppele,

et see protsess jätkuda saaks. Rahvusvaheliste läbirääkimiste praeguses etapis oleme me vägagi teadlikud meie ees seisvatest raskustest. Seega võib EL, saavutades rahastamise küsimuses kokkuleppe, aidata meil läbirääkimistega tublisti edasi liikuda.

Euroopa Ülemkogu kohtumine toimub sobival ajal, kohe enne ÜRO Valitsustevahelise Kliimamuutuste Nõukogu läbirääkimiste istungit Barcelonas ja G20 rahandusministrite kohtumist St Andrews. Me jõuame Kopenhaagenis kokkuleppele ainult siis, kui kõik osapooled tegutsevad. Just praegu kohtuvad ELi keskkonnaministrid, et arutada kliimamuutustega seoses tehtud järeldusi. Eesmärk on luua terviklik pilt ELi seisukohtadest praegu läbiräägitavates küsimustes.

Keskkonnannõukogu järelduste oluline osa on anda selgust ELi pikaajalise heitkoguste vähendamise strateegia osas ja jõuda kokkuleppele, mis võib meil aidata täita meie otsust tõsta võrreldes 1990. aasta tasemega heitkoguste vähendamise eesmärki 20-lt 30%ni. Keskkonnannõukogu järeldustes käsitletakse ka otsuse tegemist seoses ELi läbirääkimistel tehtud ettepanekuga rahvusvahelise lennu- ja meretranspordi heitkoguste vähendamiseks, ELi arenguriikide meetmete strateegia väljaarendamiseks seoses investeringute mõõtmise, raporteerimise ja verifitseerimise ning sektormehhanismide rolliga, ja arendatakse edasi ELi strateegiat metsade raadamise ja nende seisundi halvenemise vastu võitlemiseks eesmärgiga kiirendada läbirääkimisi.

Euroopa Ülemkogul hinnatakse ka ELi uue finantsturgude järelevalve raamistiku loomisel tehtud edusamme. Nagu teate, jõudsid riigipead ja valitsusjuhid juunis väga ambitsioonikale kokkuleppele luua spetsiaalne asutus, mis vastutab ELi rahandussüsteemi makrojärelevalve eest, ja kolm panganduse, kindlustuse ja väärtipaberiturgude Euroopa järelevalveasutust. Septembri lõpus esitas komisjon oma õigusloomega seotud ettepanekute paketi. See on üks eesistujariigi absoluutsetest tipp-prioriteetidest ja me oleme paika pannud ambitsioonika ajakava. Meie eesmärk on saavutada kokkulepe kogu paketi kohta aasta lõpuks.

Seega on mul väga hea meel, et Ecofini nõukogu suutis eile astuda olulise sammu edasi ja saavutada laiapõhjalise poliitilise kokkuleppe uue makro-järelevalve asutuse loomiseks, ootamata arutelu riikide parlamentides. Rahandusministrid palusid samuti eesistujariik Rootsit jätkata dialoogi Euroopa Parlamendiga. Meil on selle dialoogiga väga head kogemused ning meie arust toimib see hästi.

Praegu on tähtis kasutada võimalust, et tegemistega nii kiiresti kui võimalik edasi liikuda. Me peame näitama, et anname tulevaste kriiside vältimiseks endast parima ning toetame jagatud vastutust sellega, et tagame meie tarbijate ja investorite usalduse taastumise rahandussüsteemi vastu.

Sooviksin samuti öelda paar sõna tööhõive kohta Euroopas – tean, et seda küsimust arutatakse Euroopa Ülemkogul. Oleme viimasel ajal näinud ettevaatlikke märke majanduse paranemisest. Arvatakse siiski, et olukord tööturul muutub veelgi hullemaks ja me siiski vajame stimuleerivaid ja toetavaid meetmeid.

Üks küsimustest, mida on oluline Euroopa Ülemkogul esile tõsta, on see, kuidas suudame hakkama saada kriisi tagajärgedega, pidades samal ajal kinni meie pikaajalisest eesmärgist suurendada tööjõupakkumist. Kõrge tööhõive tase on vajalik jätkusuutlikuks riigi rahanduseks. Kõrge tööhõive tase on ka vajalik majanduskasvu, inimeste heaolu ja sotsiaalselt ühtekuuluvama Euroopa huvides.

Sellega seoses tahaksin teile ka meenutada, mida me seoses väljumisstrateegiaga rääkinud oleme. Rahandusministrid on kinnitanud, et taastumine on reaalne, ehkki habras. Seega on oluline jätkata ekspansiivse rahanduspoliitikaga. Nõukogu kohtumisel toimunud läbirääkimiste põhjal jõuti kokkuleppele formuleerida strateegia kooskõlas Göteborgi mitteametlikul rahandusministrite kohtumisel arutatud põhimõtetega.

Sooviksin rääkida ka energiajulgeolekust. Kooskõlas 2009. aasta juunikuu järeldustega hindab Euroopa Ülemkogu järgmisel nädalal, mida on saavutatud energia infrastruktuuri (vastastikune sidumine) ja kriisimehhanismidega seoses. Oleme valmistanud ette aruande alates jaanuarist saavutatud edu kohta. Euroopa Ülemkogu võtab raportit arvesse.

Euroopa Ülemkogu võtab vastu ka ELi Läänemere piirkonna strateegia. Sellel teemal toimus parlamendi septembri istungjärgul väga tulemuslik arutelu. Riigipead ja valitsusjuhid kinnitavad eesistujariigi järeldused, mille üldasjade ja välissuhete nõukogu võtab vastu esmaspäeval. See strateegia moodustab tervikliku raamistiku meie ees seisvate väljakutsetega tegelemiseks ning ELi-ülesele majanduslikule, sotsiaalsele ja territoriaalsele ühtekuuluvusele kaasaaitamiseks. Ma olen veendunud, et see strateegia inspireerib teisi ELi-siseseid makropiirkondi ja tugevdab seega Euroopa integratsiooni. ELi Doonau piirkonna strateegia on juba kuju võtmas ning saab esitamisvalmiks Ungari eesistumise ajaks 2011. aastal.

Eesistujariik Rootsi saab ülima rahuloluga esitleda selle initsiatiivi tulemust, mis algatati loomulikult siin, Euroopa Parlamendis. Me loodame, et Euroopa Ülemkogu suudab ärgitada kõiki olulisi tegutsejaid aega

viitmata strateegiat ellu viima hakata. See on hädavajalik, juhul kui tahame leida lahendust tõsistele keskkonnaprobleemidele ning saavutada strateegia seatud eesmärgid.

Euroopa Ülemkogu annab samuti hinnangu edusammudele, mida on tehtud Vahemereriikide sisse- ja väljastõrjumise olukorraga seotud järelduste elluviimisel. Ülemkogu tervitab lühikese ajaga võetud meetmeid – näiteks Malta pilootprojekti käivitamine – nagu ka Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti loomisel tehtud edusamme. Märgitakse ka, et EL ja Türgi on uuesti algatanud sisse- ja väljastõrjumise kõnelused.

Me loodame, et Euroopa Ülemkogul kutsutakse liikmesriike üles solidaarselt tegema edasisi jõupingutusi hetkeolukorra lahendamiseks Vahemere piirkonnas ja töö jätkamiseks pikaajaliste lahenduste leidmiseks. Samuti ootame, et ülemkogul rõhutataks vajadust suurendada jõupingutusi rakendamaks ELi globaalset lähenemisviisi rände. Ülemkogul palutakse tungivalt tugevdada Frontexi ja viia sisse Frontexi mereoperatsioonide ühtsed reeglid.

Lõpetuseks toimub ka arutelu välissuhete üle. Juunis palus üldasjade ja välissuhete nõukogu vaadata üle, kuidas suurendada ELi osalust Afganistanis ja Pakistanis. Esialgset projekti arutati septembris Gymnichi mitteametlikul kohtumisel ja praegu arutavad liikmesriigid töörühmades detailset ettepanekut. Järgmisel nädalal toimuval välisministrite kohtumisel võtab EL vastu kava meie kohaloleku suurendamiseks Afganistanis ja Pakistanis. Kavas keskendutakse mõlema riigi ja nende institutsioonide suutlikkuse tõstmisele. On ülioluline, et seda kava oleks võimalik kohe ellu viia.

Vajame ulatuslikke rahvusvahelisi meetmeid, kui tahame muuta Afganistanis ja Pakistanis arengute kulgu. Üksnes sõjaliste lahendustega ei ole kunagi võimalik jätkusuutlikku lahendust saavutada. Ilma julgeoleku ja kontrollita ei ole majandusprogressi. Samuti on vaja investeerida demokraatlike institutsioonide loomisesse ja tsiviilühiskonna tugevdamisesse. Mõlemas riigis mängib EL sellega seoses üliolulist rolli. On olemas ühised probleemid ja piirkondlikud eripärad ning loomulikult ei läheneta mõlemale riigile ühtemoodi. Me arutame seda järgmisel nädalal Euroopa Ülemkogul ja loomulikult olen valmis kuulama ära täiskogu saadikute kõik kommentaarid ja küsimused.

(Aplaus)

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Austatud president! Olen üldiselt nõus sellega, mida Cecilia Malmström Euroopa Ülemkogu nimel öelnud on. Lubage mul esile tõsta kahte põhiküsimust: ühest küljest Lissaboni leping ja institutsioonilised küsimused ning teiselt poolt kliimamuutused ja Kopenhaageni kohtumise väljavaated.

Esiteks arvan ma, et Euroopa Ülemkogu peaks suutma vastu võtta Lissaboni lepingu jõustamiseks lõplikud otsused. Oleme juba pikka aega olnud teadlikud sellest, et uue lepingu ratifitseerimine ei ole kerge. On olnud palju tagasilööke ja nii mõnedki pettumused, kuid alati on selle lepingu puhul ülekaalukalt võideldud demokraatliku ja tõhusa Euroopa eest. Olen veendunud, et see käib ka viimase takistuse ületamise kohta, milleks on Lissaboni lepingu jõustamine nüüd, kus liri rahvas on sellele oma kindla toetuse andnud.

Ratifitseerimisprotsessi lõpuleviimisega Poolas võime nüüd öelda, et kõik liikmesriigid on Lissaboni lepingu demokraatlikult heaks kiitnud. Vaja on veel oodata ära ratifitseerimisprotsessi lõpuleviimine Tšehhi Vabariigis. Loomulikult peame me austama Tšehhi Vabariigis praegu toimuvat põhiseaduslikku menetlust, nagu ka peame vastama demokraatlikult väljendatud tahtele see leping jõustada. Tšehhi parlament demonstreeris selgelt oma demokraatlikku tahet ja ma loodan, et täielikku ratifitseerimist ei takistata kunstlike takistuste ja kunstlike viivitustega.

Olen juba sellele parlamendile rõhutanud, kui oluline on Euroopa Komisjoni ametisse nimetamisel viivitusi vältida. Me peame siiski tegema kõik, mis saame, et meil oleks Lissaboni leppele vastav Euroopa Komisjon, kuna praegu on Euroopas kriitilised ajad. Me peame suutma suunata positiivselt päevakorda, mida see parlament toetas, kui valis mind uueks ametiajaks presidendiks. Selleks, et seda saavutada ja et institutsioonid saaksid nõuetekohaselt tegutseda, on meil kindlasti vaja ratifitseerida Lissaboni leping, kui tahame, et meil oleks tugev, ühtne ja tõhus Euroopa Liit. Nii et ma tahan teha veel kord selgeks, et Euroopa Ülemkogu peab täitma oma kohustusi ning tunnustama kiireloomulisust ja et kui Euroopa institutsioonid ei saa korralikult toimida, siis toob see Euroopale kaasa reaalseid kulusid.

Samal ajal on praegu õige aeg jõuliselt rakendamisega seotud tööga edasi minna, et olla valmis lepingu jõustumiseks. Ma tean, et parlament on nimetatud tööle täielikult pühendunud. Mul on hea meel teha teiega koostööd, et tagada, et lepingust tulenev kasu saaks reaalsuseks nii kiiresti kui võimalik. Parlament on juba paljudes valdkondades tööd alustanud ja teinud suure panuse, selgitades oma ideid sellistes valdkondades nagu Euroopa kodanike initsiatiiv. Tean, et täna pärastlõunal toimub arutelu Elmar Broki Euroopa

välis teenistust (EEAS) käsitleva raporti üle. Raport on üles ehitatud väga õigele alusele, mis tagab, et nagu muudki lepinguga ette nähtud uuendused, muudab teenistus meie ühenduse süsteemi tugevamaks ja paremini toimivaks.

Ma tean, et algusest peale on väljendatud kahtlust, et EEAS on mingi valitsustevaheline organ, mis ei haaku Euroopa Liidu süsteemiga, kuid teenistus peaks Euroopa Liidu süsteemis kindlalt kanda kinnitama. Kindlasti peaks see tegema väga tihedat koostööd kõikide institutsioonidega, eelkõige komisjoniga. Teenistuse ettevalmistatud otsused võtab vastu komisjon või nõukogu, kui tegemist on ÜVJP küsimustega. Olen tegelikult veendunud, et teenistuse edukus sõltub sellest, mis tagab, et Euroopa Liidu tegevus välisasjades on rohkem kui tema institutsiooniliste osade summa. Kui ta suudab suurendada parlamendi demokraatlikkust, nõukogu kontakte riikide administratsioonidega ning komisjoni asjatundlikkust ja Euroopa visiooni, siis võib sellest teenistusest tõepoolest saada võimas vahend, mille abil Euroopa Liidul on võimalik saavutada maailmaareenil oma eesmärgid. Euroopa õigustikuga loodud välis teenistus, mille aluseks on ühenduse meetod, on Euroopa jaoks tugev teenistus ning suurepärane vahend, mille abil ühendatud Euroopa saab maailmas oma mõju suurendada.

Samal ajal peab Euroopa Ülemkogu poliitilise tegevuskavaga aktiivselt edasi liikuma. Ei tohi kaotada hoogu, millega reageerisime majanduskriisile, eelkõige mõjule, mis sellel on olnud tööhõivele. Me peame jätkama G20 tippkohtumisel kokkulepitud tööd. Peame tegema kõik, mis saame, et Euroopa Komisjoni esitatud finantsjärelevalvealased ettepanekud jõustuksid nii ruttu kui võimalik. Peame aktiivselt oma energiapoliitika kavaga edasi minema.

Ülemkogu ees seisev kõige olulisem poliitiline küsimus on Kopenhaageni kohtumine. Eurooplaste jaoks on esmatähtis Kopenhaageni kohtumise edukus, mis on ka kogu maailma ees seisev otsustava tähtsusega ülesanne. Kopenhaageni kliimakonverentsini ei jää enam 50 päevagi. Läbirääkimiste tulemused on visad tulema. Jälle kord peab Euroopa Liit võtma juhirolli ja hoidma hoogu üleval. Meie teatavaks tehtud sihid on inspireerinud teisi kiiremini tegutsema, kuid me kõik teame, et reaalseks ülemaailmse tegutsemise elustamiseks peame veelgi kaugemale minema. Meil on vaja arenguriike konkreetsete rahandusalaste ideedega abistada, nii nagu Euroopa Komisjon eelmisel kuul välja pakkus. Hinnanguliselt vajavad arenguriigid 2020. aastaks igal aastal lisaks 100 miljardit eurot. Suure osa sellest peaks saama kaetud riigisisestest vahenditega, nimelt suurtest arenevatest – kuid tähtsast majandusest – riikidest ja CO² turu arvelt, kuid vaja on ka ulatuslikku rahvusvahelist riiklikku rahastamist, kuhu Euroopa Liit peab andma oma õiglase osa.

Kopenhaageni pävakord ei puuduta ainult kliimamuutusi. See on loomulikult peaeesmärk, kuid kliimaga on seotud ka areng ja me ei tohiks seda väga tähtsat mõõdet unustada. See on ülisuur kohustus, eriti ajal, mil riikide eelarved on niigi surve all, kuid me teame kõik, et mida kauem me ootame, seda kõrgemad on kulud. Euroopa Ülemkogu ees seisev ülesanne on jällegi leida loomingulised lahendused, näidata, et Euroopa Liit seisab kliimamuutuste vastu ühise jõuna.

Esiteks tuleb Kopenhaagenis näidata, et heitkoguste vähendamise motivatsioon ei ole kadunud. Teiseks tuleb seal näidata, et me oleme valmis abistama neid, kes on selleks sammuks valmis. See oleks parim viis luua eeldused aktiivse Euroopa tekkeks, mille Lissaboni lepe kaasa toob – liikuda otsustavalt edasi tegevuskavaga, mis näitab, et Euroopa Liit toob oma kodanikele konkreetset kasu.

Ambitsioonika tegevuskava jaoks on meil vaja tõhusat institutsioonilist raamistikku, ja ma tulen tagasi oma esimese punkti juurde. Lissaboni leping on laienenud Euroopa esimene leping. Praegune põlvkond, eriti meie sõbrad Kesk- ja Ida-Euroopas mäletavad hästi aega, kui Euroopa oli jagunenud, kuid meie ei ole siin igavesti. Institutsioonid jäävad ja seega on meil vaja institutsioone laienenud Euroopale. Lissaboni leping on leping 21. sajandi Euroopale, millel on tugevad institutsioonid, mis suudavad saavutada konkreetseid tulemusi 27st ja tulevikus suuremast arvust liikmetest koosnevas Euroopas. Pelgalt institutsioonidest siiski ei piisa. Vajame tugevat poliitilist tahet oma eesmärkide saavutamiseks ja ma loodan, et selle kuu lõpus näitab Euroopa Ülemkogu seda tahet, et saavutada Kopenhaagenis tugev, ambitsioonikas tulemus.

(Aplaus)

Joseph Daul, *fraktsiooni PPE nimel*. – (FR) Austatud president, head kolleegid! Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon loodab, et järgmise Euroopa Ülemkoguga lõpeb pikaks veninud ebakindluse periood Euroopa institutsioonide osas ning et see annab vajaliku hoo uue komisjoni ja püsiva nõukogu eesistuja ja Lissaboni lepingus ettenähtud kõrge esindaja ametisse nimetamiseks.

Elkõige peab nõukogu võtma meetmed, mis on vajalikud majanduskasvu taastamise kiirendamiseks ning Euroopale parima positsiooni kujundamiseks, et luua töökohti, kuna kriis jääb kestma seni, kuni ei teki uuesti sotsiaalne ühtekuuluvus.

Esiteks, mis puutub institutsioonidesse, siis tahaksin kõigile meenutada, et Poola presidendi otsus lepe allkirjastada tähendab, et peale ühe erandi on kõik riigid teinud tee vabaks, et Euroopa saaks lõpuks ilma aega raiskamata edasi liikuda.

27. oktoobril, kaks päeva enne Euroopa Ülemkogu, uurib Tšehhi põhiseaduskohus lepingu kokkusobivust riigi põhiseadusega. Loomulikult me austame seda otsust, olgu see milline tahes.

Teisest küljest taunib meie fraktsioon seda, et hoolimata Tšehhi parlamendi poolt Lissaboni lepingu vastuvõtmisest, on Tšehhi president lagedale tulnud uue ettekäändega, miks allakirjutamisega venitada, ja me kõik teame, et tegu on vaid ettekäändega. Minu arust on kahetsusväärne, et teised riigid on tema jälgedes hakanud astuma ning nõuavad omakorda kinnitusi lepingu selle või teise aspekti kohta. Me ei tohi järele anda kiusatusale avada Pandora laegas ning ma õnnitlen eesistujariiki, kes on selle selgelt välja öelnud.

PPE fraktsioon loodab, et Euroopa Ülemkogu näitab selgelt, et Euroopa Liit ei nõustu venitamistaktikaga. Lepingut on vahetult või kaudselt toetanud kõik eurooplased ja nüüd peame edasi liikuma. Igaüks meist teab, et seni, kuni Euroopa avalikke arutelusid monopoliseerib institutsioonide teema ja Euroopal puuduvad vahendid, mis on vajalikud otsuste demokraatlikuks ja tõhusaks langetamiseks, ei ole võimalik reaalseid poliitilisi, majanduslikke ja ökoloogilisi küsimusi vajaliku kiiruse ja tõsidusega lahendada. Tunneme seda kõik praegu. Oleme patiseisus.

Parlamendil peab tulevaste volinike ärakuulamisega jätkama nii kiiresti kui võimalik ja võimaluse korral otsustama aasta lõpuks kõigi komisjoni ja nõukogu vabade ametikohtade täitmise.

PPE fraktsioon loodab samuti saada Euroopa Ülemkogult selgeid suuniseid majanduspoliitika kohta, järelduste tegemist Pittsburghi G20 kohtumise kohta, mille tulemused olid segatud, ja juba praegu näeme ajakirjandusest, et arvatakse, et seal ei toimunudki midagi.

Euroopa peab tegema kõik, mis saab, et võimaldada ettevõtetel saavutada taas piisav aktiivsus, et võtta tööle inimesi, kuid ka investeerida uuringutesse. Euroopa peab samuti tegema kõik võimaliku, et luua õiglane ärikeskkond.

Lõpetuseks, kliima osas ootan ma Euroopa Ülemkogult strateegiat, mis vastab olukorrale, s.t olukorrale, kus meie partnerid täidavad senivõetud kohustusi loiult, kui Kopenhaageni konverentsini on jäänud vähem kui kaks kuud. Esitan ühetimõistetava küsimuse: millist survet avaldame Ameerika Ühendriikidele, Hiinale ja kõigile tärkava majandusega riikidele? Mõõdukat ja viisakat survet või maksimaalset survet? Võin end õnnitleda palju tahan selle eest, et Euroopa on selles küsimuses olnud teerajaja, kuid ta ei saa olla ainus, kes teeb jõupingutusi võitlemaks globaalse soojenemise vastu.

Kopenhaageni tippkohtumiseni on ainult 50 päeva, mida pole palju, kuid seda on piisavalt, kui me teame, kuidas olla veenev. Seega palun teil, austatud president, rääkida meile, kuidas kavatsete neid 50 päeva ära kasutada.

Austatud president, head kolleegid! Euroopa Ülemkogu oktoobri istung on otsustava tähtsusega hetk, mis näitab meile, kas Euroopa on teadlik, et majanduse ja sotsiaalküsimuste vallas on vaja kiiresti tegutseda ning institutsioonidevahelistest tülidest tuleb üle saada. Minu fraktsioon PPE apelleerib iga ELi 27 liikmesriigi vastutustundele.

(Aplaus)

Hannes Swoboda, fraktsiooni S&D nimel. – (DE) Austatud president, Cecilia Malmström, José Manuel Barroso! Enne institutsiooniliste küsimuste juurde asumist tahaksin teha väikese märkuse Kopenhaageni kohta.

Teil on absoluutselt õigus, Cecilia Malmström, ja José Manuel Barroso omakorda kinnitas seda, et üks olulisematest otsustest, mille peame langetame, on seotud Kopenhaageniga. Meil on vaja siduvaid eesmärgi, mitte üldisi avaldusi. Selle saavutamine ei ole lihtne, sest ameeriklased ei ole veel oma õigusaktide koostamise protsessiga lõpule jõudnud. Järgmisel aastal peame võtma vastu ka mõned Kopenhaageni konverentsile järgnevad otsused. Protsessi lõpuks peavad siiski siduvad eesmärgid paigas olema. See on absoluutselt hädavajalik.

Teiseks, selles osas, mis puudutab finantsturge ja majandusolukorda, siis praegu makstavad preemiad on nii pöörased kui ka provokatiivsed. Eriti puudutab see Ühendriike, kuid nii saab see olema ka Euroopas. Tegu ei ole keskse probleemiga, kuid see näitab, kuidas paljud juhid ikka veel ei mõista, mida finantsturgude uus regulatsioon tähendab ja missugune on nende vastutus elanikkonna ees tervikuna. Cecilia Malmström! Ma mõõnan, et teil on õigus, et just tööhõivepoliitika peab olema prioriteetne. Asi ei ole ainult majanduse taastamise kavaga sisseviidud stiimulite säilitamises. On ka vaja rakendada uusi meetmeid, et tööhõivet soodustada.

Eile vastas komisjoni president Stephen Hughesi taotlusele jaatavalt. Mul on väga hea meel, et oleme jõudnud üksmeelele vähemalt selles osas, et järgnevatel aastatel peab tööhõivepoliitika olema meie tegevuse keskmes.

Nüüd tahaksin öelda paar sõna Lissaboni lepingu kohta. Esiteks, mis puutub president Klausl allkirja puudumist, siis ma eeldan, et põhiseaduskomisjoni otsus on positiivne. Ma leian, et Beneši dekreetide säärane kasutamine on vastuvõetamatu, et see küsimus võidakse võib-olla uuesti tõstatada ja et allkirjastamine venib. Tahaksin oma Tšehhi kaassaadikutele meenutada, et enne teie liitumist koostasime raporti Beneši dekreetide kohta – Cecilia Malmström, teie mäletate seda, sest tollal kuulusite te meie ridadesse –, milles analüüsisime, kas Beneši dekreedid võivad saada takistuseks Tšehhi Vabariiki liitumisele. Enamuse arvamus oli tollal, et ei seda ei juhtu. Praegu pole dekreetide mõju teistsugune, kuid küll oli neil mõju nende koostamise ajal. Kui me ütleme, et Beneši dekreedid ei olnud takistuseks Tšehhi Vabariigi liitumisele, siis tähendab see seda, et on vastuvõetamatu neid nüüd kasutada selleks, et mitte allkirjastada Lissaboni lepingut. Me peame oma arvamuse selles osas selgeks tegema.

Lissaboni lepingul on kaks põhieesmärki: ühest küljest suurendada demokraatiat Euroopas, sealhulgas parlamentaarset demokraatiat, eriti Euroopa Parlamendi osas.

(Vastuhüüded)

– te ei taha seda, sest te ei poolda suuremat demokraatiat – ja, teisest küljest, suurendada tõhusust. Cecilia Malmström! Praegu on teie väga oluliseks ülesandeks tagada järgnevate nädalate jooksul, et institutsioonide ja ametissenimetamistega seotud küsimused ei jääks teele ette. Eile ütles härra Barroso õigesti, et vajame nõukogu eesistujat, kelle üle meil puuduks mõjuvõim, kuid kes suudaks komisjoniga – ja siinkohal lisaksin, et ka parlamendiga – head koostööd teha ja kes usuks, et otsuste langetamise keskmes on ühenduse meetod. See on väga tähtis! Meil ei ole vaja nõukogu eesistujat, kes on edev, suudab kõiki pimestada ja üritab meile kotti pähe tõmmata. Meil on vaja nõukogu eesistujat, kes suudab meiega tõhusalt koostööd teha.

Loomulikult on meil vaja välisteenistust, mitte ainult presidendi mainitud põhjustel ja et tõhusate õigusnormide abil ühtsus ja ühine välispoliitika tagada, vaid ka parlamentaarse kontrolli huvides. Ei ole vastuvõetav, kui Lissaboni lepingust kaovad järsku punktid, mille eesmärk on tagada suurem parlamentaarne kontroll, ja mille tulemusena on see kontroll väiksem, juhul kui välisteenistus peaks loodama absoluutselt sõltumatuna.

Tean, et tuleb leida kompromiss. Te peate siiski teadma, et meie – koos raportöör Elmar Brokiga – nõustume täielikult komisjoni presidendiga selles osas, et on vaja selget struktuuri. Meie jaoks on jällegi otsustavaks teguriks parlamentaarne kontroll, sealhulgas kontroll välisteenistuse ja kõrge esindaja koostatud välispoliitika üle, kuigi tunnustame loomulikult nõukogu rolli. Kuna te olite kunagi osa meist ja olete selle eest välisasjade komisjonis võidelnud, näeme teis selles osas oma võitluskaaslast. Ma loodan, et suudame Lissaboni lepingut rakendada viisil, nagu see oli kavatsatud, et luua rohkem demokraatiat, parlamentaarset kontrolli ja tõhusamat välispoliitikat.

(Aplaus)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Hannes Swoboda! Te mainisite, et liitumise ajal kinnitati Tšehhi Vabariigile, et Beneši dekreetide pärast ei ole vaja muret tunda, kuna need on kehtetud. Olete te teadlik sellest, et nende dekreetide tõsised tagajärjed on siiani kehtivad? Seega, kui lähtume õigusriigi põhimõttest ja usume, et sellest põhimõttest juhindub kogu Euroopa, siis selles osas on Tšehhi Vabariigil ikka veel nii sudeedisakslaste kui ka ungarlaste osas lahendamata küsimusi.

President. – Hannes Swoboda! Kas te kommenteeriksite seda?

Hannes Swoboda, fraktsiooni S&D nimel. – (DE) Austatud president! Ma olen selle küsimusega sügavalt seotud, kuna Austrias elab palju sudeedisakslasi ja ma tunnistan nende õigusi, raskusi ja muresid. Me peame siiski mineviku kummutused ära unustama ja tulevikku vaatama. Tulevik ei ole seotud Beneši dekreetidega.

Tulevik on seotud vaba Euroopaga, vabade kodanikega, kelle õigused põhinevad põhiõiguste hartal. Selline on minu nägemus Euroopast.

Guy Verhofstadt, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Austatud president! „Rong on liikunud nii kiiresti ja nii kaugemale, et ma kardan, et seda ei ole võimalik peatada ega tagasi pöörata”. Tsiteerisin president Klausit ja arvatavasti on see ainus kord, kui ma olen temaga nõus, et rong on tõesti liikunud nii kiiresti ja nii kaugemale, et seda ei ole võimalik peatada ega tagasi pöörata.

Tegu on väga olulise president Klausit tsitaadiga, sest tundub, et ilmselt on ta aktsepteerinud tõsiasja, et Lissaboni lepingu jõustamist ei viivita enam miski. Minu arust on normaalne, et kui 27 liikmesriiki on selle ratifitseerinud ja heaks kiitnud, siis peaksime nüüd saama ka tema allkirja.

Ma arvan, et tema suhtumise muutumist võib seletada üksnes meie kõigi kindlameelsusega minna kogu protsessiga edasi, nii nagu Lissaboni lepingus ette nähtud, ja me peame lähipäevadel ja -nädalatel jätkuvalt nii toimima. Ma loodan, et tegu on päevade ja mitte nädalatega! Teiste sõnadega, minu arvates on parim viis president Klausit allkirja kindlustamiseks ja lepingu lõplikuks ratifitseerimiseks lihtsalt, Cecilia Malmström, minna edasi kogu protsessi ja rakendamisega. Ta väidab, et rong on liikunud nii kiiresti, et selle peatamine on võimatu. Seepärast peate te rongiga edasi liikuma.

Selles osas on hädavajalik, et nõukogu kiirendaks uue komisjoni ametisse nimetamise menetlust ja esitaks võimalikult kiiresti nõukogu eesistuja ja kõrge esindaja kandidaadid. Ma kordan, et see on parim viis näidata president Klausile, et tal on õigus, et rong liigub iga päevaga aina kiiremini ja tal pole muud valikut, kui lepingule alla kirjutada. Kui teie jääte ootele, jääb temagi. Kui te liigute edasi, siis kirjutab ta alla. See on minu arvamus.

Minu teine punkt puudutab välisteenistust. Ma loodan, et nõukogu jõuab selles osas kokkuleppele, kuid mitte lihtsalt ükskõik millisele kokkuleppele. Me peaksime vältima dubleerimist. Ma kardan, et oleme loomas kahte paralleelset struktuuri. Üks on komisjoni ja liidu delegatsioonid, nagu on uues lepingus ja mis koosneb praegu rohkem kui 6000 inimesest, kohalik kaader kaasa arvatud, kes töötavad komisjoni ja komisjoni presidendi heaks. Teine on uus välisteenistus, kus on mitu tuhat inimest kõrge esindaja heaks töötamas.

Kogu selle protsessi lõpuks on absoluutselt selge ja vajalik, et meil oleks ainult üks välisasjadega tegelev struktuur ja mitte paralleelstruktuur, mille ühel pool on komisjoni delegatsioonid ja teisel pool välisteenistused. Ma loodan, et me jõuame nõukogus kokkuleppele, kuid ma loodan ka, et see kokkulepe on väga selge selles osas, et komisjoni struktuure ei dubleerita nii, et komisjoni delegatsioonid on ühel pool ja välisteenistus teisel pool.

Rebecca Harms, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Austatud president, Cecilia Malmström, José Manuel Barroso! Tšehhi Vabariigi teemal sooviksin kõigepealt öelda, et mulle tundub, et president Klaus on väga halb kaotaja ja tema teod meenutavad teatavat poliitilist häbematust. Ma tahaksin teil paluda väga-väga tungivalt mitte reageerida halvale kaotajale, kes ilmselt ei austa isegi Tšehhi seadusi, sest ta ei austa põhiseaduslikku enamust, kes hääletas Tšehhi Vabariigi lepingu poolt, ja kes eirab Tšehhi Vabariigi õigusakte, nõudes Tšehhi Vabariigi loobumist põhiõiguste harta kehtivusest. Minu arust oleks sellega mindud seoses Tšehhi pahandustegijatega üks samm liiga kaugemale. Tšehhi Vabariigi kodanikud, kes on nii palju teinud Euroopa taasühendamiseks pärast seda, kui sakslased sealt pagesid, väärivad paremat. See on kõik, mis mul president Klausile öelda on.

(Aplaus)

Kliimamuutuste teemal, José Manuel Barroso, te olete harva mind kuulnud nõustuvat nii suures osas, nagu ma täna seda teen.

Ma olen väga, väga entusiastlik asjaolu üle, et te kordasite siin seda, kui oluline on eurooplastele võtta selge kohustus panustada teatav summa arenguriikide kliimakaitse meetmete rahvusvahelisse fondi.

Eile lugesin häbiga, et Luksemburgi läbirääkimistel osalenud Saksa rahandusminister võrdles neid pokkerimänguga. Ta ütles, et pokkerimängus ei näita keegi teistele, mis kaardid tal käes on. Ent Kopenhaageniks valmistumine ei ole kindlasti mitte pokkerimäng. Nagu proua Merkel ja teised Euroopa Liidu juhtivad poliitikud on korduvalt öelnud, on tegemist suurima väljakutsega. See on kõige suurem väljakutse, mis seisab siin planeedil koos elava inimeste kogukonna ees. Usun, et sellesse peab suhtuma tõsiselt.

Pärast 2020. aastat on vaja 100 miljardit eurot, et aidata arengumaadel täita kliimakaitsega seotud kohustusi, mis neile siis kehtima hakkavad, ja viia ellu oma kohandamismeetmeid.

See tähendaks näiteks Saksamaale 3 miljardit eurot alates 2020. aastast. Võrreldes sellega, mida me praegu majandusabipaketidena või finantssektori päästmiseks välja käime, on see kõõmes. Mul on häbi, et läbikukkumine Kopenhaagenis ja see kohutav piinlik pokkerimäng on vastuvõetavad. Eile Luxembourgis demonstreeritud Euroopa Liidu läbirääkimiste viis näitab, et tegu ei ole taganttõukava jõuga. Euroopa Liit ei ole võtnud juhi rolli maailma kliimakaitstes. Ta on hoopis üks edasimineku teel seisvatest suurimatest takistustest. Peate mõistma, et kõiki täna Luxembourgis ja järgmisel nädalal Brüsselis peetavaid läbirääkimisi jälgib kogu maailm.

Ma saan vaid kutsuda José Manuel Barrosot tungivalt üles veel kord tagama, et komisjon ei kalduks kursilt. Selle rahvusvahelise fondi rahastamine peab olema läbipaistvam. Oleme sellest kaks aastat, alates Balist, rääkinud. Cecilia Malmström! Ma usun, et rootslased on läbirääkimistel õigel teel. Peate jääma järjekindlaks ja austama parlamendi keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni hääletuse tulemust. Eesmärk on 2020. aastaks vähendada 30% CO₂ heitkoguseid. Kui me oma sihtmärke alandame, siis ei saavuta me kunagi kahekraadist eesmärki.

Mul on väga suur probleem nõukogu eesistujariik Rootsi usaldamisega. Ma usun, et te peaksite lõpuks veenma oma riiklikku ettevõtet Vattenfall, et nad loobuksid järjepidevalt ja piiramatult investeerimast kivisöesse kogu Euroopas, loobuma investeerimast põhiliselt sinna, kus sertifikaatide ostmise ei ole vajalik. Vattenfalli strateegia see osa töötab teie hea maine vastu, mis saadab teid maailma kliimaläbirääkimisteks ettevalmistamisel. Samuti paluksin teil tagada, et Vattenfall loobuks Saksa Föderatiivse Vabariigi vastu algatatud kohtumenetlusest Saksa keskkonnaseaduse muutmiseks Vattenfalli kivisöel töötavate elektrijaamade kasuks. Ma usun, et õnnetuseks on teil väike aga kiiresti kasvav plekk teie muidu nii plekitul mainel. Peaksite tegema kõik, et enne Kopenhaagenisse minemist oleksid teil asjad korras.

President. – Kolleegid! Palun pidage kinni teile eraldatud ajalimiidist. Teie sõnavõtt on väga tähtsad, kuid sellegipoolest on mul veel üks sinise kaardi küsimuse avaldus. Ma ei kavatse nõustuda kõikide siniste kaartidega, sest me peame oma aruteluga edasi minema. Hetke pärast on veel üks taotlus; kui tegu on kodukorra artikli 149 lõike 8 kohase taotlusega, siis olen ma sellega nõus.

Timothy Kirkhope, fraktsiooni ECR nimel. – Austatud president! Kas võiksin kõigepealt õnnitleda Rootsi valitsust eesistujariigiks saamise puhul üldiselt ja eelkõige selle puhul, kuidas olete üritanud edendada väga olulist kliimamuutuste küsimust ja lahendada meie ees seisvat majandus- ja rahanduskriisi. Ma arvan, et Fredrik Reinfeldt ja tema valitsus väärivad meie tänu selle eest, kuidas nad seda on teinud, kuid nagu paljude eesistumiste puhul, on nad pidanud alluma paljudele sisemistele institutsioonilistele kõrvalekaldumistele – sedapuhku on need seotud Lissaboni lepinguga.

Institutsiooniline teoloogia ei ole Euroopa kodanike prioriteet. Mida me vajame, on loomulikult Lissaboni tegevuskava, mitte Lissaboni leping.

Lissaboni tegevuskaval on õilis eesmärk: luua maailma kõige dünaamilisem ja teadmispõhisem majandus, mis oleks võimeline jätkusuutlikuks majanduskasvuks, tagaks suurema sotsiaalse ühtekuuluvuse ja keskkonna austamise 2010. aastaks.

See oleks pidanud realselt muutma miljonite inimeste elu ja tagama meie majandusele tulevikus kindla baasi, kuid nagu Fredrik Reinfeldt ise möönis, Lissaboni tegevuskava on läbi kukkunud.

Miks ei suuda me kunagi tegelikkuses saavutada tulemusi, mis on meie kodanikele olulised? Laakeni deklaratsiooni kiiduväärt eesmärke ei viidud tookord ellu ja nüüd seisab taas Lissaboni tegevuskava ees samasugune eesmärgi- ja saavutuspuudus.

Austatud president! Oleme nii lähedal ja samas nii kaugel ning jällegi peavad liikmesriikide majandust puudutavad algatused olema mõistetavad tavalisele inimesele. Töökohtade loomine ei peaks tähendama endisele peaministrile nõukogu eesistuja ametikoha loomist ega maailmaränduritest fanaatikutele välisasjade kõrge esindaja koha loomist.

Need kaks ametikohta ei aita sugugi ühtegi kitsikuses väikese ja keskmise suuruse ettevõtet meie riikides. Nad ei too leevendust kriisile, mille all kannatavad praegu miljonid perekonnad.

Ning institutsioonilised muudatused ei aita kaasa kliimamuutustele. Meie maailma ähvardavatele suurimatele ohtudele tuleb vastu astuda ning vaja on leida praktilised ja elluviidavad lahendused. Tuhandeid lehekülgi

katva tekstiga, millest enamik on meie kodanikele arusaamiseks liiga keerukas, me lihtsalt raiskame puid, mida me peaksime kaitsma.

Avaldame maailma kogukonnale survet, et me ühineksime meie planeedi päästmiseks meie tulevastele põlvkondadele ja mitte neile, kes ei jaga täielikult mõnede inimeste entusiasmi Euroopa institutsioonide osas.

Vaatamata kõigele sellele loodan ma, et Rootsi eesistumine suudab talle jäänud aja jooksul ja tõesti tippkohtumise ajaks keskendada kõigi Euroopa juhtide tähelepanu inimeste põhiprobleemidele – need on majandust, Euroopat ja tõepoolest ka kliimamuutusi puudutavad küsimused, millele nad keskendusid oma eesistumise perioodi alguses. Soovin neile kõike head järelejäänud ajal ja tänan neid seni tehtud töö eest!

Lothar Bisky, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (DE) Austatud president, Cecilia Malmström, José Manuel Barroso! Viimasel kolmel kuul on palju spekulieritud personaliküsimuste ja Lissaboni lepingu võimaliku jõustumise üle, mille minu fraktsiooni on kolmel heal põhjusel tagasi lükanud.

Õeldes lihtsustatult, kõigepealt me tahame, et sotsiaalset Euroopat eelistataks radikaalsele turuorientatsioonile. Teiseks tahame me sõjalise võimsuse arendamise asemel relvitustamist ja kolmandaks eelistame suuremat vahetut demokraatiat eliidist koosnevale Euroopale.

Me peaksime lõpuks hakkama tegelema konkreetsete sisuliste küsimustega. Ajal kui me vaidleme nimede ja ametikohtade üle, kaotab aina rohkem inimesi töö. Pangad loomulikult päästeti. Samal ajal kutsus José Manuel Barroso meid üles lõpetama majanduse taastamise kavad ruttu – eile seati tähtajaks 2011. aasta – ja kiiresti vähendama liikmesriikide eelarvepuudujääke. See tähendab palkade ja pensionide vähendamist, avalike teenuste ja sotsiaalkindlustusvahendite kärpimist, käibemaksu tõstmist ja kollektiivlepingute sõlmimata jätmist. Üks näide selle kohta on Saksamaa äripindade puhastustöötajate streik, mis kestab kolmandat päeva.

Need probleemid mõjutavad Euroopa inimesi ja nende küsimustega peaks nõukogu tegelema. Selle asemel on keskendutud Lissaboni lepingu täiendamisele, et Tšehhi president sellele oma allkirja annaks. Kui see on tõesti nii lihtne, kui see praktikas tundub olevat, siis palun valitsusjuhtidel hoolikamalt mõelda Lissaboni lepingu sotsiaalse progressi klauslile. See oleks palju asjakohasem.

Parlamendi ametiaja alguses tehti mitmeid positiivseid ettepanekuid sotsiaalsema Euroopa poliitika kohta. Need ei puudutanud ainult sotsiaalse progressi klauslit. Need olid rohkem seotud Euroopa uue majanduse taastamise kavaga, et luua ja säilitada töökohti, suurendada investeeringuid ja jätkusuutlikku keskkonna kasvu.

Kutsuti üles sõlmima Euroopa tööhõive pakt paremate ja rohkemate töökohtade loomiseks, võrdse töötasu tagamiseks, töötajate õiguste suurendamiseks ja töötingimuste parandamiseks. Arutleti liikmesriikide vahel solidaarsuse suurendamist ning sotsiaalkindlustus- ja pensionisüsteemi jätkusuutlikkuse tagamist.

Ma ei ole veel näinud ühtegi strateegiat liikmesriikide või komisjoni poliitikas, mis võiks meid viia nende eesmärkide saavutamise suunas. Loomulikult peab nõukogu arutama uue komisjoni ametisse nimetamisi ja Lissaboni lepingu võimalikku muutmist. Siiski tuleb keskenduda minu mainitud probleemidele ja nende lahendamisele. Sellest sõltub minu fraktsiooni hääletamine volinike kolleegiumi suhtes.

Nigel Farage, *fraktsiooni EFD nimel*. – Austatud president! José Manuel Barroso ütles täna hommikul, et kõik liikmesriigid on lepingu demokraatlikult ratifitseerinud. See ei ole tõsi. Briti inimesed ei ole saanud oma sõna öelda, ehkki neile seda lubati, ja kuni meil ei ole antud küsimuses referendumit toimunud, keeldun ma selle lepingu seaduslikkust tunnistamast.

(Vastuhüüded)

Praegu on kõigi pilgud president Klausil ja sellel, mida ta järgmisel nädalal teeb või ei tee, ja see on huvitav. Ma tean, et te kõik vihkate president Klausit, sest ta usub rahvuslikku demokraatiasse.

(Vastuhüüded)

Kuid see, mida ta teeb, on Tšehhi rahvuslike huvide eest seismine ja nende kaitsmine. Ta kardab sakslaste nõudeid sudeetide varale ning olles kuulnud Saksa poliitikuid sellel teemal arutlevat, arvan ma, et tema hirm on täiesti õigustatud.

Nii et, president Klaus, pidage vastu! Kui te ei saa, mida tahate, siis ärge alla kirjutage! Kui nad annavad teile, mida te tahate, siis tuleb leping uuesti 25 liikmesriigis ratifitseerida, mis tähendab, et britid saavad referendumi, ja ma olen kindel, et demokraatidena tahate te kõik näha Briti referendumit lepingu osas. Mina küll tahan.

Ja ma olen mõelnud, kas pärast tippkohtumist saame me tõesti endale uue Euroopa imperaatori? Kas selleks saab Tony Blair koos oma keisrinna Cherie'ga? Noh, ma jõudsin järeldusele, et ma tahan Tony Blairi. Palun kindlasti valida Tony Blair, mees, kes mitte millegi eest andis ära kaks miljardit naela Briti tagasimaksest; mees, kes lubas meile põhiseaduse referendumit ja seejärel keeldus seda meile andmast.

On täiesti selge, et selles Euroopa Liidus on tasu oma rahva reetmise eest tõepoolest kõrge. Nii et palun valige Tony Blair! Sellega viite Briti inimesteni teadvusse kohale tõsiasja, et selles Euroopa Liidus ei ole olulised valitud esindajad, vaid kõrged ametid saavad endale inimesed, kes loobuvad oma riigi demokraatiast Euroopa Liidu kasuks. Palun, palun andke meile Tony Blair esimese Euroopa presidendina!

Diane Dodds (NI). – Austatud president! On pettumust äratav, – kuid mitte ootamatu – et nõukogu ja komisjon on otsustanud Lissaboni lepingu läbi suruda. Ma tean, et see ei ole siinsel täiskogul populaarne, kuid ma usun siiralt, et Ühendkuningriigis peaks toimuma lepingu üle referendum. Ma ei saa aru, miks nii konservatiivid kui ka leiboristid ei taha seda lubada.

Täna hommikul tahaksin siiski juhtida teie tähelepanu, minister, eelkõige finantskriisile, mis jätkuvalt Euroopat vaevab. Eile õhtul osutas Inglise panga president Mervyn King sellele, et Ühendkuningriigis on pankadele laenatud ligi triljon naela. Tõepoolest, ta osutas sellele, et mitte kunagi pole nii vähesed nii palju raha nii paljudele inimestele võlgu olnud ja seda nii vähesel määral reformiga. Mervyn King läks kaugemale, osutades, et pankade reguleerimisest ei piisa, vaid et panganduskriisi südames on moraalne dilemma, kuna rahandus- ja pangandusametid teadsid, et nad on põrumiseks liiga suured ja et maksumaksja, olgu ta siis Ühendkuningriigist või mujalt Euroopast, peab nad alati välja aitama, hoolimata sellest, mis kriisiga tegu. See on väga tõsine süüdistus, minister, ja see tuleb pangandusmaailma enda juhtfiguurilt. Tuleb leida tahe see moraalne dilemma nõukogu kohtumistel lahendada ja antud täiskogu sooviks teada, missugune see tahe on ja kuidas seda ellu viiakse.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Austatud president! Täna teid võimaluse eest teha praegu mõned märkused, ehkki ma jään siia loomulikult arutelu lõpuni.

Ma tahaksin kõigepealt vastata Guy Verhofstadtile. Ei, ma arvan samuti, et rongi kinni pidada ei ole võimalik. Ma loodan, et rong jõuab jaama väga-väga varsti. Ma võin kinnitada nii härra Verhofstadtile kui ka austatud saadikutele, et eesistujariik Rootsi on olnud väga tihedas kontaktis Tšehhi Vabariigiga ja me loodame õige pea anda täpsema ja kindlama vastuse küsimusele, mis lepingust saab ja kuna. Nagu teiegi, tahame me, et asjad asetuksid paika nii kiiresti kui võimalik, seda nii täitmist ootavate ametikohtade kui ka Euroopa parlamendile äraakuulamiseks esitatava volinike nimekirja osas. Tippkohtumise ajal võtame me vastu kõik vajalikud otsused, mida on võimalik võtta. On tehtud kõik ettevalmistused Lissaboni lepingu jõustumiseks kohe, kui kõik on selle ratifitseerinud.

Ma sooviksin samuti väljendada oma tänu kõikide fraktsioonide saadikute toetusele, mida nad on näidanud eesistujariigi tipp-prioriteedi osas, s.o jõuda Kopenhaagenis kokkuleppele. See on ääretult tähtis. Euroopa olul lasub tohutu vastutus lahendada rahastamise küsimus, et näidata, et kanname oma osa globaalsest vastutusest ja suudame saata välja asjakohased signaalid.

Joseph Daul! Meil on teiste tegutsejatega väga jõulised kontaktid. Vaid mõne nädala pärast on meil tippkohtumine Venemaa ja Hiinaga, samuti USAga, ning loomulikult on aruteludes nende riikidega esikohal kliima ja energiaga seotud küsimused. Samuti toimuvad töögruppide kohtumised ja kümne päeva pärast ka Barcelona tippkohtumine. Lisaks kohtuvad St Andrews rahandusministrid, nii et on palju võimalusi nendel teemadel rääkida. Ma ei ole seniste tulemustega rahul, kuid olen täiesti optimistlik selles osas, et Kopenhaagenis suudame kokkuleppele jõuda. Inimesed kogu maailmas ootavad meilt seda.

Ma usun samuti, et on väga hea, kui EL suudab näidata finantskriisi lahendamise seoses tulemusi. Kuigi praegu on näha mõningaid positiivseid märke, ei tohi me siiski unustada, et meil peavad paika saama uued järelevalveorganid, et olla paremini ettevalmistunud sarnaste kriiside vältimiseks tulevikus ja et suudaksime need õigel ajal ära tunda. Seega loodan ma, et jälgimissüsteemid ja makrojärelevalve asutus luuakse nii ruttu kui võimalik.

Institutsioonilised küsimused on ääretult olulised. On oluline, et Euroopa Liit suudaks langetada otsuseid ja teeks seda demokraatlikult ja tõhusalt. Selles osas on Lissaboni leping oluline instrument. Samal ajal ei võida

Euroopa Liit iialgi oma kodanike usaldust, juhul kui me spetsiifilistes küsimustes tulemusi ei saavuta. Inimesed kogu maailmas, mitte ainult Euroopa Liidus, on mures majanduskriisi ja keskkonnaküsimuste lahendamise pärast. Kui suudame edasi liikuda ja saavutada tippkohtumisel ja hiljem sügisel tulemusi, siis usun, et see loob väga hea aluse suuremale legitiimsusele ja usaldusele Euroopa institutsioonide vastu.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – (FR) Austatud president! Minu arvates esitasid Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni esimees Joseph Daul ja Rebecca Harms väga olulisi küsimusi.

Kuidas saame me tagada edu Kopenhaagenis, eriti kui teised partnerid samamoodi ei pinguta? Tegelikult on raskusi, sest mõnedes arenguriikides puudub selgelt soov võtta konkreetne kohustus heitkoguseid vähendada. Arenguriikide suurimad majandused ei soovi samuti sobitada oma riiklikke leevenduskavasid globaalse kokkuleppega ning hetkel puudub ka usutav finantsplaan.

Niisiis, mida sellisel juhul teha?

Esiteks, ma usun, et praegu pole aeg Euroopal oma ambitsioone alla suruda. See annaks negatiivsele elemendile ettekäände mitte pingutada. Järelikult on meie ülesanne olla jätkuvalt ambitsioonikas ja juhtrollis, kuid samal ajal, ja siinkohal vastan konkreetselt Joseph Daulile, anda teada, et meie pakkumine, eriti meie finantspakkumine, on tingimuslik. Oleme valmis aitama riike, kes teevad ehtsaid jõupingutusi heitkoguste vähendamiseks. Seega on oluline teha tingimuslik finantspakkumine, kuid meie ambitsioonide allasurumine oleks viga.

Ma usun edu võimalikkusse Kopenhaagenis. On ka positiivseid külgi. Ameerika Ühendriigid on taas liitunud läbirääkimistega. Tuletan meelde, et mõned aastad tagasi ei osalenud Ameerika Ühendriigid tegelikult protsessis, kuid praegu on nad läbirääkimistega seotud. Tuletan meelde ka seda, et Austraalia ja Jaapan on teada andnud ambitsioonikatest eesmärkidest – hetkel küll loomulikult mitte siduvalt, vaid poliitilisel tasandil. Isegi Hiina, Mehhiko, Brasiilia ja Lõuna-Korea on teatanud ambitsioonikatest riiklikest kavadest, kuid ei ole veel nõus nende sobitamisega globaalse kokkuleppega.

Seega rõhutagem positiivseid külgi ja loogem selline dünaamika ja ma loodan, et selle kuu lõpus toimuv Euroopa Ülemkogu ei anna laskemoona skeptikutele ja Cassandratele, kes juba praegu räägivad varuplaani vajadusest. Ma olen juba öelnud, et varuplaani ei ole, kuna varuplaneeti ei ole. Mida me tegema peame, on keskenduda ja kasutada ära Kopenhaageni pakutavat ajaloolist võimalust.

komisjoni president. – Minu viimane punkt on väljendada oma üllatust. Ma ei oleks iialgi arvanud, et antud parlamendi Briti saadik seaks kahtluse alla sellise suurepärase institutsiooni nagu Briti parlament. Briti parlament oli ja on Britannia üks suuremaid panuseid tsivilisatsiooni.

(Aplaus)

Teeme selle selgeks. Briti valitsus pidas lepingu üle läbirääkimisi. Briti valitsus kirjutas lepingule alla. Briti parlament – ülemkogu ja alamkoda – kiitis lepingu heaks. Tema Majesteet kuninganna ratifitseeris lepingu. Ühendkuningriigi ratifitseerimisdokumendid on hoiul Roomas.

Seega on Ühendkuningriik ratifitseerinud Lissaboni lepingu ja ma loodan, et kõik – eelkõige Briti saadikud – austavad Briti demokraatlikku korda.

(Aplaus)

Othmar Karas (PPE). – (DE) Austatud president, head kolleegid! Nigel Farage lahkub nüüd. Ma loodan, et kedagi siin kogul ei vihasta see, mida ta meie kohta mõista andis. Vihkamine on vastuolus Euroopa eetosega ning Euroopa Liidu Ühenduse suurimad vaenlased on egoism, proteksionism ja natsionalism.

Teiseks ma loodan, et siin saalis ei ole kedagi, kes vastandaks parlamentaarset demokraatiat kodanikele ja kes näeks lõhet meie ja meie kui kodanike esindajate töö vahel, nagu ta mõista andis.

Oleme kõik tippkohtumise eel näinud sädemeid lendamas ja me ootame põhiseaduskohtult otsustavat, vabastavat lahendust. Me ootame, et nõukogu täidaks oma kohustuse Euroopa ees, et ta ei laseks end ühel isikul pantvangis hoida ja võtaks vastu vajalikud otsused personali, institutsioonide, ajakava, sisu ja rahaliste vahendite kohta.

Ent ma kutsun valitsusi ka üles volinike valimisel ja ametisse nimetamisel mitte lähtuma madalaimast ühisest nimetajast, vaid leidma parima lahenduse ühendusele, mille osaks me kõik oleme. Ma kutsun valitsusi üles volinike valimisel mitte mängima vanu tuttavaid parteipoliitilisi mängu, vaid lähtuma valimisprotsessis

ühisest vastutusest Euroopa ees. Ma kutsun komisjoni presidenti üles kehtestama volinikele ja liikmesriikidele ambitsioonikad nõuded.

Minu teine punkt puudutab finantsturgude järelevalvet. Ma tervitan makrojärelevalve ettepanekuid, kuid need ei ole läinud piisavalt kaugemale. Me vajame ka mikrojärelevalvet ja minu arust vastab komisjoni ettepanek madalaimale ühisele nimetajale, miinimumile. Me peame minema kaugemale. Me peame asutama Euroopa finantsturgude järelevalveasutuse, millel on sarnaselt Euroopa Keskpangaga volitused vajalike meetmete võtmiseks.

(President katkestas sõnavõtja)

Jo Leinen (S&D). – (DE) Austatud president! Vaclav Klausi nõue täiendada põhiõiguste hartat on nii meelevaldne kui ka üleliigne. Sellele on siiski lihtne vastu väita, sest harta viitab ainult ELi õigusele ja kehtib tuleviku suhtes. Seega peaks nõukogu vajadusel esinema poliitilise avaldusega. Siis peaks mõne nädala jooksul toimuma lepingu ratifitseerimine, mida me oleme oodanud üheksa aastat.

Euroopa Ülemkogu peab tegema vajalikud ettevalmistused, kuid ei tohiks teha järeldusi kiirustades. See käib ka Euroopa välisteenistuse kohta. Teenistuse kontseptsiooni kohta ettepaneku tegemise eest vastutab kõrge esindaja, mitte nõukogu bürokraatia. Ma palun seega nõukogu presidentuuril tagada, et teenistus ei oleks ühes suunas kaldu, vaid sobituks ühenduse süsteemiga, nagu José Manuel Barroso on öelnud.

See leping annab meile ühise energiapoliitika ja ühise kliimakaitsepoliitika õigusliku aluse. Ma saan ainult loota, et pilved hajuvad enne Kopenhaagenit, sest me ei tohi jätta neid küsimusi kuni konverentsini lahtiseks. Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon on esitanud selgeid nõudmisi, sealhulgas ka rahastamisega seotuid. Ma loodan, et järgmise nädala tippkohtumisel jõutakse rahastamise kontseptsiooni osas kokkuleppele. Lisaks on meil vaja ELi sees koormat jagada. Saksamaa ja teised riigid peavad andma teed, sest vajame õiglast kokkulepet nii ELis kui ka ELi ja kogu maailma arenguriikide vahel.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Austatud president! Tahaksin esitada kolm küsimust.

Esiteks, kliimamuutuste küsimus. Igaüks näeb, et Euroopa Liidul on eriline kohustus Kopenhaagenis maailma riike juhtida. Selleks peame olema nõudlikud ja ambitsioonikad oma eesmärkide osas, kuid me peame ka tunnistama võlga, mis meil arenguriikide ees on. Kõik riigid peavad olema nõus andma kohase rahalise panuse. Kui me ei suuda solidaarsust üles näidata, siis see ei toimi.

Minu teine punkt käsitleb sisserännet. Ilmselt on hea parandada Frontexi tööd, kuid kui me tahame ka tegelikult Lõuna-Euroopa riike aidata, siis peame liikuma varjupaigaõiguse harmoneerimise suunas, vaatama uuesti läbi Dublini konventsiooni ning, mis peamine, panema lõpuks aluse tõelisele sisserändepoliitikale. Ma usun, et ainult nii on võimalik seda küsimust rahulikult ja vastutustundlikult lahendada.

Lõpetuseks, kolmas küsimus on välispoliitika. Nõukogu läheb välisteenistuse küsimusega edasi. Väga hea! Arvatavasti saame endale kõrge esindaja. Väga hea! Siiski oleks veelgi parem rääkida ühel häälel, vähemalt maailma raputavate konfliktide osas. Eelkõige pean ma silmas Afganistani, kuhu saadetud Euroopa sõdurite arv on peaaegu sama suur kui USA sõdurite arv.

3. novembril toimub ELi–USA tippkohtumine ja eurooplastel lasub eriline vastutus. Nad peavad tegema ettepaneku strateegia kohta, mis ei ole ainult sõjalise sisuga. Kui meie seda ei tee, ei tee seda keegi!

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Austatud president, head kolleegid! Lissaboni leping on teoks saamas ja nüüd on aeg tulevikku vaadata. Me peame Euroopa sotsiaalsemaks, keskkonnasõbralikumaks ja demokraatlikumaks muutma. Eelkõige nendes valdkondades on joonele jõudmiseks palju teha.

Ma sooviksin, et Euroopas ei peaks kodanikud end pelgalt vaatlejateks või Euroopa Ühenduse objektideks, vaid subjektideks. Ma sooviksin näha Euroopat, kus inimesed tunnetavad, et Euroopa on tema kodanike jaoks, kuid selle saavutamiseks on vaja palju teha.

Ma ütlesin, et Lissaboni leping on teoks saamas, kuid just selles osas on võimalik kergelt kursilt kalduda.

Ma olen pettunud, et ratifitseerimisprotsessi lõpuleviimise eelõhtul on suurenenud Euroopa eetose ja Euroopa õiguse häbitud rikkumised. Ühe Euroopa riigi president proovib nõuda oma rahvalt, oma riigilt ja kogu Euroopalt lunaraha. Nüüd selgitab ta järsku, et tema riigi suhtes ei peaks põhiõiguste harta kehtima. Kui see, mis ma eile teada sain, on tõsi, siis on talle seda isegi lubatud. See oleks tõesti ennekuulmatu ja mul oleks hea meel, kui olukorda selgitatakse ning kinnitatakse, et mingeid selliseid lubadusi pole antud. Vastasel juhul

tundub, et oleme naasmas keskaega, kui despootidest valitsejad andsid oma alamatele vaid selliseid õigusi, mis neile sobisid. Kuid me ei ela keskajas, me elame Euroopas ja Euroopa aluseks on seadused ja demokraatia.

Tšehhi parlament ja senat on juba hääletanud lepingu poolt ilma selliseid nõudmisi esitamata. Loomulikult talitasid nad nii heal põhjusel, sest nad soovivad, et põhiõiguste harta Tšehhi Vabariigis kehtiks. See on nimetatud lepingu südames ja me ei tohiks lubada, et keegi rebiks südame lepingust välja, omamata selleks head põhjust.

Põhiõigused on kõigi kodanike võõrandamatud õigused, mille teostamist ei tohiks võimaldada ainult valitutele. Euroopa aluseks on seadused, demokraatia. Euroopa ei ole turg. See tähendab, et peame ära hoidma, et põhiõiguse hartaga seoses tehakse selliseid kohutavaid tehinguid ja mitte mingil juhul ei tohi me seda lubada ega kahtluse alla seada. Ei tohi lasta seda läbiräägitavaks muuta ega Euroopal turuplatsiks muutuda.

Need sündmused näitavad, kui tähtis on meie jaoks suurendada Euroopas demokraatiat.

(President katkestas sõnavõtja)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Austatud president, minister, volinik, head kolleegid! Ma sooviksin vastata eelmisele sõnavõtule. On ilmselge, et Euroopa Ülemkogu järjekordsel kohtumisel domineerivad institutsioonilised ning Lissaboni lepingu ratifitseerimisega seotud küsimused. ELi edasise arenguga seotud aruteludes peaksime me minu arvates üksteise suhtes vaoshoituks jääma, kuid austama samal ajal rahulikult eri liikmesriikide sõltumatuid otsustusmehhanisme ja nende põhiseaduslikke instantsse.

Nüüd läheksin ma oma teema juurde tagasi. Isiklikult arvan, et makroregionaalne strateegia ei ole sugugi vähem tähtis aruteluteema ülemkogu päevakorras. Austatud president, head kolleegid! Juba eelmises parlamendis sai kokku lepitud, et Läänemere regioon sobib pilootprojektiks, mille eesmärk on ellu viia ELi makroregiooni strateegia. Seega on mul hea meel, et see konkreetne nõukogu otsus tõenäoliselt ratifitseeritakse.

Samal ajal usun ma, et on tulnud aeg hakata mõtlema selle pilootstrateegia kordamisele. Kui selles kontekstis heita pilk Euroopa kaardile, siis näeme, et suurimad erinevused, olgu need siis majanduslikud, sotsiaalsed või kultuurilised, on ikka veel endise sotsialistliku bloki ja Lääne-Euroopa kapitalistlike riikide vahel. Neid erinevusi tunnetab hästi ka siin parlamendis. Kaksikümend aastat pärast Berliini müüri langemist räägime me ikka veel vanadest ja uutest liikmesriikidest. Kaksikümend aastat pärast sametrevolutsiooni kohaldame me ikka veel erandeid inimeste vabale liikumisele, kasutades töötajate vaba liikumise suhtes üleminekuperioode. Need on täiesti ilmsed takistused, mis tuleb süstemaatiliselt välja juurida...

(President katkestas sõnavõtja)

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Austatud president! Nõukogu ja komisjoni avaldused seoses läheneva Euroopa Ülemkogu tippkohtumisega annavad märku Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide valitsuste rohujuurevastasest poliitikast, uuest rünnakust tööliklassi vastu. Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide valitsuste, olgu nad siis parem- või vasakpoolsed, peamine eesmärk on kaitsta monopolide jätkuvat kasumite teenimist, milleks nihutatakse kogu Euroopa Liidus kapitalistliku majanduskriisi koorem töölikklassile.

Samal ajal kui Euroopa Liit on toetanud monopolistlikke peemoteid sadade miljardite eurodega, ja välistatud pole ka uus rahastamisvoor, siis eelistatakse uues faasis kapitalistlike ümberstruktureerimiste kiirendamist, mida planeeritakse Lissaboni strateegia raamistikus. Töötajatevastase rünnaku epitsentris on kaheksatunnise tööpäeva ja kollektiivlepingute kaotamine ning turvalise paindlikkuse ja ajutiste ning vähetasustatud töökohtade üldistatud rakendamine kohalike töölepingute ja internatuuride tugevdamise teel. Sotsiaalkindlustus-, tervishoiu-, heaolu- ja haridussüsteemid heidetakse Prokrustese süngi, tehakse laiaulatuslikke muudatusi tööliste kahjuks, sillutades edasi teed monopolistlikele ärigrupeeringute läbitungiks neis kapitalismile rikkust teenivatest sektorites. Samal ajal on massilised koondamised, mis eelmisel aastal puudutasid rohkem kui viit ja poolt miljonit inimest, töövõtjate terror ja töö pingestamine loonud töökohtadel keskaegsed tingimused. Tüüpiline näide on pikka aega kestnud kuritegu France Telecomi töötajate vastu, kus vastuvõetamatute töötingimuste tõttu ja orjanduse süvenemise tõttu on tõugatud 25 inimest enesetapule.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Austatud president! Nagu härra Bisky enne ütles, on tööpuudus liikmesriikide jaoks suurim probleem. Noorte töötuse osakaal on Prantsusmaal 24%, Itaalias 25% ja Hispaanias 39%.

Sellest hoolimata on kindel, et Euroopa Ülemkogu kohtumine saab massilise töötuse olukorras nõretuma kolossaalsest triumfeerimisest. Selline triumf on kohatu ja maitsetu, kuid see saab juhtuma, sest eliit arvab, et on oma Lissaboni lepingu kätte saanud.

Kogu liikumine selle teie Euroopa superriigi suunas on toimunud salatsedes ja manipuleerides ning Lissaboni lepingu puhul oli manipuleerimine nõnda häbitu ja jultunud, et leping ei ole demokraatlikult seaduslik. Sellel on tagajärjed. Tsiteerides: „Praegu helistavad nad kellasid; peagi väänavad nad oma käsi”.

Csanjđ Szegedi (NI). – (HU) Austatud president, Cecilia Malmström, head kolleegid! Igasugune arutelu Lissaboni lepingu allkirjastamise teemal on liigne, kuni me ei tee omavahel selgeks, mis on meie põhiväärtused.

Lubage mul esitada mõned näited Euroopa suurima hääleõigusest ilma jäetud vähemuse kohta, milleks on Ungari kogukond, kes elab Karpaatia basseini ümbruses.

Näiteks, kas te teadsite, et siamaani ei ole päevakorras ühes Euroopa Liidu liikmesriigis asuva kahemiljonilise Ungari kogukonna territoriaalne enesemääramine, kuigi me kõik teame, et territoriaalne autonoomia on Euroopa õiguse instituut? Kas teadsite, et samas riigis, Rumeenias, ei ole kümnel tuhande csángó-ungarlasel siamaani võimalik järgida oma religioosseid tavasid ega saada emakeeles haridust?

Siis on meil veel riik, mis on minust noorem, Slovakkia, mille slovaki keele seaduse kohta võib õigustatult öelda, et see on Euroopale häbiks. Kõige tipuks on olemas põlastusväärseid poliitikuid, kes kasutavad läbirääkimiste alusena ebainimlikke Beneši dekreete. Missuguses diktaatorlikus, rassistlikus Euroopas me siis elame, kui Beneši dekreete võib pidada läbirääkimiste aluseks? Meil on küllalt meile pealesurutud diktatuuridest, mis juhtub alati demokraatia maski all.

Meie, Jobbiku parteisse kuuluvad Euroopa Parlamendi liikmed tahaksime elada Euroopas, kus pole Beneši dekreete, slovaki keele seadust ega Lissaboni lepingut. Kus ühtegi ungarlast ei kiusataks taga tema etnilise päritolu ja emakeele pärast. Sooviksin küsida Hannes Swobodalt siis seda: kui ta väidab, et Beneši dekreedid ei kehti, siis millal said ohvrid kompensatsiooni?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Parlamendis on mitmed sõnavõtjad, kes arutelu teemast olenemata räägivad alati samast asjast ja teevad seda sageli sobimatul viisil.

Euroopa Ülemkogu kohtumise esimene prioriteet peab ilmselt olema lahenduse leidmine, et Tšehhi Vabariik saaks viia Lissaboni lepingu ratifitseerimise menetluse lõpule. Lahendus peab siiski kõigi teiste liikmesriikide suhtes olema õiglane.

Samal ajal ei tohi unustada praegust majanduskriisi, mis ikka veel kestab ja millele peame samuti viivitamata lahendused leidma. Majandus- ja rahanduskriis koos eelmisel aastal vastu võetud spetsiaalsete finantsmeetmetega on viinud murettekitavalt tasakaalust välja enamiku Euroopa Liidu liikmesriikide riiklikud finantsid. Praegu on komisjoni vaateväljas 27 liikmesriigist 17, kus puudujääk on ülemäärane, ja hinnanguliselt on veel kolm liikmesriiki peagi samas olukorras.

Majanduslikule võimsusele vaatamata on liikmesriigid kinnitanud summasid ületanud, kuna kriisi tõttu on eelarvetulud järsult langenud ja riiklikud kulutused planeerituga võrreldes järsult kasvanud. Majanduse taastamiseks lähitulevikus on tegelikult olemas selged tingimused, mistõttu saame alata arutelu finantsergutite vähendamiseks teatavates valdkondades.

Me peame siiski arvestama iga liikmesriigi konkreetset olukorda eraldi ning Euroopa institutsioonid peavad tunnistama, et praegu veel ei ole me jõudnud punkti, kus kõikides majandussektorites saaks loobuda riigi toetusest. Liikmesriigid peavad kokku leppima taastamisstrateegia jätkamises ning seda toetavates sobivates vahendites, muuhulgas kiirendama struktuurireforme, mis keskmises perspektiivis võivad fiskaaldefitsiiti vähendada ning loomulikult aidata kaasa majanduse taastumisele.

Kui liikmesriigid ei juhi taastamisjärgset perioodi õigesti, siis võib see Euroopa Liidu siseturu tasakaalust välja viia. Seega tuleb teha otsus riikliku toetuse poolt ja selle jätkuva andmise poolt iga riigi kohta eraldi.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Austatud president! Nõustun Marian-Jean Marinescuga selles, et peagi kokkutulev ülemkogu peaks leidma lahendused kahele küsimusele. Esiteks Lissaboni lepingu ratifitseerimise lõpuleviimine ja teiseks majandus- ja finantskriisi uued lahendamiseviisid. Me kogeme praegu sügavaimat kriisi Euroopa majanduse ajaloos. See kriis lööb põhjalikult segi inimeste väljavaated, sissetulekud, pensionid ja töökohad ning me peaksime seda endale teadvustama.

Euroopa Liidu taastumine algas väga hästi. Peaksime selle eest komisjoni tänama. Komisjon ja Euroopa Keskpank tegutsesid isegi nii kiiresti, et Ameerika Ühendriigid järgisid Euroopa eeskujut. Siis hakkasid asjad kummaliselt aeglustuma ja inimesed kriisi lõppemisest rääkima. Ent tegelikult on kriis alles ees, sest Euroopa Liidu kohal ripub neljateraline giljotiin kasvava töötuse, rahvuslike majanduste võlgade, vananeva elanikkonna ja metsa-, auto- ning muude tööstuste tohutute struktuuriliste muutuste näol.

Tegelikult on selle majanduskriisiga seoses vaid üks hea asi. See on, et probleemide lahendamiseks on vaja poliitikat. Mis puutub uude finantsarhitektuuri, siis on komisjon selles osas jäänud üsna ükskõikseks. Loodetavasti suudab parlamendi loodud finantskriisi töörühm pakkuda uusi suuniseid. Eesmärk peab olema finantsturgude regulatsioon. Kasvu ja tööhõive takistamiseks ei tohi siiski lubada ülereguleerimist.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Austatud president, Cecilia Malmström, José Manuel Barroso, Margot Wallström! Ma arvan, Cecilia Malmström, et teil on vaja arutada nii paljude teemade üle, et te eelistaksite, et järgmise nädala tippkohtumine kestaks kaks nädalat ja mitte kaks päeva. Arutatavad teemad on Euroopa kodanike jaoks tõeliselt tähtsad, nagu näiteks majanduskriis ja sellest väljatulemise viisid, uute töökohtade loomise võimaluste rõhutamine, ja loomulikult Afganistan. Need teemad pole uued. Kuid seekord on teistmoodi see, et kõike on võimalik arutada sellest perspektiivist, et EL hakkab tõepoolest toimima tõhusamalt ja et meil saab olema uus leping.

See on erutav väljavaade ja seega peaksite nüüd tegutsema kiiresti, et rakendada Euroopa finantsturgude suhtes ühtset järelevalvesüsteemi, et seada sisse ühine välispoliitika ning valmistada ette Kopenhaageni tippkohtumine. Peaksite samuti kiiresti selgeks tegema ELi tulevase juhtimisstruktuuri ja lõpetama eneseimetlemise. Ei ole tarvis oma naba vahtida, vaid vajame rohkem raporteid Euroopa Liidu edusammudest. Seetõttu soovin teile edu, õnne ja kõiki vajaminevaid volitusi!

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (IT) Austatud president, head kolleegid! Ma sooviksin osutada sellele, et mul ei ole võimalik võtta sõna katalaani keeles, kuna see pole veel ametlik keel, ehkki seda räägib kümme miljonit Euroopa kodanikku. Seetõttu võtan täna sõna itaalia keeles.

Soome valitsus tunnustas hiljuti kõigi kodanike õigust Interneti lairibaühendusele kui universaalteenusele. Tegelikult on selle teenuse puhul tegu majandusarengu, sotsiaalse õigluse ja territoriaalse tasakaalu komponendiga, sest see tagab juurdepääsu teabele, hoides nõnda ära digitaalse lõhe tekkimise. Samamoodi on taskukohane lairibajuurdepääs elutähtis teadmistepõhise majanduse arendamiseks vastavalt Lissaboni tegevuskavale.

Kas järgmisel Euroopa Ülemkogul võetakse vastu meetmed, mis tagaksid, et Euroopa Liit tervikuna on maailmale eeskujuks ka selles valdkonnas?

Martin Callanan (ECR). – Austatud president! Euroopa Ülemkogul arutletakse paljude tähtsate küsimuste üle, kuid minu vaatevinklist on üks olulisemaid küsimusi seotud Lissaboni lepingu tulevikuga.

Mitmed sõnavõtjad on sellel arutelul rääkinud ilmselt ilma igasuguse irooniata sellest, kuidas Lissaboni leping ELi institutsioonide demokraatiat ja aruandekohustust suurendab, unustades ära, et nad olid teadlikult võtnud seisukoha, et lepingu enda areng peab toimuma ilma demokraatia ja aruandekohustuseta. Valitsusjuhtide vahel toimus aktiivne kokkumäng vältimaks lepingu referendumile panemist, juhuks kui rahvas peaks käituma piisavalt ebamugavalt ja ütleks tõepoolest välja, et ei taha tegelikult seda lepingut.

Kuulasin enne suure huviga José Manuel Barroso kommentaare. Lubage mul talle selgitada, miks Ühendkuningriigi rahvas selles küsimuses nii vihane on. 2005. aasta Ühendkuningriigi üldvalimistel lubasid kõik kolm peamist suuremat poliitilist parteid oma manifestides korraldada toonase Euroopa põhiseaduse kohta referendum. Hiljem sai sellest Lissaboni leping, mis on põhimõtteliselt sama dokument. Alamkoja hääletusel taganes kaks nendest parteidest oma lubadustest ja keelas rahvale referendumit, nii et küsimus on elementaarsest usaldusest ja poliitilisest vastutusest. Rahvas tahab referendumit, mida talle lubati. Kui seda lubadust poleks antud, siis oleksid José Manuel Barroso kommentaarid tõele vastanud ning parlament oleks Ühendkuningriigis läbiviinud tavapärase ratifitseerimise protsessi.

Ma toetasin José Manuel Barrosot tema tagasivalimises, kuid me ei vaja tema loenguid usaldusest ja poliitilisest vastutusest, kui ta samaaegselt toetab neid, kes keelavad oma rahvale referendumit. Niisiis, lühidalt, see on põhjus, miks Ühendkuningriigi rahval on seoses nimetatud referendumiga nii tugevad emotsioonid. Nad vaatavad üle mere lirimaa poole ja näevad, et liri inimestel on palutud selle dokumendi üle hääletada kaks korda, samal ajal kui meie ei saanud seda kordagi teha. Ei saa ühest küljest argumenteerida, et lepinguga

suureneb ELis demokraatia ja aruandekohustus, ning samal ajal keelduda andmast ELi valijatele sõnaõigust selle dokumendi suhtes.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Austatud president, head kolleegid! Ka mina sooviksin rõhutada mõnda punkti, mida tuleb Lissaboni lepingu võimaliku jõustumise ning ma ütleksin, et eelkõige Saksa põhiseaduskohtu hiljutise otsuse väga olulise mõju valguses edasi arendada.

Eriti tahaksin keskenduda demokraatliku järjepidevuse puudumisele kahe põhjuse tõttu: suurima elanikkonnaga riikide ebapiisav esindatus Euroopa Parlamendis ja ka eri Euroopa institutsioonides ning rahvuslike parlamentide arvestamata jätmine seoses suveräänse võimu teostamisega Euroopa Liidu tasandil.

Ma tahaksin ära mainida Lissaboni lepingu veel ühte minu arust olulist puudust, milleks on see, et selles põhimõtteliselt eiratakse piirkondlike parlamentide rolli. Kui praeguses Lissaboni lepingus ei ole rahvuslike parlamentidega eriti arvestatud, siis subsidiaarsuse põhimõttele antakse seal küll surmahoop.

Just oma autoriteedi ja mõju tõttu oleks Saksa põhiseaduskohtu otsus pidanud ja peaks tekitama siin täiskogul üldise juriidilise ja poliitilise arutelu konkreetselt just nende ohtude ja riskide üle, mida selle lepinguga sisse viidud Euroopa Liidu föderaliseerimise protsess põhjustada võib.

Ma sooviksin samuti mainida riigita rahvaste õigusi alates Padaaniast Bretagne'ini, Corsicast Valle d'Aostani. On olemas kümneid riigita rahvaid, keda peaks mainima, kui me ei taha unustada asjaolu, et meie liidu asutajad tahtsid ehitada rahvuste Euroopat, mitte föderaalset Euroopat või suurimate huvide Euroopat.

ISTUNGI JUHATAJA: Gianni PITTELLA

asepresident

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Tahaksin seoses ebaseadusliku sisserändega Euroopa Liitu osutada sellele, et viimasel aastal on see oluliselt ja väga tõsiselt kasvanud. Komisjoni andmetel on registreeritud ebaseaduslike sisserändajate arv tõusnud umbes 63% võrra.

2008. aastal sisestati EURODAKi andmebaasi 62 000 kinnipeetud ebaseadusliku sisserändaja sõrmejäljed. Me ei oska isegi arvata, kui palju on neid sisserändajaid, kes ei ole vahele jäänud.

Austria, kust mina pärit olen, geograafiline asukoht on teinud sellest eriti populaarse sihtkoha, millel on olnud katastroofilised tagajärjed. Näiteks, 64 kinnipeetud kurdist ilmus 58 hiljuti vastuvõtukeskusesse ja esitas kohe varjupaigataotluse, mis toob kaasa pikaleveniva menetluse.

Koorem, mida pidevalt kasvav ebaseaduslike sisserändajate – ma tahaksin siinkohal rõhutada sõna ebaseaduslik – arv kaasa toob, on muutumas ELi kodanikele väljakannatamatuks. Kui me seda probleemi kiiresti ei lahenda, siis ei peaks meid süvenev skeptitsism ELi suhtes ning meie kodanike ükskõiksus üllatama. Seega palun Euroopa Ülemkogul seda teemat 29. ja 30. novembril käsitleda.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Austatud juhataja, Margot Wallström, Cecilia Malmström, head kolleegid! Lissaboni leping peab nüüd jõustuma ning seda tuleb kiiresti rakendada. Rohkem kui kümme aastat institutsioonide vahel toimunud aruteludest piisab. Nüüd lõpuks vajame me neid instrumente, et aidata Euroopa kodanikke. Eelkõige selles majanduskriisis peame me midagi tegema oma kodanike heaks, et võidelda töötuse ja muude selliste probleemidega. Sellepärast on vaja kiiresti need arutelud lõpetada.

Sellepärast ma palun president Klausil teha kõigis 27 riigis ratifitseeritud lepingule tee vabaks. Tšehhi Vabariigis andis põhiseaduskohtus kahel korral lepingule jaatava vastuse ja ta teeb seda ka kolmandat korda. On samuti täiesti selge, et põhiõiguste harta on kehtiv ainult Euroopa õiguse kontekstis. Maaomandiga seotud õigusnormid on üksnes siseriiklike asutuste pädevuses. Ühenduse õigusaktid ei muuda kehtetuks enne neid kehtinud õigusakte. Kui need kolm kaitsemeetet on paigas, siis pole tal põhjust muretseda. Kui vaja, siis tuleb seda Euroopa Ülemkogul vastava avalduse tegemisega veel kord selgitada.

Sellega seoses tahaksin teha veel ühe märkuse. Lepingu rakendamisel tuleb kinni pidada põhiseaduse eelnõu ja põhiseaduse konvendi kolmest põhimõttest: tõhusus, läbipaistvus ja demokraatia. Siinkohal tahaksin eelkõige mainida välisteestust, sest sellel teemal toimub täna pärastlõunal jälle arutelu. Tõhususe saavutamiseks ei tohi ohverdada läbipaistvust, demokraatiat ja eelkõige ühenduse põhimõtet. On vaja sisse seada vajalikud kaitsemeetmed. Võib öelda, et komisjonil on osalt *sui generis* iseloom, kuid siin on võimalik igasugustel teemadel arutada. Sellepärast, Cecilia Malmström, tahaksin teid paluda, et teie valitsus loobuks praegustest kavadest ja ei koostaks järgmisel nädalal toimuval Euroopa Ülemkogul välisteestuse kohta

suuniseid, millega kitsendaksime läbirääkimiste ulatust, vaid langetaks selle asemel lõpliku otsuse selles küsimuses koos uue kõrge esindajaga, nii et meil oleks läbirääkimisteks olemas ühtne ja õiglane alus.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Elmar Brok! Mainisite kümme aastat kestnud arutelusid Lissaboni lepingu teemal. Kas te ei ole mõelnud, et kümme aastat kestnud arutelude jooksul teie ja teie kolleegid lihtsalt ei suutnud veenda piisaval hulgal inimesi ja seetõttu olite teie ja teie kolleegid sunnitud lepingu läbisurumiseks asuma jultunud manipulatsioonide tee, millele ma ennist viitasin?

Elmar Brok (PPE). – (DE) Ma sooviksin oma kaasparlamendiliikmele öelda, et Nice'i lepingu, Euroopa põhiseaduse lepingu ja Lissaboni lepingu tulemusel sisseviidavatel institutsioonilistel muudatustel on alati olnud Euroopa inimeste ja enamiku Euroopa riikide laialdane toetus. Alati on olnud üksikuid riike, kes on teinud teistsuguseid otsuseid, osaliselt sisepoliitilistel põhjustel. Praegu on otsus tehtud 27 riigi parlamendis – ja parlament ei ole demokraatia alam vorm – või referendumil, nagu lirimaal. Selle tulemusel on ülisuur enamus Lissaboni lepingu poolt, sealhulgas ka teie enda rahva enamus.

Libor Rouček (S&D). – (CS) Ma tahaksin enne Euroopa Ülemkogu kohtumist teha mõned märkused Lissaboni lepingu ratifitseerimise kohta minu kodumaal Tšehhi Vabariigis. Tšehhid on andnud Lissaboni lepingule parlamendi mõlemas kajas oma valitud esindajate kaudu selgelt jaatava vastuse. Kõik avaliku arvamuse küsitlused viitavad sellele, et tahetakse, et president Klaus kirjutaks lepingule viivitamata alla. Tšehhid tahavad ka seda, et neile oleks Euroopas tagatud samad inim-, kodaniku- ja sotsiaaloigused, mis teistelegi eurooplastele. Sellel põhjusel on nad andnud ka põhiõiguste hartale selge jaatava vastuse. President Klaus on tuntud kui pikka aega hartale vastuseisja, eriti selle sotsiaalklauslite osas. Nüüd üritab ta nn sudeedi ohu ettekäändel ajapuudusel rääkida Tšehhi Vabariigile välja hartast loobumise võimalus.

Euroopa Liit ei pea selle autu mänguga kaasa minema. Tšehhide enamus tahab hartat tervikuna, ka selle sotsiaalosa. On kurb, kahetsusväärne ja Tšehhi presidendi rolli puudusi esile toov, et 65 aastat pärast Teise maailmasõja lõppemist tirib ta mängu sudeedisakslased. Nii tšehhid kui ka sudeedisakslased on kogenud piisavalt õudusi ja kannatusi sõja ja ümberasustamise tõttu. Ma usun kindlalt, et nii tšehhid kui ka sudeedisakslased on sellest traagilisest kogemusest õppinud ja et tšehhid, sakslased ja sudeedisakslased tahavad elada koos, ehitada koos üles uus ühendatud Euroopa ja teha seda rahu ja koostöös.

Fiona Hall (ALDE). – Austatud juhataja! Eesistujariik Rootsi ja komisjon on mõlemad osutanud ELi ja arenguriikide vahel kliimamuutuste alaste meetmete rahastamise kokkuleppe saavutamise olulisusele. Olen sellega nõus. Kuid komisjoni esitatud ettepanek on kui mustkunstniku trikk suitsu ja peeglitega ning arenguriikidel on igati õigus seda kahtluse alla seada.

Just äsja ütles José Manuel Barroso, et tärkava majandusega riikide süsinikuturu arvelt kaetakse suurem osa kliimamuutuste leevendamise ja kohandamise kuludest, mis on hinnanguliselt 100 miljardit eurot aastas.

Kuid ei ole kindlust selles osas, et rahvusvaheliselt süsinikuturult suunatakse aastas 38 miljardit eurot finantsvoona arenguriikidele. Me näeme, kui kõikuv on süsiniku hind olnud ELi heitkogustega kauplemise süsteemis (EU ETS) ja kui kaua võtab aega korraliku süsinikuturu teke.

Lisaks tehakse põhiline viga sellega, et eeldatakse, et tärkava majandusega riigid ja arenguriigid on rõõmuga nõus ise oma energiatõhususe meetmeid rahastama. See on absurdne. Meie endi liikmesriikides takistab energiatõhusust see, et puuduvad ettemakstud rahastamise mehhanismid, kuid sellegipoolest eeldame, et arenguriigid leiavad sellise raha. Meil on vaja lisaks rahalisi vahendeid.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Austatud juhataja! Tahaksin eesseisva ülemkogu kohtumisega seoses teha kolm märkust. Esiteks, minu arvates on iirlaste jaatav vastus peamiselt finantskriisi tulemus, samal ajal, kui eelmisel aastal päästeti maksumaksjate rahaga pankasid. Nüüd teenivad pankurid jälle rekordilisi tasusid. ELi hinnatakse kahtlemata selle järgi, kuidas see suudab lõpetada miljardite eurode ulatuses maksumaksja raha kadumise sellesse põhjatusse auku.

Teiseks, Lissaboni lepingu tulemusel täituvad ELi tippametikohad uute nägudega. Nende erialane kvalifikatsioon on ilmselgelt teisejärgulise tähtsusega, sest kandidaatide enamuse moodustavad läbikukkunud poliitikud, kes oma riigis võimuaparaadist välja hääletati. Kes siis ELi nüüd esindab? Nõukogu eesistuja, kõrge esindaja või komisjoni president? Kaos saab olema vältimatu.

Minu kolmas märkus, austatud juhataja, on järgmine. Kui Tšehhi Vabariigi president Vaclav Klaus kirjutab alla Lissaboni lepingule tingimusel, et lisatakse joonealune märkus, mis kinnitab Beneši dekreetide kehtivust ehk teisisõnu dekreetide, mis on rahvusvahelise õiguse ja inimõigustega vastuolus, kehtivust, siis saab olema kahte liiki põhiõigusi: sakslaste ja sudeedisakslaste ning kõigi teiste õigused. Sellel ei tohi lasta juhtuda!

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Austatud juhataja! Lissaboni lepingu jõustumise lähenemisega seoses ootame me, et oktoobri Euroopa Ülemkogu teeks edusamme ühes prioriteetses küsimuses – Euroopa välis teenistuse küsimuses. Euroopa Parlament on järjekindlalt kutsunud üles looma tõeliselt ühist Euroopa diplomaatiat. Välis teenistusel on potentsiaali tagada meie välis tegevuse ühtsus ja järjepidevus, mis on eriti vajalik, kui liit peab tegutsema ühel häälel ja tõhusalt reageerima välis poliitilistele väljakutsetele nagu energiajulgeolek.

Euroopa välis teenistuse loomisega tekkiva võimaluse ära kasutamiseks ootame, et nõukogu võtaks arvesse sellel nädalal põhiseadus komisjonis Euroopa Parlamendi vastu võetud seisukohta ja eelkõige järgmist.

Tugevaks välis poliitikaks on vaja anda Euroopa diplomaatia uuele juhile võimalus kasutada asjakohaseid vahendeid, mille abil meie välis poliitikat tugevdada.

Välis teenistuse aluseks peaks olema ühenduse meetod ning komisjon ja Euroopa Parlament peavad selgelt olema kaasatud. Kõrge esindaja pädevus peab olema laialdane, sealhulgas hõlmama selliseid ühise välis- ja julgeolekupoliitika elemente nagu laienemine, naabrus poliitika, kaubandus ja areng.

Tugeva ühise välis poliitika eeltingimus on demokraatlik legitiimsus, mida saab tagada ainult Euroopa Parlamendi jõulise kaasamisega. Kaasamine peaks toimuma kahes etapis: parlamendiga *ex ante* konsulteerimine teenistuse loomise ajal ning parlamendiga *ex ante* konsulteerimine välis poliitiliste eesmärkide seadmisel. Kui kõrge esindaja ja teenistus on paigas, siis peaks Euroopa Parlament saama ulatuslikud volitused, et osaleda aktiivselt ELi välis poliitika ja -teenistuse kontrollis.

Elluviimise etapis ei tohiks lahjendada Lissaboni lepingul põhinevaid välis poliitilisi sätteid. Uue teenistuse demokraatlik legitiimsus sõltub samuti selle koosseisust. Arvesse tuleks võtta liidu geograafilist tasakaalu. Kõigi liikmesriikide õiglane esindatus ELi institutsioonides on üks aluspõhimõtetest ning välis teenistus ei tohi olla siin erandiks.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Austatud juhataja, nõukogu eesistuja! Rohkem kui neli kuud pärast ametisoleva Euroopa Parlamendi valimisi, kutsute te kokku Euroopa Ülemkogu ajal, kui Euroopa Liit on otsustusvõimetu, kui komisjon endiselt tegeleb igapäevaküsimustega.

Kui me ei taha Euroopa kodanikke täiesti meeleheitele ajada, siis minu arust võiks Euroopa Ülemkogu anda kaks sõnumit. Esiteks see, et aasta pärast seda, kui kõik Euroopa riigid näitasid üles solidaarsust pankade suhtes, tuleb Euroopas alkatada arutelu finantstehingute maksu kehtestamise üle või selle üle, missugune oleks pankade panus liikmesriikide eelarvetesse, millega nad demonstreeriksid vastutasuks oma solidaarsust.

Cecilia Malmström! Komisjoni president teatas meile eile Euroopa Komisjoni nimel, et ta toetab eelarvet sellel kujul, mis see täna on, ja et nüüd, kus aasta on möödunud taastamiskavast, ei lisata sinna midagi uut. Ent viimase aasta jooksul on tööhõive ja laenude rindel olukord tublisti halvemaks muutunud. Meile täna esitatud eelarvest ei saa rahastada isegi aasta tagasi koostatud taastamiskava teist osa. Nii et nõuanne Euroopa Ülemkogule selle kohta, kuidas tegutseda, on: finantstehingute maksustamine, liikmesriikide eelarvetega seoses pankade solidaarsus ja tõeline taastamiskava, nii nagu see eelmisel aastal algatati, isegi kui me seda tollal kritiseerisime, pidades seda ebapiisavaks.

Marian Harkin (ALDE). – Austatud juhataja! Kõigepealt on mul hea meel näha siin oma endist kolleegi Cecilia Malmströmi, eriti pärast iirlaste veenvat jaatavat vastust Lissaboni lepingule, peale mida kirjutas demokraatlikult valitud Poola president sellele alla. Ma arvan, et need kaks heakskiitu võimaldavad loodetavasti eesistujariik Rootsil juhataja Lissaboni lepingu lõpliku ratifitseerimise protsessi.

Enamik Euroopa kodanikest on huvitatud lepinguga seotud üksikasjadest siiski märksa rohkem sellest, mida EL teeb praeguse majanduskriisiga toime tulekuks. Ma ütlesin oma euroskeptikutest sõpradele: „On aeg sellest üle saada”. Enne liri jaatavat vastust hääletas 27 miljonit ELi kodanikku poolt, vastu oli 24 miljonit. See on demokraatlik legitiimsus.

Nii et tegeleme reaalse maailmaga. Selles kontekstis tahaksin rääkida mikrokrediidirahastust „Progress”, mis annab töötutele võimaluse alustada ettevõtlusega. Rahastu annab mikrokrediiti 100 miljoni euro ulatuses ja seda võidakse suurendada veel 500 miljoni eurot. Kuid ma ütlen komisjonile ja nõukogule: see ei ole kaugeltki piisav! See on ELi jaoks reaalne võimalus reageerida oma kodanike vajadustele, kuid meil on vaja suuremaid investeeringuid.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Austatud juhataja! On tore, et Euroopa Liit kümbleb liri referendumi edu järellainetuses. Me peaksime samuti tänama saatust, et Lissaboni lepingu suunas on astutud oluline samm. Loomulikult teeb meile kõigile muret Tšehhi Vabariik. Ootame selle kohta kohtu otsust, kuid palun jääge

president Klausiga suheldes kannatlikuks ja mõistlikuks. Kui me teda ründame, siis võib see segada edasiliikumist.

Kopenhaageni konverentsi edu on üks lootuse allikatest ja mitte ainult Euroopa, vaid kogu maailma jaoks. Jätkusuutlikkus on tehnoloogilise arengu allikas. Majanduskriisist võivad aidata välja tulla märkimisväärsed tehnoloogilised arengud Euroopas, näiteks CO₂ hoidmisega seoses.

See toob mu kolmanda punkti juurde: majanduskriis. Me tahame kodanike Euroopat. Tööhõivele tuleb pöörata rohkem tähelepanu ja nõukogu plaanid on selles osas head. Ent paljudele kodanikele jäävad need plaanid kaugeks, sest üldiselt ei ole nad neist teadlikud. Pangandusametuste järelevalve on samuti väga tähtis ja ma loodan, et ka selles osas toimub järgmisel nädalal edasimineku.

Lõpetuseks, varjupaiga küsimuse käsitlemine. Ma toetan otsustavalt eesistujariik Rootsi kavatsusi, kuid käegakatsutavaid tulemusi ei ole olnud, ka mitte nõukogu arutluste tulemusel. Eelmisel nädalal kaevati kodanikevabaduste ning justiits- ja siseasjade komisjoni koosolekul, et komisjon, nõukogu ja parlament saavutavad liiga vähe käegakatsutavaid tulemusi.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Ma usun, et sellel täiskogul on aeg lõpetada lõputud arutelud Lissaboni lepingu teemal, mille tunnistajateks me täna ikka veel oleme.

Ma usun, et me peame austama selle parlamendi soove, nende 27 või 26 suurepärase Euroopa riigi, kes selle lepingu on eri vormis kuid demokraatlikult ratifitseerinud, soove, ja seega tuleb samuti tagasi lükata solvanguid, mida nimetatud lepingu ja selle demokraatliku sisu kohta tehakse. Samuti usun ma, et kuu lõpus toimuv ülemkogu kohtumine on märkimisväärne võimalus kinnitada uuesti vajadust taaselustada idee Euroopast pärast Lissaboni ja taaselustada majandus ning samuti tagada, et Euroopa ei anna üliolulises kliimamuutuste küsimuses järele. Sellest vaatevinklist usun ma, et ei eesistuja hiljuti väljaõeldu ega ka täna siinkuuldu ole piisav.

Euroopa pärast Lissaboni ei suuda tõlgendada uue lepingu jõulist sisu ning on läbi kukkumas Lissaboni tegevuskavaga ettenähtu täitmisega. Seega, kui meie, 500 miljonit eurooplast, tahame endiselt olla maailma suurim majandusjõud, jõud, mis teeb ettevalmistusi saamaks rahvusvahelisel areenil peamiseks poliitiliseks teguriks, siis soovitan komisjonil tungivalt kasutada oma volitusi ja teha ettepanek Euroopa õigusaktide kehtestamiseks põhivaldkondades, milleks on majandus, majanduse ja tööturu taastamine, ning ma palun tungivalt nõukogu, et pealkirjade loetelude asemel kujundaksite te reaalse poliitika, mis aitaks majandusraskustest üle saada.

See on minu arust see, mis meil puudu on. Meil ei ole tugevat majanduse taastamise kava, me ei tegutse põhivaldkondades, nagu näiteks eurovõlakirjade infrastruktuuri poliitika taaselustamine, ning meil puudub kõrgetasemeline Euroopa lähenemisviis. Seda me ootame kuu lõpus toimuvalt Euroopa Ülemkogult.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – Austatud juhataja! Majanduskriisi vastu võidelda on ülitähtis ja see tähendab ühtlasi ka väikese ja keskmise suurusega ettevõtete abistamist. Me peame end siduma Stoiberi komisjoni tulemustega ja ma tahan nii komisjonilt kui ka nõukogult kuulda, kas nad on end selle protsessiga sidunud ja millised on edaspidised plaanid, sest meil on vaja lahti saada bürokraatiast.

Teine küsimus, mille üle ma tahaksin arutleda, on Ankara protokoll. Türgi välisminister ütles avalikus intervjuus Haagis, et Türgi ei kavatse Ankara protokolli ei ratifitseerida ega rakendada. Selle avaldusega esines ta autoriseeritud intervjuus ajalehele *de Volkskrant* 7. oktoobril 2009. Mida me kavatseme ette võtta? Me ei saa, nagu volinik Rehn välisasjade komisjonis ütles, temalt seda uuesti paluda. 1. november on tähtpäev. Mida me ette võtame?

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Austatud juhataja, volinik! On tore teid siin näha. Enne Euroopa Ülemkogu tippkohtumist tahaksin mainida kahte asja. Esimene küsimus, mille tahaksin tõstatada, puudutab kliimat. Minu arvates on oluline minna läbirääkimistele eesmärgiga, et parim lahendus on selline, et kõik võtavad ühiselt endale kohustused. Ma ütlen seda, kuna aruteludes räägime me teinekord nii, nagu oleks tegu parima lahenduse vormistamisega kas siin, Euroopas või mingis muus konkreetses riigis. Kuid sellest ei piisa, kui me ei suuda kaasata Hiinat, Indiat ja paljusid teisi riike, kes praegu ühiste kliimakoostustega pole liitunud. See tähendab, et esikohale tuleb seada pragmaatilisus ja tulemused. Seda laadi lahenduse aluseks peab olema ka kõigi riikide valmisolek kohustusi võtta. Ei tohi juhtuda nii, et maailma teistes osades võetud kohustused ja aetav poliitika baseeruks jätkuval investeringutel Euroopast. Selle asemel peavad need põhinema usaldusväärset majandusel ja kasvul ning uute võimaluste usaldusväärset arendamisel ja seda kõike Euroopa ja teiste rikaste riikide abiga.

Minu teine märkus puudutab finantsturgusid. Minu arvates on oluline rõhutada, et finantsturgude stabiilsuseks on vaja peaausjalikult stabiilset makromajandust, teiste sõnadega, stabiilseid riiklikke finantse. See tähendab, et arutelu selle üle, kuidas saada üle suurtest eelarvepuudujääkidest, on palju olulisem sellest, missugust finantsturu regulatsiooni me igas riigis rakendame. Ent tõsi on ka see, et stabiilse finantsturu saavutamiseks peab toimuma stabiilne kasv, tuleb stabiilselt investeerida ja luua uusi töökohti. See tähendab, et kui me teeme finantsturu kohta seadusi, siis peavad õigusaktid sisaldama paremat järelevalvet, riigiüleseid meetmeid ja läbipaistvust, ja mitte niivõrd teiste riikide investeeringute ja kasvu õigusakte. See ohustaks meie endi majandust ja finantsturgusid.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Iiri referendumi positiivne tulemus teeb Lissaboni lepingu jõustumise usutavamaks ja toob selle meile lähemale kui kunagi varem. See on hea uudis, sest see tähendab, et viimaks ometi saame me endale tegutsemisvõimelised institutsioonid. Esiteks suudavad nad aidata meil kriisist väljuda ja lahendada selle sotsiaalsed tagajärjed, nimelt luua uusi töökohti. Kuid lisaks sellele peaksid päevakorras olema ka kliimamuutuste, energia ja õiglase kaubanduse reeglitega seotud küsimused.

Tippkohtumine annab ka võimaluse anda otsustav avalööök, mis on vajalik uue komisjoni koosseisu kindlaksmääramiseks, ja me juba kuulsime president Barroso ennustusi selle kohta, millised on valimiskriteeriumid.

Tahaksin rõhutada kahe asjaolu olulisust. Esiteks arvan ma, olles sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis liige, et komisjoni koosseis peaks olema tasakaalus. Fraktsioon S&D on maininud, kui oluline on, et kõrge esindaja oleks sellest poliitilisest perekonnast, kuid kahtlust pole ka selles, et on vaja tagada sooline tasakaal.

Teisest küljest on fraktsioon samuti maininud portfelliid ja osutanud asjaolule, mis on oluline mulle kui juristile, kes on pühendunud vabadusele, ja kui kodanikuvabaduste ning justiits- ja siseasjade komisjoni esimehele, mis on seotud justiits- ja siseasjade peadirektoraadi jagamisega kaheks direktoraadiks, millest üks tegeleb justiitsküsimustega ja põhiõigustega ning teine julgeolekuküsimustega.

Ma arvan, et see lahendus ei ole õige. Õige lahendusega ei allutata justiitsküsimused julgeolekuga seotud küsimustele ega vastandata neid, vaid pigem asutatakse justiits- ja põhiõiguste peadirektoraat, teiseks siseasjade peadirektoraat ja veel kolmas peadirektoraat, mis ei seo julgeolekut sisserändega, vaid hoopis lahutab need küsimused, luues sellega julgeoleku peadirektoraadi ja lisaks sisserände, varjupaiga ja pagulaste peadirektoraadi, mille pädevusse jäävad ka põhiõigused.

Brian Crowley (ALDE). – Austatud juhataja! Kui rääkida meie tippkohtumise teemalistest aruteludest ning heita pilk ajaloos viimasele kümnele aastale, siis näete, et selle täiskogu parlamendiliikmed, nõukogu liikmed ja ka volinikud on esitanud palju sarnaseid mõtteid, plaane ja ettepanekuid, ning kui eelmine aasta mulle midagi tõestas, siis seda, et kui liit tegutseb üheskoos solidaarselt, suurte kavade ja suurte ambitsioonidega, siis suudab ta maailma liigutada. Võib-olla on aeg teha suuremaid plaane ja võtta võimsamaid ambitsioone selle kohta, kuidas edasi liikuda.

Paljud on kõnelnud töötuse katkust, mis on viimase mõne kuu jooksul tabanud nii paljusid inimesi, ja on öelnud, et nüüd on aeg tegutseda tõsiselt, et kõrvaldada ettevõtete ja neid rajanud ettevõtjate teel olevad takistused.

Kas ma tohin öelda, et rääkides solidaarsusest, siis ei tähenda see suurte vastandamist väikestele, ning üks minu kartustest seisneb selles, et uus G20 võib avaldada negatiivset mõju väikese ja keskmise suurusega riikidele, mis nendel uutel turgudel on tekkimas.

Lõpetuseks midagi eesistujale: Rootsi eesistumise ajal võiksite nõukogu päevakorda lisada ka autoriõiguste tähtaja pikendamise küsimuse.

Tunne Kelam (PPE). – Austatud juhataja! Nüüd, kus Lissaboni leping on kohe jõustumas, on ajalooline võimalus keskenduda kõigepealt Euroopa ühisele tulevikule ja ühisele hüvele. Ma kardan, et praegu ei ole parim aeg kasutada neid loetud hetki selleks, et edendada rahvuslikke huvisid ja mängida teiste partnerite närvidel.

Euroopa ees seisvaid globaalseid väljakutseid ei saa lahendada ilma tõhusate ühiste institutsioonide ega poliitikata. Kuid praegu vajab Euroopa rohkem kui kunagi varem kaugelenägelikkust, moraalselt pühendumist ja ühiste Euroopa väärtuste tajumist, mis inspireerisid meie asutajaid purustama ajaloo ja rahvusliku egoismi nõiaringi. Sellepärast on vaja Euroopa edasiminekut ja usaldusväärsust maailmas ja mitte ilmtingimata häid

asjaajajaid, vaid tõelisi riigimehi, tugevaid demokraatlikke juhte, kellel on nägemus ja volitused muuta ka Euroopat.

Seega on meil selgelt vaja võtta kohustus Euroopa ühiste institutsioonide ees ning see praktikas ellu viia. Meil ei ole vaja mitte üksnes ühist välis- ja julgeolekupoliitikat koos välisteenistusega, vaid ka ühist energiapoliitikat. Euroopa Ülemkogul kiidetakse heaks ka Läänemere strateegia. Ma sooviksin veel kord tänada komisjoni ja eesistujariiki Rootsit selle arutluse alla võtmise eest. Ülemkogu ülesanne on see nüüd aega raiskamata ellu viia. Ma loodan, et Läänemere strateegiale pööratakse tähelepanu, mida see väärib, ka Hispaania ja Belgia eesistumise ajal. Ma toetan minister Malmströmi mõtet, et Läänemere strateegiat võib käsitleda kui teiste Euroopa makropiirkondade pilootprojekti mudelit. Sellegipoolest ei võeta ühtegi ELi strateegiat tõsiselt, kui puuduvad piisavad vahendid selle elluviimiseks. Olemasolev eelarverida vajab raha ja usutavust.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Tahaksin lühidalt rõhutada kolme punkti. Esimene puudutab Lissaboni lepingut: pärast liri jaatavat vastust ja seda, kui Poola president lepingule alla kirjutas, oodatakse Tšehhi põhiseaduskohtu otsust ning president Klaus peab tegema, mis vaja, ja lepingule alla kirjutama. Nõukogu ei tohi Tšehhi Vabariigi presidendi väljapressimisele järele anda. Lissaboni leping on Euroopa institutsioonide paremaks toimimiseks hädavajalik ja sellega kaasnevad täiendavad hüved, nagu Euroopa Parlamendi volituste ja kodanike õiguste tugevdamine. Sellepärast on hädavajalik, et Lissaboni leping ruttu jõustuks. Nõukogu ja komisjon peaksid andma president Klausile tähtaja, mille jooksul ta peaks hakkama käituma Euroopa Liitu kuuluva demokraatliku riigi presidendina. Ei saa hetkeski taluda mõtet, et mõne juhi kapriisid kaaluvad rohkem enamuse tahtest.

Mu teine märkus puudutab Kopenhaageni konverentsi. Head kolleegid! Maailmal on vaja kliimamuutustega võitlemiseks globaalset kokkulepet. Nii arenenud kui ka arenguriigid peavad peatama planeedi ülekuumenemise ja seega peavad nad jõud ühendama ja langetama julge otsuse. Kopenhaagen on meie suur võimalus vältida katastroofi, nagu ütlevad teadlased. Finantskriisile tuginemine Kopenhaageni plaanide edasilükkamiseks või ahendamiseks ei ole argument ja selliseid üritusi ei tohi võtta tõsiselt. Kui tahame planeeti päästa, peavad meil olema ambitsioonid.

Gay Mitchell (PPE). – Austatud juhataja! Ühe põlvkonna jooksul saab Euroopa Liidu elanikkond olema umbes 6% maailma elanikkonnast. Me ei ole sellest tähisest kaugel ja seega ei ole meil lihtsalt võimalik jätkata Euroopa Ülemkogu eesistumise vahetumisega rotatsiooni korras iga kuue kuu järel, nõnda et liidu välisasjades võtab meil sõna kuni viis erinevat isikut. Kuid sellesama põlvkonna jooksul suureneb maailma elanikkond umbes kahe miljardi inimese võrra. Üheksakümne protsendi ulatuses toimub kasv seal, kus on praegu arengumaailm, kus igal aastal sureb 11 miljonit last, neist umbes viis miljonit ravimite puuduse tõttu, mis niinimetatud Läänes on olnud kättesaadavad rohkem kui 30 aastat.

Selles kontekstis ei ole ainult oluline see, et Euroopa oleks siseasjade korraldamiseks hästi üles ehitatud. Oluline on ka see, et me oleksime valmis toime tulema selliste olukordadega arengumaailmas ja seega tahaksin argumenteerida tugeva, sõltumatu, eraldi arenguabi voliniku poolt, kellel on oma selge eelarve ja volitused ning kes annab sellele kogule aru meie arengukomisjoni kaudu.

On elutähtis, et sellel kõrgel esindajal, välisministril või ükskõik kuidas te tahate teda kutsuda, oleks kuhjaga tegevust, suur tööpõld, kuid meie erilist tähelepanu nõuab ja peabki nõudma üks kindel küsimus. Ma tahaksin tungivalt soovitada, et me mitte ainult ei säilitaks arenguvoliniku ametikoha, vaid et see portfell läheks kellelegi, kes on ülesande kõrgusel ja täis meelekindlust tagamaks, et meie naabreid, kes on vaid päevatee kaugusel Euroopa Liidust, koheldataks austusega ja seda nii omakasupüüdlikel kui ka omakasupüüdmatutel põhjustel.

Monika Flašková Beňová (S&D). – (SK) Peagi toimuva ülemkogu kohtumise tähtsaim küsimus on Lissaboni lepingu ratifitseerimine lõpetada ja leping ellu viia.

Lissaboni lepinguga sissejuhatatud protsess tugevdab liitu nii seesiselt kui ka globaalses kontekstis. Liidu positsiooni tugevdamine on tihedalt seotud koostöö tugevdamisega praeguse kolmanda samba valdkonnas. Liit saab olema avatum, tõhusam ja demokraatlikum. Põhiõiguste ja vabaduste ning samuti Euroopa terviklikkuse ja julgeoleku tagamine saab olema peamiseks väljakutseks ja prioriteediks. Need eesmärgid saavutatakse olemasolevate inimõiguste ja kodanikuvabaduste kaitse alaste seaduste ja aktide täieliku toetuse, tõhusa elluviimise ja piisava austamise teel.

Stockholmi programmis rõhutatakse nende õiguste kaitset, eelkõige justiitsküsimuste ja julgeoleku valdkonnas. Me peame eelistama mehhanisme, mis võimaldavad kodanikele juurdepääsu kohtutele, et nad saaksid oma

õigusi ja seaduslikke huvisid teostada üle kogu liidu. Meie strateegia peab sisaldama ka politsei koostöö ja õiguste kasutamise tugevdamist ning julgeoleku suurendamist Euroopas. Liikmesriikides süveneva ekstremismi vastu võitlemiseks tuleb välja töötada sisejulgeolekustrateegia, mis elimineeriks vastutustundetute poliitikute tekitatud pinged ja pakuks konkreetseid lahendusi sellistele tundlikele küsimustele nagu sisse- ja väljapaigutamine või Roma inimeste ja rahvusvähemustega seotud probleemid, ja seda sellisel viisil, et paremääruslased ei saaks neid küsimusi ära kasutada.

Nõuetekohaselt korraldatud sisse- ja väljapaigutustest võivad kõik asjaosalised. Euroopa vajab paindlikku sisse- ja väljapaigutuspoliitikat, mis vastab erinevate ELi liikmesriikide ühiskonna ja tööturu vajadustele.

Ent selleks, et tagada usutav sisse- ja väljapaigutuspoliitika, mis oleks pikas perspektiivis jätkusuutlik, peame me siiski pöörama suurt tähelepanu ebaseadusliku sisse- ja väljapaigutuse probleemile, mis teeb meie kodanikud tõsiselt murelikuks.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Peate olema julged, julged, julged – seda tahaksin teile soovitada ülemkogu kohtumise eel ja seetõttu, et kui arutame uute volinike, Euroopa Liidu välisministri ja Euroopa Ülemkogu presidendi – ehk siis inimeste, kes koos president Barroso ja teiste volinikega hakkavad lähitulevikus vastutama Euroopa poliitika eest – ametisse nimetamist, siis on ainult üks otsustamise viis ja see on Euroopa kodanike parimate võimalike huvide arvesse võtmine.

Seega tuleb valida inimesed, kelles on sügavust nii poliitiku kui ka inimesena, kes oma riigi ja Euroopa poliitikat ajades on esiplaanile seadnud ühised hivid. Sellel alusel peame edaspidi lahendama olulisi küsimusi, nagu näiteks neid, mis on seotud kliimamuutustega, võib-olla uurima lähemalt erinevate majanduste vajadusi ja majanduskriisi, kasutades selleks julgeid algatusi, nagu eurovõlakirjad, mille me peaksime samuti lisama järgmise nõukogu kohtumise päevakorda.

Lõpetuseks tahaksin korrata püha isa paavst Benedictus XVI mõne päeva eest öeldut – mulle meeldiks väga, kui seda võetaks arvesse ka järgmisel Euroopa Ülemkogul –, sest need sõnad kutsuvad tagasi kohusele, mis on kõikidele kodanikele ja poliitikutele ühine, nimelt on palve otsida ühtsuses ja koosluses tõe, et otsustava tiivalöögiga hakata uuesti ehitama midagi tähtsat enda ja tulevaste põlvade jaoks.

Progress ja tsivilisatsioon sünnivad ühtsusest ja Euroopa oli suurepärane, kui ta võttis üle kristluse põhiväärtused ja muutis need rahvaste kultuuripärandiks ja identiteediks. Seetõttu usun ma, et on selge, mis tee me peame valima, et tulla toime otsustava väljakutsega, milleks on taastada Euroopa koht üleilmse jõuna.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Austatud juhataja! Võtmeküsimuseks on Lissaboni leping. Tšehhi põhiseaduskohtu praktika on järjepidev ja ma usun, et kohus ei leia järgmisel nädalal, et leping ei ole kooskõlas Tšehhi põhiseadusega. Ent ma kahtlen, kas president lõpetab vastuseisu. Kuid Tšehhi Vabariik ei ole presidendivõimuga riik ja valitsus võib volitusi ületanud presidendi kohtusse kaevata. On teada, et Vaclav Klaus on keeldunud ühte advokaati kohtunikuks nimetamast vaid sellel põhjusel, et kaotas talle kunagi kohtuvaidluse, samuti ei tunnista ta kõrgema halduskohtu otsuseid. Lisaks nimetatud advokaadile on meie presidendi kapriiside kütkeis 500 miljonit Euroopa kodanikku. Tekitatud kahju on märkimisväärne. Kriisi olukorras viibib uue komisjoni koosseisu nimetamine, parlamendil puuduvad volitused eelarve küsimuse lahendamiseks, riikide parlamendid ei saa vahepealse aja jooksul näidata ei kollast ega punast kaarti ning nad ei saa kasutada uusi volitusi epideemiade, energiakriiside ja organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemisel ega rakendada uusi tsiviilkaitse ja humanitaarabi põhimõtteid.

Eksisteerib võimalus, et harta lükatakse tagasi – kõik see tähtsuse kaotanud Beneši dekreetide tõttu. See on lihtsalt absurdne, mitte ainult ajastuse tõttu, vaid ka seetõttu, et puudub igasugune juriidiline alus. Lissaboni lepingu artiklis 345 on sõnaselgelt sätestatud, et leping ei kohaldu liikmesriikide omandiküsimustele. Hartaga ei looda uusi juriidilise võimalusi, mis oleksid suuremad või kõrgemalseisvamad nendest, mis Tšehhi Vabariigis omandivaidluste suhtes kehtivad. Lisaks ei puuduta kohtuotsuste täitmise määrus nr 44 rohkem kui 50 aasta vanuseid omandivaidlusi. Tšehhi ajakirjandus on sellegipoolest kahtlustustest pungil. Mis Tšehhi Vabariigis tegelikult toimub? On selge, et järgmised presidendivalimised Tšehhi Vabariigis kulgevad halastamatu võitluse tähe all ja praeguse teatritegemisega üritab Vaclav Klaus jätta endast muljet kui võimsast juhust, kes suudab terve ELi üksinda põlvili suruda ja kaitsta tšehhide vara välismaalaste eest. Ma kiidan heaks, et EL ei avaldanud Tšehhi Vabariigile mingit survet ja kutsun üles säilitama kannatust, kuni meie enda presidendi põhjustatud demokraatia puudujääk leiab kodus lahenduse, piisava ajavaruga enne Ühendkuningriigi valimisi. Kokkuvõtteks kutsun veel kord nõukogu seisma Tšehhi Vabariigi eest seoses Kanada ühepoolse viisanõude kehtestamisega Tšehhi kodanikele ning võtma vastu otsuse ühiste sanktsioonide kohta.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Keskendun oma sõnavõtus kolmele küsimusele. Esimene küsimus: majanduskriis. Kriis tabas valimatult kõiki majandussüsteeme, nii tugevaid kui ka vähem tugevaid. Kui tõlgendame EMÜ kümneaastast kogemust majanduskriisi valguses, siis on selge, et majanduspoliitikat on vaja europaniseerida. Selge on ka, et majandusriske on vaja europaniseerida. Usaldus on hea, kontroll on veelgi parem.

Teine küsimus: kliimamuutused. Euroopa Liit on õigustatult ülemaailmse keskkonnadiplomaatia esirinnas. Ma nõustun täielikult komisjoni presidendi José Manuel Barrosoga, et Kopenhaageni tippkohtumise eel ei ole meil varuplaani. Ökoloogiline võlg koormab meid kõiki ilma eranditeta. Ma toetan globaalse kliimapanga loomist, mis kasutab heitmepanga rahalisi vahendeid, et rahastada arenguriikides keskkonnasõbralike arendusstandardite loomist.

Kolmas küsimus: sisseränne. On ilmne, et peame ühise sisserändepoliitika kiiremini vastu võtma. Kuid sisserändel on ka välispoliitilised aspektid. Peame võimalikult kiiresti seadma sisse tõhusad välispoliitilised suhted kolmandate riikidega, sest meie riikidele on tõsine surve, eelkõige Lõuna-Euroopas. Ma soovin selgelt välja öelda, et Türgi suhtumine on provokatiivne. Mul oli hea meel, kui eesistujariik Rootsi sellele osutas. Euroopa Liidu sõnum Türgile – ja teistele riikidele – tuleb edasi anda valjult, selgelt ja tõhusalt. See raamistik on osa ühenduse õigustikust ja kõik peavad seda austama.

Peter Liese (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Cecilia Malmström ja José Manuel Barroso käsitlesid kliimamuutuste teemat ja ettevalmistumist Kopenhaageniks. Ma nõustun nendega, kes ütlevad, et ülemkogu peab tegema mõned ambitsioonikad järeldused. Ma siiski ei soovitaks, arutades rahastamise küsimust ja seda, kes peab vähendamise eest vastutama, piirduda ainult tööstusega, mille suhtes on alates 2005. aastast kehtinud heitkogustega kauplemise süsteem.

Meil on koorma jagamiseks vaja kaasata rohkem tööstusi. Heitkogustega kauplemise süsteemiga ei ole veel kaetud rohkem kui 50% heitkogustest. Eesmärkide saavutamiseks ja rahastamise tagamiseks on meil vaja rohkem tööstusi, kes võtaksid endale vastutuse. Ma räägin õhu- ja mereveondusest. Nõukogu ja komisjoni senine tegevus on mulle pettumust valmistanud. Pittsburghi tippkohtumiseks ettevalmistumise ajal ei lisatud seda teemat nõukogu järeldustesse.

Kui me tahame Kopenhaagenis edu saavutada, siis on hädavajalik kiiremini tegutseda. Keskkonna, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon tegi seda esmaspäeval. Ma paluksin nõukogul ja komisjonil seda küsimust põhjalikumalt uurida.

Teiseks tahaksin ma öelda, et ma tean, et arutelud saavad olema väga mitteametlikud, kuid ülemkogu peab arutama ka uue komisjoni koosseisu. Tahaksin teha tagasihoidliku ettepaneku. Ajaloolistel põhjustel on farmaatsiaalaste õigusaktide üle järelevalvet teostanud tööstuse peadirektoraat ja tööstusvolinik. Loomulikult on farmaatsiaalased õigusaktid tööstusega seotud küsimus, kuid nad on ka tervishoiuga seotud küsimus. Kõigis liikmesriikides, Euroopa Parlamendis, isegi USAs kuulub see valdkond tervishoiupoliitika alla. Seega on võib-olla praegu aeg selles valdkonnas muutusi ette võtta. Palun laske komisjoni presidendil seda küsimust uurida!

Vytautas Landsbergis (PPE). – Austatud juhataja! President Barroso ütles eile oma kenas vastuses härra Farage'ile, et ELis peab nõukogu eesistujaks olema tõeline eurooplane. Olen kindel, et te mõlemad ja paljud veel paljud siin jagate seda arvamust. Kas meil on vaja sellesse ametisse kedagi sellist, kes oleks tõeline nn gazpromlane, nagu Gerhard Schröder, Paavo Lipponen jne? Või olete ehk arvamusel, et need olemasolevad sobivad kenasti kokku, et hea nn gazpromlane on parim eurooplane, eriti kui ta hääletab sõbralike ja äraostetavate suhete poolt? Siis võiksime ELi praegust arengut kiirendada, et sellest saaks GL – Gazpromi Liit – ja vältida nõnda olukorda, kus Venemaa ignoreerib täielikult ELi, kuid teeb samas kõik, et seda lõhestada. Mida arvab eesistujariik nn gazpromlastest?

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Lissaboni lepingut ei ole veel ratifitseeritud ja see on ikka alles poliitilise dokumendi eelnõu. See tähendab, et ühehäälsuse põhimõte on meile Euroopa Liidus jätkuvalt siduv. Iga riigil on õigus teatada oma reservatsioonidest. Tšehhi Vabariigi president Vaclav Klaus tegutseb kehtestatud reeglite raamistikus. Presidendile surve avaldamine ei mõjuta tegelikult ainult teda isiklikult, vaid ka mitmeid miljoneid kodanikke Euroopa riikides, kes on väljendanud oma tõsiseid kahtlusi selle dokumendi suhtes. Peatselt toimival Euroopa Ülemkogul peaksid Euroopa Liidu liikmesriikide juhid sügavalt järele mõtlema, kas on mõistlik eirata teadlikult enda esindatavate kodanike tahet ja mis on selle tagajärjed.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Euroopa Ülemkogu kutsutakse üles võtma vastu Läänemere piirkonna strateegiat. Ma arvan, et see on hea mudel Euroopa Liidu Doonau piirkonna strateegia loomiseks tulevikus.

Doonau piirkonnas on kümme riiki, millest kuus on Euroopa Liidu liikmesriigid, mille elanikkond kokku on 200 miljonit inimest. Siia sisse on arvatud 75 miljonit inimest, kes elavad Doonauga külgnevatel aladel. Sellepärast arvan, et seda mudelit on oluline kasutada ka Doonau strateegias, mis vajab lähiaastateks tegevuskava ja tegevusprogrammi.

Rääkides Euroopa Ülemkogu programmist, siis ma arvan, et on äärmiselt oluline, et me võtaksime Euroopa tasandil vastu finantsaktid, mis on vajalikud ökoloogiliselt tõhusa majanduse arendamiseks. Räägin siinkohal energiatõhususest seoses ehitistega ja eelkõige säästliku transpordiga.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Austatud juhataja, minister, Euroopa Komisjoni asepresident! Minu küsimus on seotud Lissaboni lepingu kohaldamisega, eriti liri rahvale antud lubadusega, et iga riigi kohta saab olema üks volinik.

2008. aasta detsembris jõuti kokkuleppele, et Euroopa Ülemkogu võtab asjakohased õiguslikud meetmed, et meil oleks üks volinik riigi kohta. Cecilia Malmström! Mis on need õiguslikud meetmed? Levitatakse teavet, et Horvaatia liitumislepinguga muudetakse Lissaboni lepingut, või on olemas muud asjakohased õiguslikud meetmed? Kas saaksite meile selle kohta infot anda? Kuidas te näete ette Euroopa Parlamendi liikmete arvu suurendamist 18 võrra, kuna järgmise Lissaboni lepinguga oleks järgmise Euroopa Parlamendi koosseisus 18 liiget rohkem?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Peagi kokkusaava ülemkogu jaoks peaks olema absoluutselt prioriteetne muuta liberaalset poliitikat, mis on viinud ränga majandus- ja sotsiaalkriisini. Praegu on aeg kindlalt vastu astuda vaesusele, mida kogeb umbkaudu 80 miljonit Euroopa Liidu kodanikku, sealhulgas rohkem kui 30 miljonit töötajat, kelle palgast piisab vaevu vaid nende ja nende perede ellujäämiseks ning kes ei suuda vaesusest välja rabeleda. Praegu oleks aeg pühenduda ränga tööpuuduse leevendamisele, mis on endiselt tõusujoonel ja jõuab järgmisel aasta 30 miljonini, kui me kohe asjakohaseid meetmeid ei võta.

Seega on ülemkogu peamine väljakutse murda Lissaboni strateegia ja stabiilsuspakti neoliberaalne poliitika. Asemele peaks tulema reaalne edasimineku ja sotsiaalse arengu programm, mis edendab kvaliteetseid avalikke teenuseid, toetab tootmist ning mikro-, väike- ja keskmise suurusega ettevõtteid, väärtustab töötajaid ja loob juurde õigustega töökohti, sealhulgas naistele ja noortele.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Kallid kolleegid! Liikvel on kuulujutud, et ringlemas on idee, kuidas Tšehhi Vabariigi presidenti Klausit pardale saada, milleks tuleks Beneši dekreedid Lissaboni lepingusse mingil moel hiljem lisada. On kolm põhjust, miks ma tahaksin hoiatada sellise juriidilise hooauspookuse ja absurdsuse eest. Esiteks usun ma, et sellega looksime ohtliku pretsedendi, mille alusel iga põhiseaduse asjatundja võib leida, et lepingut võib tagantjärei muuta, ja nagu teame, on see ohtlik, sest juba on Slovakkia valitsus öelnud, et kui Klausile on see lubatud, siis miks mitte ka neile. Sellepärast looks see minu arvates ohtliku pretsedendi.

Teiseks on väär viidata liri Vabariigile kui eeskujule. Irlaste taotlus oli algusest peale Lissaboni lepingus olemas ja nad ei olnud vastu millelegi, mida seal ei sisaldunud. Seega ei olnud nende taotlusel õiguslikke takistusi. Kolmandaks jäeti Beneši 143 dekreedist 13 dekreediga ungarlased ja sakslased hääleõigusest ilma. Usun, et Euroopa Liit ei saa lubada viidet sellisele dokumendile.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Tahaksin jätkata oma eilses sõnavõtus esitatud argumendiga seoses Kopenhaageni tippkohtumiseks ettevalmistamisega ning seejärel peatuda eilsel Ecofini kohtumisel, mis ei olnud väga edukas.

Küsisin teilt, missugune vastutus on meil kui tööstusriikidel käituda kliimamuutustega võideldes viisil, mida arenguriigid saaksid järgida.

Kopenhaagenis ei saa me käituda otsekui oleks meil kõigil samad võimalused – see tähendaks, et me kõik alustaksime samast kohast, et lõpuks jõuda eikuhugi. Seega, et veenda meie arenevaid partnereid meiega liituma, peame me loomulikult lahendama neile antava abiga seotud küsimused ning mitte jääma ootama Kopenhaageni tippkohtumise tulemusi.

Arvestades kliimamuutuste olulisust, peavad järgmisel Euroopa Ülemkogul 27 liikmesriiki kindlasti jõudma kokkuleppele, mis on Euroopa Liidu seisukoht seoses arenguriikidele antava abiga.

Nagu mainisin, eile ei suutnud rahandusministrite nõukogu Ecofin jõuda selles küsimuses ühisele seisukohale. Kuid me teame, et see küsimus on absoluutselt keskse tähtsusega. Euroopa Komisjon oli oma ettepanekud juba esitanud ning ma väga loodan, et suudame haarata initsiatiivi ja kaasata oma partnerid, et saavutaksime sellise ülemaailmse solidaarsuse taseme, mis on vajalik kliimamuutuste probleemi lahendamiseks.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Austatud juhataja! Minu küsimus on suunatud nõukogu eesistujale. Te teate, et Euroopa Ülemkogu tulevase eesistujaga seoses on kesksel kohal küsimus sellest, kas valitav isik kavatseb igas olukorras eelistada ühenduse meetodit. Kas teie arvates peaks selle kriteeriumi tegema eeltingimuseks nõukogu eesistuja nimetamine?

Viimasel ajal oleme aeg-ajalt olnud tunnistajaks valitsustevahelisele lõhele. Ma arvan, et on aeg sellele perioodile hüvasti öelda ja naasta Euroopa integratsiooniprotsessi algusesse ning jääda truuks Robert Schumani ja Jean Monnet' pärandile.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! Me räägime majandus- ja finantskriisist alati jutumärkides. Miks ei viita me struktuurilisele kriisile? Kõik sai alguse puhtast panganduskriisist, mis hõlmas ka investeerimispanku. See on vaid üks majandusharu, kuid tulemusena kannatas kogu maailma majandus.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Kallid kolleegid! Kopenhaageni konverents on peagi päral ja me ei ole eelmise aasta konverentsiga võrreldes peaaegu üldse edasi liikunud. Me oleksime pidanud tublisti rohkem saavutama ja tegutsema märksa meelegi kindlamalt. Leiame end võitluses, mitte ainult rahastamisega seoses, vaid ka ainult siis, kui küsimuses on individuaalsete riikide heitkoguste vähendamise eesmärgid.

Tööstusriikide roll peab selles osas olema rohkem nähtav ja meil on vaja saata selge sõnum Ameerika Ühendriikidele. Ameerika Ühendriikidega seoses on üks komplikatsioonidest see, et teame, et detsembriks ei ole nad suutnud vastu võtta isegi vajalikke siseriiklikke õigusakte. Ma arvan, et me peame selgelt väljendama oma ootust, et president Obama täidaks ühe oma olulisematest valimiselsetest lubadustest, s.o, et Ameerika roll kliimamuutuste ohjamisel saab olema ennetav. Samamoodi peaksime me selgelt väljendama oma ootust, et president Obama kasutaks ära oma kohalviibimist, et viia konverents eduka lõpptulemuseni.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Austatud nõukogu eesistuja, volinik, kallid kolleegid! Kahtlemata on Euroopa Ülemkogu tähtis organ ja seega peaks just tema otsustama põhiküsimused. Põhiküsimus on anda tööd, mis tagaks inimestele normaalse elustandardi. Minus tekitavad hämmastust üksteisele järgnevad mõttetud sõnavõtted, millest kumab läbi teadmiste puudumine ja kus segatakse kokku veider supp revanšismist ja äärmuslikust liberaalsusest. Euroopa Ülemkogu peaks sellised väljaütlused sedamaid tagasi lükkama, andes samal ajal selge signaali, et selle peamine eesmärk on tööstus jälle käima lükata ja kriitiline olukord põllumajanduses lahendada. Kui selle asemel lepib ta kärbetega sotsiaalvaldkonnas, leevendades samal ajal pankade ja kõige jõukamate olukorda, siis ei ole lootust positiivsele impulsile, eriti kui surutakse peale abstraktseid finantsstabiilsuse kriteeriumeid. Lõpetuseks tahaksin öelda kõigile neile, kes meelegi heitlikult seisavad vastu Lissaboni lepingu referendumi ratifitseerimisele: ajage asjad oma kodus korda ja kui te ei suuda oma rahvale selgeks teha, miks see leping hea on, siis ärge kippuge teisi õpetama!

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Ma tahaksin mainida väljakutseid, mis on meie ees ja millele me peame leidma lahendused vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneval alal. Nimelt tuleb luua sobiv ühine sisserännu- ja varjupaigapoliitika; meie välispiiride tõhus kontroll; tõhus integratsiooni- ja tagasisaatmispoliitika, usaldatav ja usaldusväärne Eurojust; Euroopa Parlamendi kontrolli all ühendust teeniv Europol; edasimineku tsiviil- ja kriminaalõiguse harmoneerimisega; tõhusad usaldusel ja võrdusel põhinevad Atlandi-ülesed suhted, eelkõige Ameerika Ühendriikidega; SWIFT-andmete küsimuse õiglane lahendus; tõhus andmekaitsepoliitika; euro rahatähtede parem kaitsmine võltsimise vastu ja põhiõiguste harta aktiivne edendamine.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Mul on väga lihtne küsimus. Meil on äsja ametisse nimetatud uue komisjoni president, kuid kuna saame me uue komisjoni? Praegusel raskel ajal on võimatu töötada komisjoniga, mille pooled liikmed pakivad juba oma asju. Euroopas on vaja uut hoogu – meil on ruttu vaja uut komisjoni.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Hiljuti Iirimaa toimunud referendum andis ühe hea õppetunni, nimelt et hea suhtekampaania muudab kõik. 2008. aasta juunis hääletasid iirlased Lissaboni lepingu vastu. Pisut rohkem kui aasta hiljem hääletasid nad kahekolmandikulise enamusega poolt. Kas vahepealsel ajal mõjutas Euroopa Liit nende elu märksa rohkem? Ei! Kuid teises raundis müüsid pooldajad Euroopa Liidu sõnumit palju paremini.

Ma arvan, et eriti just nüüd, kui Lissaboni leping on teoks saamas, on tähtis, et uute volitustega tehakse palju head tööd. Kuid komisjon peab samuti kasutama sobivat PR-strateegiat, et kodanikud seda head tööd teadvustaksid.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Minu nimi on Luhan, mitte Luman. Ma tervitan soojalt seda, et poliitilised fraktsioonid toetavad ratifitseerimisprotsessi edendamist.

Selleks et tagada Euroopa Liidu tõhus toimimine, on meil vaja Lissaboni lepingut ja seda, et see jõustuks nii ruttu kui võimalik.

Hetkel on Tšehhi Vabariik ainus liikmesriik, kes ei ole lepingut ikka veel ratifitseerinud. Nagu Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon on juba öelnud, kutsume president Klausit üles käituma vastutustundlikult ja ratifitseerima lepingu Euroopa Ülemkogu toimumise ajaks oktoobri lõpus. Vastasel juhul me takerdume sellesse institutsioonilisse arutellusse ning ei saa keskenduda tavakodanike ees seisvatele reaalsele probleemidele, nagu majandus- ja finantskriis, töötus ja sotsiaalne kaasatus. Samuti ei suuda me kinnistada kuvandit Euroopa Liidust kui tõelisest üleilmsest tegijast.

Ma usun, et me oleme selle lepingu väärtuste üle arutanud nii pikalt, et selle arutelu taaselustamisel ei ole mõtet. Mis meid praegu huvitab, on see, et järgmisel Euroopa Ülemkogul oleks meil võimalik kinnitada, et ratifitseerimise protsess on lõpule viidud kõigis liikmesriikides, et saaksime edasi minna järgmise etapiga, milleks on komisjoni kolleegiumi loomine.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Täna teid küsimuste ja märkuste eest! Me räägime sageli kodanike Euroopast, inimeste Euroopast, ja siis tõlgendame seda vastavalt meie endi poliitilistele eesmärkidele. Selles ei ole tegelikult midagi halba, kuid kui me küsime kodanikelt: „Mida te Euroopalt tahate?“, siis vastavad kõikide Euroopa riikide kodanikud: „Me tahame Euroopas koostööd, mis põhineks paljudel väärtustel, ja mis lahendaks meie ühised probleemid: majanduskriis, töötus, kliimaküsimused, rahvusvaheline kuritegevus, sisserände probleem jne”.

Selleks oleme me siia tulnud. Paljusid neid küsimusi arutatakse kümne päeva pärast tippkohtumisel. Loomulikult ei suuda me kõigile neile lahendust leida, kuid loodetavasti suudame astuda mõned olulised sammud õiges suunas ning seega luua rohkem nn kodanike Euroopat. Me peame oma otsused langetama viisil, mis on demokraatlik, avatud ja võimaldab läbipaistvust.

Meil kõigil võib olla erinev arvamus Lissaboni lepingust. Eesistujariik Rootsi ja nõukogu ning usun, et ka selle koja enamuse arvamus on, et Lissaboni leping viib Euroopa kodanikele lähemale. Me hakkame otsuseid langetama tõhusamalt ja demokraatlikumalt ning samuti me suurendame Euroopa Liidu tugevust ja kaalukust rahvusvahelistes suhetes. Seega on tähtis, et leping paika saaks, ja ma garanteerin, et anname endast kõik, et tagada selle teokssaamine nii ruttu kui võimalik.

Tšehhi presidendiga seoses ei ole ikka veel lahendust. Ma olen kuulnud siin mõningaid spekulatsioone, kuid lahendust sellegipoolest ei ole. Meil käivad intensiivsed läbirääkimised meie Praha sõpradega ja ma loodan, et väga, väga varsti saame teile esitada ettepaneku selle küsimuse lahendamiseks. Ma tahaksin osutada, et enne edasiminemist peame me loomulikult ära ootama Tšehhi põhiseaduskohtu otsuse.

Vahepeal aga jätkuvad ettevalmistused seoses parlamendi kaasotsustamise ja Euroopa välisteestusega, mida me arutame täna pärastlõunal. Ma tulen tagasi Lissaboni lepingu kohta avaldatud eri arvamuste ja sellega seotud muude küsimuste juurde. Meil on olnud väga konstruktiivne koostöö teie presidendi Jerzy Buzeki ja tema kolleegidega selles osas, kuidas parlament, nõukogu ja komisjon saavad koostööd teha pärast seda, kui uued reeglid on paigas.

On esitatud mõned küsimused Afganistani kohta. Jah, Marielle de Sarnez! Me loodame, et suudame aruteludes edasi minna, et jõuda ühisele Euroopa seisukohale Afganistani kohta, mis võtab arvesse nii Euroopa Liidu sõjalist kohalolekut selles riigis kui ka suuremat toetust tsiviilühiskonnale ja demokraatliku riigi ülesehitamise protsessile. Praegu toimuvad intensiivsed arutelud selle üle, kuidas me saame toetada 7. novembril toimuvaid valimisi. Sinna on vähe aega. Nii lühikese ajaga on raske Euroopast valimiste jälgijaid saata, kuid me anname loomulikult endast parima, et seda saavutada.

Ühine varjupaiga- ja sisserändepoliitika on Euroopa Liidu pikaajaline eesmärk, mida me toetame. Me ei saavuta seda aasta lõpuks, osaliselt seetõttu, et kõigepealt on vaja Lissaboni lepingu jõustumist. Kuid nõustun teiega, et see on tähtis. Vahepeal töötame Stockholm programmi ja üks küsimustest, mida me sellega seoses arutame, on seotud sisserändega. Tegu on loomulikult väga keerukate küsimustega, mis puudutavad kolmandaid riike, kaubandust, abi ja võimalust luua raamistik, milles on võimalik seaduslik sisseränne ka

Euroopasse. Samuti puudutavad need solidaarsust ja vastuvõtusüsteeme. Komisjon esitab raporti selles osas tehtud edusammudest. Edasised otsused võtame vastu detsembris.

Johannes Cornelis van Baalen! Ankara protokolli küsimus on oluline. Me oleme oma Türki sõpradele sageli öelnud, et nad peavad Ankara protokolli ratifitseerima ja ellu viima. Sellel tippkohtumisel seda küsimust ei arutata, kuid hiljem sügisel arutame me laienemist ja võimalik, et otsus võetakse vastu detsembris. Seega tulen ma kindlasti selle küsimuse juurde tagasi.

Mis puutub volinike arvu, siis loomulikult on Euroopa Ülemkogu otsustanud, et igal riigil saab olema üks volinik. Kehtiva lepingu kohaselt on seda võimalik muuta 2014. aastal. Kohe kui leping on jõustunud, on meil aega vaadata üle juriidilised kohandused, mis võivad olla vajalikud, tagamaks igale riigile voliniku säilimise, ja nii me toimime. Meil on käimas läbirääkimised eri õigusorganitega, et me teaksime, kas lepingu edasine muutmine on vajalik või piisab Euroopa Ülemkogu ühehäälselt otsusest.

Sama kehtib ka 18 uue Euroopa Parlamendi liikme kohta. Kohe kui leping on paigas, hakkame me seda ette valmistama. Mitmed riigid on juba teinud ettevalmistusi, et kõnealused parlamendiliikmed ruttu siia saata. Jean-Pierre Audy! Mõnes riigis on siseriiklik hääletussüsteem natuke keerulisem. Seega võib minna rohkem aega. Ma loodan, et ettevalmistustega tehakse algust nii pea kui võimalik. Mul on väga hea meel, et Euroopa Liit on lubanud neil saadikutele jääda vaatlejaks seni, kuni nad ootavad ametlikult Euroopa Parlamendi liikmeks saamist. Me anname koos saabuva Hispaania eesistumisega oma parima, et tagada, et see toimub nii kiiresti ja sujuvalt kui võimalik.

Lõpetuseks tahaksin väljendada oma tänu mitte ainult selle arutelu eest, vaid ka selle ääretult suure toetuse eest, mida täiskogu eesistujale andnud seoses kliima küsimusega on. Me anname endast parima, et Euroopa Ülemkogul saaks otsustada Euroopa-poolse rahastamise küsimuse, arvestades nii Euroopa panust kui ka meie panust arenguriikidele, millega meil on võimalik saata välja tugev signaal ning anda hoogu juurde rahvusvahelistele läbirääkimistele, et need oleksid Kopenhaagenis võimalikult edukad. Meie põlvkonna ees seisev kõige tõsisem ja tähtsam ülesanne on võtta asjakohaseid, konkreetseid meetmeid, et võidelda ülemaailmse soojenemise vastu ja kehtestada ülemaailmne määrus. Ma olen väga tänulik toetuse ja pühendumuse eest, mida Euroopa Parlament selles osas on üles näidanud.

Margot Wallström, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Kõigepealt tänan teid selle elava ja huvitava arutelu eest! Lissaboni lepingu rakendamise pakilisust on selgelt tunda nii siin täiskogul kui ka selles arutelus. Te mõistate, et nagu parlament, ootab ka komisjon kannatamatult uue lepingu jõustumist.

Me kõik teame, et kinnitamise poliitiline protsess on praeguseks kõigis liikmesriikides lõppenud. Loomulikult peab iga liikmesriik ratifitseerimise protsessi lõpule viima ning selles osas peavad nad järgima oma siseriiklikku korda, kuid on ka selge, et ükski liikmesriik ei tegutse vaakumis. Nende otsused ja viivitused mõjutavad meid kõiki.

Loomulikult me loodame, et Tšehhi Vabariigil on peagi võimalik leping ratifitseerida. Ma tahaksin samuti meenutada teile kõigile, et lojaalne koostöö on üks Euroopa Liidu põhimõtetest ja -tunnusjoontest. Ma arvan, et on eluliselt tähtis, et liikmesriigid saaksid võetud kohustuste osas üksteist usaldada.

Kas ma tohin ka teha märkuse selle kohta, et paljud parlamendiliikmed on rääkinud erinevusest või lõhest ühelt poolt reaalsuse – milles valitseb töötus ja majanduskriis – ja teiselt poolt Lissaboni lepingu teksti vahel, kuid Lissaboni lepingu teksti kogu mõte on tegutseda kontekstis ja võimaldada paremini võtta vastu tõhusaid otsuseid sisserände- ja varjupaigapoliitika, energiajulgeoleku jms kohta. See on kogu mõte ja me peame teksti ja reaalsust siduma, mitte lahutama, kuid loodetavasti lõpeb institutsiooniliste küsimuste igavene arutelu peagi ning meil on võimalik kasutada uusi tõhusaid vahendeid.

Komisjon tegutseb praegu aktiivselt, et valmistuda lepingu rakendamiseks kohe, kui leping jõustub. Tean, et täna pärastlõunal toimub eraldi arutelu välisteenistuse üle. Seega ei ole praegu aeg seda küsimust põhjalikult arutada. Kuid ma ütleksin, et siin on meie ees tõeline väljakutse.

On väljakutse viia kokku eri välispoliitikas tegutsejad ning üldiseks eesmärgiks peab olema sünergia saavutamine. Teataval määral on vaja loomulikult mõtlemist, kuid samal ajal on vaja jälgida institutsioonidevahelist tasakaalu.

Samuti peab teenistus olema täiel määral aruandekohustuslik antud täiskogu – Euroopa Parlamendi – ees. Ma olen veendunud, et välisteenistuse loomine on tulemusrikas, juhul kui nõukogu, parlament ja komisjon teevad tihedat koostööd. Samuti peame me austama tõsiasja, et ettepaneku teevad kõrge esindaja ja komisjoni asepresident koostöös komisjoniga.

Rääkides ühest teisest tähtsast küsimusest, Euroopa kodanikuinitsiatiivist, siis kavatseb komisjon novembri keskel välja anda rohelise raamatu. Me kavatseme pidada laialdasi konsultatsioone kodanike, tsiviilühiskonna ja kõigi asjaosalistega, et esitada õigusloomega seotud ettepanekud kohe pärast Lissaboni lepingu jõustumist.

Majandus- ja finantskriisi tagajärjed on nõukogu päevakorras kesksel kohal. Seda konkreetset teemat puudutati arutelu ajal sageli. Ma olen nõus nendega, kes ütlesid, et ei ole põhjust enesega rahul olla. On tõsi, et kriisipoliitika tulemusena on ilmnenud esimesed viljad – finantsturud on hakanud konsolideeruma –, kuid täielikust taastumisest oleme me veel kaugel ning töötuse tagajärjed on praegu ja ka edaspidi väga rängad. Tuleb jätkuvalt teha poliitilisi jõupingutusi, et toetada aktiivset tööturupoliitikat.

Komisjon jääb loomulikult – ja ma ütlen seda vastuseks mõnele arutelu ajal tõstatatud küsimustele – oma eelarveettepanekule kindlaks. Me loodame, et ka parlament kinnitab oma häälega meie ambitsioone. Nagu president Barroso eile infotunnis ütles, ei ole praeguseks piisavalt tehtud.

Tööhõive olukord on selline, et me peame kõik rohkem tegutsema nii Euroopa kui ka riikide tasandil. Tööpuudus on täna meie probleem number üks ja me loodame, et võime arvestada sellega, et Euroopa Parlament jätkab tööd selle küsimusega ning avaldab survet ka nõukogule, ja sellega, et riiklikul tasandil kinnitatakse meie ettepanek lihtsustada struktuurifondide haldamist, sest sellest oleks tõepoolest abi.

Üks tõstatatud küsimustest puudutas halduskoormust. Sellel neljapäeval võtab komisjon vastu kaugeleulatava teatise halduskoormuse vähendamise kohta. Teatistes sedastatakse, mida on praeguseks saavutatud ja mida on veel vaja teha. Samuti rajaneb see Stoiberi töörühma olulisel töö. Vastavalt raportile on pilt väga hea ning esitatud on ettepanek selle kohta, kuidas vähendada halduskoormust. Kahjuks ei ole suurema osa nende ettepanekute kohta nõukogu veel otsust teinud, nii et jällegi on meie lootused sellel, et Euroopa Parlament aita meil avaldada survet liikmesriikidele, et saaksime neis küsimustes tegelikult edasi liikuda.

Tahaksin öelda ka mõne sõna finantsturu järelevalve kohta, mis on viimastel kuudel loomulikult pidevalt komisjoni päevakorras olnud. ELi tasandil tuleb luua uus järelevalveraamistik ning meil on hea meel, et on toimunud teatav edasimineku. Nõukogus nõustutakse valdavalt komisjoni ettepanekuga luua Süsteemsete Riskide Nõukogu teostamaks makrotasandi usaldatavusjärelevalvet. Me loodame, et parlament annab sellele oma toetuse. Palju rohkem on vaja pingutada mikrotasandi usaldatavusjärelevalve asutustega seoses ning jällegi arvestame me nii nõukogu kui ka parlamendi sooviga jõuda võimalikult ruttu ambitsioonikale ja tõhusale lahendusele.

Lõpetuseks lubage mul öelda mõned sõnad teemal, mis on samuti eesistujariik Rootsi päevakorra tipus, nimelt kliimamuutused, sest Kopenhaageni konverentsini on vaid loetud nädalad. Ma arvan, et mitmed teist on rääkinud tuumküsimusest, mis määrab kordamineku või läbikukkumise. Ma nimetaksin seda kliimaõiguseks, sest tegu on arenenud ja arenevate riikide vaheliste suhetega ning sooviga esitada usutav ettepanek nii leevendamise- kui ka kohandamismeetmete rahastamiseks ning ka viisiga, kuidas näitame oma tahet olla teerajajaks.

Komisjon on ainsana esitanud rahastamise ettepaneku. Paljud on seda kritiseerinud, et see on ebapiisav. Ma olen kindel, et see ei ole piisav, kuid see oli esimene samm ja loodetavasti sunnib see ka teisi pingutama ning tegema oma ettepanekud, mille üle me saaksime Kopenhaagenis läbi rääkida. Loomulikult tegutseme ka edaspidi täie aktiivsusega ning ei loobu oma ambitsioonidest, vaid julgustame kõiki teisi asjaosalisi ja partnereid osalema täies ulatuses ja meiega koos laua taha istuma – sealhulgas esimest korda USA –, et me saaksime oma kodanike mured lahendada.

Ma kinnitan teile, et me ei kavatse oma ambitsioonidest loobuda, vaid tagame, et Kopenhaagenis töötame suure osa ajast ennetavalt.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Gerard Batten (EFD), kirjalikult. – Spekuleeritakse paljalt, et Tony Blairist võib saada esimene Euroopa Liidu president vastavalt Lissaboni lepingule / Euroopa põhiseadusele. Üle-euroopalisele petitsioonile on tema kandidatuuri vastu peaaegu kolmkümmend kaheksa tuhat inimest oma allkirja andnud. Põhjus on lihtne. Suurbritannia peaministrina näitas Tony Blair end valetaja ja fantaseerijana. Mõistatuslikul kombel õnnestus tal oma suhteliselt tagasihoidliku peaministri palgaga saada multimiljonäriks. Praegu alamkojas loksavas saadikute kulude skandaalis on seletamatult kadunuks osutunud ainult ühe parlamendiliikme kuludokumendid. Need on Tony Blairi omad. Ma jagan nende tundepöörangut, kes on vastu Tony Blairi presidendiks valimisele. Kuid kes olekski tegelikult Tony Blairist parem presidendikandidaat liidule, mis on

rajatud pettusele, vadele ja korruptsioonile? Tony Blair viis Suurbritannia hävingu äärele. Tal võib õnnestuda teha sama ELiga. EL ja Tony Blair väärivad teineteist.

Ivo Belet (PPE), kirjalikult. – (NL) Austatud juhataja! Me eeldame, et saabuva Euroopa Ülemkogu päevakorras on ka majanduskriisi küsimused, eelkõige Opeti olukord. Opeti omandamine ja sellega seoses lubatud massiline riigiabi on Euroopa jaoks rohkem kui eksperiment. Küsimus on Euroopa Komisjoni usaldusväärsusest, kes peab tagama, et ei antaks ebaseaduslikku riigiabi. On vastuvõetamatu, et sulgetakse toimivad kasumlikud tehased, sellepärast et riik, kus nad asuvad, ei suuda anda nii palju riigiabi kui mõni muu – rikkam ja võimsam – liikmesriik.

Me peame ka Opeti juhtumist õppima, et ei ole veel liiga hilja koordineeritud Euroopa strateegia loomiseks autotööstusele. CARS 21 oli ja on kiiduväärt plaan, kuid see ei ole kaugeltki piisav. Euroopa peab koostama jõulise tulevikukava, mis kiirendaks otsustavalt säästliku elektriauto väljatöötamist. Selleks tuleb Euroopa autotootjad tuua ühe laua ümber ning suunata selleks seitsmenda raamprogrammi vahendid. On aeg loobuda kaitsepositsioonist ning saata positiivne signaal Euroopa suurima majandusharu töötajatele.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Järgmise Euroopa Ülemkogu üks põhieesmärkidest on tagada detsembris Kopenhaagenis toimuva ÜRO kliimakonverentsi tulemuslikkus.

Ülemkogu järeldused ELi Kopenhaageni konverentsil võetava seisukoha kohta on üliolulised tagamaks, et EL räägib ühel häälel. On oluline jääda ambitsioonikale läbirääkimispositsioonile. EL peaks näitama oma ühtsust ja andma eeskuju juhtimisest, eelkõige aidates arengumaid, kes peaksid alates 2020. aastast kulutama igal aastal 100 miljardit USA dollarit aastas, et kohandada kliimamuutuste mõjule ja vähendada oma heitkoguseid.

Kopenhaagenis kokkuleppe saavutamiseks on ülioluline arenguriikide, eelkõige vähim arenenud riikide rahastamise struktuuri loomine, nagu ka rahastamise allikate ja summade kindlaksmääramine.

Selle kokkuleppega on võimalik jõustada protokoll, mis alates 1. jaanuarist 2013 asendab Kyoto protokoll, ja see tagab tõhusa kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise, jättes samaks Euroopa tööstuse konkurentsivõime globaalsel turul.

András Gyürk Gyürk (PPE), kirjalikult. – (HU) Me loodame, et hiljemalt Euroopa Ülemkogu viimaseks, oktoobris toimuvaks istungiks on kaotatud viimased takistused Lissaboni lepingu jõustamiseks. See leping võib paljuski inspireerida Euroopa Liitu kasutama tõhusamat otsustusprotsessi. Tahaksin ühte näidet rõhutada: energiajulgeolek. Üks edasimineku tundemärkidest on see, et erinevalt varasemast on EÜ lepingus energiapoliitikale pühendatud eraldi peatükk. Arvestades viimaste aastate sündmusi, usun ma, et selles uues peatükis antakse ELi energiapoliitikale suunised. Eesmärgid, mida toetada, on energiatõhususe arendamine, taastuvate energiaallikate kasutamine ja võrkude vastastikune sidumine. Uue liikmesriigi Euroopa Parlamendi liikmena on mul eriti hea meel, et uues energiapeatükis sisaldub ka solidaarsuse kontseptsioon. Ent Lissaboni leping ei anna meile mingil juhul valmislahendusi, eelkõige energiapoliitikaga seoses. Uue peatüki lisamine mõjub pigem hoiatusena: Euroopa peab kiiresti midagi ette võtma, et vähendada oma sõltuvust ja tutvustada oma keskkonnavaateid.

Lissaboni leping ei anna ise mingit garantiid, ainult võimaluse. Liikmesriikidele on see võimalus tugevdada ühise energiapoliitika aluseid ning samal ajal kaitsta omaenda huvisid. Tulevikus ei ole ilma liikmesriikide poliitilise kindlameelsuse ja koostööta võimalik alternatiivsete edastuste arendamine, võrkude vastastikune sidumine ning isegi välisostude vastu kaitsmine.

Iosif Matula (PPE), kirjalikult. – (RO) Kogu Euroopa mandril on tunda iirlaste Lissaboni lepingu heakskiitmise mõju. Selle lepingu eesmärk on ilmselt lihtsustada otsustusprotsessi pärast ELi laienemist ida suunas. Sellel taustal toetab meie liri partnerite sõnum Euroopa kodanike vahelist solidaarsust. Samuti räägime me Euroopa Ülemkogust, mis viimaseid kordi toimub ELi pöörduva eesistumise süsteemi kohaselt. See asjaolu on seda märkimisväärselt seetõttu, et on vaja järgmisteks aastateks valida inimesed võtmekohtadele. See küsimus on ellu kutsunud elavaid vaidlusi, kus on puudutatud lõputul arvul poliitiliselt tundlikke teemasid. Minu arust on meie ülesanne lahendada küsimus nii, et hetkeliselt tuntav uhkus ei varjutaks selgete põhimõtete rakendamist. Meie kohus on pakkuda Euroopa Liidule järjepidevust, tõhusust, pikas perspektiivis tulevikku ja kõikide piirkondade tasakaalustatud arengut, et liit saaks seista vastu globaalse poliitilise maastiku väljakutsetele, räägime me siis majanduskriisist, kliimamuutustest, meie ühisest identiteedist vms. Euroopa Liit suudab saavutada tõelise tugevuse, mida ta väärib, ainult juhul, kui me oleme globaalsel tasandil samal lainel ja kui meid tunnustatakse üksusena, mis tegutseb ühiselt.

(Istung katkestati mõneks minutiks)

ISTUNGI JUHATAJA: Alejo VIDAL-QUADRAS
asepresident

3. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Hääletuste tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

3.1. Infovabadus Itaalias ja teistes Euroopa Liidu liikmesriikides (hääletus)

– Enne hääletust:

Edite Estrela (S&D). – (PT) Austatud juhataja! Ma palun sõna vastavalt kodukorra artikli 157 lõikele 1, et rääkida Itaalia ja teiste liikmesriikide infovabaduse resolutsiooni ühisettepaneku teisest muudatusettepaneku projektist, mille esitas Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon.

Esitatud muudatusettepanek on Euroopa Parlamendile häbiks ja tõele au andes ei peaks seda isegi arutatama, veel vähem selle üle hääletama. Selle lähtekohad on valed, põhinedes Portugali poliitiliste parteide valimiskampaania-aegsetel eksimõtetel. Portugali valijad andsid neile sobiva vastuse.

Ent vaieldamatu tõsiasi (ja mul on selle kohta olemas tõendid) on, et selle muudatusettepaneku esitanud Euroopa Parlamendi liige demonstreeris eile oma kodulehel sallimatut ja inkvisiitorlikku meelelaadi, kutsudes Nobeli auhinna laureaati ja kirjanikku José Saramagot üles loobuma Portugali kodakondsusest. On üsna selge, kes ründab arvamustevabadust.

– Enne resolutsiooni RC-B7-0090/2009 ühisettepaneku hääletamist:

David-Maria Sassoli, fraktsiooni S&D nimel.

– (IT) Austatud juhataja! Kooskõlas kodukorra artikliga 147 sooviksin ma teile meenutada, et 2007. aasta arutusel inimõiguste üle maailmas otsustas antud ülemkogu mitte toimida vastavalt Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni ettepanekule ning viidata poliitilistele argumentidele kaalu andmiseks isikutele, kes esindavad kõrgeid tsiviil- või usuasutusi.

Seega palume teil rakendada sama meedet meie resolutsiooni muudatusettepaneku suhtes, mille esitas fraktsioon PPE ja milles otseselt viidatakse Itaalia Vabariigi president Giorgio Napolitanole.

Juhataja. – David-Maria Sassoli! Te tõstatasite vastavalt kodukorra artiklile 147 küsimuse vastuvõetavusest. Selle tulemusel uuris presidentuur, nimelt president Buzek, küsimust põhjalikult, nagu te võite ette kujutada. Analüüsis lähtus ta järgmistest põhimõtetest. Esiteks, teie viidatud muudatusettepanekud, nimelt muudatusettepanekud 7, 8 ja 9 on vahetult seotud tekstiga, mille muutmist nendega taotletakse. Teiseks ei ole nende eesmärk kogu teksti väljajätmine või asendamine. Samuti ei muudeta nendega teksti eri lõike ning ei saa väita, et nad ei mõjuta kõiki keeleversioone.

Seega, kohaldades rangelt artikli 147 sätteid, on president arvamusel, et muudatusettepanekud vastavad kõikidele asjakohastele vastuvõetavuskriteeriumidele. Niisiis on president otsustanud, et muudatusettepanekud on vastuvõetavad.

Mis puutub viitesse president Napolitanole, kes on meie armastatud endine kolleeg, siis on olemas pretsedent, mis lubab meil meie tekstides kasutada inimeste, poliitikute nimesid.

David-Maria Sassoli! Kui te soovite oma taotlusega edasi minna, siis on teil kodukorra kohaselt loomulikult võimalik kasutada muid võimalusi, nagu näiteks teha suuline muudatusettepanek ning loomulikult võite te mainitud muudatusettepanekute vastu hääletada.

Mario Mauro, fraktsiooni PPE nimel.

– (IT) Austatud juhataja! Ma nõustun täielikult presidentuuri muudatusettepanekute tõlgendusega. Mul on suuline muudatusettepanek jätta kõik muudatusettepanekud alles ja me teeme ettepaneku Itaalia Vabariigi presidendi nimi neist lihtsalt välja jätta.

Niisiis, kooskõlas meie üldise tavaga, on minu ettepanek mitte lisada viidet üksikisikutele ning jätta välja „Giorgio Napolitano”, kuid jätta muudatusettepanekud ning võimalus nende üle hääletada alles. Ma usun, et nii õnnestub meil mingil moel edasi anda meie austust Itaalia Vabariigi presidendi vastu, kes ilmselgelt ütles seda, mida ta ütles, ja kellele arutus viitasid kõik sõnavõtjad kõikidest poliitilistest fraktsioonidest.

Niccolò Rinaldi, *fraktsiooni ALDE nimel.*

– (IT) Austatud juhataja! Olles teatavaks võtnud presidendi otsuse muudatusettepanekute vastuvõetavuse kohta, paluksin vaid autoritel poliitilise otstarbekuse huvides need muudatusettepanekud tagasi võtta.

Ma ei usu, et Itaalia Vabariigi presidendi ees- ja perenime väljajätmine muudab asja olemust, kuna Itaalia Vabariigi president on nende muudatusettepanekute subjektiks. Ma arvan, et meie töös on see kujunenud mingiks rituaaliks. Ma ei ole meie resolutsioonides kunagi näinud teiste riikide saadikuid tsiteerimas Inglismaa kuningannat või Saksa presidenti põhjustel, mis võivad tunduda ekspluatatsioonilised. Niisiis palun ma lihtsalt resolutsiooni muudatusettepanekud 7, 8 ja 9 tagasi võtta.

Juhataja. – David-Maria Sassoli! Kuna teie selle küsimuse esitasite ja kuna Mario Mauro tegi oma ettepaneku vastuseks teie küsimusele, siis kas soovite vastamiseks sõna võtta?

David-Maria Sassoli, *fraktsiooni S&D nimel.* – (IT) Austatud juhataja! Me oleme meie Itaalia presidendi ees- ja perenime väljajätmise poolt. Loomulikult hääletame me nende muudatusettepanekute vastu.

Juhataja. – Sellisel juhul jätame Itaalia riigipea ees- ja perenime välja.

– Enne kolmanda lõigu hääletust:

Nuno Melo (PPE). – (PT) Austatud juhataja! Mul on järgmine suuline muudatusettepanek: „...kahetseb ja taunib Portugali sotsialistliku valitsuse mõjuvõimu ärakasutamist, mis on viinud otsusele lõpetada programmi *Jornal Nacional* ülekandmine Portugali telekanalis TV1, ning märgib, et see otsus on praegu Portugali reguleeriva asutuse uurimise all”.

(Suuline muudatusettepanek lükkati tagasi)

– Pärast põhjenduse D hääletamist:

József Szijer (PPE). – Austatud juhataja! Ma tahaksin täiskogule meelde tuletada, et Euroopa Parlament ei tohiks aktsepteerida resolutsioone, milles rakendatakse topeltstandardeid. Seetõttu toon näite oma kodumaalt Ungarist, kus rahandusminister algatas ajakirjaniku vastu kriminaalmenetlust, sest talle ei meeldinud, mida too temast kirjutas.

Sellepärast arvan ma, et Itaalia peaministri mainimine Itaalia ja Euroopa ajalehtede vastu esitatud hagiisid käsitlevas tekstis ning selle juhtumi mainimata jätmine – ma arvan, et Ungaris juhtunu on palju tõsisem – on topeltstandardite kasutamine. Nii et ma kutsun minust vasakul asuvaid kolleege üles mitte hääletama selle muudatusettepaneku vastu, sest sellega te üksnes demonstreeriksite ja teeksite selgeks, et teie tegevus on vaid näitemäng – näitemäng, milles kiusatakse sellise riigi peaministrit, kus ei ole vasakpoolseid.

(Aplaus)

Valitsus ei ole teie pere hulgast, kuid sotsialistliku valitsuse puhul ei aktsepteeri te samu standardeid. Nii et see muudatusettepanek on üldjoontes õige.

(Aplaus)

„arvestades, et Euroopa Parlament ei aktsepteeri topeltstandardeid; arvestades, et kõrge positsiooniga ametnike ja valitseva partei poliitikutega seotud korruptsioonijuhtumeid avalikustanud ajakirjanikele poliitilise surve avaldamise eesmärgil on Ungari valitsuse administratsioon astunud samme algatamiseks kriminaalmenetlust meedia esindajate vastu;” – nimelt *Magyar Hírlap*’i ajakirjaniku Tamás Pindrochi vastu – „arvestades eriti, et kriminaalmenetlus algatati ajakirjaniku vastu, kes uuris kõrge positsiooniga endise valitsusliikme ja ühe Euroopa voliniku kandidaadiga seotud skandaale; arvestades, et selle tulemusena on tekkinud õhkkond, milles pressile avaldatakse Ungaris poliitilist survet”.

Ma palun teil seda muudatusettepanekut toetada, et te säilitaksite oma usaldusväarsuse. Sellega on võimalik teha selgeks, et te ei kiisa konkreetset isikut, kes teile ei meeldi ja kes ei jaga teie poliitilisi vaateid, vaid et te tõepoolest toetate Euroopas pressivabadust.

(Suuline muudatusettepanek lükati tagasi)

Juhataja. – Hääletamine on lõppenud.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Võtsin sõna, et teavitada teid väga tõsisest intsidendist, mis ei ole kuidagi seotud hääletamisega, ja mille kohta ma palun parlamendi presidentuuril hankida teavet nii ruttu kui võimalik, et me saaksime võtta meetmeid meie privileegide ja puutumatus kaitsmiseks.

Täna hommikul, kui meie delegatsiooni liige viibis siin Strasbourgis, tungisid Itaalia politseijõud tema eraresidentsi. Ta pidi seega kiirustades lahkuma Strasbourgist, et vastavalt Itaalia kohtu määrusele naasta oma residentsi, milles meie privileege ja puutumatus põhimõtteid selgelt rikkudes nõuti Euroopa Parlamendi liikme läbiotsimist, s.o Euroopa Parlamendi liikme eraresidentsi läbiotsimist.

Ma palun parlamendil ja presidentuuril lihtsalt kinnitada, kas kohtu ja Itaalia politseijõudude tegevus härra Mastella suhtes on lugupidamatuse avaldus ja meie puutumatus tingimuste jäme rikkumine.

Juhataja. – Presidentuur tegeleb selle küsimusega, et ühemõtteliselt kaitsta meie privileege ja puutumatus.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Ma loodan, et varasem õnnetu hääletus Leedu seaduse üle, mida ei ole veel vastu võetudki, on aidanud paljudel kolleegidel mõista ohtu – mida tuleb ära hoida –, et Euroopa Liit muutub Nõukogude Liiduks.

4. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

– Infovabadus Itaalias ja teistes Euroopa Liidu liikmesriikides

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Ma loodan, et kohtuvõimud võtavad Silvio Berlusconi tema sooritatud kuritegude eest vastutusele ning et tema pressi domineerimisele tuleb lõpp. Need Euroopa Parlamendi liikmed, kes süüdimõistmise poolt ei hääletanud, ei tohiks enam üksikõikseks jääda, sest see, mis Itaalias vabadusega seoses toimub, on väga tõsine probleem. Tänase hääletuse tulemustest sõltumata mõjutab ja puudutab see kõiki eurooplasi.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Ma hääletasin sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis koos teiste fraktsioonidega koostatud resolutsiooni poolt, sest Euroopa Liidu kõikides liikmesriikides tuleb tagada teabe- ja sõnavabadus ning arvamuste mitmekesisus. Teabevabadus on vaba ja demokraatliku ühiskonna alus ning põhiõiguste hartas sätestatakse, et igaühel on õigus sõnavabadusele ning see õigus kätkeb õigust omada veendumusi ning saada ja levitada teavet ja ideid avaliku võimu sekkumiseta. Seega peame meie, Euroopa Parlamendi liikmed, siseriiklikul tasandil toetama sõltumatu ajakirjanduse arengut ja ausat konkurentsi. Valitsusasutused peavad pressivabaduse tõhusaks tagamiseks olema valmis kaitsma sõnavabadust ning edendama selle arengut, mis on Euroopa Liidu põhiväärtuste ja õiguste tagamiseks kõige tähtsam.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Austatud juhataja! „Mis röövikule on maailma lõpp, selles näeb terve maailm liblikat“. See hiina filosoofi mõte sobib siia arutellusse, kui mõtleme sellele, et president Obama sai Nobeli rahupreemia, ehkki ründas tema suhtes vaenulikke telesaateid, ja praegu ongi arutelu väidetavast vabaduse puudumisest, mis on ajendatud vaid ühest: Silvio Berlusconi vastu suunatud vihkamise kultuur.

Vihkamise kultuur, millest annab tunnistust pressivabaduse kaitseks korraldatud tänavademonstratsioonil kantud fotomontaaž peaministrist trellide taga, ja millel olid ülekaalus punased lipud ja solvangud. Vihkamise kultuur, mille eest peab vastutuse võtma parlament, kui ta tahab vältida vasakpoolsete jakobiinide häbiväärset ja antidemokraatlikku rünnakut.

Võib-olla Euroopa, kellel on alati olnud raskusi tugeva ja otsustamisvõimelise Itaalia talumisega, teeskleb oma teadmatust, et vähendada Itaalia võimu. Itaalia rahvas ei lase sellel sündida; ta ei luba petlikel Euroopa

võimudel ratsionaliseerida Itaaliat nende tõttu Itaalias, kes kannavad endas vihkamise kultuuri ja kes lihtsalt tahavad ümber pöörata keskparempoolsete demokraatlikku valimisvõitu.

Kõige suurema lugejaskonnaga ajalehtedest on 18 valitsuse vastu või ei tee sellega koostööd ning ainult viit võib pidada keskparempoolseks, ja me kuuleme igasuguseid solvanguid. Selline on tõde ja demokraatia huvides on aeg, et see täiskogu hakkaks rääkima Itaalia vasakpoolsetest, kes on demokraatiavastased ja vihkamise kultuuri sõltlased.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Saadame sõnumi valetajatele Ungaris, kes väidavad, et Jobbiku parteil ei ole ega tohi olla kohta Euroopa Parlamendis, kes ütlevad, et kolmeliikmelise Ungari Jobbiku delegatsiooni häältega otsustati, et kohalviibivad ebaõiglased ja diskrimineerivad jõud ei või täna Itaaliat hukka mõista. See oli esimene asi, mida ma tahtsin öelda. Teiseks, me ei toiminud nii poliitilise fraktsiooni distsipliini tõttu, vaid tegime seda vastavuses õigluse mõõdupuuga. Samuti arvestasime eelkõige sellega, et nad oleksid üritanud kasutada topetstandardeid. Tõepoolest, eile ma kurtsin José Manuel Barrosole, et Ungaris on sotsiaalliberaalne valitsus rikkunud arvamusevabadust ja seda mitte pressi või meedia koondamisega, vaid inimesi silmadesse tulistades, neid vangistades, neid vanglas piinates ning fiktiivseid kohtuprotsesse pidades. Vastuseks teatas president Barroso, et tegemist on siseasjaga. Kuidas saab see olla siseasi, kui Itaalias juhtuv ei ole siseasi? Jobbik ei luba parlamendil selliseid topetstandardeid rakendada.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Ka Euroopa on märganud, et Itaalia opositsioon on muutunud sonivaks, kujutades ette asju, mida ei eksisteeri.

Loomulikult ei saa me selle üle rõõmustada, sest me oleksime eelistanud tulla parlamenti ja rääkida tegelikest probleemidest, mille lahendamist inimesed meilt paluvad, kuid võime end lohutada sellega, et vähemalt Euroopa on jõudnud otsusele, mida isegi Antonio Di Pietro ei saa kahtluse alla seada. Tegelikult juhtus see juba 2004. aastal ja keskseks figuuriks oli jällegi Antonio Di Pietro teiste saadikute toetusel ning nüüd on ta siia saatnud uued inimesed, et nad täpselt sedasama teeksid, kuid nüüd ei ole liikumiselt tulnud mingeid rõõmuhõiskeit.

Enamgi veel, Itaalia valijaskond tahtis kõrvaldada kommunistid parlamendi areenilt ning enam ei istu nad seal pingil. Ajakirjandusvabadus ei ole Itaalias mitte midagi muud kui kirjastajate, magistraatide ja poliitikute üritus delegitimiseerida peaministrit ja tema valitsust. Ent see tekitab olukorra, kus toimuvad inimjahid ja kus kinnisideeliselt on ühest inimesest tehtud märklaud. See viib kodusõjani, millel teatava vasakpoolse elemendi tagantkihutamise tõttu võivad olla väga tõsised tagajärjed.

Siiri Oviir (ALDE). Mooduseid, kuidas hävitada meedia pluralism ja sööta elanikkonda tasakaalustamata teabega, blokeerida arvamuste mitmekesisust, on mitmeid. Monopoliseerida meedia majanduslikult omanduse kaudu on üks võimalus, aga mitte ainus. Monopoli teabele saab saavutada ka näiteks täites avalik-õigusliku meedia juhtorganite ametikohad ühe partei liikmetega, see tähendab võimupartei liikmetega, ja blokeerides teised arvamused. Näiteid on teisigi ja neid siin saalis me selle teema arutelu käigus ka kuulsime. Küllap need olid faktid.

See kõik annab tunnistust sellest, et tahtes olla demokraatlik, vajab Euroopa reegleid, vajab direktiivi meediapluralismi kaitseks. Seetõttu ma toetasin ALDE, sotsialistide, roheliste resolutsiooni, mis selle ettepaneku just tegi.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Kõigepealt sooviksin ma parandada oma esimest ja teist hääletust – ma tahtsin jääda erapooletuks, kuid eksisin ja vajutasin kiiruga valet nuppu. Minu kaks esimest häält on jääda kogu päeva hääletustes erapooletuks.

Minu avaldus on järgmine: tänase aruteluni viinud ettepanek kätkeb endas ränka pärispattu ja Itaalia Vabariigi president on sellele patule juba osutanud. Seda pattu täiendab Itaalia peaministri ründamiseks oportunistlikult valitud põhjendus: tema teatavate ajalehtede vastu algatatud kohtuasi, mis toimus täies kooskõlas õigusriigi põhimõtetega.

Seetõttu ei hääletanud me Euroopa demokraatide ja liberaalide liidu fraktsiooni, Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni jt esitatud ettepaneku poolt, kuid me ei hääletanud ka Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni ettepaneku poolt, sest kuigi see väärib tunnustust, sest selles kaitstakse Itaalia väärikust, eirab see täielikult ajakirjanduse ja muude riigivõimude vahelise tasakaalu probleemi, mis eksisteerib Euroopas ja mis on tõsine probleem ka Itaalias. Asi ei ole siinkohal ainult Itaalia peaministri huvide konfliktis, vaid ka teistes probleemides.

Teisest küljest, rahvuslikul tasandil on minu partei, UDC, selles küsimuses pidevalt enamust vaidlustanud. Ja ma usun, et ka meie peame erapooletuks jäämisega saatma välja sõnumi oma toetusest.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Austatud juhataja! See arutelu on meile näidanud, kuidas Itaalia vasakpoolsed aina enam kaugenevad tunnetest, mida meie rahvas jagab. Itaallaste seas pole olnud ülestõusu. Mis toimus, oli justiits-, kirjasutus- ja poliitilise eliidi poliitiline manööver, millega taheti tunnistada kehtetuks mõne kuu eest rahva seaduslikult tehtud otsus.

Kallid kolleegid! Need, kes siin paaril viimasel päeval on täiskogule väitnud, et itaallased on mures ajakirjandusvabaduse pärast, mida Silvio Berlusconi ohustavat, valetavad ja teevad seda teadlikult. Kõik ausad itaallased tunnistavad, et Itaalias tegutsevad ajalehed, raadiojaamad ja telekanalid vabalt. Paljude ajalehtede toimetajapoliitika vastandub Itaalia peaministrile. Kui kuskil puudub pluralism, siis ainult – ja, kolleegid, ma rõhutan, ainult – ühesainsas Itaalia ajakirjanike tunnustatud ametiühingus, mis on häbiväärselt vasakule kallutatud; ja et saadete autoritel, kommentaatoritel ning koomikutel, kelle vaated ei ühti peaministriga, ei ole probleemi töö saamisega ning nad võivad töötada riiklikes telekanalites või peaministri omatavates telekanalites ilma, et nende vabadus ohus oleks.

Kui itaallastel on muresid ja kartusi, siis nagu teistelgi eurooplastelgi, austatud juhataja, on need seotud kriisi, ebaseadusliku sisserände, töökohtade ja pensioniga, kuid kindlasti mitte teabevabadusega, mis ei ole mitte kunagi ohus olnud ja mida vastupidi ründavad iga päev vasakpoolsed partisanid.

Lena Ek (ALDE). – Austatud juhataja! Ma tsiteerin John Stuart Milli ja jätkan siis rootsi keeles. „Kui kogu inimkond peale ühe oleks samal arvamusel, ei oleks inimkonnal õigus seda ühte inimest vaikima sundida nii nagu ka temal ei ole õigust inimkonda vaikima sundida, kui tal oleks see võim”.

– (SV) Itaalia on osa Euroopa demokraatia hällist. Seetõttu on kahetsusväärne, et Itaalia meedia on praegu sellises olukorras. ELi koostöö südames on põhiõiguste austamine kõigis Euroopa riikides. On täiesti väär väita, nagu Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon seda teeb, et see ei ole nii. Fraktsioon PPE varjab nende väidete taha ja teenib nõnda Silvio Berlusconi eesmärki.

Meedia mitmekesisus tähendab, et paljud erinevad väljaanded saavad tegutseda ilma riigi sekkumiseta nende sisusse. Me vajame kõigis liikmesriikides sõltumatut ajakirjandust, kui me tahame, et Euroopas toimuks elav ja demokraatlik arvamuste vahetus. Kuidas see saavutatakse, ei ole ELi lahendada. Kuid teisest küljest on ajakirjandusvabadus tegelikult küsimus, millega on vaja tegeleda ELi tasandil. Niisiis on mul kahju Itaalia teabevabaduse resolutsiooni tänase hääletuse tulemuse pärast.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Austatud juhataja! Mulle ei avalda muljet Silvio Berlusconi poliitiline ja moraalne juhtimisviis ning kahjuks ei ole Itaalia minu nimekirja tipus, kui jutt on ajakirjandusvabadusest. Kuid teabe- ja ajakirjandusvabadus on põhiliselt Itaalia enda probleem. Itaallased peavad ise tegutsema. Õnneks nad ka tegelikult tegutsevadki, näiteks võtsid nad Itaalia peaministrilt puutumatuse. Lisaks näitab hiljuti väljaantud ajaleht *Il Fatto Quotidiano*, et Itaalias on olemas kriitiline ajakirjandus ja et on ruumi manööverdamiseks.

Seega kutsun ma itaallasi üles, et nad jääksid oma riigis valvele ajakirjandusvabaduse vastaste rünnakute suhtes. Ma loodan, et Brüsseli bürokraatiat ei ole vaja sinna segada. Lõppude lõpuks ei taha me n-ö rohkem Euroopat, vaid Euroopat, mis keskenduks oma tuumülesannetele. Ainult nii saab Euroopa võita tagasi oma valijate usalduse.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Teabevabadus on väga tähtis küsimus ja ma ise hääletasin selle poolt. Me ei tohi siiski unustada, et vabadusega kaasneb vastutus ja et Euroopas on meil vaja kriitilist ja läbipaistvat infovahetust. Me peame tagama, et nii saab see olema ka tulevikus. Euroopa ajaloost on näha, missuguseid koledusi juhtub, kui ajakirjandus on kontrolli alla võetud ja teabel ei lasta vabalt levida.

Ma arvan, et selles küsimuses peame me Euroopa Parlamendis käsitlema kogu Euroopat ja mitte üksikuid liikmesriike. Sellepärast peaksime me teemat laiendama ning kehtestama põhimõtted, millest tuleb kinni pidada, sõltumata sellest, kas parasjagu on võimul sotsialistid, liberaalid või parempoolsed. Kõigile peavad kehtima samad reeglid ja me peame kõigil juhtudel tegutsema nii, et infovabaduse kestmine oleks tagatud. See on üks põhivabadustest, mida ma loodan, et Euroopa Liit hoiab alles ka eesolevatel aastatel. Ma loodan samuti, et igaüht koheldakse samade standardite kohaselt.

Chris Davies (ALDE). – Austatud juhataja! Euroopa Liit väidab, et järgib suurepäraseid vabaduse ja demokraatia põhimõtteid, mida Lissaboni lepingus taaskinnitatakse ja tugevdatakse, kuid ikka ja jälle jääme me osavõtmatuks ühes või teises liikmesriigis aset leidvate jultunud rikkumiste suhtes. Me ei näita näpuga

nende suunas, kes ei toeta põhimõtteid, millele Euroopa Liit on rajatud. Me ei taha paati kõigutada, kuid täna oli meil võimalus võtta seisukoht ja öelda, et Itaalia peaministri ajakirjanduse kontrollimine on selge kuritarvitus.

Probleeme on ka teistes liikmesriikides, kuid Itaalias on see kõige hullem. Täna kaotasime tänu UK Sõltumatuse Parteile ja Briti konservatiividele vaid ühe häälega: selles oli üks hää. Briti konservatiivid väidavad, et tahavad sotsiaal- ja tööhõive küsimused Euroopa Liidu alt tagasi kodumaale tuua. Seda nad ei ütle, et nad tahavad ka ära hoida Euroopa Liidu igasugust rolli põhivabaduste kaitses, mis toetavad demokraatiat kogu Euroopas.

Philip Claeys (NI). – (NL) Austatud juhataja! Ka minul on ülimalt hea meel, et resolutsioon maha hääletati, sest on vastuvõetamatu, kui meie täiskogu kuritarvitatakse poliitilise nõiajahi pidamiseks teatud poliitiku vastu. Täpselt sama vastuvõetamatu on, kui täiskogu käitub nagu Euroopa variant nn suurest vennast, nagu kindral-inkviisitor, kes sekkub otseselt küsimusse, mis on igas suhtes lihtsalt iga üksiku liikmesriigi asi.

Need, kes siin tegutsevad väidetava ohu vastu infovabaduse Itaalias, ohu, mis on täielikult välja mõeldud, on esimesed, kes pooldavad n-ö suukorvistavaid seadusi lihtsalt selleks, et kõrvalda poliitilisel teel dissidendid. Vasakpoolsete silmakirjalikkus on jätk. Tõepoolest, kui Belgias oleks pooltki nii palju infovabadust kui Itaalias, siis oleks meil juba toimunud märkimisväärne edasimineku.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Siinsele täiskogule ei tee au, et kogu meie tänane päevakord, kõik meie hääletused on teemal, mis ei oleks pidanud kunagi kõneaineks saama. See on väljaspool parlamendi pädevust ning see kuulub ühe meie liikmesriigi eesõiguste hulka.

Ma ei poolda Silvio Berlusconi. Mul on väga hea meel, et Briti konservatiivid ei ole enam temaga koos Euroopa Rahvaparteis, kuid ma ei saanud olla ainus, keda tülgestas vastaspoole variserlik ennastõigustamine, mille me tunnistajaks selle arutelu ajal oleme olnud. Nad kurtsid, et härra Berlusconi on kohtulik puutumus, mainimata et Euroopa Parlamendi liikmetena on neil samasugune puutumus. Nad kurdavad, et meedia on Berlusconi mõju all, mainimata et Euroopa Parlament kulutab kümneid miljoneid eurosid riigi raha enda promomiseks.

Nimetatud resolutsioon ja asjaolu, et see meile täna üldse esitati, ei tee mitte kellelegi au – ei itaallastele, kes tõid selle saali ette vaidluse, mille nad oma kodumaal olid juba kaotanud, ega ülejäänud liikmetele, kes arvasid, et on vaja sekkuda. Sellised küsimused tuleb korrektselt lahendada Itaalia Vabariigi siseriikliku demokraatliku korra ja mehhanismide kohaselt. Lubage mul korrata üleskutset panna Lissaboni leping hääletusele. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (ECR). – Austatud juhataja! Ma arvan, et kõik me, kes me siin saalis viibime, tunneme muret meedia pluralismi pärast. Me tahame kõik suuremat meedia pluralismi. Ma tunnen muret meedia pluralismi pärast mitmetes liikmesriikides. Ma tunnen muret meedia pluralismi pärast mitmetes riikides väljaspool ELi, näiteks Kuubas ja Põhja-Koreas, kuid sotsialistid ei tõstata seda küsimust peaaegu mitte kunagi. Sotsialistid on üsna vagusi, kui tegu on nende riikide meedia pluralismiga.

Kuid siin on üks väga oluline põhimõte. Rolling Stones laulab ühes oma loos „*you can't always get what you want*” („sa ei saa alati seda, mida tahad”) ja kui sa ei saa, mida sa tahad, siis teed nii, et kasutad demokraatlikku protsessi oma riigis, et veenda inimesi kõrvaldama valitsust, keda sa ei toeta. Sa ei otsusta, et lähed Euroopa Parlamendi ette ja üritad lasta sellel demokraatlikult vastu võetud otsuse ümber pöörata. See on põhimõte, mida konservatiivid kõrgelt hindavad ja sellepärast olen uhke, et Euroopa Konservatiivide ja Reformistide fraktsioon mängis osa selle põlastusväärse resolutsiooni mahahääletamisel.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Ma usun, et antud parlamendi demokraatlik hääletus näitas vaieldamatult midagi, mille kohta me kõik teame, et see on tõsi. Nimelt seda, et Itaalias on infovabadus.

Teate, see vasakpoolsete üritus oli selleks, et leida teema, millele vastu vaielda – milleks? Sest, nagu ma juba Brüsselis ütlesin, Itaalias on nii palju ajalehti, et nad ei tea enam, millest kirjutada, ja ainus, mis neil oli öelda – ja sellega pidurdasid nad terve kuu parlamendi tööd –, oli see, et nad toetavad arvamust, et Itaalias puudub infovabadus.

Nad ei saa oma paljudes ajalehtedes kirjutada sellest, et Itaalia valitsus suutis vaid nelja kuuga Aquila maavärina ohvrid asutada telklinnakutest tagasi korralikesse majadesse. Nad ei saa oma ajalehtedes kirjutada sellest, et kolme kuuga on Berlusconi juhitud Itaalia valitsus suutnud puhastada Napoli tänavad rämpsust, mida oli sinna aastate jooksul koguneda lastud. Nad ei saa teatada, et Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni kohaselt on Itaalias majanduskriisile vaatamata kõige vähem inimesi töö kaotanud. Nad ei saa kirjutada oma

ajalehtedes, et vaatamata majanduskriisile ei ole Itaalias kokku kukkunud ükski pank ja ükski hoiustaja ei ole oma rahast ilma jäänud. Nad ei saa sellest kirjutada, sest mitte keegi ei loe neid, mitte keegi ei usu neid ning nad süüdistavad selles väidetavat infovabaduse puudumist.

Kas teate, mida me Itaalias ütleme? Me ütleme, et nad on nagu need, kes on avanud väravad ja lasknud härgadel põgeneda ning otsivad nüüd sarvi: nad on jäänud ilma härgadest, häälest, pooldajatest Itaalias. Nad on üritanud neid – ma kohe lõpetan, austatud juhataja – Euroopas, kus neil samuti oli enamus, tagasi saada, kuid jäid seal samuti enamusest ilma.

Kogu austusega nende vastu Euroopas, kes tahtsid näidata, et vastupidine on õige, on demokraatia taas kord näidanud, et Itaalias on infovabadusega kõik korras.

Sejn Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Mul on väga hea meel tänase resolutsiooni tulemuse üle, sest Itaalia on Euroopa Liidu liikmesriik, ning selle kohta eraldi ettepanek teha oli mõneti liias. Kuid ma loodan, et tulevikus on meil võimalik arutleda infovabaduse, ajakirjandusvabaduse ja individuaalsete ajakirjanike vabaduse üle organites, kellele nad kaastööd teevad, et väljendada oma arvamust. Ja me peaksime tagama, et see kehtib kogu Euroopa kohta, sest me ei peaks arutlema vaid ühe teatud riigi üle. Tänane tulemus oli hea päev Euroopa Liidule ja see oli hea päev demokraatialle.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Nagu tavaliselt leiame end arutlemas ja hääletamas küsimuse üle, mis on eranditult riigi huvides ja on asjakohane Euroopa Parlamendis, seega mitte Itaalia saadikute kojas või Itaalia senatis.

Veel kord, pärast selle täiskogu Itaalia valitsusele esitatud sisserändega seotud süüdistusi nende poolt, kes on opositsioonis, mitte konspiratsiooni tõttu, mille ohvritena nad end näevad, vaid rahva suveräänse tahte tõttu, on tehtud oportunistlik, naeruväärne ja enda huve teeniv kaitse Itaalia reaalsuse moonutamiseks ühelaual eesmärgil: mustata valitsust ja meie riiki meie peaministri, Silvio Berlusconi isikus.

Vähemusparteid on üritanud valimistel saavutada enamust ühepoolse avalikkuskampaaniaga, millega taheti kompenseerida ideoloogia ja sisu puudumist nende poliitilises programmis, kampaaniaga, mille eesmärk on meie riigile Euroopas süstemaatiliselt kahju teha. Need Euroopa Parlamendi liikmed, kes on toetanud Itaalia opositsiooni, peaksid keskenduma küsimustele, mis on rangelt seotud nende endi riigiga, mitte vaatama Itaalia olukorrale läbi minu kaasmaalaste petvate ja petlike silmade. Nad kuuluvad parteisse, mis on aastate jooksul end väärtustanud sellega, et nende poliitika koosneb vaid ühest: süstemaatilisest ja sihipärasest rünnakust Itaalia peaministri vastu, kes juhib rohkem kui 17 miljoni itaallase demokraatlikult valitud koalitsiooni.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

– Infovabadus Itaalias ja teistes Euroopa Liidu liikmesriikides

Luks Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis esitatud infovabaduse resolutsiooni poolt, sest ma usun, et ajakirjandusvabadus on üks vaba ja demokraatliku ühiskonna sammastest, mida ma toetan, ja mida me peame olema valmis kaitsma alati, kui see satub ohtu, nagu praegu Itaalias. Itaalias on sõna- ja ajakirjandusvabadus selgelt ohus.

Tõsiasi, et peaminister kontrollib vahetult või kaudselt tohutut kirjastuste impeeriumi, päevalehti ja nädalavahetusel ilmuvaid ajalehti ja kolme telekanalit, ei sobi selgelt kokku Silvio Berlusconi poliitilise ametiga ja ELi kuuluvale demokraatlikule riigile ja liikmele esitatavate nõuetega. Sellele võib lisada üritused avaldada survet ja manipuleerida riigitelevisiooni. Me ei tohiks unustada, et praegust majanduskriisi nõrgestab veelgi meedia, mis teeb meid haavatavamaks reklaamifirmade ja riigiasutuste survele. On elutähtis, et Euroopa Komisjon esitaks lõpuks ettepaneku valmistada ette pluralismi ja meedia koondumise direktiiv, mis selgitaks reegleid, mida liikmesriigid sellega seoses peavad järgima ja mis on niivõrd olulised demokraatia jaoks.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin Itaalia infovabaduse resolutsiooni projekti pealkirja muutmise poolt pärast Euroopa Komisjoni 8. oktoobri 2009 avaldust sõna „Itaalia” väljajätmiseks. Isegi kui Itaalia olukord on äärmiselt murettekitav kestva huvide konflikti tõttu avaliku või erameedia ja mõne poliitilise jõudude kontrolli vahel, jagan ma paljude kolleegide arvamust, et Euroopa Parlament ei peaks ühe või teise liikmesriigi suhtes sõrme viibutama.

Liam Aylward, Brian Crowley ja Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjalikult. – Täna me hääletasime eri resolutsioonide ja muudatusettepanekute poolt. Põhimõtteliselt esitati meile ettepanekuid, mis mõistsid hukka meediateenuste juhtimise Saksamaal, Portugalis, Ungaris ja Itaalias.

liri valitsuse juhtiva partei liikmetena oleme järjepidevalt seisnud vastu Euroopa Parlamendi ettepanekutele, millega mõistetakse hukka üksikute valitsuste ja Euroopa Liidu riikide siseriiklik tegevus.

Me oleme järjekindlalt alates Euroopa Liiduga liitumisest vastu seisnud poliitilistele strateegiatele, millega taotletakse, et Euroopa Liit lahendaks poliitilisi lõhesid ja vaidlusi, mis toimuvad Euroopa Liitu üksikute riikide sees.

See on olnud meie poliitiline seisukoht minevikus ja on seda ka praegu. Me oleme alati olnud järjepidevad.

Me toetame alati sõnavabadust, mis on Euroopa kõigi kodanike põhiõigus.

Ivo Belet (PPE), kirjalikult. – (NL) Selle hääletuse üllatav tulemus loob loodetavasti ruumi tegelikult aruteluks Euroopa meedia pluralismi ohustavate probleemide sisu kohta. Me toetame südamest sellist arutelu. Me kõik teame, et mitmes liikmesriigis on ajakirjandusvabadus surve all (vt värskemat pressivabaduse indeksi raportit, mille eile avaldas Ajakirjanikud Ilma Piirideta).

On siiski hädavajalik, et me leiame põhjaneva lähenemisviisi neile probleemidele ja töötame välja meetmed, mis parandaksid olukorda kogu ELis, nii et ajakirjanikud saaksid oma tööd teha, ilma et era- või poliitilised asjaosalised neile survet avaldaksid. Selle täiskogu mõned asjaosalised eelistavad läheneda rahvuslikult ja lahendada asju riigi sees, kuid on hea, et see strateegia läbi kukkus, sest sellega oleks riskitud arutelu lämmatamisega juba eos. Me peame nüüd kaugenema alatiseks rahvuslikest mängudest ning suunama oma energia struktuurilisesse lahendusse probleemile, mis pikas perspektiivis kujutab endast reaalselt ohtu õigusriigile ja demokraatiale Euroopas.

David Casa (PPE), kirjalikult. – Idee, et eksisteerib infoõiguse rikkumine Itaalias mis tahes kujul, on ekslik. Esiteks ei tohiks Euroopa Parlamenti kasutada foorumina, millel arutada küsimusi, mis peaksid jääma liikmesriikide kohtute ja parlamentide pädevusse. Lisaks on selge, et viimase aja Itaalia-kriitika põhjustas lihtsalt püüde rünnata Itaalia peaminister Silvio Berlusconi. Seetõttu hääletasin ma resolutsiooni vastu.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Poliitilise võimu ja ajakirjanduse vaheline suhe on keerukas ja delikaatne, kuid mulle on selge, et mitte kellelgi ei tohiks olla õigust suruda oma nn tõde peale, tsenseerida mõtteid, kiusata taga ajakirjanikke või piirata sõna- ja infovabadust. Info- ja arvamusevabadus on üks Euroopa Liidu aluspõhimõtetest ning on hädavajalikud mis tahes demokraatia jaoks. See tähendab ka seda, et me ei tohiks seda arutelu lasta tühisena paista ega kasutada seda poliitilise kasu saamiseks.

Itaalia infovabaduse resolutsiooni esitamisega on Euroopa Parlamendi sotsialistide ja demokraatide fraktsioon ajanud Euroopa Parlamendi segi Itaalia parlamendiga. Nad on näidanud, et neil on toipeltstandardid, kui nad keelduvad lisamast teiste riikide, nagu Saksamaa, Ungari ja Portugali, juhtumeid, millega seoses mainiti Jornal Nacionali lõpetamist TV1s. Neid ei huvita infovabadus Euroopas vaid üksnes Itaalias... Intrigeerivalt saime just täna teada, et Portugal kukkus 14 kohta ajakirjandusvabaduse tabelis, mida avalikustab Ajakirjanikud Ilma Piirideta.

Vasileica Viorica Dăncilă (S&D), kirjalikult. – (RO) Ajakirjandusvabadus on elutähtis demokraatlikus ühiskonnas. Järelikult usun ma, et vajadust tasakaalustatud meediaturu jaoks peavad toetama kõik liikmesriigid, mis peavad ühiselt ja eraldi pühenduma sellele, et Euroopa kodanikel oleks võimalus saada võimalikult täpset teavet. Ma usun, et on absoluutselt hädavajalik kõigi Euroopa kodanike jaoks teostada aktiivselt oma õigusi ja kohustusi, nii et nad oleksid korralikult teavitatud, kuid et neil oleks samuti võimalik mõista ja kritiseerida viisi, kuidas Euroopa institutsioonid ja eraldi liikmesriigid neid kursis hoiavad.

Anne Delvaux (PPE), kirjalikult. – (FR) Endise ajakirjanikuna jäin sellel kolmapäeval hääletusele pandud ettepanekute ja muudatusettepanekute suhtes erapooletuks. Ma tahan seega väljendada oma tugevat kriitikat selle kohta, et nii olulist arutelu kui seda on ajakirjandusvabaduse arutelu, kasutatakse parteipoliitilistel eesmärkidel, mis ei tohiks mingil juhul olla poliitilise lehmakauplemise ja parem- ning vasakpoolsete vahelise võitluse tandriks.

Itaalia tunnetab rünnakut ajakirjandusvabadusele ning see on absoluutselt vastuvõetamatu. Ent oleme me ära kuulanud ka Bulgaaria, Rumeenia või Prantsuse ajakirjanikud? Oleme me lähemalt uurinud poliitilist või majanduslikku sekkumist, mis on olemas ka teistes ELi riikides? Kuidas saame olla kindlad, et meie enda riigi poliitika ei sekku toimetajate kontrolli ja sisusse? Kui me oleksime oma uurimust laiendanud uue raportiga, oleksime saanud toetada meie resolutsioone, et nad oleksid tabanud kõige sobivamal viisil tegelikku naelapead: ajakirjandusvabadust Euroopa Liidus! Ma arvan, et see põhiõigus väärrib suuremat investeringut kui neist tekstidest järeldub – tekstidest, mis ei ole põhiküsimusele pihta saanud.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjalikult. – Ma hääletasin selle resolutsiooni poolt, millega kutsutakse üles kehtestama direktiivi meedia koondumise ja meedia pluralismi kaitsmisele. Kahjuks on ELi meedia pluralismi ja meedia koondumise õigusloomega seotud raamistik ikka veel ebapiisav. Euroopa Liit tagab sõnavabaduse põhiõiguste harta artiklis 11 ja Euroopa inimõiguste konventsiooni artiklis 10. Tõepoolest, harta artiklis sätestatakse sõnaselgelt, et „massiteabevahendite vabadust ja mitmekesisust austatakse”. Ajakirjandusvabadus ja pluralism on vaba terve ja demokraatliku ühiskonna jaoks hädavajalikud. Meedia jätkuv koondumine rikaste patroonide kätte lämmatab selgelt ikka veel avatud arutelu. Me peame suhtuma ettevaatusega rikaste ärihuvidesse, kes kontrollivad teabevoogusid ning suruvad enda huvides turu ajendatud, määrusevastaste ja sageli ametiühingutevastase agenda suunas. Samavõrra ja samal õiguse tagamise eesmärgil peaksid massiteabevahendite operaatorid olema sõltumatud ning vabad valitsusasutuste sekkumisest.

Frank Engel (PPE), kirjalikult. – (FR) Jälle kord kutsutakse Euroopa Parlamenti üles andma arvamust siseriikliku küsimuse kohta, s.o Itaalias sõnavabadust ähvardavad ohud. Fraktsiooni PPE Luxembourgliikmete arvamus on, et Euroopa Parlament ei tohiks põhimõtteliselt sekkuda liikmesriigi huvide konflikti, olgu see ehtne või mitte. Parlament ei tohiks nõuda Euroopa õigusmeetmeid iga kord, kui teatud liikmesriigis ei suudeta poliitilist või juriidilist küsimust kõiki pooli rahuldavalt lahendada. Sellepärast hääletasime me vastu katsele reguleerida Euroopa tasandil konkreetse liikmesriigi huvide konflikti probleemi.

Siiski pooldame me tõelist Euroopa arutelu pressit ja selles valdkonnas toimuvate problemaatiliste liitumiste üle. Arutelu ei tohiks keskenduda konkreetsele liikmesriigile, vaid selleks tuleks küsimust käsitleda objektiivselt ja järjepidevalt kogu ELi jaoks, nii et probleemi lahenduse aluseks oleksid kehtivad ühenduse õigusaktid.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Euroopa Parlamendi Portugali sotsialistide delegatsioon mõistab hukka ja taunib Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni kuuluvate teatavate Portugali saadikute tegevust, kes on põhjendamatu süüdistustega meediasse sekkumise kohta üritanud kahjustada Portugali ja Portugali peaministri mainet. See toimus osana kampaaniast pesta puhtaks Silvio Berlusconi juhitava Itaalia valitsuse rünnakuid sõnavabaduse ja meedia vastu. Sotsialistide delegatsioon väljendab oma kahetsust, et Portugali delegatsiooni teatavad Euroopa Parlamendi liikmed on muutnud rahvusvaheliseks arutelu, mille teatavad parteid algatasid hiljutise valimiskampaania ajal ja millele Portugali valijad andsid oma kindla vastuse.

Erinevalt nendest, kes selle kampaania taga olid, ei palu sotsialistid Portugali inimestelt loobuda oma kodakondsusest, kuid me mõistame hukka kõiki, kes ründavad Portugali head mainet, et täita lubadusi, mida nad on võib-olla andnud Silvio Berlusconile.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Volinik Viviane Reding esitas kojale palve selle küsimuse arutelul mitte kasutada Euroopa institutsioone lahendamaks probleeme, mis tuleks lahendada siseriiklikul tasandil, nii nagu meie aluslepingutes sätestatud on. Ma nõustun temaga täielikult ning taunin Euroopa vasakpoolsete, eriti sotsialistide sellise taktika kasutamist. Mulle meenub, et eelmise ametiaja ajal üritasid Hispaania sotsialistid välistoetuse – mida neil oma kodumaal nappis – saamiseks manipuleerida Euroopa Parlamenti võtma vastu hukatuslikku terrorismivastast poliitikat. Kahjuks selline käitumismudel ei ole kadunud. Nagu Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni esimees on kaevanud, on selline suhtumine valdavalt pahauskne ning ei aita kuidagi kaasa inimestes usalduse tekkimisele Euroopa institutsioonide vastu.

Huvitav, kas Euroopa sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis oleks sama innukas korraldama taolist arutelu Portugali ja selle valitsuse korduva meediasse sekkumise kohta, mis viimastel kuudel päädis tuntud ajalehe (O Público) peatoimetaja väljavahetamise ja TV uudisteprogrammi (TV1) ootamatu lõpetamisega, mille meediat reguleeriv asutus on juba hukka mõistnud.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Me hääletasime infovabadust kaitsva resolutsiooni poolt, sest me usume, et meedia koondumise asemel tuleks pigem kaitsta sõna- ja infovabadust ning pluralismi. Sellegipoolest ei nõustu me selle resolutsiooni mõne punktiga, mis on piiri peal üksikute riikide demokraatliku korda sekkumises ning me kahtleme tõsiselt seda valdkonda käsitleva direktiivi võimalikkuses, eriti arvestades praeguse Euroopa Parlamendi koosseisu.

Meie võitlust info- ja arvamusevabaduse, ajakirjanike ja teiste meediaprofessionaalide õiguste, teabe üldise kättesaadavuse ja tagatud meediapluralismi eest ei tohi kasutada erakondlike manööverduste varjamiseks, mille peamine eesmärk on Euroopa Parlamendi sekkumine siseasjadesse, kasutades selleks topeltstandardeid vastavalt sellele, milline poliitiline üksus konkreetsest küsimusest huvitub.

Seega jääme erapooletuks Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni TV1ga seotud küsimusi käsitlevate ettepanekute hääletusel, kuigi teatavasti suhtub Portugali Kommunistlik Partei sellesse Portugalis kujunenud olukorda kriitiliselt.

Mathieu Grosch (PPE), kirjalikult. – (FR) Ma pean ajakirjandusvabaduse arutelu väga tähtsaks. Olukord Itaalias on murettekitav, kuid Euroopa Parlamendi kohustus on arutada küsimust üldiselt või käsitleda kõiki riike, kus selles vallas probleeme on.

Itaalia äramärkimine ajal, kui on teada probleemidest ka teistes riikides, näiteks Rumeenias, Bulgaarias, Portugalis ja Ungaris, viib erakondliku aruteluni, mis ei aita kaasa sõna- ja pressivabaduse tagamisele.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin täna fraktsioonide PPE, ECR ja EFD esitatud Itaalia ja teiste riikide infovabadust käsitleva ühisresolutsiooni vastu ning ka nende fraktsioonide vasakpoolsete ja tsentristide liitfraktsiooni esitatud ühisresolutsiooni kohta tehtud muudatusettepanekute vastu, sest nende peamiseks eesmärgiks oli vabastada Itaalia peaminister vastutusest pidada kinni pluralismi printsiibist, mis on meie demokraatia põhiväärtus. Samuti rünnati neis skandaalselt Itaalia Vabariigi president Giorgio Napolitanot. Ma toetan tugevalt minu fraktsiooni kaasallkirjastatud ühisresolutsiooni, sest ma toetan põhimõtteliselt sõnavabadust ja ma pooldan Euroopa õigusakte meedia liitumiste kohta ja seda hoolimata parempoolsete vastuseisust, mida nad korduvalt üles näidanud on. Me peaksime ära märkima Itaaliast lähtunud kartused pärast seda, kui Silvio Berlusconi avaldas hiljuti survet Itaalia ja Euroopa ajalehtedele ning ka Euroopa Komisjoni sõnavabadusele, kui Itaalia võimud tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet rikkudes saatsid meritsi tulnud sisserändajad Liibüasse tagasi.

Filip Kaczmarek (PPE), kirjalikult. – (PL) Ma hääletasin resolutsiooni projekti vastu, sest see on kahjulik ja ei ole kooskõlas Euroopa standarditega. Vasakpoolsed on teatud konkreetsete huvide nimel rikkunud muu hulgas põhimõtet, mille kohaselt kohaldatakse kõigile liikmesriikidele ühesuguseid standardeid. Härra Szijeri tehtud ettepanek mitte hääletada suulise muudatusettepaneku üle annab küllaldaselt tõendeid selle kohta, et resolutsiooni tegelik eesmärk ei olnud seotud murega meediavabaduse pärast. Resolutsiooni tegelik eesmärk oli rünnata Itaalia valitsust ja ainult Itaalia valitsust. Seda sellepärast, et vasakpoolsetele ei meeldi see valitsus. Vasakpoolsetel on vaba voli mitte armastada Itaalia valitsust. Kuid ma ei näe ühtegi põhjust, miks kaasa minna nende püüdega kasutada Euroopa Parlamenti tööriistana ja tõmmata meie koda ühe liikmesriigi käimasolevasse poliitilisse võitlusesse.

Ka siis, kui seda ohustavad vasakpoolsed valitsused, jääb meediavabadus üldkehtivaks ja oluliseks. Mul on väga hea meel, et me lükkasime tagasi projekti, mis oli päevakorras ainult selleks, et vasakpoolsed saaksid rünnata oma poliitilisi vastaseid Itaalias.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjalikult. – (FI) Austatud juhataja! Sõnavabadus ja sõltumatu meedia on demokraatia nurgakivid ning neid tuleb väärtustada ja kaitsta. Nagu paljudele teistelegi siinolijatele, teevad mulle muret osades liikmesriikides, sealhulgas Itaalias ja Ungaris, toimunud arengud, mille tunnistajateks me oleme olnud. Kui see resolutsioon oleks käsitletud infovahetust ja sellega seotud probleeme kogu ELis üldiselt, oleksin ma seda soojalt toetanud. Seekord ei saanud ma seda teha. Ma toetan meie Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni väljendatud põhimõtet, et EL ei tohiks sekkuda siseriiklikesse asjadesse, kui tal puuduvad selleks seaduslikud volitused. Seega olen ma rahul Itaalia infovabaduse hääletuse tulemusega ning sellega, et täna lükkas täiskogu kõik üheksa resolutsiooni ettepanekut tagasi. Ma jagan oma fraktsiooni muret, et kui parlament oleks nõudnud üle-euroopalist meediapluralismi ja omandi õigusakte, siis oleks see pigem kaasa aidanud ajakirjandusvabaduse hävitamisele kui selle loomisele. ELi igas liikmesriigis on põhiprobleemide lahendamiseks asjakohased asutused ning Itaalia probleem tuleb samuti lahendada siseriiklikul tasandil. See ei tähenda siiski seda, et me peaksime eitama probleemi olemasolu.

Isiklikult hääletasin vastavalt oma fraktsiooni seisukohale sotsialistide, liberaalide ja roheliste ühisettepaneku kohta, välja arvatud ühes küsimuses. Meie fraktsiooni muudatusettepanek nr 10 alahindab infovabadusega seotud probleeme Itaalias, tegelikult eitab neid, ja nii ei saanud ma seda toetada. Loogika ei lubanud mul ka toetada meie enda fraktsiooni resolutsiooni ettepanekut, sest ka selles anti järele ahvatlusele käsitleda vaid ühe liikmesriigi olukorda, ning selle tasakaalustamatuse tõttu alahindas ka see probleemi.

Jean-Marie Le Pen (NI), kirjalikult. – (FR) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Kas Itaalia riigipea ähvardab, algatab kohtuasja pisimagi kriitika korral ja sekkub isiklikult kohtuasja, et saada lahti poliitilisest oponendist? Kas Itaalias nimetab võimupartei iga teavet, mis seda takka ei kiida, n-ö alatuks, absoluutselt enneolematuks vägivalla kampaaniaks, ettekavatsetud püüdeks riigipeale „jalga taha panna”? Kas Itaalias kritiseeritakse ajakirjandust, kui see kirjutab onupojapoliitikast, millest lõikab kasu riigipea järeltulija? Kas ainult Itaalias

on võimaldaval erilised sidemed suurte eratelekanalite juhtidega ning tema nimetab ametisse riigikanalite juhid? Kas Itaalias muudetakse audiovisuaalse reklaami seadust nii, et sellest võidavad meie sõbrad?

Kas Itaalias kutsutakse minister juhtivasse teleuudiste programmi, kus ta tunnistab üles, et harrastas seksiturismi, mille eest teised saaksid kriminaalkorras karistada, kuid mitte see minister? Ei! See kõik toimub Prantsusmaal! Mind hämmastab, et Prantsuse sotsialistid, kommunistid ja rohelised ei ole siin kijas pidanud vajalikuks kasutada seda arutelu ning mõista hukka Sarkozystide kahtlased tegutsemisviisid.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjalikult. – Ma hääletasin Itaalia ja teiste ELi liikmesriikide infovabadust käsitleva resolutsiooni vastu peamiselt põhjenduse D tõttu, sest seal mainitakse organisatsiooni Freedom House, tsiteerides „Rumeenias ja Bulgaarias valitsevat kriitilist olukorda”. Ma olen nimetatud aastaaruande hoolikalt läbi lugenud, eriti minu kodumaad puudutava osa, ja võin seega väita, et see lause ei ole tõene. Tsiteeritud aruandes öeldakse selgelt, et „Rumeenia põhiseadus kaitseb ajakirjandusvabadust ning valitsus austab neid õigusi aina enam”.

Rumeenia presidendi Traian Băsescu kohta sedastab aruanne, et „ta on oma eelkäijatega võrreldes olnud meediaküsimustes vähem kontrolliv ja manipuleeriv.” Meie sõnavabaduse kaitseks on veel üks tugev argument: „Rumeeniat peetakse kiire lairibaühenduse liidriks piirkonnas.” Interneti kaudu saavad kõik ajakirjanikud vabalt arvamust avaldada ning avalikkusega suhelda. Seetõttu arvan ma, et viites Rumeeniale ja Bulgaariale ei ole võetud arvesse kogu konteksti.

David Martin (S&D), kirjalikult. – Ma hääletasin resolutsiooni poolt ja toetan tugevalt üleskutseid vältida Euroopas meediamonopolide tegutsemist. Infovabadus on tohutult oluline teema ning arvestades arvamuste tugevust ja peaaegu võrdset hääle arvu, loodan ma, et me tuleme selle küsimuse juurde tagasi. Ma olin pettunud, et pärast muudatusteapanekute tagasi lükkamist ei suutnud me lõppresolutsiooni vastu võtta.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjalikult.

– (ES) Ma hääletasin resolutsiooni RC7 0088/2009 vastu, mille esitasid parempoolsed, ja ülejäänud fraktsioonide esitatud ühisresolutsiooni Rc7 0090/2009 poolt, sest ma kaitsen sõnavabadust ja ka meedia pluralismi ja mulle teeb muret olukord Itaalias, kus on huvide konflikt poliitiliste-, majandus- ja meediavõimude vahel ning murettekitav meedia kontsentratsioon, sealhulgas nii avaliku kui ka erameediaga seonduv. Itaalia olukord kujutab endast tõsist rünnakut meedia pluralismi vastu ja seetõttu on Silvio Berlusconi juhitava parempoolse valitsuse tegevus olnud vastuvõetamatu. Ma arvan, et on õige seda anomaalset olukorda parandada, sest sellel võivad olla tõsised tagasilöögid Euroopa Liidule, ning astuda samme, mis tagaksid avalike meediate kanalite sõltumatuse ja kaitsevad neid igasuguse valitsuse sekkumise eest. Ma tahtsin, et muu hääle kajastaks sõnaselgelt seda, et ma ei kiida heaks Itaalia võimude survet Euroopa riikide ajakirjadele ega nende hirmutamist.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Täna hääletused resolutsioonide ettepanekute üle põhinevad arutelul, mille poliitilist erapoolikkust on raske ületada. Vasakpoolsete liitfraktsioon alustas rünnakut Berlusconi vastu ja maksis talle kätte. On tõsi, et Itaalias on meedia koondumine kõrge, kuid ohtu sõnavabadusele ja demokraatiale on liialdatud. On ilmne, et nad on vastu kõigele, mis ei ole vasakpoolne.

Resolutsiooni ühisettepanekus taotlesid rohelised, sotsiaaldemokraadid, kommunistid ja liberaalid, et ELile antaks volitused teostada järelevalvet meedia pluralismi üle, nagu nad seda eufemistlikult nimetasid. Ma olen otsustavalt selle vastu, sest sellenaolised volitused peavad olema üksnes liikmesriikidel. Ma tundsin, et pean võtma sõna parteipoliitiliste sekkumiskatsete vastu ja et pean hääletama vasakpoolsete esitatud resolutsiooni ühisettepaneku vastu, sest minu ja Austria Vabaduspartei jaoks on ajakirjandus- ja sõnavabadus kõige olulisemad demokraatia tähed ja neid tuleb kaitsta.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Sõnavabadus on üks väärtusest, millele demokraatia rajatud on. Euroopa Liidu institutsioonid peavad kaitsma sõnavabadust tegudega ning olema selles suhtes kogu maailmale inspiratsiooni allikaks. Kuid Euroopa Parlamendist ei tohi saada vahekohtunik või hoob liikmesriikide kodustes poliitilistes vaidlustes, mida see resolutsioon on ja mida oli ka resolutsioon n-ö olukorra kohta Leedus, mille üle me hääletasime eelmisel istungjärgul. Nendel kaalutlustel hääletasin ma resolutsiooni ettepaneku vastu.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) On tõsi, et Itaalias on märkimisväärne infovabaduse puudujääk, eelkõige seetõttu, et enamik telekanaleid on otseselt või kaudselt Itaalia peaminister Silvio Berlusconi mõju all tema poliitilise positsiooni ja meediaimpeeriumi tõttu. Kuid see probleem ei ole omane ainult Itaaliale. Näiteks Prantsusmaal on põhiseaduse reform viinud õigusnormide kehtestamisele, mis lubavad vabariigi

presidendil nimetada ametisse riiklike ringhäälinguettevõtete (Groupe France Télévision, France 2-5) juhid. See on Prantsusmaal esile kutsunud märkimisväärse poleemika. (Lisaks oli suurima erakanali TF1 juht Nicolas Sarkozy pulmas isameheks ning on temaga seega väga lähedastes suhetes). Seega on võimalik, et Euroopa Liidu vaatenurgast on juhtumi ajendiks pigem parteipoliitika ja vastasseis Silvio Berlusconi ja mitte niivõrd tõeline arutelu meedia- ja infovabaduse üle. Seetõttu hääletasin ma selle resolutsiooni ettepaneku vastu.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjalikult. – (RO) Arvestades, et organisatsioon Freedom House liigitas kolm Euroopa Liidu liikmesriiki (sealhulgas Rumeenia) n-ö osaliselt vaba meediaga riikideks, siis usun ma kindlalt, et on vaja Euroopa tasandil sekkuda tagamaks ühe kõige tähtsama demokraatia põhimõtte, nimelt meediavabaduse austamine.

Ma usun, et me peame kutsuma komisjoni üles tagama ELi tasandil ühiste standardite rakendamisega meedia pluralismi. Ma hääletasin Euroopa Liidu resolutsiooni poolt ja ma tahaksin kasutada juhtust ning taas kinnitada vajadust võtta vastu infovabaduse direktiiv.

Judith Sargentini (Verts/ALE), kirjalikult. – Roheliste/EFA fraktsioon koos fraktsioonidega S&D, ALDE ja GUE on esitanud ühise teksti. Kuni viimase hetkeni on kõik need fraktsioonid tõestanud valmisolekut kaaluda teisi antud ülemkoja poliitilisi fraktsioone, sealhulgas EPP ettepanekut lisada mure pressivabaduse üle teistes liikmesriikides. Tuli välja, et need ettepanekud ei kujutanud endast tõsist katset konsensusele jõuda. Sellise kokkuleppe hind oli igasuguste Itaaliale viitamiste väljajätmine, nagu jäi välja ka meie üleskutse komisjonile teha ELi meedia koondumise ja pluralismi direktiivi ettepanek, mis moodustas meie resolutsiooni põhiolemuse.

EPP esitatud muudatusettepanekutega üritati ainult teksti lahjendada ning teksti toetajaid lahku ajada. Seetõttu olid rohelised sunnitud selle vastu hääletama, kuigi vähemalt mõnes küsimuses oleksime läbirääkimistega kokkuleppele jõudnud. EPP ei näidanud sellega konstruktiivset koostööd. Me kahetseme, et taas kord on parempoolsed fraktsioonid keeldunud leidmast Euroopa vastust Euroopa probleemile.

Catherine Soullie (PPE), kirjalikult. – (FR) Ajakirjandusvabadus on absoluutne nõue. Üks demokraatlik õigusloomega seotud institutsioon, nagu Euroopa Parlament, ei saa ilmselt selle vajalikkust kahtluse alla seada. Teabevabaduse kaitse peab olema tagatud igas olukorras. Sellegipoolest ei ole Euroopa Parlament kohustatud toimima riigiülese kohtumõistjana. Meedia pluralism ja vabadus tuleb Euroopa Liidus tagada, kuid see ei tähenda, et Euroopa Parlamendi liikmetena on meil sünnis hukka mõista riiki ja selle juhte suhete ajakirjanduse ja poliitikute vaheliste suhete pärast.

Euroopa Parlamendi sekkumine sellesse küsimusesse on vastuvõetamatu. Kas meil on seaduslik õigus avaldada arvamust Itaalia meedia olukorra üle? See on liikmesriigi sisemise poliitilise arutelu teema, mis tuleb lahendada asjaomases riigis endas. Käesolev arutelu oli suunatud ja puhtalt poliitiline, mida näitas see, et tagasi lükati muudatusettepanek muuta resolutsiooni nimetust, et muuta see rohkem ühendusele orienteerituks. Me peame ette vaatama, et me ei muudaks meie kogu kohtusaaliks.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Me keeldusime osalemast resolutsiooni ettepaneku lõpphääletusel, sest sellega edendati Itaalia meedias Berlusconi ohjamise sildi alla plutokraatia üldisemaid huvisid eesmärgiga koondada meediat nii riikide kui ka Euroopa tasandil. See kutsub üles võtma vastu direktiive, mis põhimõtteliselt muudavad õigust teabele ja sõnavabadust siseturu ja konkurentsiga seotud küsimustes, luues monopolistliku teabeäri ning kohandades avalikku teenust erasektori kriteeriumidele ja vabaturu reeglitele Euroopas ühesuunalise tänava parem- ja vasaktsentristlikud pooldajad ülistavad ning pooldavad innukalt ELi sekkumist liikmesriikide siseasjadesse, toetavad teabe valdkonnas monopole ning rüseelevad maotu vastasseisu ja maskeeritud kavatsustega, et näha, kes võidab plutokraatide soosingu, mis kõige paremini nende huve teenib. Peamised meediaettevõtjad üritavad vulgaarselt manipuleerida töötajate südametunnistusega, et viia ellu parem- ja vasaktsentristlike valitsuste rohujuurevastast kapitalipoliitikat. Rahvast ei peta ära Euroopa Parlamendis toimuva kukepoksi ega piüetega muuta see tsensoriks, kes lisaks veel teenib kapitali huve.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Me toetame resolutsiooni ühisettepanekut, kuid me ei soovi, et meid seostatakse viidetega komisjoni meediakoondumise ja pluralismi kaitse direktiivi ettepanekule, kuna meie arvates peaks pädevus nii tõsisel ja vajalikus küsimuses jääma liikmesriikidele.

Derek Vaughan (S&D), kirjalikult. – Tunnen, et hääletades S&D, ALDE, roheliste ja GUE esitatud ühisresolutsiooni vastu, näitasin ma oma toetust meediavabadusele Itaalias. Valitud esindajana usun ma, et minu roll on toetada tegevust, millega välditakse meedia ülekontrollimist, mitte ainult Itaalias, vaid kõigis Euroopa Liidu liikmesriikides. Ma usun, et meedia monopoliseerimine on ohtlik ning ma arvan, et on vaja

võidelda suurema meediavabaduse eest kogu Euroopas. Euroopa kodanikke ei tohiks allutada meedia tsenseerimisele ning valikulisele uudiste edastamisele.

Iva Zanicchi (PPE), kirjalikult. – (IT) Austatud juhataja! Rohkem kui aasta tagasi võtsin esimest korda istet oma kohal siin pingil ning olin sügavalt liigutatud, arvestades kui sügavalt ma austan Euroopa institutsioone ning eriti selle parlamenti. Ma kahetsen sügavalt asjaolu, et seda täiskogu alandatakse sellega, et sunnitakse raiskama aega poliitiliste parteide suunatud rünnakutele, kes kasutavad seda oma rahvuslikes ja regionaalsetes huvides asjaolu kurjasti ära.

Austatud juhataja, kallid kolleegid! Täpselt need sündmused, mis toimuvad Itaalias madalaimal piirkondlikul tasandil, annavad kõige paremini tunnistust pressi- ja infovabadusest: mõelgem kõigile kohalikele lehtedele, suurte ja väikeste linnade lehtedele, mida inimesed iga päev loevad, ja vaadake, kellest need kirjutavad! Mõelgem ajalehtedele nagu La Repubblica ja kogu vasakpoolsele pressile. Täna on Euroopa Parlament taas kord lasknud käest võimaluse leida lahendus tõsisele mõttevahetusele Euroopa meediavabaduse teemal, mida takistavad need, kes kasutavad antud täiskogu Itaalia peaministri ründamiseks.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0090/2009

Françoise Castex (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin Euroopa, eelkõige Itaalia ajakirjanduse olukorra halvenemist kritiseeriva ja seeläbi massiteabevahendite liitumise reguleerimist nõudva resolutsiooni poolt. Seetõttu on minu arvates täiesti skandaalne, et Euroopa parempoolsed – teiste seas UMPi Euroopa Parlamendi liikmed – on olnud sõnavabaduse kaitsmise vastu, asudes sellega samale positsioonile paremäärmuslikest ja eurofoobidest Euroopa Parlamendi liikmetega. Selle hääletusega näitasid Euroopa parempoolsed, et nende esimene refleks oli kaitsta Itaalia peaminister Silvio Berlusconi, kes kuulub PPE ridadesse ja kes on poliitiku kohta pretseedenditu meediaimpeeriumi pea. Silvio Berlusconi, kes pidevalt ähvardab ajakirjanikke ja rahva valitud saadikuid, kes astuvad tema tegude vastu üles. See ei ole märk sekkumisest, kui öeldakse, et tõsiasi, et Itaalia valitsuse juht kontrollib Alpi-ülest meediat, solvab Euroopa pressi vabadust. Kindlasti on Itaalia demokraatia austust väärt, nagu seda on kõik ELi demokraatiad. Kuid üks esindajatest on näidanud, et ta ei ole seda väärt. Austusest Itaalia rahva vastu on meie kohus ta täna hukka mõista.

Nessa Childers (S&D), kirjalikult. – Ma hääletasin ühisettepaneku poolt, sest olen sügavalt mures meediaomandi koondumise pärast Itaalias ja kogu Euroopas. Irimaal on potentsiaalselt tekkimas sarnane olukord ning ma loodan, et Euroopa Parlament tuleb selle küsimuse juurde tagasi. Seda küsimust tuleb põhjalikult uurida ning parlament peab meediaomandiga seoses Irimaal ja kogu ELis toimuvate arengute ja trendide kohta pidama vaatlustoimikut. Samuti märgin pettumusega, et Fianna Fáili kuuluvad saadikud hääletasid Itaalia meediaomandit puudutava tagasihoidliku ettepaneku vastu.

Alan Kelly (S&D), kirjalikult. – Hääletusalane küsimus on seotud meediaomandi määruuse küsimustega. Paljud on osutanud demokraatia puudujäägile ELis, kuid arvestades meediaomandi koondumist kogu Euroopas, on tõelisele demokraatialle suurimaks ohuks maailma meediaparunid. Kui keegi arvab, et omanikud ei mõjuta ajalehti, siis mõelgu järele! Rupert Murdochile kuulub peaaegu 200 massiteabevahendit kogu maailmas. Vaid vähesed neist olid Iraagi sõja vastaselt meelestatud. Demokraatia sõltub sellest, et avalikkust hoitakse informeerituna. Meediaomandi koondumine tähendab, et eliidist vähemuse ärihuvisid on võimalik peita sõltumatute juhtkirjade taha. Kui tegu on uudiste levitamisega, siis tuleb avalikkusele alati anda võimalus valida. Meil Irimaal on oma meediaomandiga seotud probleemid, mis vajavad reguleerimist. Meie täiskogu peab toetama sõna- ja ajakirjandusvabadust. Mul on kahju, et mu parempoolsetest kolleegid teistmoodi arvavad.

Catherine Soullie (PPE), kirjalikult. – (FR) Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon on väga rahul Itaalia ja kogu Euroopa Liidu infovabaduse ühisettepaneku hääletuse tulemusega. Meil oli vaja selgelt sedastada Euroopa Parlamendi roll: me oleme õigusloomega seotud kogu ja mitte liikmesriikide siseasju otsustav tribunal. Parlamendist oleks olnud kohatu toetada seda varjatud isiklikku rünnakut. Ma olen hääletuse tulemusega väga rahul. Kuigi võit oli napp, kinnitati sellega taas Euroopa Liidus ja selle institutsioonides valitsevat subsidiaarsuse põhimõtet.

5. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 13.05 ja jätkus kell 15.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Libor ROUČEK*asepresident***6. Eelmise istungi protokoll kiinnitamine (vt protokoll)****7. Tervitus**

Juhataja. – Mul on hea meel teile teatada, et Lõuna-Aafrika parlamendi delegatsioon on võtnud sisse koha meie väljapaistvate külaliste rõdul. Ma tahaksin tervitada soojalt Lõuna-Aafrika delegatsiooni, kes on saabunud siia, et osaleda Euroopa Parlamendi ja Lõuna-Aafrika parlamendi 14. parlamentidevahelisel kohtumisel. Aafrika delegatsiooni juhti Lõuna-Aafrika rahvusassamblee kaubandus- ja tööstuskomisjoni esinaist Joanmariae Louise Fubbsi saadab rahvusvaheliste suhete komisjoni esimees ja veel viis kolleegi Lõuna-Aafrika parlamendist.

Nagu teate, jagavad Euroopa ja Lõuna-Aafrika samu väärtusi demokraatia, inimõiguste ja mitmepoolse koostöö vallas. Lõuna-Aafrika Vabariik ei ole mitte ainult piirkonna suurriik, vaid kasvav jõud globaalses plaanis, ning hinnatud partner, kes aitab meil lahendada ülemaailmse finants- ja majanduskriisi esitatud väljakutsed. Me usume kindlalt, et meievahelist dialoogi tuleb tugevdada ja tihendada veelgi meievahelisi suhteid ja koostööd. Meie kaks piirkonda peaksid tegutsema koos mitte ainult käimasolevast kriisist väljapääsu leidmiseks, vaid ka uue globaalse korra loomiseks, millest me kõik püsivalt võidaksime. Veel kord, Joanmariae Louise Fubbs ja väarikad kolleegid Lõuna-Aafrika parlamendist, ma tervitan teid!

8. Euroopa välisteenistuse loomise institutsioonilised aspektid – Euroopa välisteenistuse loomine: läbirääkimiste seis liikmesriikidega (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Elmar Broki raport Euroopa välisteenistuse loomise institutsiooniliste aspektide kohta (2009/2133(INI) – (A7-0041/2009)) ning nõukogu ja komisjoni avaldus Euroopa välisteenistuse loomise kohta.

Elmar Brok, raportöör. – (DE) Austatud juhataja, Cecilia Malmström, volinik, kallid kolleegid! Lissaboni lepingu lõplik ratifitseerimine on lähedal ning nüüd hakkame kaaluma, kuidas seda rakendada tuleks. Me kõik teame, et põhiseadusest peab saama tegelikkus, mis on täpselt sama tähtis kui põhiseaduses või esimeses õiguses, nt aluslepingus, sätestatu.

Seetõttu tahaksin ma veel kord meenutada kõigile algset kavatsust, sest meie praegune arutelu välisteenistuse, kõrge esindaja ja komisjoni asepresidendi üle on ju üks põhiseaduse konvendi tulemustest, mis võeti üle valitsustevaheliselt konverentsilt Lissaboni lepingu jaoks.

Kava oli muuta Euroopa Liit tõhusamaks, luues olukorra, kus Euroopa räägib maailmaga ühel häälel. Sellepärast on meil vaja uut moodi kõrget esindajat ja asepresidenti, kelle käsutuses peab olema oma ülesande täitmiseks usaldusväärne teenistus.

Läbipaistvus oli põhiseaduse konvendi teine ja demokraatia kolmas põhimõte. Need olid kolm lähtepunkti. Põhiseaduse konvendi parlamentaarsetele enamusele, mis koosnes eelkõige riikide parlamentide esindajatest, oli selge, et Euroopa Liit on alati parem valdkondades, kus see tegutseb kooskõlas ühenduse meetodiga, ning suhteliselt viletsam valdkondades, kus toimib vastavalt valitsustevahelisele meetodile.

Nende ettevalmistuste vaimus ei tohi lepingu rakendamine viia valitsustevahelise lähenemisviisi tugevnemisele, mille tulemusena surutakse tagaplaanile demokraatlikult kontrollitav, edukam ja läbipaistvam ühenduse meetod.

Seetõttu ei ole mulle alati mõistetav, miks liikmesriigid on põhiliselt huvitatud organigrammidest, kuid mitte sellest, kuidas neid põhimõtteid rakendatakse. Me oleme arvamisel, et me ei vaja uut bürokraatiat nõukogu ja komisjoni vahele, mis pikas perspektiivis koosneks 6000 kuni 8000 inimesest, elaks omaenda elu ja mis muutuks meie kontrollile allumatuks kuningriigiks.

Oletame, et teenistus loodaks haldusasutusena komisjoni juurde ning nõustugem, et see peaks olema *sui generis* tüüpi. See ei tohiks olla tavapärane komisjoni amet, sest välis- ja julgeolekupoliitikas jagunevad volitused ühenduse ja nõukogu vahel.

Seega peame tagama, et nõukogu jaoks oleks paigas kaitsemeede, et selle õigused oleksid mõistlikult väljendatud ja et säiliks lojaalsus.

Tähtis on rõhutada, et komisjoni liikmesriikidest pärinevaid eksperte tuleb varasemast erinevalt kohelda. Teiste sõnadega tuleb neile anda võrdsed õigused. Tuleb teha selgeks, et parlamendi kontrolli- ja eelarveõigusi ei tohi kuidagi kitsendada, vaid neid tuleb hoopis tugevdada.

Seetõttu sooviksin komisjonile meenutada, et praeguses arutelu seisus ei ole meil mitte ainult õigus konsultatsioonile, vaid ka seda, et meie, parlamendiliikmed, sundisime komisjoni andma oma nõusolekut. Me ei jäta komisjoni ja kõrget esindajat kuulamistest välja. Peame tagama, et personali- ja finantseeskirjade muutmise korral on Euroopa Parlamendil samasugune kaasotsustamisõigus nagu eelarvemenetluses. Seega paluksin nimetatud kahel institutsioonil kirjeldada oma avaldustes, kuidas omavahel kombineerida tõhususe, läbipaistvuse ja demokraatia põhimõtteid. Mulle ei ole see selge varasematest COREPERi dokumentidest, mida mul oli võimalus kasutada.

(Aplaus)

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Austatud juhataja, volinik, Elmar Brok, austatud parlamendiliikmed! Euroopa välisteenistuse areng on teema, mis minu teada pakub teile siin parlamendis suurt huvi. Ma lugesin suure huvi ja kaasahaaramisega Elmar Broki esitatud raportit, mille põhiseaduskomisjon esmaspäeval heaks kiitis. Loomulikult nõustub eesistujariik täielikult sellega, mida Elmar Brok oma raportis on öelnud selle kohta, et välisteenistus on tegelikult meie ühise töö võti, mille abil saab Euroopa välispoliitikat aktiveerida ja ühtsemaks muuta ja mille tulemusel on võimalik näha Euroopa poliitikat maailmas paremas valguses.

Kava on ületada lõhe komisjoni ja nõukogu töö vahel, et liidu poliitika liiguks samas suunas. See on vajalik selleks, et tegutseksime võimalikult tõhusalt. Seega on tähtis, et annaksime välisteenistusele võimalikult hea alguse. See on Lissaboni lepingu üks suurimatest ja tähtsamatest väljakutsetest. Pusle erinevad tükikesed on vaja kokku sobitada ning seega teeb nõukogu ulatuslikke ettevalmistusi.

Eesmärk on, et Euroopa Ülemkogu nõustuks raportiga nii, et kõrge esindaja saab pärast ametissenimetamist seda kohe kasutada välisteenistuse kohta ettepaneku esitamiseks. Töö käigus konsulteeritakse loomulikult Euroopa Parlamendiga seoses kõrge esindaja esitatava ettepanekuga. Seniks tagab eesistujariik, et toimub pidev dialoog Euroopa Parlamendiga. Siiani on see dialoog toiminud ja nii see ka jätkub. On oluline, et nende küsimustega seoses oleksid Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon pidevalt ühenduses ja mitte ainult ametnike vaid ka poliitilisel tasandil.

Iiri referendum – ja meil on selle positiivse tulemuse üle väga hea meel – järel alustasid liikmesriigid ja komisjon väga intensiivset tööd Euroopa välisteenistuse loomise ettevalmistamiseks. See töö edeneb ja ma olen täiesti kindel, et suudame järgmisel nädalal Euroopa Ülemkogule esitada tulevase kõrge esindaja osas mitu kasutatavat mõtet. Kuna kõrgel esindajal lasub kohustus lõpliku ettepaneku esitamiseks, siis loomulikult kaasatakse ta sellesse töösse kohe, kui ta ametisse nimetatakse. See on väga oluline, et võimaldada tal anda oma panus ettepanekusse.

Eesistujariik esitab kokkuleppe viie põhielemendi printsiibi kohta. Nimelt välisteenistuse tegevusulatus, õiguslik seisund, personal ja rahastamine ning ELi delegatsioonid. Töö ei ole veel lõpetatud ning arutelud on ikka veel käimas, kuid ma annan teile aimu, kui kaugele oleme praeguseks jõudnud. Selles osas tunduvad nõukogu ja komisjon olevat jõudnud suuresti üksmeelele ning ma loodan, et samuti saab lõppkokkuvõttes olema ka Euroopa Parlamendiga.

Euroopa välisteenistuse tegevusulatus osas on selge, et peaksime ellu kutsuma geograafilised ja temaatilised üksused, millel lasub kollektiivne vastutus ülesannete eest, mida praegu täidavad komisjon ja nõukogu sekretariaat. Komisjonil lasub ka edaspidi põhivastutus kaubanduse, abi ja laienemisega seotud küsimustes, kuigi on vaja täpselt määratleda, kust jookseb abiga seotud küsimustes piir komisjoni ja välisteenistuse vahel.

Liikmesriigid ja komisjon nõustuvad samuti sellega, et välisteenistuse õiguslik seisund peab kajastama ja toetama selle unikaalset *sui generis* rolli ELi süsteemis. Sõltumata juriidilisest lahendusest, milles lõpuks kokku lepatakse, peab kinni pidama hea halduse ja vastutuse perspektiivi põhimõtetest.

Personal värvatakse komisjonist, nõukogu sekretariaadist ja liikmesriikidest. Lissaboni lepingus on see selgelt sätestatud. Kõigile personali kategooriatele laieneb õigus asuda ametisse võrdsetel tingimustel. Lissaboni lepingu jõustumisel hakkavad ELi delegatsioonid tegutsema kõrge esindaja alluvuses.

Euroopa välis teenistuse loomisel puudutab üks oluline küsimus selle kontakte Euroopa Parlamendiga. Kohe pärast kõrge esindaja ametissenimetamist peab ta regulaarselt nõu Euroopa Parlamendiga ühise välis- ja julgeolekupoliitika ning samuti ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika põhisuundade ja oluliste valikute osas. Ma olen kindel, et ka ametnike tasandil saavad olema tihedad kontaktid Euroopa Parlamendiga. Seega peaks Euroopa välis teenistusel olema talitus, mis vastutab parlamendiga suhtlemise eest.

Umbes nii kaugele oleme me aruteludega jõudnud. Ma ei saa rohkem üksikasjadesse laskuda, sest me ei ole oma kõnelusi veel lõpetanud, kuid teeme kõik, mida saame, et hoida parlamenti edusammudest teavitatuna. Loomulikult ei ole kõrget esindajat veel ametisse nimetatud, nii et tegu on pelgalt ideedega. Lõppude lõpuks esitab ettepaneku kõrge esindaja, kes teeb seda kooskõlas lepingu sätetega.

Sellega tahaksin tänada teid võimaluse eest sõna võtta ning ma loodan, et arutelu saab olema konstruktiivne ning loomulikult kuulan ma väga hoolikalt ära parlamendi arvamused ning vastan kõigile teie küsimustele nii hästi kui suudan.

Benita Ferrero-Waldner, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Ma loodan, et oleme Lissaboni lepingu jõustamisega jõudnud lõpusirgele, et panna punkt kaheksa aastat kestnud aruteludele ja läbirääkimistele. Pärast liri referendumi otsustavat tulemust loodame me kõik, et peagi ratifitseerib lepingu lõpuks ka Tšehhi. Kui me suudame selle saavutada Euroopa taasühinemise 20. aastapäevaks, oleks see Euroopa ja tema kodanike jaoks suurepärane päev – sellepärast, et siis saame me keskenduda kogu oma tähelepanu pakilistele probleemidele ja meie ees seisvatele poliitilistele küsimustele.

Lõpuetapi lähenedes lubage mul önnitleda parlamenti, eriti põhiseaduskomisjoni ja raportöör Elmar Brokki, kes esitas oma arvamuse Lissaboni lepingu ühe põhikomponendi, Euroopa välis teenistuse kohta. Välis teenistuse loomine annab Euroopa Liidule ja selle institutsioonidele võimaluse saavutada midagi, mida me oleme ammu oodanud: rääkida maailmaga ühel häälel ja suurendada ELi mõju maailmas.

Elmar Broki raport tunnistab seda suurt potentsiaali. Raport ja praegune tähtis arutelu ning parlamendi esindajatega peetud arvukad muud konsultatsioonid annavad elulise panuse meie lähikuude koostöösse eesistujariik Rootsi, kuid ka liikmesriikide ja nõukogu sekretariaadiga. Mul on rõõm kinnitada, et komisjon toetab tugevalt parlamendi üldist lähenemisviisi. Nõustun teie äsja mainitud läbipaistvuse, demokraatia ja ühtsuse põhimõtetega. Ilmselt on oluline, et kõik institutsioonid teeksid koostööd, et aidata värskest ametisse nimetatud kõrget esindajat / asepresidenti tema töös valmistada ette otsus välis teenistuse loomise kohta – otsus, mille langetamiseks on teatavasti vaja komisjoni nõusolekut ja parlamendiga konsulteerimist.

Lubage mul kõigepealt mainida välis teenistuse staatust. See saab tõepoolest olema *sui generis*, kuna puudub mudel, mida järgida. Me oleme loomas midagi uut. See ei saa olema valitsustevaheline ega põhinema puhtalt ühenduse meetodil, kuid peame tagama, et uues süsteemis rakendataks tõeliselt euroopalikku lähenemisviisi, mis oleks inspireeritud ühenduse poliitika tugevatest külgedest ja oleks neile ka rajatud, nii nagu siin juba öeldi. Meie jaoks on põhiküsimus, mida välis teenistus suudab saavutada. See peaks olema meie eesmärk. Eri välissuhete korraldajate koondamisega saame tagada, et meie suhted välismaailmaga on selged, ühtsed ning järgivad ühte kindlat poliitiliste eesmärkide kogumit. Välis teenistus peab omama autoriteeti ELi välis poliitika tuumana, kohana, kus poliitikat koordineeritakse ja välja töötatakse. Sellisena peab ta mõjuma nii Euroopa Liidu seest kui ka väljast vaadates ning välis teenistus saab olla tõhus üksnes siis, kui ta töötab edukalt koos teiste institutsioonidega ning austab täielikult institutsioonidevahelist tasakaalu.

Sellel põhjusel arvan ma, et on väga oluline luua välis teenistus sellisel viisil, mis võimaldab sellel teha tihedat koostööd komisjoni ja nõukoguga ning teadvustada vajadust olla täielikult vastutav Euroopa Parlamendi ees. Usun, et parlamendile tähendab välis poliitiliste kohustuste üheks teenistuseks koondamine seda, et paraneb parlamendi suutlikkus täita liidu poliitika kontrolli funktsiooni. Nagu teenistus isegi, peavad ka parlamendi suhted teenistuse ja selle kõrge esindajaga / asepresidendiga olema mingil moel *sui generis*.

Välis teenistuse loomiseks on vaja mitmekesiseid otsuseid, arvatavasti on vaja muuta finants- ja personalieeskirju, mille vastuvõtmiseks on vaja komisjoni ettepanekut ja kaasotsustamismenetlust.

Kõrgele esindajale / asepresidendile on vaja volitusi juhtida teenistust, kuid teenistusel on vaja teenida ELi süsteemi tervikuna – kõige ilmselt Euroopa Komisjoni presidenti ja Euroopa Ülemkogu eesistujat ning teisi välissuhete eest vastutavaid volinikke. Teenistus peab suutma abistada Euroopa Parlamendi ja selle ametlikke delegatsioone nii Brüsselis kui ka kolmandates riikides.

Üks põhiuudendustest on ka liikmesriikide tihe kaasamine uude teenistusse. COREPERi saadikud otsivad viise, kuidas kõige paremini tagada, et teenistusega ühineksid varakult kompetentsed liikmesriikide diplomaadid. Kuni personalieeskirjade muutmiseni uurime me komisjonis, kuidas seda oleks võimalik saavutada, ning

teenistusse nimetamine peaks toimuma valikuprotsessi teel, milles lähtutakse teenetest ja võetakse arvesse vajadust säilitada geograafiline ja sooline tasakaal. Sellega vastatakse raportis väljendatud soovidele.

Me usume samuti, et kõigil välisteenistuse töötajatel peavad olema samasugused õigused, on nad siis ELi institutsioonide ametnikud või ajutise lepingu alusel töötavad liikmesriikide ametnikud. Nad peavad olema igas suhtes võrdsed.

Mis puutub tegevusulatusse, siis peab välisteenistusel olema terviklik ülevaade liidu suhetest muu maailmaga, nii et vaja on geograafilisi üksuseid ja ka horisontaalseid teenuseid, et lahendada ühise välis- ja julgeolekupoliitika ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika, inimõiguste ning ÜRO asutustega suhtlemisega seotud küsimusi. Eesmärk on vältida dubleerimist ning tagada tõhus koostöö kõigi ELi välispoliitika eest vastutajate vahel ning komisjonil saavad samuti olema kaubanduse, arengupoliitika, abi elluviimise, humanitaarabi ja laienemise eest vastutavad teenistused. Loomulikult suunab komisjon ka edaspidi liidu oluliste sisepoliitikate väliseid aspekte ning käimasoleva arutelu keskmes on välisabi kavandamise juhtimine.

Ma võin parlamendile kinnitada, et ELi arengupoliitika, sealhulgas vaesuse kaotamine, jääb komisjoni välistegevuse keskmesse. Kõrge esindaja / asepresident ja arenguvolinik teevad selles osas väga tihedat koostööd. Abiks on asjaolu, et uus kõrge esindaja on samal ajal ka komisjoni asepresident, kes vastutab ELi kogu välistegevuse koordineerimise eest. Teenistus vastutab ka delegatsioonide haldamise eest, kuigi praeguse seisuga saavad delegatsioonide liikmed olema eri teenistustest, mitte ainult välisteenistusest, vaid ka komisjoni teenistustest ja võimalik, et muudest Euroopa Liidu institutsioonidest ja asutustest.

Lissaboni lepingu jõustumisel muutuvad komisjoni delegatsioonid ELi delegatsioonideks. See paneb neile uusi kohustusi, kuid ei vähenda nende rolli komisjoni kõigi tegevuste esindamisel. Alates lepingu jõustumise päevast peaksid ELi delegatsioonid vastutama esindamise, koordineerimise ja läbirääkimiste eest. Enamasti peaks see protsess toimuma tõrgeteta. Kuid kohtades, kus töökoormus on eriti suur, on vaja koormust jagada ning teha seda mitte ainult eesistumise roteerimise abil, vaid kasutada selleks ka teisi liikmesriike.

Täiesti uue välisteenistuse loomine on tohutu ettevõtmine. Nagu te oma raportis ütlesite, kujuneb see välja aja jooksul. Me õpime koos. Meie esmane eesmärk peaks olema säilitada tõhus ELi välispoliitika perioodil, mis jääb lepingu jõustumise ja välisteenistuse tegutsema hakkamise vahele. Meie koos nõukogu sekretariaadiga teeme koostööd kõrge esindaja / asepresidendiga tagamaks, et vahet sisse ei tuleks. Kuid me peame vaatama kaugemale. Me koondame ametnikke ja diplomaate eri institutsioonidest ja kõigist liikmesriikidest. Teatavasti ei ole ühine välispoliitika pelgalt 27 siseriikliku poliitika summa. Meil on välisteenistuses vaja inimesi, kes mõtleksid euroopalikult, kaotamata oma sidemeid kodumaaga. Seega peame looma ELi diplomaatilise kultuuri ning ELi *esprit de corps*. Selleks on väljaõpe mõõdapääsmatu.

Raportis tõtatakse paljulubav idee luua Euroopa diplomaatide akadeemia. Vahepeal võime ära kasutada liikmesriikide diplomaatide akadeemiaid. Kaunis hiljuti osalesin Euroopa diplomaatilise programmi 10. aastapäeval, mis on olnud ennetav ja teedrajav. On märkimist väärt, et alates 1970ndatest on komisjon korraldanud koolitust rohkem kui 5700 diplomaadile. Üks välisteenistuse ülesannetest saab olema koolitusstrateegia väljatöötamine, mis tagab, et kõik selle töötajad oleksid taustast sõltumata valmis täitma oma ülesandeid. Elköige peavad delegatsioonide juhid olema suutelised täitma mitte ainult poliitilist rolli, vaid kandma hoolt kõigi komisjoni tegevusvaldkondade eest, mis moodustavad olulise osa delegatsiooni mandaadist.

Elmar Broki raportis tõtatakse ka küsimus selle kohta, kas välisteenistus võiks võtta enda kanda ka konsulaarteenused. Komisjon on sellele ideele avatud, isegi kui selle väljatöötamine võtab aega. Need on tuleviku küsimused. Praegu on meie väljakutseks tagada, et välisteenistus toimiks hästi ja kõigi huvides: Euroopa kodanike, liikmesriikide ja Euroopa Liidu huvides. Komisjon toetab välisteenistuse loomist ja loodab selle edu ning annab endast parima, et see nii läheks. Käesolev raport näitab, et parlament toimib samamoodi.

Ma vabandan, et mul natuke pikalt läks, kuid ma arvan, et tegu on tõesti tähtsa teemaga. Austatud juhataja, andke palun mulle andeks!

Juhataja. – Volinik! Otse loomulikult annan ma teile andeks, sest olen teiega täiesti nõus. Tegu on väga tähtsa teemaga.

Alojz Peterle, fraktsiooni PPE nimel. – (SL) Austatud nõukogu eesistuja, volinik, endised kolleegid Euroopa konvendist, kallid kolleegid! Ma sooviksin önnitleda raportöör Elmar Brokki, kes suutis selgelt määratleda Euroopa Parlamendi seisukohad Euroopa välisteenistuse loomisega seotud küsimustes.

Sellise teenistuse loomine on loogiline ja vajalik jätk otsusele liita kaks välispoliitilist rolli üheks ja on hädavajalik Euroopa Liidu välispoliitilise identiteedi jaoks. Terviklik diplomaatia tähendab lihtsamat, ühtsemat ja tõhusamat tegutsemist ning paremat nähtavust ja tuntust.

Ühtse teenistuse loomine ei ole vaid tehniline küsimus. See mõjutab ka seda, kuidas viiakse ellu poliitilist tahet, mida Euroopa Liit soovib kõrge esindaja ja Euroopa Komisjoni asepresidendi rolli ühendamise saavutada. Uue teenistuse arendamine peab toimuma samas vaimus, milles ühendati need kaks välispoliitilist rolli, mille tulemusel liidetakse nõukogu ja komisjoni välispoliitilised jõupingutused.

On oluline, et selle teenistuse rajamisel võetaks nõuetekohaselt arvesse komisjoni, nõukogu ja parlamendi rolle ja nende vahelist koostööd ning et selle aluseks oleks vastastikune usaldus ja koostöösoov.

Kuigi ma arvan, et Euroopa Liidu huvides on, et ühtne teenistus hakkaks võimalikult ruttu tööle, toetan ma tugevalt soovitud, et see toimuks etapiviisiliselt, nii et see võtaks kõige sobivama ja tõhusama vormi. Mulle tundub mõistlik, et teenistus moodustaks osa komisjoni haldusstruktuurist nii ülesehituse kui ka eelarve osas.

Minu jaoks on eluliselt oluline, et tulevases teenistuses töötaksid riigiseste diplomaatiliste teenistuste esindajad, mille tulemuseks oleks kahtlemata kvaliteetsema ja juurdepääsetavama teenuse osutamine Euroopa Liidu kodanikele, eelkõige nende riikide osas, kellel on vähe diplomaatilisi esindusi.

Roberto Gualtieri, *fraktsiooni S&D nimel.* – (IT) Austatud juhataja, minister, volinik, kallid kolleegid! Täna arutelu ja homme heakskiidetava raportiga kavatseb meie täiskogu demonstreerida soovi välisteenistuse rajamiseks juba selles ettevalmistavas etapis, pidades selleks nõukogu ja komisjoniga konstruktiivset dialoogi. Me usume, et sellise institutsioonidevahelise dialoogi toetamine just nüüd on eriti kasulik ja mõistlik, arvestades lepingus sätestatud korda, mille kohaselt peab parlament koostama oma arvamuse kõrge esindaja esitatud ettepaneku kohta, ning seetõttu, et parlamendi eelarvega seotud volituste tõttu on eluliselt oluline, et selline nõusolek antaks ja koostöö toimiks. Seda ilma, et mainitaks komisjoni nõusolekut, millest Elmar Brok rääkis ja millega laiendatakse veelgi Euroopa Parlamendi pädevust.

Kuid me usume ka seda, et meie kohus on kohe selleks dialoogiks üles kutsuda, sest Euroopa välisteenistus on üks olulisemaid Lissaboni lepinguga sisseviidavaid uuendusi. Välisteenistus luuakse selliselt, et see avaldaks märkimisväärset mõju Euroopa valitsemistava ümberkujundamisele ning seega ka viisile, kuidas praktikas liidu institutsioonide üldise tasakaalu üle otsustatakse.

Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon nõustub Broki raporti seisukohaga, mille koostamises ta ka aktiivselt osales. Selle seisukohaga tahetakse teenistuse võimalikku rolli arendada, nii et see toimiks sillana liidu välistegevuse ühenduse dimensiooni ja Lissaboni lepingu V jaotises sätestatud ühise välis- ja julgeolekupoliitika valitsustevahelise dimensiooni vahel.

Loomulikult oleme teadlikud teenistuse *sui generis* olemusest, mida peegeldab kõrge esindaja / komisjoni asepresidendi roll, nagu me teame sedagi, et teenistus ei tohi ühendada kõiki teenuseid, mida komisjon oma välistegevuse eri valdkondades – ja mis ei piirdu vaid ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga – kasutab, alustades arengulase koostöoga.

Kuid me arvame, et on eluliselt tähtis, et teenistusega tõhustuks liidu välis- ja julgeolekupoliitika ning välistegevus muutuks tervikuna järjepidevaks. Samuti arvame me, et teenistus peab alluma parlamendi demokraatlikule kontrollile ja usume, et teenistuse arvamine komisjoni haldusstruktuuri sobiks kõige paremini kokku nende eesmärkidega, mis on meile tõesti südamelähedased. Seetõttu hääletasime Broki raporti poolt.

Andrew Duff, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Austatud juhataja! Komisjon on õigel teel, kui väidab, et teenistus peab suutma ühendada kõik vahendid ja väärtused, mis on vajalikud aktiivse üleilmse välispoliitika teostamiseks. On otsustava tähtsusega, et kõik selle suurepärase projekti partnerid, sealhulgas ka suurimad ja kõrgimad riigid, hakkaksid üksteist ja teenistust usaldama.

On otsustava tähtsusega, et Ühendkuningriigi välisministeerium saadaks teenistusse oma parimad ametnikud, mitte need, kes on sobimatuks tunnistatud. Nõustun täielikult, et parlamentaarse ja finantskontrolli jaoks peab teenistus olema seotud komisjoniga nii haldus- kui ka eelarveküsimuste tõttu. Ma pean nõukogule mainima, et ei ole vastuvõetav, et teenistus on finantseeskirjades asetatud samasse järku majandus- ja sotsiaalkomiteega või ombudsmaniga. Ma arvan, et Broki raport on olnud osa praktilisest ettevalmistavast staadiumist, millega luuakse Euroopa välisteenistus, kuid ma arvan ka, et peame enne kõrge esindaja / asepresidendi valimist hetkeks hinge tõmbama ja olulised küsimused lahendama.

Parlamendi jaoks on olulise tähtsusega, et meil oleks poliitiline vestluskaaslane, kellega rääkida läbi välisteenistuse loomisega ja tulevikukavaga seotud küsimused, nii et riigid, palun tooge oma inimesed neile ametikohtadele.

Indrek Tarand, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (ET) Härra president, kallid kolleegid! On olnud meeldiv ja tore kogemus töötada mitmete imetlusväärsete inimestega. Tahan õnnitleda härra Brokki ning paljusid teisi, kes oma panuse andsid. Nüüd aga sooviksin tsiteerida härra Barrosot, kes täna hommikul nutikalt lausus: „Isegi institutsioonidest ei piisa, meil on tarvis tohutut poliitilist tahet.” Tõepoolest, institutsionaalne looming pole poliitikahteta võimalik. Meie poliitiline tahe peab olema uue asutuse loomisel kogu aeg esiplaanil, et vältida olukorda, kus me loome lihtsalt ühe järjekordse institutsiooni. Eesmärgiks on tõeliselt euroopalik, ka tegelikkuses sui generis organisatsioon, mis teeniks kõigi Euroopa kodanike ühiseid huve. Kui me soovime vältida tüüpilist dubleerimist ning võimalikku ressursi raiskamist, peame me garanteerima, et eelarveliste vahendite eraldamine ja kasutus oleks Euroopa Parlamendi pilgu all.

Raport määratleb laias laastus Euroopa Ülemkogule edastatavad põhimõtted, mis aitaks meil määrata kõrge esindaja ning panna paika plaan. Pärast seda plaani oleme me kõik paremal positsioonil ning saame mängu panna oma poliitilise tahte. Et kõik on teadlikud roheliste püüdlustest – nagu rahuloomise kontseptsioon, põhiõiguste harta täielik rakendamine ja loomulikult sugude võrdsuse teema – ei hakka ma neid täna üle kordama, kuid ma luban nende teemade juurde sobival ajal tagasi pöörduda. Sellegipoolest, minu arvates teeks nõukogu väga nutikalt, kui kaaluks naissoost kõrge esindaja nimetamist, sest me kõik teame, et komisjoni president ei ole naine. Tegelikult pole ka eelnevalt ühtegi naist Euroopat juhtima määratud ja seega oleks ehk hea mõte kaaluda seda aspekti, kui me oleme uut Euroopa institutsiooni loomas.

Olen raportiga töötades tähele pannud teatavat negatiivset suhtumist mõnede ringkondade poolt. On viidatud, et Euroopa Parlamendil pole siinkohal mingit rolli mängida ning selle raportiga püütakse ennast lihtsalt tähtsamaks teha. Minu vastus sellele suhtumisele on olnud: parlament on tähtis ning temaga tuleb sellisena ka arvestada. Meie raport Euroopa välisteenistuse kohta annab väga hea võimaluse selle tõsiasja päevavalgele toomiseks. Seepärast kutsun ma kõiki toetama raporti vastuvõtmist, hoolimata tõsiasjast, et see ei sisalda kõiki parandusi ning soovet. Põhiline asi on praegu raport vastu võtta.

Ashley Fox, *fraktsiooni ECR nimel.* – Austatud juhataja! Ma soovin väljendada oma pettumust, et taas kord arutleb parlament raporti üle enne, kui Lissaboni leping on ratifitseeritud. Ma kahtlen, kas me täna seda arutaksime, kui Saksa põhiseaduskohus ikka alles lepingut kaaluks. Kahtlustan, et ei, ja mul tekib küsimus, miks Tšehhi Vabariiki teistmoodi koheldakse. Nagu inglise kirjanik George Orwell oleks öelnud: kõik liikmesriigid on võrdsed, kuid osa on teistest võrdsemad.

Ma tahaksin võtta sõna Euroopa diplomaatilise kolledži loomise vastu. Ajal kui kõigis liikmesriikides on eelarve suure surve all, peaks EL näitama üles vaoshoitust. Me peaksime käituma riigi rahakoti valvurina. Meie eesmärk peaks olema kulutada riigi raha arukalt ja üritada võimalusel see raha tagastada liikmesriikidele ja maksumaksjatele, keda me esindame.

Selle ettepaneku kulused ei ole hinnatud. Tegu on järjekordse näitega sellest, kuidas selle koja mõned liikmed on üliinnukad teiste inimeste raha eest suuri zeste tegema. Euroopa diplomaatiline kolledž on raharaiskamine ja koormaks maksumaksjat veelgi.

Ma soovin kolleegidele meenutada, et välispoliitika osas võtavad ühise seisukoha nõukogus esindatud liikmesriigid, mitte komisjon ja kindlasti mitte parlament. Liikmesriigid peaksid lähetama välisteenistusse lisaks vajatavad töötajad, kes ei vaja eraldi väljaõpet. Poliitika, mida nad maailmale esindavad, on ministrite nõukogu poliitika, mitte iseseisev Euroopa poliitika.

Diplomaatilist kolledžit oleks vaja ainult siis, kui EL kontrolliks välisasju liikmesriikidest väljastpoolt. Ma loodan, et see päev ei saabu kunagi ja annan endast parima, et seda ära hoida.

(Sõnavõtja nõustus vastama küsimusele vastavalt kodukorra artikli 149 lõikele 8)

Andrew Duff (ALDE). – Austatud juhataja! Kas tohin sõnavõtjale esitada küsimuse, et kui leping tema pettumuseks tegelikult jõustuks, kas ta siis toetaks Chris Patteni kandidatuuri kõrge esindaja kohale?

Ashley Fox (ECR). – Austatud juhataja! Ma olen väga tänulik, et minu arvamust küsiti, kuid kahtlen, et see oleks mu otsus.

Helmut Scholz, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Austatud juhataja, volinik! Ma tänan teid võimaluse eest täna sõna võtta. Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon on

täiskogule korduvalt kinnitanud, et kritiseerib põhimõtteliselt suunda, mille Euroopa Liidu välis- ja julgeolekupoliitika on võtnud, samuti ka selle poliitika olemust, ning on seisnud vastu sellele, et Lissaboni lepingus nimetatud liinist kinni peetaks. Käimasolev ühine arutelu selle parlamendi ametiaja alguses käsitleb ametiaja ühte kõige tähtsamat raportit. Ehkki ma mõistan kolleeg Broki motiive parlamentaarse tegevuse aspektist, siis kahjuks on meil vaja midagi tähtajaliselt saavutada, mistõttu on raske selle uue struktuuri sisuga seotud dimensioone ja keerukaid küsimusi korralikult ja vastutustundlikult kaaluda, seda enam, et meil on vaja kuskilt alustada.

Arutelu käigus on saanud selgeks, kui palju asju ripub ikka veel õhus, ja arutelu on seega muutunud poliitiliseks pokkerimänguks liikmesriikide ja valitsuste ning ELi struktuuride huvides. GUE/NGL fraktsioon on selle vastu. Seetõttu loodame me, et Euroopa Parlamendil on pärast läbirääkimiste lõppu võimalus kaaluda uuesti Euroopa välisteenistuse (EEAS) küsimust kooskõlas siin täna hommikul eesistujariik Rootsile väljendatud ootustega, mis on seotud läbirääkimiste mandaadi formuleerimisega vaashoitaks jäämisega. Me peaksime siin parlamendis tagama ka, et Euroopa kodanikke oleks võimalikult hästi teavitatud EEASi eri tahkudest, eriti arvestades Lissaboni lepingu kohta esitatud kahtlusi ja kriitikat ning nõudmisi parandada läbipaistvust ja demokraatlikku kaasotsustamismenetlust.

EEASi loomisega seotud arutelud on kuude kaupa toimunud suletud uste taga. Minu fraktsioon soovib korrata, et suutmatus kaasata Euroopa Parlamenti, kodanikuühiskonna organisatsioone, keda see puudutab, ja isegi liikmesriikide parlamente, tekitab tõsiseid küsimusi. Seda eelkõige seetõttu, et institutsiooniliste struktuuride kohta peetaval elavatel aruteludel ning avatud ja läbipaistvatel diskussioonidel on suur tähtsus, et need struktuurid oleksid tulevikus legitiimsed ning rahva ees aruandekohustuslikud. Selle tulemusel tervitan ma Elmar Broki lähenemisviisi, millega ta üritab oma raporti abil saavutada vähemalt Euroopa Parlamendi jaoks kaasotsustamismenetlust. Mõnede meie taotluste eesmärk on jõuda samale tulemusele.

Me seisame vastu kõigile püüetele – ja ma ütlen seda ühemõtteliselt ja kategooriliselt – lisada nüüd ja ka tulevikus EEASile poliitilis-sõjalisi struktuure, millekohase ettepaneku tegi nõukogus hiljuti Prantsusmaa. Meie vaatevinklist on vastuvõetamatu ühendada sõjalist planeerimist ja salateenistuse struktuure üldiste diplomaatiliste ja poliitiliste ülesannetega.

Morten Messerschmidt, fraktsiooni EFD nimel. – (DA) Austatud juhataja! Eile paluti mul nimetada kolm põhjust, miks peaksid inimesed selle raporti vastu hääletama. Seda on kerge teha: demokraatia, demokraatia ja demokraatia.

Esiteks, on farss, et mis tahes parlament võtaks vastu raporti, mis põhineb lepingul, mille saatus on ikka veel täiesti ebakindel. Mitte keegi ei tea, milline on Lissaboni lepingu tulevik, ning igaiüks, kes vähegi austab demokraatlikke struktuure – kes vähegi austab teisi liikmesriike nagu Tšehhi Vabariik –, ei laseks sellel projektil sündida, kuni pole selgust lepingu tuleviku osas.

Teiseks, see raport (ja terve praegu loomisel olev välisasjade teenistus) kujutab endast liikmesriikide välispoliitika suveräänse õiguse õõnestamist ja eitamist ning mittehindamist. See on ka põhjus, miks selles raportis tahetakse kogu vastutus komisjonile panna. Komisjoni – ja seda eriti kui nn rahva teenrit – ei vali loomulikult rahvas. Teiste sõnadega, kui rahvas tahab teistsugust välispoliitikat, siis ei ole mingit võimalust seda muuta, sest rahvas saab teha muudatusi ainult nõukogus, st valitsustes, ja mitte komisjonis.

Kolmandaks tähendab see seda, et on demokraatia farss, kui parlament soovib anda veel rohkem võimu komisjonile, kellel ei ole rahva mandaati, ja seda põhivaldkondades, mis on täielikult suveräänse riigi pädevuses. Parlament põhineb ainult *kratos*'el, puhtalt võimul. Mitte kunagi ei põhine see *demos*'el. Selle asemel peaksime keskenduma *demos*'ele, peaksime keskenduma rahvale ja mitte võimule. Seetõttu peab meil olema rohkem demokraatiat. Sellel põhjusel tuleb raport tagasi lükata.

Andrew Henry William Brons (NI). – Austatud juhataja! Selle raportiga üritatakse meid teenistuse osas maha rahustada, kuid minu arvates on tulemus hoopis vastupidine. Ühest küljest väidetakse raportis, et teenistus täiendab liikmesriikide diplomaatiat ega sea seda kahtluse alla. Kuid minu arvates on ülejäänud osa raportist selle väitega kindlalt vastuolus.

Punktis 4 öeldakse, et teenistust – see tähendab selle volitusi – ei saa kindlalt raamistada või eelnevalt kindlaks määrata. Lõike 8 punktis d soovitatakse, et teenistusse kuuluvad delegatsioonid võiksid võtta konsulaarteenuste osutamise liikmesriikidelt enda peale. On selge, et selle teenistuse eesmärk – mitte lühikeses, vaid pikas perspektiivis – on võtta üle ja asendada liikmesriikide diplomaatilised esindused, võib-olla lõpuks isegi Ühendkuningriigi ja Prantsusmaa vetoõiguse ÜRO Julgeolekunõukogus.

Kui ELi organ kinnitab, et nad midagi ei tee, siis on kerge arvata, mis nende tegelikud kavatsused on. Vabandan Shakespeare'i ees, kuid mulle tundub, et see raport töötab liiga palju. Kes või mis seda organit tegelikult kontrollib? Mitte nõukogu, ma arvan. Nemad peavad tegutsema ühehäälselt. Kui nõukogu otsusele ei jõua, siis viib teenistus lihtsalt oma päevakorra ellu. Kuidas oleks parlamendiga? Ei, parlamendiga tuleb vaid konsulteerida. See organ hakkab teostama välispoliitikat liikmesriikide juhte arvestamata, ilma et liikmesriigid või Euroopa Parlament seda tõhusalt kontrolliksid. Riikide parlamentidest tehakse külanõukogud.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Esiteks, ma tunnen, et minu kohus on tänada raportööri, kes on teinud suurepärast tööd, ja põhiseaduskomisjoni esimehena pean tänama väga kiire töö eest ka kõiki selle ja veel kahe komisjoni – välisasjade ja arengukomisjoni – liikmeid, kes esitasid oma arvamuse.

Tegelikult üritasime ette valmistada dokumenti – mis loodetavasti heaks kiidetakse –, mida oleks võimalik esitada nõukogule 29. ja 30. oktoobril. Me oleme täiesti teadlikud, et see raport ei ole lõplik. Sellega tahetakse vaid osutada mõnele tegevuskavale, teatavale rajale, mida nõukogu ja seega ka ametisse nimetatav kõrge esindaja järgida saaksid.

Kõrge esindaja ülesanne on välja töötada oma organisatsiooni kava, mille meie omakorda peame läbi vaatama. Seega esitatakse meie parlamendile ainult suunised. Me teame samuti, et välisteenistuse loomise edukus on seotud kõrge esindaja rolliga, kes peab saama kõike korraldada ja juhtida. Me tahame tema kaudu järjepidevat ja ühtset välispoliitikat. Me teame hästi, et on probleeme, et palju on juba räägitud, kuid probleemid tuleb lahendada. Tähtis on, et kompass, teave ja sihik oleksid selged.

Broki raport sisaldab selles osas mõningaid huvitavaid ettepanekuid – pean tegema lühidalt, sest minu sõnavõtu aeg on lõppenud –, kuid igal juhul on nende seas teenistuse integreerimine komisjoni haldusstruktuuri, otsus arendada edasi ühenduse mudelit ja ettepanek, mis on lisaks sätestatud ka Lissaboni lepingus, selle kohta, et personal tuleb leida komisjoni ja nõukogu sekretariaatidest ja komisjoni enda delegatsioonidest.

Ma usun, et mainimist väärt on kaks uuendust: liidu saatkonnad, mille eesotsas oleksid Euroopa välisteenistuse ametnikud ja mille koosseisu kuuluksid samuti kolmandates riikides asuvad komisjoni delegatsioonid ja nõukogu kontaktasutused ja kuhu oleks võimalik lähetada peadirektoraatide eksperte; ning Euroopa diplomaatilise kolledži loomiseks väljatöötatud põhialused, mis on huvitav idee.

Minu kõneaeg on lõppenud. Ma loodan, et see raport võetakse ikka tegelikult vastu ja et seda tehtaks suure hääleenamusega.

Zita Gurmai (S&D). – Austatud juhataja! Nagu me kõik teame, on Euroopa välisteenistus üks põhilisematest Lissaboni lepingu uuendustest. Seega peame olema selle loomisel väga hoolikad ja vastutustundlikud.

Me oleme kõik ühel meelel, et teenistus peaks tööle hakkama kohe Lissaboni lepingu jõustumisel. Komisjon ja nõukogu töötavad juba suunistega, mille esitamist Euroopa Ülemkogule selle kuu lõpus neilt oodatakse. Seega on hädavajalik, et Euroopa Parlament seda protsessi mõjutaks.

Tänane arutelu ja sellest tulenev otsus on üliolulised, sest me peame nõukogule ja Euroopa Komisjonile saatma väga selge sõnumi tõendamaks teenistuse loomiseks poliitilise konsensuse olemasolu.

Ma olen väga uhke oma kolleegi töö üle, mis on selle ülemkogu parteidevaheliste arutluste tulemus. Me nõuame, et ühenduse mudel liidu välissuhetes säilitataks. Liikmed soovivad, et teenistus oleks seotud Euroopa Komisjoniga ja oleks osa ühenduse üldeelarvest. Välisteenistus peaks halduslikult ja eelarveliselt moodustama osa komisjonist ning olema ka formaalselt osa komisjonist kui selle struktuuri kuuluv *sui generis* organ.

Eelarvekomisjon on äärmiselt tähtis. See on vahend, mille abil Euroopa Parlament saab oma võimu teostada. Sedaviisi on parlamendil võimalik, ja peabki olema võimalik, teostada selle üle eelarvekontrolli ja demokraatlikku järelevalvet. On palju küsimusi, mida on vaja lahendada, näiteks ülesannete selge jagamine välisteenistuses ja vastutavates Euroopa Komisjoni üksustes – võttes arvesse, et me ei tea veel tulevase komisjoni struktuuri – ning kõrge esindaja ja eri liidu esindajate vahelised suhted, kuid see otsus on esimene Euroopa Parlamendi seisukohaavaldus, millele järgnevad edasised sammud.

Samuti ei tohi me unustada inimfaktorit. Kõrge esindaja peaks olema teenekas asjatundlik ja hiilgav isik, keda toetavad komisjon, nõukogu ja riikide diplomaatilised teenistused. Ma olen veendunud, et välisteenistuse institutsioonilisel loomisel peab arvestama soolise koosseisuga, mis nagu kord ja kohus peegeldab liidu võetud soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamisega seotud kohustusi.

Viimasena, kuid mitte tähtsusetumana, olles viimased 15 aastat töötanud naiste võrdse poliitilise esindatuse nimel, oleksin ma rõõmus, kui valituks osutub naine.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (NL) Austatud juhataja! Mõned kaasparlamendiliikmed on pidanud sobivaks kasutada oma sõnavõttu meile demokraatia õpetamiseks. Kas ma võin seega osutada sellele, et nii põhiseadus- kui ka välissuhete komisjonis, mille arvamuse projekti ma koostas, kandsime me hoolt, et arutelu ja hääletamine vastavate tekstide üle toimuks alles pärast liri referendumi tulemuste selgumist. Me talitasime nõnda austusest liri rahva otsuse vastu. Õnneks ütlesid nad „jah”, kuid nad oleksid võinud öelda „ei”. Me tahtsime seda ning samuti ka järgmise nädala Euroopa Ülemkogu kohtumist arvesse võtta. Seega pidime me oma arutelude ja tekstidega valmis saama äärmiselt lühikese ajaga. Samad kaasparlamendiliikmed, kes tahavad anda demokraatiliselt õppetunde, kaebasid loomulikult ka selle üle. Ma kaldun teemast kõrvale.

Täna elame me eriti tähtsas ajahetkes. Meie tekstid, milles väljendame oma arvamust selle kohta, missugune Euroopa välisteenistus peaks olema, kuulutavad Euroopa Liidus uue ajastu algust. Need meie seast, kes on jälginud liidu kujunemist aastate jooksul ja mäletavad esimesi arglikke samme välispoliitikas, rääkimata julgeoleku- ja kaitsepoliitikast, ning asutamislepinguid – kõigepealt Maastrichti ja siis Amsterdami lepingut –, on võib-olla mõelnud, nagu ma isegi sel ajal mõtlesin, et me ei suuda mitte kunagi kehtestada ühise Euroopa diplomaatilisi aluspõhimõtteid.

Need meie seast, kes on tähelepanelikult jälginud selliste mõtete arenemist, mäletavad ka, et vaid mõned kuud tagasi ei tahtnud mõnede meie riikide diplomaatilised teenistused absoluutselt nõustuda nii-öelda silmapilkselt suure pauguga, millega kõik praegused delegatsioonid koondatakse esimesest päevast alates kõrge esindaja võimu alla. Mul on selle üle tohutult hea meel.

Minu poliitilised ja riigijuhtimiskohustused varasemas poliitilises elus on mulle õpetanud, et mitte miski ei saa olema lihtne. Siiski elame tähtsas ajahetkes ja ma loodan, et see raport võetakse väga suure hääleteenamusega vastu.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja! Meie fraktsioon toetab Elmar Broki raportis pakutud põhistruktuuri ja eriti Euroopa Parlamendi kontrolliõiguste säilimist ning ühenduse ülesannete säilimist ühenduse ülesannetena. Kuid tagamaks, et meie ühist välisteenistust saadaks suur edu ja et sellest ei saaks pelgalt ühenduse või nõukogu ripats, peame me nüüd arutama selle sisu ja funktsioonide üle.

EL vajab uut terviklikku välispoliitikat, mis võimaldaks maailma probleemidele tõhusalt vastu astuda. Välisteenistus peab võimaldama ELil ellu viia ühtseid terviklikke poliitilisi strateegiaid ja kampaaniaid. Meil on vaja sellist teenistust kohe, näiteks kliimamuutuste aruteludeks Kopenhaagenis. Me peame loobuma traditsioonilisest diplomaatiast. Vastasel juhul toob see teenistus kaasa väga vähe lisaväärtust.

Seega sooviksin edendada nelja valdkonda, mis meie arvates teenistust uue välispoliitika loomisel aitavad. Esiteks tahame me, et uuel teenistusel oleks rahu tagamise ja kriisireguleerimise direktoraat. Meil on vastavad rahastamisvahendid ja missioonid, kuid siiani on meil olnud vaid väikesed ja killustatud organisatsioonilised üksused. Teiseks tahame me, et personal oleks täielikult koolitatud ja väljaõpetatud. Ei piisa ainult diplomaatilise kolledži läbimisest. Lisaks tahame me tagada, et vormirõivast kandval personalil ei oleks vaid kaitsekolledži haridus. Kõik peavad vähemalt osa oma haridusest läbima koos ja seetõttu kutsume me üles Euroopa välisteenistuse akadeemia loomisele. Kolmandaks, me ei taha nõukogu sekretariaadis nõukogu eesistuja rolli dubleerimist. Seetõttu peaks see organisatsioon toetama ka välisteenistust. Mis puutub kõrgete ametikohtade täitmisse, siis nagu kolleeg Tarand juba ütles, me usume kindlalt, et on aeg valida naine.

Charles Tannock (ECR). – Austatud juhataja! Kuna liit soovib avardada oma rolli rahvusvahelistes suhetes, siis peaks tal väidetavalt olema vahendid meie ühiste väärtuste kajastamiseks kogu maailmas, seda loomulikult tingimusel, et kõik 27 liikmesriiki sellega üksmeelselt nõus on.

Kuid kuidas see roll kujuneb? Kus on selle piirid? Föderalismivastasena usub fraktsioon ECR, et välispoliitika peab lõppkokkuvõttes jääma iga liikmesriigi pärusmaaks. Seetõttu teeb meile muret, et Lissaboni lepinguga, kui see seaduseks peaks saama, tekitatakse mitmeid arenguid, mis võivad lõpuks seda eesõigust õõnestada.

Kavandatud Euroopa välisteenistus peab täiendama, mitte konkureerima ega õõnestama, liikmesriikide kahepoolset diplomaatilist tegevust ja saama oma volitused peamiselt nõukogult, mitte komisjonilt. Parlament peab teostama oma õigust kontrollida välisteenistust ning vormida selle eelarvet. Arvestades, kui palju Broki raportis räägitakse ELi saatkondadest, sooviksin ma, et komisjon kordaks oma aasta tagasi antud lubadust,

et välisteenistuse missioone või delegatsioone ei hakata kutsuma saatkondadeks. Missioonide nimetamine saatkondadeks mitmekordistaks kartuseid, et EL soovib endale kõiki suveräänse riigi väliseid tunnemärke.

ISTUNGI JUHATAJA: Stavros LAMBRINIDIS

asepresident

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Austatud juhataja! Minu fraktsioon – Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon – kavatseb raporti hääletada vastu peamiselt seetõttu, et me ei toeta Lissaboni lepingut.

Meie jaoks ei kajasta Lissaboni leping kodanike poolt ja kodanike jaoks kavandatud Euroopa projekti vaimu. Tegelikult on asi üsna vastupidi. Sellega luuakse kriisimudel, mudel, mis välistab riikliku sekkumise majandusse.

Soovitakse edasi liikuda kahe eri kiirusega: me kiirustame, et tagada Euroopa ühine häälmaja maailmas, kuid Euroopa Liidul puudub jõud, millega omaenda vahenditega majandust taaselustada, kuna liidul ei ole ei riigikassat ega aktiivset tööstuspoliitikat. Samuti ei ole liidul võimalik mõjutada raha hinda ega kontrollida Euroopa Keskpanka. Seetõttu me ei jaga seda filosoofiat.

Kui Lissaboni leping vastu võetakse, siis värvatakse Euroopa välisteenistusse komisjoni heakskiidul ja pärast parlamendiga konsulteerimist viis tuhat ametnikku kooskõlas nõukogu otsusega, mille aluseks on tulevase asepresidendi ettepanek.

Me ei ole sellise struktuuriga nõus, sest sellele antakse ka volitused lahendada sõjalisi kriise. Me usume, et puudub kontroll. Meie arvates peaks see kontroll vastama kõrgeimatele demokraatlikele nõuetele, nii nagu see on liikmesriikides.

Seetõttu arvame, et filosoofia ei vasta sellisele Euroopa vaimule, mida meie fraktsioon tahab ehitada, nimelt Euroopa, mis on tegelikult suuteline sekkuma asjadesse, mis meid oluliselt mõjutavad, nagu praegune majanduslangus ja tööpuudus, mis alates kolmekümnendatest on aastate kõrgeimal tasemel.

Sellepärast, kallid kolleegid, hääletame me raporti vastu.

David Campbell Bannerman (EFD). – Austatud juhataja! Broki raport on positiivne tõend ühtse Euroopa Liidu superriigi sünni kohta. Nurjatu Lissaboni põhiseadusega surutakse meile kõigile juba peale mittevalitavat presidenti ja välisministrit. Selle raportiga lisandub nüüd uus Euroopa diplomaatiline teenistus, nõndanimetatud Euroopa välisteenistus, kuid saatkonnad esindavad rahvuslikke huvisid.

Niisiis, missuguseid rahvuslikke huvisid need uued ELi diplomaadid ja saatkonnad esindavad? Need ei ole meie rahvusriikide, meie kaubanduse ega meie ettevõtete huvid. Need on Euroopa Komisjoni huvid. Kõik muud rahvuslikud saatkonnad muutuvad üleliigseks. Juba praegu müüvad Briti saatkonnad kogu maailmas oma vara.

ELi superriigi generaalplaan on rajatud pettusele, valele ja eitamisele, kuid föderalistid ei ole loomas uusi Ameerika Ühendriike. Nad on loomas uut Jugoslaaviat. Te rändate ohtlikesse vetesse, kui allutate sunniviisil väga erinevaid rahvusi, kultuure ja majandusi järgi ja ebademokraatliku nõukoguliku bürokraatia alla.

Ma töötasin Põhja-Iirimaa rahuprotsessis Briti valitsuses. Ma olin tunnistajaks sellele, mis juhtub, kui demokraatia läbi kukub. Selles pole midagi ilusat. Nüüd näen, kuidas demokraatia on Euroopas läbi kukkumas. Te kuulutate, et armastate rahu, kuid Lissaboni lepingu läbisurumisega ja selle alusel meie saatkondade ärakrabamisega suunate Euroopa kindlalt jälle sõjani viivale rajale.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Austatud juhataja! Nõukogu tegevus ei ole läbipaistev. Otsused langetatakse *de facto* arvukates ja suures osas läbipaistmatutes tööruhmades ning COREPERis. 2008. aastal läbis välisministrite nõukogu päevakorrapunktidest vaid 1% avaliku arutelu.

Täpselt sellisel taustal on 1990ndate lõpust alates toimunud Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika (EJKP) arendamine, ilma mingisuguste konsultatsioonide või demokraatliku kontrollita. Täpselt sellisel taustal luuakse ka Euroopa välisteenistus. Minu vastus on kindel ei. Seda ei tohi juhtuda! Meil on vaja tõelist demokraatlikku parlamentaarset kontrolli ja me vajame ka tõelist läbipaistvust.

Samuti olen üsna üllatunud sellest, et just teie, kolleeg Brok, olete nüüd järsku parlamentaarset kontrolli poolt. Kas pole nii, et just Euroopa välisteenistuse puhul kaotatakse Lissaboni lepinguga parlamentaarne kontroll?

Kuid teie olete selle lepingu poolt. Eelarve ja kontrolliga seoses on nõukogu heakskiidu järgi üsna selge, kuidas teie fraktsioon talitab. Kas pole nii, et järgmisel paaril nädalal hääletab teie fraktsioon eelarvekomisjonis nõukogu heakskiidu poolt, ehkki nõukogu ei ole andnud ammendavaid vastuseid.

On väga kahju, et kuigi alguses oli teie projekt paljulubav, siis tegelikult on see silmakirjalik, ebausutav ning kinnitab lõppkokkuvõttes Lissaboni lepingu puudusi.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE). – Austatud juhataja, volinik, minister! Täna teid väga! Ma pean alustama joonealuste märkustega. Kui väga ma ka ei imetle meie UKIPi sõprade lennukat retoorikat, tundub mulle keskeurooplasena üsnagi huvitav, et jagate nii valmilt kogemusi elust Jugoslaavias titoismi tingimustes või nõukogude režiimi all. Tõesti huvitav.

Kõigepealt lubage mul õnnitleda Elmar Brokki raporti eest, mis esindab nii suurepäraselt peavoolu, ning lubage mul seda korrata, selle täiskogu peavoolu!

Lissaboni lepingu jõustumine ja uus teenistus suurendab meie võimet rääkida ühel häälel. Me oleme nõus, et uus teenistus peaks olema komisjonile nii lähedal kui võimalik, sest ainult ühenduse meetod tagab meie tegevuse järjekindluse ja mis kõige tähtsam, meie kõigi seisukohti võetakse arvesse samal määral.

Uuele teenistusele tuleb tagada võimalikult suur demokraatlik legitiimsus, et see oleks usaldusväärne. Seega tuleb tervitada kõiki püüdeid tagada selle täiskogu järelevalveõigused.

Kõige tähtsam on, et me teeksimme kõik, et tagada uue teenistuse parim kvaliteet ja see, et kõik seda usaldaksid. Me peame andma endast parima, et komisjon, nõukogu ja 27 liikmesriiki lähetaksid välisteenistusse tööle oma parimad inimesed. Sellepärast peab neil olema samasugune staatus. Teenistuses töötamine peab olema terviklik osa nende kodumaisest karjäärist. Teenistuse heaks töötavad isikud tuleb valida teenete põhjal, kuid säilitades geograafilist tasakaalu, et summutada põhjendamatud kartused, et keegi võiks teenistuse n-ö üle võtta.

Lissaboni leping on tähtis ja erineb kõigist teistest lepingutest, sest selle elluviimisest sõltub palju. Ma loodan, et siin saalis avaldatud mõtted aitavad nõukogul ja komisjonil tegelikult viia lepingut ellu viisil, mis suurendab meie ühe häälena rääkimise võimalust.

Proinsias De Rossa (S&D). – Austatud juhataja! Ma tahaksin tervitada Broki raportit ning soovitan tungivalt minna kiiresti edasi välisteenistuse kui demokraatlikult aruandekohustusliku teenistuse rajamisega. Mul on suured lootused, et see teenistus viib suuremale järjekindlusele meie poliitiliste eesmärkide ja otsuste vahel, eriti seetõttu, et neil on globaalne mõju säästlikule arengule, inimõigustele ja vaesuse kaotamisele.

Siiani ei ole me suutnud tagada oma poliitika järjekindlust. Sageli on meie kaubanduspoliitika otseselt vastuolus meie arengukoostöö poliitikaga. Ma tahaksin samuti hoiatada ideede eest liigitada arengupoliitika meie välispoliitika osaks. Meil on vaja iseseisvat arenguteenistust, mis allub iseseisvale arengu- ja humanitaarabi volinikule. Järjekindluse tagamiseks on vaja arengupoliitika eesmärgi mõjutavate kavandatud otsuste võrdlusanalüüsi, sõeluuringuid ja mõjuhinnanguid.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Ma õnnitlen kolleeg Brokki ja täna teda suurepärase – ma ütlesin isegi silmapaistva – raporti eest, mille ta meile esitas!

Uue välisteenistuse loomine on võimalus, mida ei tohi maha magada. Parlamendile peab jääma sõnaõigus, mitte ainult eelarve valdkonnas, vaid ka teenistuse üldise struktuuri üle. Nagu öeldud, peab teenistusel olema oma unikaalne sisekord. Me ei saa hakkama ilma sellise sisekorrata, mis peab vastama Lissaboni lepingu vaimule. Ilma teatavates liikmesriikides umbusaldust tekitamata ei saa teistmoodi talitada. Ma pean eelkõige silmas kõige väiksemaid ja uuemaid liikmesriike.

Samuti peame keskenduma välisteenistuse mandaadi sisule, töötama välja strateegia ja poliitilised prioriteedid ning tagama välisteenistuses kooskõla. On oluline mitte langeda välisteenistuse ja komisjoni delegatsioonide tegevuse kattumise lõksu, vaid kujundada spetsiifiline teenistus, mis loob ühisele välistegevusele lisaväärtust. Välisteenistus peab olema komisjoniga täielikult kooskõlas. See ei tohi kalduda kursilt kõrvale, nii et see muutuks valitsustevaheliseks organiks või ajendaks valitsustevahelist tegevust. Ma sooviksin lisada ka, et teenistuse lisaväärtuse osas on ilmselt ülioluline kõrge esindaja / asepresidendi isikulugu.

Lõpetuseks, austatud juhataja, kuigi me mõlemad nõustume, et arengu valdkonnal on oma eesmärk, on see samal ajal välispoliitiline instrument. Naiivne oleks seda eitada. Üks lahendus oleks kokkuleppel kõrge esindajaga jätta planeerimine arenguvoliniku vastutusalasse.

Sõnavõtu lõpetuseks ütlen, et seda arutelu ei saa lahutada Euroopa Arengufondi eelarve arutelust.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Austatud juhataja! Nüüd, kus liri referendum on selja taga, proovib Euroopa Parlament jällegi näidata, mille eest ta seisab, ja teeb seda innustunult ja entusiasmiga. Raportis maalikakke utoopiline pilt välisteenistusest, mis viib ellu ühist välis- ja julgeolekupoliitikat (ÜVJP), mis veel ei toimigi.

Üks selle raporti jahmatavaks iseärasuseks on selle kangelaslik üritus veenda komisjoni kasutama kogu oma institutsioonilist mõju. Mis on selle seisukoha taga? Ma arvan, et paljud kaasparlamendiliikmed soovivad kasutada välisteenistust Trooja hobusena, et komisjoni kaudu ÜVJP enda kontrolli alla saada.

On häbiväärne, et Euroopa Parlamendil ja teistel institutsioonidel ei ole siiani aimu, kuidas täpselt see teenistus töötama peaks. Neljandas lõigus kirjeldatud järkjärguline protsess on riskantne institutsiooniline ettevõtmine, lihtne ja loogiline, mille tagajärjeks on institutsioonilised pisarad, kui te andestate mulle selle sõnamängu.

György Schöpflin (PPE). – Austatud juhataja! Ma sooviksin samuti lisada oma hääle nendele, kes toetavad Broki raportit, ning väljendada samas oma imestust paranoia üle, mis tuleb täiskogu sellest osast.

Välisteenistus on ilma igasuguse kahtluseta potentsiaalselt ELi ja muu maailma vaheliste suhete järjekindluse edendamisel peamine tegur. Need suhted on sageli ulatuslikud, keerukad ja mõjutavad oluliselt muud maailma väljaspool Euroopat. Seega on oluliselt tähtis, et tegevus oleks põhjalikult kooskõlastatud tagamaks ELi poliitika kavandatud mõju. On tõsi, et kui välisteenistus on loodud ja tegutseb, siis mõjutab see ELi seisukohti, näiteks, ühise välis- ja julgeolekupoliitika osas, mida on siin ka juba mainitud, demokraatia ja inimõiguste edendamise, abi suunamise ja arenguga seotud paljutahuliste küsimuste osas.

Selles kontekstis on järjekindluse küsimus kesksel kohal. Kui Euroopa Liidu eri osades pannakse isesugust rõhku poliitilistele küsimustele, siis summutab see mõju, mille tagajärjed võivad olla ettenägematud. Järjepidevus on siinkohal määrava tähtsusega. Selles valguses saab välisteenistusel olema märkimisväärne vastutus teha koostööd kõigi teiste Euroopa Liidu institutsioonidega, kellel on välispoliitiline mõõde. Selge on, et teenistuse tõhusus mõjutab tingimata kõrge esindaja töökorraldust, kuid keskmises perspektiivis kajastub selle töö kõikides Euroopa Liidu institutsioonides. See on kahe-suunaline protsess.

Sellest vaatenurgast on hädavajalik, et teenistus oleks aruandekohustuslik mitte ainult kõrge esindaja, vaid laiemalt ka parlamendi enda ees. Kokkuvõttes esindab teenistus Euroopa Liitu igakülgelt, millest tuleneb ka rõhk aruandekohustusele, läbipaistvusele ja järjekindlusele.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Üks Euroopa, üks hää! Me oleme astunud veel ühe tähtsa sammu liikmesriikide ühise välispoliitika poole. Otsustavaks teguriks on tagada, et kõrge esindaja ametikoha saaks tugev sõltumatu pädev isik, kellele võimaldatakse vajalik mänguruum ja vabadus arendada ja ehitada välisteenistus üles vastavalt nõuetele ja loomulikult kooskõlas Euroopa Liidu põhimõtetega, mille hulka kuulub ka põhilistest inimõigustest kinnipidamine. See on *sui generis*.

On hädavajalik, et see toimuks läbipaistvalt, et parlament mängiks asjakohast rolli ning et eelarveõigusi ja -kontrolli teostavad eelarveasutused. Kuid samamoodi on hädavajalik, et liikmesriikide valitsused seaksid oma huvid madalamale ja toetaksid seda ametit ja selle teenistuse ülesandeid täielikult ja ei segaks pidevalt vett, kui neil selleks tuju tuleb, kuid kahjuks oleme just seda harjunud nägema.

Samuti tuleb teha selgeks – ja see on meile väga oluline –, et arengupoliitika peaks jääma sõltumatuks, sest neid asju ei tohi suvaliselt ühitada. Vaadelgem seda uut ametit ja portfelli, mille eest me aastaid oleme võidelnud, kui tulevikuvõimalust ning ärgem tehkem seda maha ega rebigem kohe alguses tükkideks! Üks Euroopa, üks hää! See on meie ülesanne ja sellele peame me keskenduma: ei midagi rohkem ega vähem.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Austatud juhataja! Mida me Euroopa diplomaatilise teenistusega saavutada tahame? Me tahame paika panna Euroopa Liidu 21. sajandi poliitilised prioriteedid. Paljud riigid ja rahvad väljaspool Euroopat ootavad, et Euroopa mängiks rahu hoidmises ja konfliktide ärahoidmises aktiivset rolli ning kui see ei õnnestu, siis et Euroopa taastaks rahu ja aitaks asjassepuutuvat riiki uuesti üles ehitada. Seetõttu on mõttekas luua rahu tagav asutus.

Kuid läbirääkimiste ajal on nõukogus mõnede liikmesriikide esindajad, sealhulgas nende liikmesriikide esindajad, keda üldiselt euroopameelseteks peetakse, otsustavalt jala pidurile asetanud. Paremal juhul on neil üks jalga gaasil ja üks piduril. See kütab küll kirgi, kuid edasiminekut ei toimu. Seega me loodame, et läbirääkimised tõeliselt tugeva Euroopa Parlamendi kontrollitava Euroopa välisteenistuse (EEAS) loomise üle on edukad. Euroopa kodanikud tahavad, et Euroopa räägiks ühel häälel. Inimesed väljastpoolt Euroopat

ootavad seda. EEAS ei suuda seda omal jõul saavutada. Tegemist on siiski sammuga õiges suunas. Kandkem siis hoolt, et asi toimiks!

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Ma usun, et arvestades arutelu all oleva küsimuse tähtsust, oleks parlamendil pidanud olema rohkem aega, et nõukogule oma seisukohta selgitada. Selle asemel kestis komiteemenetlus vaid paar päeva ja sätte põhiseaduskomisjoni vastuvõtmise järel toimub parlamendis vaid kahepäevane arutelu.

Ettepanek asutada Euroopa diplomaatiline teenistus on võrreldes aluslepingutes sätestatuga hüpe edasi. Enamgi veel, Euroopa välisteenistus, nii nagu seda raportis kirjeldatakse, tundub olevat keeruline lõimida liikmesriikide välisministeeriumidega. Mis neist ministeeriumidest saab? Kas need saadetakse laiali? Tundub ebatõenäoline.

Lisaks, kuidas sobituvad nende saatkondade volitused viisaküsimustes näiteks tööga, mida liikmesriikide saatkonnad juba teevad? Kes nimetab need niinimetatud Euroopa Liidu saadikud ametisse? Kas komisjon, nagu tundub tõenäoline, või lubatakse liikmesriikidel ise oma saadikud nimetada? Lisaks on mõte kutsuda tulevasi esindajaid saadikuteks provokatiivne, kui arvestada, et Euroopa põhiseadust, mis sätestas Euroopa välisministri ameti, ei ole vastu võetud. Me ei saa teeselda, nagu ei oleks prantslased ja hollandlased Euroopa põhiseadust tagasi lükanud.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Meie Euroopa Liidu projekt on loomulikult ainulaadne ja me oleme seda palju kordi rõhutanud. Lissaboni lepingu jõustumisega, mis loodetavasti edukalt lõpule viiakse, luuakse ka uusi institutsioone. Üks selle protsessi tulemustest on Euroopa välisteenistuse loomine, mille peamine eesmärk on tagada välissuhete järjepidevus ja tõhusus.

Nagu volinik Ferrero-Waldner on öelnud, tegemist on *sui generis* üksusega, kuid samal ajal tuleks meelde tuletada Elmar Broki avaldust, et selle teenistuse loomisel peaks järgima lisaks tõhususele veel kahte fundamentaalpõhimõtet: läbipaistvus ja demokraatlik mandaat. Tõhususe peaks tagama nii Euroopa välisteenistuse loomise suhtes valitsev institutsioonidevaheline konsensus – ja siinkohal avaldan heameelt nõukogu ja komisjoni avalduste üle – kui ka arenguabi, laienemise ja rahvusvahelise kaubandusega seotud küsimuste kaasamine. EL vajab näiteks samuti tugevat häält ka energiapoliitika ja solidaarsusega seotud küsimustes.

Läbipaistvuse osas loodan ma, et Euroopa välisteenistuse loomisel suudetakse leida tasakaal. Ma ei pea silmas vaid institutsioonidevahelist tasakaalu, vaid ka Euroopa välisteenistusse ametisse määramisel geograafilise tasakaalu järgimist. See on ülimalt oluline ja ma ei suuda seda piisavalt rõhutada. Praegune esindatus sellele nõudele ei vasta, kui mõtleme näiteks RELEXi peadirektoraadile või komisjoni delegatsioonidele väljaspool ELi. Teenistus tuleks asutada kooskõlas demokraatlike standarditega ja ma ootan, et parlament mängiks siinkohal olulist rolli nii asutamise ajal kui ka hiljem, kui koos välisasjade komisjoniga intervjuueeritakse delegatsioonide juhtide kandidaate.

Personali väljaõppeks on tehtud ettepanek luua Euroopa diplomaatiline kolledž. See on tähtis ettevõtmine, kuid tahaksin samal ajal kasutada võimalust, et rõhutada, et tegelikult on olemas riigisisesed keskused ja mitmed Euroopa õppeasutused, kellel on personali koolitamise kogemused. Me peaksime neid kogemusi ära kasutama. Pean silmas Brügget, Natolini, Firenzet ja Maastrichti.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Sooviksin samuti tervitada Euroopa välisteenistuse loomist kui sammu õiges suunas, mis kujutab endast edasiminekut rahvusvahelisel areenil Euroopa järjekindlamaks ja tõhusamaks muutmisel.

Ma usun samuti, et selle teenistusega lisandub Euroopa projektile märkimisväärne poliitiline dimensioon ja Euroopa profiil muutub poliitilisemaks.

Tahaksin samuti rõhutada vajadust teenistuse tegevuses järjepidevuse järele seoses haldus- ja eelarvestutusega. Loomulikult on neis küsimustes suhted komisjoniga ühelt poolt ja parlamendiga teiselt poolt kriitilise tähtsusega.

Mis puutub parlamenti, siis usun ma ka seda, et teenistus peab tegema parlamendiga vahetut ja väga tihedat koostööd, et Euroopa Parlamendi liikmetel oleks pidev ülevaade teenistuse tegevusest ning ka olulisemate ametikohtade täitmisest. Lisaks peab kõrge esindaja olema loomulikult tuntud isik, kuid usun, et ka teenistuse ülejäänud liikmed peaksid olema inimesed, kes äratavad suurt usaldust.

Ma tahaksin rõhutada värbamise küsimust. Nagu mõned kolleegid on öelnud, arvan ma, et geograafiline esindatus on oluline ning väikestele riikidele ja uutele liikmesriikidele on vaja leida tasakaal.

Lõpetuseks tahaksin lühidalt peatuda ühise Euroopa kultuuri tähtsusele, mida luuakse eri koolides ja institutsioonides, kuid arvan, et järjepideva algatuse olemasolu, Euroopa tasandil struktuuri loomine on hea mõte.

Mîrio David (PPE). – (PT) Austatud juhataja! On hädavajalik, et Euroopa välisteenistuse loomise peamine eesmärk oleks Euroopa asutuste jõupingutuste ühendamise, millega tagatakse mõjusa teenistuse loomine, mis suudab sõnastada, formuleerida ja ellu viia Euroopa vastuse praegustele rahvusvahelistele väljakutsetele.

Teenistus peaks samuti olema midagi enam kui selle osade summa. See peaks lisama väärtust liikmesriikide ja Euroopa Liidu käimasolevale tööle. Sellel taustal usun ma, et on hädavajalik, et see, mis teeb ELi eriliseks – ehk siis ühenduse meetod – peaks selles uues reaalsuses keskse positsiooni võtma. Seetõttu toetan ma täielikult Broki raportit, mis pooldab ja kaitseb komisjoni ja tulevase teenistuse vahelist tihedat koostööd.

Siinkohal tahaksin osutada kahele asjaolule. Esiteks on vaja, et komisjoni president ja kõrge esindaja, kes on ühtlasi ka komisjoni asepresident, teeksid tihedat koostööd, et tagada teenistuse tõhus ja tõrgeteta toimimine. Teiseks on vaja liitu parlamendi ja komisjoni vahel, et võidelda eeldatava valitsustevahelise lõhe vastu, millel võib olla teenistuse juhtimisele negatiivne mõju.

Parlament peab seega olema valvel ja tagama, et Euroopa välisteenistusest saab tippkeskus, kes esindab välispoliitika parimaid asjatundjaid.

(Juhataja andis sõna härra Dartmouthile, et viimane saaks härra Predale esitada nn sinise kaardi küsimuse)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Cristian Dan Preda, oma sõnavõtus kasutasite väljendit „ühine Euroopa kultuur”. Kas teie arvates oleks Türgi vastuvõtmine Euroopa Liitu täies kooskõlas ühise Euroopa kultuuriga, mida te mainisite?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Oma sõnavõtus rääkisin ma ühisest kultuurist diplomaatia vaatenurgast, kui poliitilise kultuuri ühest osast. Mis puutub minusse, siis usun ma, et selles mõttes moodustab Türgi samuti osa Euroopa poliitilisest kultuurist, mis hõlmab väga austusväärset diplomaatia traditsiooni. Täna teid küsimuse eest! Oleksin pidanud seda kohe alguses selgitama.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Eelarve- ja kontrollikomisjoni liikmena valmistab mulle muret see, kuidas komisjon ja nõukogu välistavad Euroopa Parlamendi, kui juttu on välisteenistusest. Meil ei ole dokumente ja me oleme ainsad, kellel pole ühtegi dokumenti, keda ei ole kaasatud ja keda sunnitakse aktsepteerima läbirääkimiste tulemust. See on ennekuulmatu!

Käimasoleva arutelu jooksul ja pärast kahe esindaja avaldusi olen ma olnud tunnistajaks sellele, kuidas ühenduse dokumente lammutatakse. Näeme võimalust loobuda dokumentidest, mis sätestavad parlamentaarseid õigusi, nagu eelarvemäärus. Meie siin Euroopa Parlamendis peame olema tähelepanelikud. Arutelu käigus ei ole mulle selgunud vastus küsimusele: „Kes mida otsustab?”. Ma usun, et see on lahtine küsimus. Ma usun ka, et kui eiratakse meie eelarve- ja kontrolliõigusi ning meie kaasotsustamisõigust selles küsimuses, siis on meil saabuvatel aastatel väga keeruline nõukogu ja komisjoni koostööd teha.

Richard Howitt (S&D). – Austatud juhataja! Ma tahan toetada tugevat välisteenistust koos selle kogu maailma katvate geograafiliste üksustega, mis vastutab Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika eest ning ühendab nõukogu ja komisjoni planeerimise, konfliktide vältimise ja kriisiohje kohustused.

Ent ma tahan nõustuda Cecilia Malmströmiga, et seda ei kahjusta komisjoni jätkuv vastutus kaubanduse arengu ja laienemise eest, mistõttu olen kolleeg Gualtieriga teinud koostööd lõike 6 punkti c muudatustepanekuga, mis toetab ELi arengupoliitika kavandamise ja elluviimise ühendamist.

Kritiseerijad peaksid aru saama, et olemasolevas süsteemis on probleeme. Kõrge esindaja, kes ei ole vahetult parlamendi ees vastutav, nõukogu ja komisjoni ülesannete dubleerimine, ELi eriesindaja ja komisjoni delegatsioonide juhtide lahutamine, inimõiguste eiramine kaubanduse ja geopolitiilistes huvides jne.

Lissaboni lepingu otsustav reformimine tuleb läbi viia ja seda tehakse.

Lõpetuseks Benita Ferrero-Waldnerile, ma tean, et ta suudab pärast Ühendkuningriigi Sõltumatuse Partei sekkumist enda vaos hoida ja et ta saab aru, et Briti saatkonnad ei ole müügiüks.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Austatud juhataja! Täna anname Euroopa Liidule rohelise tule jätkata oma peamise saavutuse elluviimist püüdlustes tagada endale globaalses välispoliitikas suurem ja tähtsam roll. Ma soovin Elmar Brokki detailse ja väga sisuka raporti eest õnnitleda. Ma usun, et on eluliselt tähtis, et uus teenistus täiendaks Euroopa Liidu olemasolevaid teenuseid, mida osutatakse ka edaspidi. Samuti on tähtis, et Euroopa Liidu esindusi maailmas ei topeldataks ega kolmekordistataks. Mulle tundub, et on reaalne oht selle toimumiseks.

Lõpetuseks tahaksin lisada, et me peaksime selliste uute esinduste konsulaarteenuste rolli rõhutama. Väikeriikidel ei ole piisavalt rahalisi vahendeid ja neil ei ole igal pool Euroopas ja maailmas esindusi, mistõttu on neil selle teenistusega seoses kõrgendatud ootused. Meil on Sloveenias koostööst Austria diplomaatidega positiivsed kogemused. Volinik, me sooviksime, et see koostöö oleks eeskujuks tulevasele koostööle.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Austatud juhataja, volinik Ferrero-Waldner! Ma sooviksin juhtida teie tähelepanu asjaolule, et Euroopa Liit on võtnud kohustuse järgida oma tegevuses alati inimõigusi, mille hulka kuuluvad loomulikult naiste õigused, nagu siin on juba mainitud. Mina isiklikult usun, et ühtse Euroopa välisteenistusega paranevad kindlasti meie võimalused arvestada kogu meie töös inimõigustega, ent see ei toimu iseenesest.

Ma sooviksin teilt kuulda, kuidas kavatsete tagada, et loodav välisteenistus arvestab inimõiguste ja võrdsuse püüdlustega. Toon ühe näite: hetkel ei pea kõik ELi delegatsioonid kinni seitsmest inimõiguste suunistest, milles me koos kokku oleme leppinud. Nüüd on meil võimalus koolituskavade kaudu näiteks nende küsimuste olulisust tõsta. Elmar Broki raportis mainitakse samuti väljaõpet. Seega pakuks mulle huvi kuulda teie vaateid neis küsimustes.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Austatud juhataja! Küsimus, mida siin praegu esitatakse ja millest me tegelikult räägime, on see, kas Lissaboni lepingu määratud teel kulgedes on tulemuseks superriik või tihe institutsiooniline koostöö 27 riigi vahel. Ka põhiseaduskohtud vaevad seda küsimust ning tahavad otsust langetada. Strasbourgis heisati enne esimest istungit ELi lipp ja sõjaväeparaadil kõlas ELi hümn. Hümn ja lipp on riigil, mitte koostööl. Oleme siin kuulnud räägitavat, et me saadame saadiku ennast kogu maailmas esindama. Samuti oleme kuulnud sellest, kuidas Euroopa räägib ühel häälel. Me ei ole sellega nõus. Meie näeme teistsugust teed Euroopa tulevikku. See ei tähenda, et oleme paranoilised, nagu väidavad tolerantsile manitsejad. Me tahame endiselt Euroopat, lihtsalt see Euroopa, mida enamik inimesi soovib, on teistsugune Euroopa.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – Austatud juhataja! Kuna sõnavõtja oli nii lahke ja nõustus ühele küsimusele vastama, siis ma esitangi selle. Hispaania jalgpalliklubil Madridi Real on lipp ja hümn. Kas arvate, et tegu on riigiga?

(Naer ja aplaus)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Teisele riigile kuuluvat lippu tavaliselt sõjaväeparaadil hümniga saatel ei heisata, nagu siin toimus. Kui teie arvates tegutseb Euroopa nagu jalgpallimeeskond, siis on see teie isiklik arvamus. Euroopa ei tohiks olla fanaatikute klubi, kes on kogunenud ühe lipu ümber, isegi kui tegu on tulihingeliste pooldajatega, vaid ta peaks olema meeskond, mis esindab eri vaatenurki.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Austatud juhataja! Euroopa välisteenistuse arutelu toimub ajal, mil on tekkinud tungiv vajadus pikaajalise ELi strateegia järele selle kohta, kuidas teha dramaatiliselt muutuv maailmas koostööd maailma teiste piirkondadega. Meil on vaja julgeid strateegiaid, visioone ja tegevusi, sest tekkivad globaalsed jõud moderniseeruvad kiiremini kui Euroopa seda kunagi on teinud ja muutuvad aina enesekindlamaks.

Meie geopoliitiline strateegia välispoliitikas ei tohi piirduda ainult kliimamuutuste ja energiajulgeolekuga. Ühel kolmest institutsioonist, mis on praktikas aktiivselt välispoliitikas tegev – nõukogu president, komisjoni president ja kõrge esindaja – peavad olema geopoliitilised strateegilised pädevused, ja mitte ainult tekkivate probleemide lühiajaliseks lahendamiseks, mille tulemus oleks madalaimal ühisel nimetajal põhinev välispoliitika. Minu arvates on kõrge esindaja nende strateegiliste pädevuste loomulik kandidaat, toetudes oma tegevuses Euroopa välisteenistuse pädevustele ja kogemustele.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Euroopa välisteenistuse loomine ja selle edukas käivitamine tähistab Euroopa Liidu suurt poliitilist edusammu teel eesmärgile, milleks on kohase Euroopa ühise välis- ja julgeolekupoliitika kujundamine. See võimaldaks Euroopal tõepoolest rääkida ühel häälel. Sellega oleks võimalik vastata Henry Kissingeri kuulsale anekdootide valdkonda kuuluvale küsimusele: „Kellele ma pean

helistama, kui tahan rääkida Euroopaga?”, sest Euroopa Liidu välis- ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja telefoninumber on Euroopa telefoninumber, mida valida. Praegu on meil vaja 27 telefoninumbrit, iga liikmesriigi numbrit, kui tahame teada Euroopa seisukohta.

On ütlema selge, et teenistuse käivitamiseks peab tulevane kõrge esindaja tegema parlamendile ettepaneku teenistuse asutamiseks. Ma loodan samuti, et see isik arvestab Elmar Broki raportiga ja tagab kõigi liikmesriikide, eelkõige uute liikmesriikide võrdse ja õiglase esindatuse.

Krisztina Morvai (NI). – Austatud juhataja! On olnud tõesti väga huvitav kuulata, kuidas osa parlamendiliikmetest ärrituvad, kui soovitakse vaidlustada seda kuulsat ühte häält ja *status quo*'d üldiselt. Ma kutsun Euroopa kodanikke, kes meid siia valisid, üles kuulama seda vestlust Interneti läbipaistvuse vahendusel ja andma oma arvamuse arutletud teemade kohta.

Ent ma tahtsin tõstatada ühe teise küsimuse; mulle meenus Benita Ferrero-Waldneri kohtumine Iisraeli valitsusega pärast Gaza sektoris toimunud hirmsat verevalamist. Ma ei unusta mitte kunagi, volinik, kuidas te embasite ja suudlesite Iisraeli valitsuse liikmeid tol kohutaval ajal.

Kuidas saan ma olla kindel, et selle otsuse vastuvõtmisel ei emba ega kallista keegi minu nimel sõjakurjategijaid?

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Kõigepealt sooviksin ma õnnitleda Elmar Brokki raporti koostamise puhul! Nagu ka eelmine sõnavõtja ütles, esitas USA riigisekretär Henry Kissinger kolm aastakümnet tagasi küsimuse: „Kellele ma pean helistama, kui tahan rääkida Euroopaga?”. Kõrge esindaja ametikoha ja välisteenistuse loomine aitavad Euroopa Liidul sellele küsimusele vastata.

Kui meil on sellised talitused, siis usun, et Euroopa diplomaadid suudavad mängida aktiivsemat ja otsustavamat rolli ELi põhihuvide kaitsmisel, sealhulgas energiajulgeoleku küsimustes.

Ma tervitan asjaolu, et kõrge esindaja ja diplomaatiliste missioonide juhid peaksid astuma Euroopa Parlamendiga alalise dialoogi.

Mis puutub välisteenistusesse personali lähetamisse, siis usun, et lisaks sellele, et teenistujatel oleksid asjakohased teadmised ja oskused, tuleb ka tingimata tagada liikmesriikide kohane ja proportsionaalne esindatus.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Ka mina sooviksin vältida oma siirast tänu selle suurepärase tõsiasiadel põhineva raporti eest! Tänu Euroopa välisteenistusele on Euroopal Liidul võimalik aktiivselt osaleda rahvusvahelisel arenil rahvusvahelise poliitika kujundajana. See on ääretult tähtis. Loomulikult nõustume me kõik, et teenuste kvaliteet on põhimõtteliselt komisjoni ja liikmesriikide vastutusalad ja et seega on selles küsimuses vajalik Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vaheline koostöö.

Ent ma sooviksin küsida volinikult, kas Euroopa Parlamendiga toimunud kontaktide alusel näeb ta ette võimalust kasutada meie tööd praktikas, aktiivse koostöö vormis, näiteks parlamentidevahelistes delegatsioonides. Ma arvan, et on palju foorumeid, kus kõrge esindaja ja Euroopa välisteenistus saavad teha parlamendiga aktiivset koostööd, sealhulgas delegatsioonide vahendusel. Kas selles osas on tehtud asjakohaseid ettevalmistusi?

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Austatud juhataja, volinik! Tahaksin samuti kõigepealt raportööri suurepärase raporti eest tänada! Ma soovin siiski rõhutada, et Euroopa välisteenistuse toimimiseks peame siiralt pöörama tähelepanu väikestele liikmesriikidele ja iga riigi välis- ja julgeolekupoliitika eripäradele. Ainult nii toimides ja seda küsimust läbi arutades saab EEASist elujõuline asutus.

On tähtis, et raportis mainiti ka läbipaistvuse ja demokraatia olulisust. Lisaks on minu arvates vaja seoses EEASiga rõhutada eraldi pehme julgeoleku küsimuste olulisust. Euroopa Liit rajati rahu ja stabiilsuse alusel ja me saame neid põhimõtteid kogu maailmas edendada eelkõige humanitaarabi, arengukoostöö, kriisiohje ja rahvusvahelise kaubanduse kaudu.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – Austatud juhataja! Mulle tundus huvitav, et osa austatud parlamendiliikmetest, kes räägivad nii soojalt demokraatiast, ei suuda tunnistada, et Lissaboni lepingu võtsid demokraatlikult vastu 26 parlamenti ja üks referendum.

(Aplaus)

Olen nõus, ühe mehe allkiri on puudu, kuid ma olen täiesti veendunud, et leping jõustub peagi ja et meil saab olema välisteenistus. See on hea. Seda toetavad liikmesriigid, liikmesriikide parlamendid ja – vaadates

näiteks Eurostati ülevaateid – ka inimesed kogu Euroopa Liidus. Sellepärast, et nagu meie, nagu mina, nagu enamik siinolijatest arvavad nad, et Euroopa Liidu jaoks on oluline tegutseda järjepidevamalt ja kindlamalt, kui tahame edendada oma väärtusi ja töötada kogu maailmas rahu ja demokraatia saavutamise nimel.

Loomulikult peaksime vältima bürokraatiat ja dubleerimist, kuid – nagu Benita Ferrero-Waldner ütles – me oleme loomas uut asutust. See on *sui generis* asutus ja niisiis peame leidma viisi, kuidas seda arendada. Coreper on koostöös nõukogu, komisjoni ja Euroopa Parlamendi liikmetega – Elmar Broki ja teistega ning mul on parlamendi teavitamiseks isiklikult olnud mitu arutelu president Buzekiga – arutanud välisteestuse üldist raamistikku ja ülesandeid. Nüüd on vaja see poliitiliselt läbi arutada ning seejärel on kõrge esindaja ülesanne töötada välja detailid. See toimub tihedas koostöös ja dialoogis Euroopa Parlamendiga. Olen selles üsna veendunud.

Loomulikult on veel lahendamata küsimusi. Tähtis on, et kõrge esindajal oleksid vahendid, mille abil oma ülesandeid kõige tõhusamalt täita. See tähendab, et ta peab vastutama EEASi halduseelarve eest, kuid samas ka ametisse nimetavate asutuste eest. Ükskõik millise juriidilise lahenduse me valime – ja selles osas on veel vaja pidada arutelusid –, peab see lähtuma kõigist kehtivatest eelarvereeglitest, tagades seeläbi kohase aruandekohustuse.

Nõukogu ei pruugi nõustuda Broki raporti kõigi väidetega, kuid ma arvan, et see on väärtuslik panus meie arutellusse. Ma loodan, et see pälvib parlamendis laialdase toetuse. Ma soovin tänada volinik Brokki tehtud töö ja selle arutelu eest siin parlamendis.

Benita Ferrero-Waldner, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Tahaksin jällegi öelda, et me ei otsusta seda, kas välisteestus tuleb või mitte: Lissaboni lepinguga on see ette nähtud. Nagu mu kolleeg äsja ütles, olen ka mina veendunud, et Lissaboni leping jõustub üsna pea.

Ma kommenteerin nüüd mõningaid arutelu käigus esile kerkinud küsimusi ja usun, et nende tõstatamine on vajalik. Esiteks, meie, komisjon oleme võtnud kohustuse tagada EEASi edukus. Sellest peab saama jagatud ettevõtmine, millesse kohe algusest peale annavad oma panuse kõik ELi institutsioonid ja liikmesriigid. Omaenda välissuhete volinikuna saadud kogemustele toetudes arvan, et tulevikus toimitakse paljuski asjus teistmoodi. Ma saan aru vajadusest, et kõrge esindajal / asepresidendil oleks teatav juhtimis- ja eelarvealane sõltumatus.

Samal ajal on selge, et EEASil on vaja tihedaid sidemeid väga paljude komisjoni teenistustega ja seega on oluline teha koostööd. Ma toetan parlamendi eesmärki korraldada EEASi eelarve läbipaistvalt ja aruandekohustusega. See on samuti selge, nii et ma arvan, et töötame selles osas õige lahenduse suunas.

Teiseks, vastavalt lepingule toimib Euroopa Parlamendi poliitiline aruandekohustus peamiselt komisjoni presidendi ja kõrge esindaja / asepresidendi ning teiste komisjoni liikmete kaudu. Me tervitame Elmar Broki raportis antud selget signaali selle kohta, et kõrge esindaja / asepresident oleks EEASi ja delegatsioonide kõrgemaid ametnikke ametisse nimetav asutus.

Uue süsteemi kohaselt on delegatsioonide juhid ja teised EEASi kõrgemad ametnikud kooskõlas personalieeskirjadega ELi ametnikud, kes nimetatakse ametisse vastavalt määratletud korrale ja kellel on sõltumatuse kohustused. Meil on küsimus selle kohta, mis oleks selle mõju, kui parlamendile valitakse ärakuulamiseks sellel põhimõttel üks rühm. Isegi kui tegemist oleks poliitilisema ametikoha kandidaatide ärakuulamisega, kehtiks samad kaalutlused. Ma arvan, et see ei ole kindlasti kooskõlas liikmesriikide tavaga.

Veel kord, me saame aru, et parlament on huvitatud põhjalikust arvamustevahetusest EEASi ja delegatsioonide juhtivate ametnikega, toimugu see siis ametlikus või mitteametlikus vormis. Ma arvan, et see võiks toimuda pärast ametisse nimetamist. Valitu peaks siis minema parlamenti ja arutama parlamendiga küsimused läbi.

Samuti panin suure huvi ja heameelega tähele, et siin on mainitud inim- ja naiste õiguste küsimusi. Ma võin ainult öelda seda, et kõik ELi institutsioonid on võtnud soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise kohustuse. See kehtib ka EEASis, kuid ametisse nimetamisel tuleb lähtuda ka kandidaadi teenetest, nii et teened ja soolise võrdõiguslikkuse süvalaienemine peavad käima käsikäes.

Tahtsin lühidalt kommenteerida Iisraeli valitsuse ja minu Lähis-Ida visiidiga seotut. Gaza konflikti järel oli väga tähtis saavutada relvarahu. Ma proovisin kaasa aidata esimese relvarahu saavutamisele ja usun, et just tänu minu sekkumisele avati humanitaarabi koridorid ja kehtestati humanitaarabi tarnimise tähtsajad sellel väga keerulisel ja otsustaval hetkel.

Lõpetuseks, mis puutub delegatsiooni, siis nagu ma enne ütlesin: need on juba avatud. Teie mainitud parlamendidelegatsioonid on volinikele või nõukogu liikmetele juba avatud, neid saab külastada, kuid see sõltub ka ajakavast. Tulevikus peaks olukord olema samasugune.

Elmar Brok, raportöör. (DE) Austatud juhataja, kolleeg Malmström, volinik, kallid kolleegid! Siin saalis Euroopa ühise välis- ja julgeolekupoliitika vastu suunatud rünnakud kuuluvad minevikku. Arvamusküsitluste kohaselt väidab 70% Euroopa kodanikest, et soovivad tugevamat ühist välis- ja julgeolekupoliitikat, kuna teavad, et see on ainus viis Euroopas rahu hoidmiseks ja Euroopa huvide kaitsmiseks kogu maailmas. Teie tehtud avaldused kuuluvad minevikku. Just niisugused avaldused viisid Euroopa sõtta ja me tahame neile lõpu teha.

Samuti avaldame me, et tahame, et välispoliitika tõstaks Euroopa tegutsemisvõimet. Tahaksin samuti sõnaselgelt öelda, et välispoliitika ei kuulu parlamendi töövaldkonda. Operatiivne välispoliitika peab olema täitevvõimu vastutusalas. Nii on see kõikides riikides. See tähendab siiski, et parlamentidel – antud juhul Euroopa Parlamendil – peab olema täielik kontrolliõigus. Tuleb teha selgeks, kuidas see kehtib eelarve suhtes, mis valdkondades teabeõigus eksisteerib ja millistel juhtudel on tegemist tõelise aruandekohustusega.

Ma sooviksin kutsuda nõukogu ja komisjoni üles avaldama oma dokumentides vähem teavet organigrammide ja rahvuslike delegatsioonide liikmete kohta, kes määratakse teatud ametikohtadele. Selle asemel peavad nad COREPERi dokumentides kirjeldama Euroopa Parlamendi õigusi, mitte lihtsalt teatama, et parlamendi õigused peavad säilima ja punkt. Usun, et selles osas tuleb võtta mõningaid meetmeid. Lisaks arvan ma, et ametisse nimetatav kõrge esindaja või asepresident peab osalema ettepanekute koostamises, mitte lihtsalt pandama sündinud tõsiasja ette. Sellega peab samuti arvestama. Cecilia Malmström! Kui te edaspidi viitaksite kõrgele esindajale kui komisjoni kõrgele esindajale või asepresidendile, võiks see tekitada suurt usaldust. Siis räägiksime kõik samast isikust ja see aitaks kinnistada, et me tõepoolest ühest asjast räägime.

(Aplaus)

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeval, 22. oktoobril 2009.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Gabriele Albertini (PPE), kirjalikult. – (IT) Tekst, mille homseks hääletamiseks ette valmistame, on suurepärane alus eesseisvateks läbirääkimisteks.

Ma olen tänulik Elmar Brokile ja Annemie Neyts-Uyttebroeckile suurepärase töö eest, mis neil napi aja kiuste teha õnnestus. Selle töö alusel on minu juhitalv komisjonil võimalik tulevase kõrge esindajaga pidada konstruktiivset, kuid kindlat dialoogi ning kaitsta uue välisteeninduse seotust ühendusega. Sõnum, mille me soovime komisjonile ja nõukogule saata, on põhimõtteliselt järgmine: me tahame laialdaste volitustega teenistust, mis täidab meie ambitsiooni muuta Euroopa Liit ülemaailmseks poliitiliseks tegutsejaks, ja me tahame, et see toimuks konsensuse alusel, s.t kõigi kolme institutsiooni – parlamendi, komisjoni ja nõukogu – toetusega.

Seega soovitan komisjonil tungivalt käituda läbirääkimiste ajal julgelt ja kaitsta ühenduse mudelit ning ma kutsun nõukogu veel kord üles kaasama kohe läbirääkimiste alguses meie parlamenti ja eelkõige minu juhitud komisjoni, et viia lõpule see kriitilise tähtsusega etapp tõelise Euroopa välispoliitika kujundamises.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjalikult. – (RO) Euroopa välisteenistuse loomine on möödapääsmatu, kui soovime ELi välistegevust tõhusamaks muuta. Eesmärk on edendada järjepidevamat välispoliitikat ning tugevdada rahvusvahelisel areenil ELi rolli. Ent eesmärkide saavutamine sõltub sellest, kuidas me selle teenistuse korraldame.

Raport sisaldab mitmeid eriti tähtsaid ettepanekuid. Meil on vaja organisatsiooni, mis oleks võimalikult tõhus ja millega välditakse igasugust dubleerimist. Seetõttu toetan ma kolmandates riikides asuvate komisjoni delegatsioonide, nõukogu teabevahetuskeskuste ja ELi eriesindajate liitmist ning nn ELi saatkondade loomist. Samuti leian ma, et mõjususe suurendamise seisukohast pakub huvi ettepanek, et need delegatsioonid võtaksid endale teatavad konsulaarülesanded, nt Schengeni viisade menetlemise.

Soovin rõhutada personali standardse väljaõppe vajadust, et me saaksime endale tõepoolest asjatundliku teenistuse, mis vastab ELi vajadustele. Mulle tundub, et Euroopa diplomaatilise kolledži asutamine oleks ideaalne lahendus, mis ühistel alustel tegeleks diplomaatilise kaadri väljaõpetamisega, et tagada EEASI

järjepidevus. Tulevikus võib diplomaadikarjäär Euroopas olla tõepoolest täpselt sama ahvatlev kui diplomaatiline karjäär oma liikmesriigis.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) See on jälle üks nendest kahetsusväärsetest Euroopa Parlamendi dokumentidest, mille eesmärk on mõjutada selle sõna negatiivses tähenduses Euroopa Liidu kogu toimimisviisi, kasutades selleks ära liidule Lissaboni lepinguga antud juriidilist staatust, ehkki leping ise ei ole veel jõustunud, kuna me ootame ikka veel, et Tšehhi Vabariik selle ratifitseeriks.

Raport on Euroopa Liidu sõjalisele olemusele sümptomaatiline. Selle eesmärk on tagada, et välispoliitika teeniks Euroopa Liidu suurriikide sõjalise laienemise huvisid, kasutades oma otsustusõiguse suurendamiseks ära nende Lissaboni lepingusse kirjutatud, ehkki osad liikmesriigid on teistsugustel seisukohtadel.

Üks näidetest on järgmine avaldus raportis:

„sõjaliste ja tsiviilkriiside ohjamise üksused tuleb viia kõrge esindaja alluvusse, ning sõjaväelaste ja tsiviiltöötajate juhtimiskord ja organisatsiooniline ülesehitus võivad vajadusel üksteisest erineda; Euroopa välisteenistuse osaliste poolne luureandmete analüüsi ühiskasutus abistab oluliselt kõrget esindajat tema mandaadi täitmisel, milleks on liidu ühtse, järjepideva ja tõhusa välispoliitika juhtimine;”

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjalikult. – (FI) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Eelmisel kevadel võttis Euroopa Parlament vastu Jean-Luc Dehaene'i raporti Lissaboni lepingu mõju kohta ELi institutsioonilisele tasakaalule. Selles nõudis parlament, et edaspidi tuleks kõige tähtsamatele ELi ametikohtadele nimetamisel arvestada soolise võrdsuse kriteeriumi. Nüüd, vaid mõni kuu hiljem, on Euroopa Parlament vastu võtnud veelgi karmimat seisukohta võrdsuse rakendamiseks. Seega on parlamendi seisukoht võrdsuse osas selge. Komisjoni asepresident Margot Wallström on võrdsusega seotud küsimustega aktiivselt tegelenud. Uuesti komisjoni presidendiks valitud José Manuel Barroso on samuti andnud lubaduse jälgida tähelepanelikult uue komisjoni moodustamisel võrdsuse küsimust. Kuid liikmesriikidel on siin otsustav positsioon. Ma olen veendunud, et leiame komisjoni koosseisu Euroopa Liidu liikmesriikidest sobivad kandidaadid, nii mehed kui ka naised. Tänan teid!

Andreas Mølzer (NI), kirjalikult. – (DE) Lissaboni lepinguga lubati eri muutusi. EL pidi hakkama paremini reageerima ja muutuma demokraatlikumaks, Euroopa Parlamendile pidi antama rohkem kaasotsustamisvolitusi ning kodanikud pidid saama ELi referendumid. Kuid tegelikult avaldatakse liikmesriikidele survet ähvardusega volinikud eemaldada. Nüüd on aeg ELil näidata üles head tahet ja küsida lõpuks Türgi liitumise kohta rahva arvamust. Kuid tundub, et referendumeid peetakse ainult selleks, et nende tulemusi eirata. Samuti on keeruline mõista, kuidas saaks EL paremini reageerida, kui värskest loodud ametikohtadega kaasnevad kohustused on lepingus vaid üldjoontes visandatud. Selles valdkonnas on konfliktid sama vältimatud nagu uues välisteenistuses, mille juurdepääsuõigused on senini selgusetud. Meie erakorraline eelarve on muutumas aina kulukamaks ja hõlmab aina tihedamat ELi asutuste võrgustikku, mis toob vältimatult kaasa pingutuste dubleerimise ja volituste kattumise. Seega on tähtis säilitada tasakaal, et uus süsteem ühest küljest ei tooks kaasa dubleerimist, vaid võimaldaks kasutada sünergiaid, ja et teisest küljest ei oleks võimalik vältida parlamentaarset kontrolli, blokeerida liikmesriike ning muuta liikmesriikide volitusi. Kõigeks selleks peab uuel asutusel olema oma ülesannete täitmiseks vajalikud volitused ja ta peab Euroopa partneritega tõhusalt koostööd tegema.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjalikult. – (PL) Kallid kolleegid! Euroopa välisteenistuse rajamine on ainulaadne projekt, mis on iseäranis meie toetust väärt. See on kavandatud abistama ELi kõrget esindajat, kuid samal ajal ei tohi me unustada, et on vaja tagada vastava kvalifikatsiooni olemasolu ning ka selle institutsiooniline ja liikmesriike esindav olemus. Teenistusse värbamine peab toimuma erilise hoolega kooskõlas läbipaistvuse ja võrdsuse põhimõtetega. Samuti väärrib mainimist asjaolu, et Euroopa välisteenistusega laieneb diplomaatilise abi saamise võimalus, kuna igal ELi kodanikul on õigus teenistuse poole pöörduda. Sellega laieneb *de facto* praegune võimalus paluda abi teise liikmesriigi välisteenistuselt, kui päritoluliikmesriigil ei ole mõnes riigis diplomaatilist või konsulaaresindust. Euroopa välisteenistus peaks tooma kaasa ka lisaväärtuse tänu oma kolme põhielemendi sünergiale – teenused, mis on saanud alguse praegusest komisjonist, nõukogust ja liikmesriikidest. Minu arvates peaks Euroopa välisteenistus värbama töötajaid kõigist kolmest allikast. See tagab asjatundlikkuse, tõhususe ja ainulaadsuse. Komisjoni praeguste esinduste ümberkujundamisel tekib väga palju Euroopa Liidu esindusi, mis aitab samuti tõhusust tagada. Viidates Andrzej Grzybi sõnavõtule, nõustun ma temaga, et Euroopa diplomaatilise kolledži rajamise asemel võib kasutada riiklikke ja piirkondlikke keskusi, mis on juba kogu Euroopas tuntud kui tulevaste diplomaatide professionaalsed koolitajad.

9. Atlandi-ülese majandusnõukogu koosoleku ja ELi-USA tippkohtumise ettevalmistamine (2.–3. november 2009) – Kohtu- ja politseialane Atlandi-ülene koostöö (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühine arutelu nõukogu ja komisjoni järgmiste avalduste üle.

1. Atlandi-ülese majandusnõukogu koosoleku ja ELi-USA tippkohtumise (2.–3. november 2009) ettevalmistamine ja
2. Kohtu- ja politseialane Atlandi-ülene koostöö.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Austatud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Nagu teate, on meie suhted USAGA ning USA ja ELi vaheline Atlandi-ülene koostöö äärmiselt tähtsad. See on ELi välispoliitika nurgakivi, mis on rajatud vabaduse, demokraatia väärtustele, inimõiguste austamisele ja rahvusvahelisele koostööle, mis meid ühendab. Ameerika Ühendriikide uus administratsioon on näidanud üles suurt huvi Euroopaga sidemete süvendamise ja laiendamise vastu. 26.–27. oktoobril toimub president Obama administratsiooniga esimene Atlandi-ülese majandusnõukogu koosolek. Kohe pärast seda, 3. novembril algab ELi ja USA vaheline tippkohtumine. Need kaks tähtsat sündmust võimaldavad meievahelisi suhteid tugevdada. Seega on tänane arutelu ülimalt tähtis.

Sooviksin esile tuua mitmeid valdkondi, kus teeme koostööd ning kus loodame tippkohtumisel saavutada tulemusi ja tihendada suhteid.

Kliima küsimuses tervitame USA seatud kõrgemaid ambitsioone. Peame tegema Ameerika administratsiooniga koostööd, et jõuda Kopenhaagenis terviklikule ja ülemaailmselt siduvale kokkuleppele. Me kutsume USAd üles seadma endale sihid, mis oleksid võrreldavad ELi sihtidega. Ameerika Ühendriigid ja EL peavad olema valmis koos toetama selliseid kliimameetmeid nagu heitkoguste vähendamine, arenguriikide kohandamine, rahastamine ja muul viisil toetamine.

Finants- ja majanduskriis on loomulikult veel üks tähtis küsimus. On vaja väga tihedat koostööd, et viia ellu G20 tippkohtumisel tehtud kokkulepped ja taastada finantsturgude vastu usaldus. Koos teeme tööd selle nimel, et lõpetada Doha arenguvoor positiivse tulemusega 2010. aastaks, kuna see on majanduse taastamiseks ja proteksionismi vastu võitlemiseks äärmiselt oluline.

Loomulikult arutame mitmeid piirkondlikke küsimusi, nt olukord Afganistanis, Pakistanis, Iraanis, Lähis-Idas, Venemaal ja Lääne-Balkani riikides. Oleme teinud korrapäraselt ja aina tihedamini koostööd kriisiohje valdkonnas, mis väljendus näiteks USA osavõtus ÜJKP tsiviilmissioonist, Eulexi Kosovo missioonist.

Samuti teeme koostööd energiaküsimustes, mida nüüd vaja tugevdada on, ja loodame asutada ELi ja USA vahel ministrite tasandil eraldi energianõukogu.

Mõlemad pooled on näidanud siseasjade ja õiguslike küsimustega seoses huvi koostöö tihendamiseks. Tulen selle juurde hetke pärast tagasi, sest saan aru, et peame arutelusid kombineerima.

Tuumarelvaleviku tõkestamise ja desarmeerimise valdkonnas on ELi ja Ameerika administratsiooni vaheline koostöö saanud juurde uut hoogu ning see küsimus kuulub president Barack Obama prioriteetide hulka. Me loodame, et see kajastub novembris uues ühisavalduses tuumarelvaleviku tõkestamise ja desarmeerimise kohta.

Atlandi ookeani mõlemal kaldal ollakse huvitatud arengualase koostöö tugevdamisest. Loomulikult kannavad EL ja USA hoolet suurema osa arenguabi eest kogu maailmas. Saabuv tippkohtumine pakub seega suurepäraselt võimalust arutada seda ja muid asjakohaseid küsimusi kõige kõrgemal tasemel. Eesistujariik Rootsil on väga hea meel võimaluse üle ELi esindada.

Tahaksin öelda mõned sõnad majanduskoostöö ja Atlandi-ülese majandusnõukogu AMNi kohta. See on mehhanism, mis võimaldab meil kõige kõrgemal tasandil jooksvaid läbirääkimisi kiirendada ning kehtestada uusi valdkondi reguleerivate asutuste koostööks. Me peame koostama AMNi tööplani, mille saab kehtestada järgmisel aastal. See oleks meie koostöö foorum, kus saame leida lahendused globaliseerumise ja kiirete tehniliste muutustega seotud küsimustele. See on siiani olnud tähtis foorum, kuid loomulikult võiks see olla parem, eelkõige laiemate strateegiliste küsimustega nagu Atlandi-ülene majandus ja ühised majanduslikud väljakutsed. Praeguses finantskriisis omandab Atlandi-ülene majandusnõukogu veelgi suurema tähenduse.

Lubage mul öelda paar sõna kohtu ja politsei koostöö kohta. Juba mõnda aega oleme selles valdkonnas teinud Ameerika Ühendriikidega koostööd, millest annavad tunnistust mitmed lepingud väljaandmise ja vastastikuse õigusabi kohta, mis lähikuudel jõustuvad. Me arutame seda tihti Euroopa Parlamendis, mis, nagu ma tean, on nendes küsimustes meie aktiivne ja pühendunud partner, sageli ka kriitiline partner – ja see on väga hea. Siinkohal piisab, kui meenutan teile näiteks broneeringuteabe arutelu. Lissaboni lepingu jõustumise järel suureneb Euroopa Parlamendi mõju ja kaasatus nende küsimuste lahendamisse.

Praegu teeme tööd nn Washingtoni avalduse ettevalmistamisega, milles kirjeldame õigus- ja sisepoliitika küsimustega seotud olukorda ning ELi ja USA vahelist koostööd nendes valdkondades. See avaldus peab olema tähendusrikas ning sellele peavad järgnema konkreetsed meetmed. Me ei vaja mitte ilusaid sõnu, vaid koostööd, mis on käegakatsutav ja aktiivne.

Loomulikult peame kehtestama oma ühised väärtused, nimelt demokraatia ja õigusriigi põhimõtte järgimine, inimõiguste ja põhivabaduste austamine. Iseenesest mõistatavalt huvitab meid koostöö kõigis valdkondades, mis võivad meie ühiseid väärtusi ohustada.

Teist poolt mõjutavate poliitiliste sündmuste korral loodame varakult alustada kahepoolseid konsultatsioone. Me rõhutame oma ühist ambitsiooni võtta rahvusvahelistel foorumitel aktiivselt sõna, et tagada mitmepoolsete kohustuste täielik täitmine.

Teeme koostööd, et parandada reisidokumentide turvalisust ning võtta rahvusvahelise normina kasutusele biomeetiline pass. Oluline näide on kokkulepe lennureiside broneeringuteabe kohta. Koos tagame me, et kokkulepe toimib, kuid üksikisikute privaatsus ja eri riikide süsteemid on samal ajal kaitstud.

Koostöövaldkondade loetelu on pikk. Lubage mul nimetada vaid mõned: inimkaubandus, laste seksuaalne ärakasutamine, narkokaubandus, majanduskuriteod, IT kuriteod, korruptsioon, kuriteo sooritamiseks kasutatud vahendite ja kuriteost saadud tulu konfiskeerimine ning terrorismivastane võitlus. Kõige selle jaoks on vaja ühiseid ja teataval määral koordineeritud jõupingutusi.

Oleme teinud tööd õiguskooostöö parandamiseks, et kindlaks teha, uurida ja kohtusse viia piiriüleseid kurjategijaid ja terroriste. Me ootame ELi ja USA vahelise väljaandmise ja vastastikuse õigusabi lepingu jõustumist järgmise aasta alguses.

Lepingu on praeguseks üle võtnud 27 ELi liikmesriiki ning lepingu rakendamise tagamiseks on ELi ja USA vahel loodud ühine töörihm. Kavandatakse seminare, et seotud isikuid üksteisele lähendada ja aidata neil teostada järelevalvet rakendamise üle.

Lõpetuseks tahaksin mainida veel kolme asjaolu. Esimene puudutab inimõiguste ja põhivabaduste kaitset. See on ääretult tähtis. Võitluses piiriülese kuritegevuse ja terrorismi vastu on sageli vaja vahetada isikuandmeid, mis sunnib meid põhivabaduste ja -õiguste osas teatavaid järeleandmisi tegema. Vastukaaluks on vaja põhimõtteliselt ja jõuliselt kaitsta isikuandmeid. Koostöö ja dialoog selles valdkonnas jätkuvad ning neid tuleks tõhustada.

Minu teine märkus puudutab kriitilise tähtsusega infrastruktuuri. Peame üksteisega koostööd tegema seoses kahjudega, mida loodusõnnetuse või terroristide rünnaku või meie infosüsteemide ründamise tagajärjel võidakse tekitada kriitilise tähtsusega infrastruktuuridele. Sellised tagajärjed võivad olla laastavad. Selles valdkonnas on koostööks tohutult ruumi.

Kolmandaks, EL ja USA on kohustunud töötama vabaduse, demokraatia ja õigluse põhimõtete alusel. Me tahame neid põhimõtteid kogu maailmas otsustavalt edendada. Teeme seda alati, kui teeme koostööd või esineme rahvusvahelistel foorumitel nagu Ühinenud Rahvaste Organisatsioon.

Kontaktametnike ja delegatsioonide vaheline koostöö on olnud viljakas näiteks Lääne-Balkani riikides, Afganistanis ja Pakistanis. See koostöö peab paranema. Koostöös kasutatavad meetmed võivad üksteist täiendada. Samuti on vaja paremini koordineerida meie tehnilist abi. Me jätkame oma doonorkoostööd, abi osutamist ja operatiivkoostööd Ladina-Ameerikas ja Lääne-Aafrikas, et aidata neid võitluses narkokaubanduse vastu ning lahendada muid probleeme.

Mul on väga hea meel, et Ameerika administratsioon on üles näidanud nii suurt huvi meiega koos töötamiseks. Meie huvides on see koostööpakkumine vastu võtta, et kaitsta meie väärtusi ja huvisid konstruktiivses dialoogis ning loodetavasti on sellel koostööl peagi käegakatsutavaid tulemusi.

Benita Ferrero-Waldner, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Oma sõnavõtus puudutan peagi toimuvat ELi-USA tippkohtumist, mis on meie Atlandi-ülese koostöö tähtis verstapost, ning käsitlen teatavaid ELi ja

USAg seotud küsimusi, eelkõige käimasolevaid kliimamuutuste läbirääkimisi ning mõningaid olulisi GLSiga seotud probleeme.

USA administratsiooni vahetusel on ELi-USA suhetele olnud märkimisväärne mõju ning meie partnerlus on alanud hästi. Ma ütlesin, et meievahelised suhted on saanud uue hoo ning olen veendunud, et Lissaboni leping, kui see jõustub, aitab samuti kaasa selle elulise suhte tugevdamisele, sest sellega määratletakse Euroopa Liidu välispoliitiline identiteet. Meie sõbrad Washingtonis ootavad seda.

Kuid olgem selged. Meie püüdlused saada Ameerika Ühendriikide tõeliselt võrdseks partneriks tähendavad ka seda, et eurooplased peavad olema valmis ja suutma enda poolt midagi anda. Ma ütlesin, et see kahepoolne surve – sisemine ja välimine – teeb Washingtoni tippkohtumise nii oluliseks.

Esimene ametlik kohtumine president Obamaga sai teoks pärast meie mitteametlikku kohtumist kevadel Prahas. Praegu on ettevalmistused Washingtoni tippkohtumiseks täies hoos. Me töötame koos USAg, et saavutada kägakatsutavaid tulemusi prioriteetsetes valdkondades. Tõenäoliselt keskendutakse tippkohtumisel lisaks mitmetele olulistele välispoliitilistele väljakutsetele kahele põhiteemale: globaalmajandus ja kliimamuutused.

Majanduse osas keskendutakse Washingtonis ühistele pingutustele, millega võidelda majandus- ja rahanduskriisi vastu ning tagada kogu maailmas jätkusuutlik majanduse taastamine, et kindlustada töökohad ja majanduse kasv. Arutelud globaalmajanduse juhtimise küsimuste osas jätkuvad, nimelt finantsregulatsiooni küsimused ja G20 Pittsburghi tippkohtumise tulemuste järelanalüüs. Komisjon rõhutab samuti meie ühist huvi nurjata proteksionistlikud meetmed ning kutsub USAd üles jätkama oma jõupingutusi Doha arenguvooru eduka lõpetamise nimel.

Teiseks, kliimamuutuste küsimusega seoses julgustame meie, Euroopa Liit, USAd tulema Kopenhaageni konverentsile ambitsioonikate eesmärkidega, et jõuaksime usaldusväärsele globaalsele kokkuleppele, ning samuti teeme USAg koostööd, et luua Atlandi-ülene heitkoguste kauplemise ja piiramise süsteem.

Kolmandaks, välispoliitika vallas kavatseme loomulikult USAg arutada seda, kuidas lahendada pakilisi välispoliitilisi probleeme. Siinkohal keskendume edaspidisele koostööle, täpsemalt Lähis-Ida rahuprotsessile, Iraani tuumarelva ambitsioonide tõttu tekkinud väljakutsetele ja sellele, kuidas tagada Afganistani kokkuleppe uuendamine, mis on meie ühendatud jõupingutuste aluseks. Ma osalen eraldi välispoliitilisel kohtumisel riigisekretär Clintoni ja välisminister Bildtiga, et neid küsimusi põhjalikumalt arutada.

Lisaks ootan ma, et tippkohtumisel võetaks vastu ka avaldus tuumarelvavõitluse tõkestamise ja desarmeerimise kohta, mis viiks ELi-USA koostööd edasi paljudes valdkondades, millest president Obama rääkis oma kõnedes Prahas ja New Yorgis. See algatus, mis on iseenesest strateegilise tähendusega, näitab, et USA kinnitab uuesti oma kohustust lähtuda tõhusast mitmepoolsusest ning Euroopa Liit kavatseb seda kindlasti toetada ja tugevdada.

Ja viimaseks, kuid mitte tähtsusetumana, tippkohtumise olulise tulemusena luuakse ELi-USA energianõukogu, mille esimene koosolek toimub 4. novembril. ELi poolelt osalen mina nõukogu delegatsiooni juhina koos volinikega Piebalgs ja Potočnik ja presidentuuriga. USA poolelt osalevad riigisekretär Hillary Clinton ja energiaminister Steven Chu. Nõukogu arutab globaalse energiapoliitika, energiaturgude ja -toodete määrust, uusi tehnoloogiaid ja teadustegevust. Lühidalt öeldes annab nõukogu poliitikavaldkonnas lisapanuse ja selle olulisus on ilmne.

Loodud on ka uus Atlandi-ülene majandusnõukogu (AMN). See täiustab energianõukogu, mille tegevust me samuti ergutame. AMN tuleb kokku järgmisel teisipäeval Washingtonis – seega enne energianõukogu koosolekut – ja kohtumise tulemused avaldavad loomulikult mõju ka tippkohtumise läbirääkimistele.

Paljulubav valdkond Atlandi-üleses koostöös on see, mida me kutsume nn varajaseks koostööks. Me arutame poliitilisi lähenemisviise varakult, et vältida hiljem vastukäivaid määrusi. On ütlematagi selge, et meil on vaja sellist koostööd rohkem kui kunagi varem. Parim näide sellest on vajadus võidelda järjepidevalt finantskriisiga. Me uurime samuti võimalust, kas seda koostööfoorumit on võimalik kasutada nanomaterjali terviseabe jõuliseks edastamiseks.

Kavatseme USA algatusel arendada ka tihedamat koostööd uuenduse valdkonnas. Mõlemad pooled tunnistavad, et meie tööstuste ja tööjõu uuendusliku potentsiaali tugevdamine on hädavajalik töökohtade loomiseks ja majanduskasvuks ning seega ka kriisist edukaks väljatulemiseks. Ning loomulikult räägib komisjon uuesti eurooplastele murettekitavatest tõsistest küsimustest nagu turvaline kaubavahetus, riigiabi põhjustatud konkurentsimoonutused ning hankepoliitika USAs.

Lõpetuseks, nagu komisjon oleme ka meie algusest peale lähtunud Euroopa Parlamendi toetusest AMNi protsessile ja me oleme selle toetuse eest tänulikud. Nii et võite olla kindlad, et me toetame igati Euroopa Parlamendi delegatsioonide algatusi selles suunas, et USA-suhete abiga suurendada parlamendi kaasatust AMNi asjadesse mõlemal pool Atlandi ookeani.

Me tahaksime tugevdada AMNi kui kahepoolse foorumi rolli, kus lahendatakse Atlandi-ülese kaubavahetuse ja investeringutega seotud igapäeva- ja strateegilisi küsimusi. Ja oluline on, et AMN äratav ka Atlandi-üleste seadusandjate ja tsiviilühiskonna sidusrühmade tähelepanu ja meile on vaja Atlandi-ülese turu potentsiaali täielikuks ärakasutamiseks seadusandjate kogemusi ja poliitilist mõju.

Mu kolleeg juba mainis GLSi, mis on samuti väga tähtis. 27. – 28. oktoobril toimub Washingtonis meie õiguse, vabaduste ja julgeoleku koostöö raamistikus ministritekolmiku kohtumine GLSi küsimustes. Komisjoni esindab asepresident Barrot. Lõppjärgus on avalduse väljatöötamine, mille eesmärk on uuendada meie Atlandi-ülest partnerlust nimetatud valdkondades. Washingtoni kohtumisel on võimalus ametlikult vahetada väljaandmise ja vastastikuse õigusabi kokkulepete ratifitseerimisdokumendid, et kõnealused kokkulepped saaksid 2010. aasta alguses jõustuda. Nimetatud kokkulepetega tugevdatakse tänapäeva globaliseerunud maailmas meie jõupingutusi kuritegevuse vastu võitlemisel.

Nagu on mainitud, on vaja edasi liikuda ühes väga olulises küsimuses, mis on meie kodanikele väga südamelähedane. Me kordame üleskutset anda kõigile ELi kodanikele USAsse reisimiseks viisavabadus; me väljendame muret võimaliku tasu kehtestamise üle reisilubade elektroonilisele süsteemile, mis tegelikult kujutab endast uut turismimaksu; ja me meenutame USA-le taas kord vajadust tühistada USA viisanõudest loobumise programmis kehtestatud piirangud HIVi/AIDSiga reisijatele, mida te olete maininud.

Lõpetuseks, ministrite kohtumisega samal ajal sõidab Washingtoni kodanikuvabaduste ning justiits- ja siseasjade komisjoni delegatsioon ja me loodame, et nemad samuti edastavad samasisulise sõnumi. Ka asepresident Barrot on valmis kodanikuvabaduste komisjoniga Washingtonis kohtuma.

ISTUNGI JUHATAJA: Diana WALLIS

asepresident

Elmar Brok, *fraktsiooni PPE nimel.* – (DE) Austatud juhataja, volinik, kolleeg Malmström! Märkasin just äsja, et soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine on saanud siin saalis tegelikkuseks. Me teame, et Atlandi-ülese majandusnõukogu (AMN) seonduv on väga tähtis ja et see mõned aastad tagasi asutatud organ vajab uut edasiviivat jõudu praegusel üleminekuperioodil, kui USAs asus ametisse uus administratsioon ja peagi vahetub komisjoni koosseis. Ma loodan, et teispäevasel kohtumisel tagatakse AMNi jätkamine ja et see toimub õiges vaimus.

Kaubandustõketeta Atlandi-ülene turg tähendaks majanduskasvu USAs ja Euroopas 3,5% ning kogu maailmas 1,5%. Majanduskriisi tingimustes on see küsimus väga tihedalt seotud tööhõivega. Seetõttu peaksime me selle võimaluse maksimaalselt ära kasutama ning selgitama oma avaldustes, et võtame seda algatust väga tõsiselt. Volinik Ferrero-Waldner, me peaksime tagama, et uus nõukogu teostaks energiapoliitikat ja AMN tegeleks regulatiivsete küsimustega. Doubleerimise vältimiseks ja selleks, et meil päeva lõpuks oleks lahendus, on oluline, et need kaks valdkonda ei seguneks.

Elkõige puudutab see seadusandjate küsimust. Tõkkeid ei ole ilma Euroopa Parlamendi ja USA Kongressita võimalik kõrvaldada, sest 80% eeskirjadest sisaldub seadustes. Sellepärast ei suuda administratsioon seda üksi teha.

Tahaksin tippkohtumisega seoses teha veel ühe, viimase märkuse. Kliimamuutused, Afganistan, tuuma- ja massihävitussuure relvade leviku tõkestamine ning desarmeerimine on kõik olulised küsimused, mille lahendamiseks on uue administratsiooniga seoses tekkinud uued võimalused. Ma soovin teile edu, et suudaksite tagada kõigi nende küsimuste käsitlemise ning loodan, et vastne Nobeli preemia laureaat suudab koostöös Euroopa Liiduga saavutada kõigis neis valdkondades meie jaoks suuri edusamme.

Hannes Swoboda, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Austatud juhataja, Cecilia Malmström, volinik! Siin on juba mainitud, et president Obama ja uue kongressi enamus pakuvad suurepärase võimaluse meievahelise koostöö tugevdamiseks, eelkõige ühisel Atlandi-ülesel turul. Kuid see ei tohiks olla ühine turg reguleerimise lõpetamiseks, vaid ühine turg, mis põhineb sotsiaalse turumajanduse põhimõtetel, mida vajadusel mõistlikult ja asjakohaselt reguleeritakse.

Kolleeg Brokil on täiesti õigus, et seadusandlik alus on loomulikult vajalik, räägime me siis finantsturgude reguleerimisest või keskkonna- ja energiapoliitikast. Ühtse poliitika väljatöötamine aitaks väga oluliselt kaasa globaalsete suhete kujundamisele.

Üks valdkond, millest on juba räägitud ja mida me täna hommikul arutasime, käsitleb keskse tähtsusega kliimapoliitikat. Paljud meist on lähipäevadel Washingtonis, kus meil on võimalik oma kolleegidega kongressist arutelusid pidada. Kuigi kliimapoliitika õigusakte ei ole veel vastu võetud, on USA valitsuse esindajatel vähemalt osalised volitused võtta siduvaid kohustusi, isegi kui need vormistatakse üksikasjades alles USA õigusloome protsessis.

Kopenhaagenis on kindlasti vaja edu saavutada. See ei ole protsessi lõpp, kuid see on oluline samm ühise kliimapoliitika saavutamise teel. Me kõik peame tagama, et Kopenhaagenis saavutatakse edu. Edukas saab see olla ainult siis, kui meil on paigas siduvad kliimapoliitika eesmärgid.

Lõpetuseks – ja ka sellest on siin juba räägitud – on asju, millega me ei saa nõustuda hoolimata meie sõprusest ja vastastikusest kiindumusest, hoolimata meie headest suhetest. Nendeks on proteksionistlikud meetmed, nt kaitsevarustuse turul, mõnede liikmesriikide vastu suunatud diskrimineeriv viisapoliitika ning USA nõutavad viisatasud, millele siin juba viidati. Tähtis on USAg võrdselt positsioonilt rääkida. Partnerlus on oluline, kuid on vaja ka selgitada, millega me nõus ei ole, milleks antud juhul on eurooplasi diskrimineeriv poliitika.

Sarah Ludford, fraktsiooni ALDE nimel. – Austatud juhataja! Ma tervitan soojalt ALDE fraktsiooni nimel seda, et resolutsiooniga kutsutakse üles tugevdama ELi ja USA vahelist strateegilist partnerlust kui ELi välispoliitika nurgakivi. Samuti on õige, et resolutsioonis korratakse, mis roll on Atlandi-ülese turu 2015. aastaks lõimimisel. Me peame nende puude ehk siis üksikküsimuste üle vaidlemiste plejaadi taga nägema metsa, milleks on ülekaalukas huvi omada ühiseid väärtusi ja eesmärgi, tegutseda demokraatia ja inimõiguste edendamise nimel, lahendada konflikte ja tagada kaitse julgeolekuohtude eest.

Majanduse osas on ALDE fraktsioon rõhutanud vajadust vältida õiguslikku arbitraaži finantssektoris ning lahendada olukorrad, mis on seotud olukorraga, kui ettevõtte on n-ö põrumiseks liiga suur. Me peame lisama lõike 39 muudatusettepaneku, sest nii palju kui mina tean, ei ole olnud G2 juhtide vahel kokkulepet finantstehingute või Tobini maksu väljatöötamiseks, nõnda oleks ka absurdne sellist kokkulepet tervitada, isegi kui me seda ekslikult G20 resolutsioonis tegime.

ALDE fraktsioon kutsub samuti üles jätma välja lõike 38, millega soovitakse tühistada intellektuaalomandi õiguseid. Kuid nagu Cecilia Malmström selgitas, puudutab suur osa Atlandi-ülesest koostööst õiguse ja julgeolekuga seotud küsimustega. ALDE fraktsioon toetab täielikult tihedat koostööd kõnealuses valdkonnas, kuid sealjuures tuleb austada põhivabadusi, sealhulgas privaatsust, ning see peab toimuma demokraatlikus ja läbipaistvas raamistikus. Siinkohal on kahju, et Euroopa Parlamendi liikmetega ei konsulteeritud järgmisel nädalal kokkulepitava ühisavalduse osas, eriti kuna Lissaboni lepingu kohaselt tuleks peaaegu kõik sellised küsimused otsustada kaasotsustusmenetlusega.

On arusaamatu, miks komisjon ja nõukogu propageerivad uut lepingut juurdepääsu kohta organisatsiooni SWIFT ELi kodanikke puudutavale finantsteabele, kui vastastikuses õigusabi lepingus lubatakse eripäringuid. Ma tahaksin sellele vastust saada.

Lõpetuseks, on kahju, et uue kohtu- ja väljaandmise koostöö tingimustes lubas Ühendkuningriik sellegipoolest täiesti põhjendamatult anda välja Aspergeri sündroomi all kannatav arvutihäkker Gary McKinnon, selle asemel, et tema üle Ühendkuningriigis kohut pidada.

Ja täiesti viimaseks, ma toetan täielikult volinik Ferrero-Waldneri kõigile ELi kodanikele viisavaba reisimise kohta öeldut ning suhtume väga kriitiliselt reisiloo elektroonilise süsteemi kasutamise eest nn lahja viisatasu maksmisesse.

Pascal Canfin, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (FR) Austatud juhataja! Oma sõnavõtus ütles Cecilia Malmström, et vaja on tegusid, mitte lihtsalt ilusaid sõnu. Võin teile kinnitada, et fraktsioon Rohelised / Euroopa Vabaliit jälgib Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu vahelise tippkohtumise tulemusi väga hoolikalt, sest toimub see ju pöördelise tähtsusega hetkel, kui oleme ühest küljest teel Kopenhaagenisse ja teisest küljest seisame rahvusvahelise finantssüsteemi reformi ees.

Viimatimainituga seoses: kasiino on jälle lahti, pankade kasumid tõusevad jälle ennenägematule tasemele – USA pankade kasum küündis 437 miljardi Ameerika dollarini – ning meie arvates on praegu võrreldes poole aasta taguse ajaga poliitiline tahe vähenenud. Seega on meil tohtud ootused seoses tippkohtumisega, millega

soovitakse näidata, et nii Ameerika Ühendriikides kui ka Euroopas püsib poliitiline tahe reguleerida kapitalismi ja finantsasutusi.

Selle saavutamiseks soovitame edasi liikuda kahe väga olulise küsimusega. Esimene on maksuparadiiside kaotamine ning seda te oma sõnavõttudes ei ole maininud. Ameerika Ühendriikide rahandusministeeriumi kinnitusel jääb igal aastal maksuparadiiside tõttu saamata 100 miljardit Ameerika dollarit maksutulu. Seetõttu tahtsime seda küsimust rõhutada ja edastada teile, et on oluline, et Ameerika Ühendriigid ja Euroopa teeksid selles osas tippkohtumisel koostööd.

Teine küsimus puudutab finantstehingute maksustamist, mida siin just äsja mainiti. Kui José Manuel Barroso kandideeris presidendi kohale tagasivalimiseks, siis ütles ta selgelt, et ta pooldab seda maksu. Kaks nädalat tagasi hääletas Euroopa Parlamendi enamus esimest korda finantstehingute maksu poolt tingimusel, et kõnealune maks moodustab osa rahvusvahelisest raamistikust. Roheliste fraktsioon kutsus seega teid üles lisama nimetatud teema novembri alguses toimuva Ameerika Ühendriikide / Euroopa tippkohtumise päevakorda.

Minu viimane märkus on seotud kliimaküsimusega. Me peame selle okka president Obama jalast eemaldama. President Obama tahaks tegutseda, kuid tema enamus blokeerib teda. Parim, mida Euroopa Liit tema heaks teha saaks, oleks võtta kohustus rahastada oktoobri lõpuks nn globaalset lõunat 30 miljardi euroga kliima kohandamiskulude kompensatsiooniks ning vähendada omaenda heitkoguseid 30%. Kui seda teha, siis on meil läbirääkimistega võimalik edasi minna. See on meie vastutus. Peame seda tegema enne tippkohtumist.

Tomasz Piotr Poręba, fraktsiooni ECR nimel. – (PL) Austatud juhataja! ELi välispoliitika aluseks peaksid olema süvenevad suhted Ameerika Ühendriikide ja Euroopa vahel. Lõppude lõpuks on Ameerika Ühendriigid juba aastaid olnud meie lähim liitlane. Praegu seisame silmitsi paljude väljakutsetega, millele peame vastu astuma koos, õlg õla kõrval Washingtoniga. Julgeoleku valdkonnas teeb meile muret Iraani suhtumine ning olukorra halvenemine Afganistanis. Tulles meie piiridele lähemale, siis Venemaast on saamas järjest ettearvamatum ja autoritaarsem naaber, kusjuures Kreml avaldab neoimperialistlikku survet riikidele, mis külgnevad Venemaa piiriga.

Kui tahame kaitsta Ameerika ja Euroopa ühiseid väärtusi ja jääda neile truuks, siis peame alati rääkima ühel häälel, kui rikutakse inimõigusi ja ohustatakse kodanike põhivabadusi. Me peame oma julgeolekut ühendatult kaitsma. Me ei tohi ära unustada, et meie Atlandi-üleste suhete alustalaks on Põhja-Atlandi Lepingu Organisatsioon. Seetõttu tuleks laiendada julgeoleku, vabaduse ja demokraatia valdkonda, et kaasata need Euroopa riigid, mis suurendavad Euro-Atlandi piirkonna julgeolekut. Aktiivne sidemete tugevdamine Ameerika Ühendriikidega on Euroopa Liidu jaoks hädavajalik.

Jean-Luc Mélenchon, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (FR) Austatud juhataja, volinik, Cecilia Malmström! Vastupidiselt mõnede saadikute unistustele on praeguses majanduskriisis värskest valitud parlamendil õigus ajakohastatud teabele, mis kajastab võimalikult täpselt suure Atlandi-ülese turu kavandatud struktuuri ning piirangutest vabastamist, mis on selle kava eesmärk nii majandus- kui ka finantssfääris.

Kas see turg peab saama piirangutest vabaks 2010. või 2015. aastaks? Kas seda on kinnitatud? Isiklikult arvan ma, et arvestades seda, kui viletsas seisus on USA majanduse alustalad, ning USA keeldumist oma rahanduses kord majja lüüa, oleks see Euroopa jaoks väga kahjulik. Lisaks olen põhimõtteliselt vastu ideele, et kõnealune partnerlus peaks olema Euroopa Liidu poliitika nurgakivi, nagu paljud teist öelnud on.

Need kaalutlused tekitavad minus ka küsimuse, mis meetmeid võetakse, et tulla toime dollari kokkukukkumisega ja ohuga, mida see Euroopa ja muu maailma jaoks tähendab. Miks heideti asjasse süvenemata kõrvale Hiina ettepanek võtta maailma majanduse stabiilsuse tagamiseks kasutusele ühine maailmaraha?

Ma tahaksin hoiatada, et te ei suhtuks ajast ja arust entusiasmiga Euro-Atlandi koostöösse, mille tulemusena lõpetame arhailises konformismis just sel hetkel maailma ajaloos, kui meil on rohkem kui kunagi varem vaja tegutseda sõltumatult Ameerika Ühendriikide soovidest.

Krisztina Morvai (NI).

– Austatud juhataja! Lubage mul kui kriminaal- ja inimõiguse juristil teha ettepanek seoses terrorismivastaste võitlusega.

Ma usun, et oleks oluline ja kasulik luua ekspertidest, akadeemikutest, praktiseerivatest juristidest jne koosnev ühine töörühm, kes teeb kokkuvõtte 11. septembri rünnakule järgnenud sageli väga valulikest sündmustest, kui inimõigused on terrorismivastase võitluse nimel peatatud.

Ma olen pärit riigist, kus valitsus ei ole viimasel kolmel aastal inimõigusi järginud, vangistades inimesi absoluutselt ilma igasuguse põhjusega. Täna teevad nad seda terrorismivastase võitluse sildi all. Meie vanglates on 16 arvatavat poliitvangi, keda ilma igasuguste tõenditeta süüdistatakse terrorismis. Inimõiguste peatamine, *habeas corpus*, õigus kaitsele, vangide õigused: ma tean, millest ma räägin. Me peame terrorismivastasest võitlusest rääkides olema väga ettevaatlikud ja tegema seda väga asjatundlikult ja ettevaatlikult.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Strateegiliselt on Euroopa Liidu jaoks suhted Ameerika Ühendriikidega kõige tähtsamad.

Ameerika Ühendriigid on maailmas võtmepositsioonil ning Euroopa Liidust on aina enam saamas globaalne tegutseja. Me saame koos palju ära teha ja peaksimegi tegema. Kõigepealt peaksime haarama juhtrolli uue globaalse maailma loomises, mis esitab uusi väljakutseid ja milles kerkivad esile uued tegijad.

Peame omavahelisi suhteid tugevdama ning looma uusi institutsioonilisi mehhanisme. Praegu on sellisteks meetmeteks õige aeg. Washingtonis on võimul valitsus, kes soosib mitmepoolsust, Lissaboni lepinguga muutub Euroopa Liit tugevamaks ning me oleme tunnistanud uue maailma sünnile, mida me koos vormida tahame.

Homme vastu võetavas resolutsioonis toetatakse konkreetselt institutsiooniliste meetmete tugevdamist, millele parlament oma 26. märtsi resolutsioonis üles kutsus.

Kaks aastat tagasi tehtud otsus Atlandi-ülese majandusnõukogu rajamiseks oli õige. Kuid praeguses maailmas on meil vaja ka edasi arendada poliitika ja julgeoleku koordineerimist. Vaja on välissuhete ja julgeoleku eest vastutavate ametiisikute regulaarseid kohtumisi. Sellepärast toetas see täiskogu, see parlament Atlandi-ülese poliitikanõukogu loomist, kuhu tulevikus peab kuuluma ka järgmisel tippkohtumisel asutada kavatses olev energianõukogu.

Parlamendi sooviks on ka, et igal aastal toimuks kaks tippkohtumist. Kui meil on Venemaaga kaks tippkohtumist, miks mitte siis ka Ameerika Ühendriikidega? Kallid kolleegid! Aina enam räägitakse Ameerika Ühendriikide ja Hiina vahelisest G2st, s.t maailma kahe suurima jõu privilegieeritud suhtest. Mulle teeb muret, et meie, eurooplased nõrgestame oma partnerirolli ja õõnestame oma privilegieeritud suhteid Ameerika Ühendriikidega. Me peame Ameerika Ühendriikidele selgitama, et välissuhete osas teeb Lissaboni leping liidu tugevamaks.

Täna ei ole ei Euroopa Liit ega Euroopa probleem, mis see oli eelnevatel aastakümnetel. Täna on keerukas maailmas peaks Euroopa moodustama osa lahendusest ja ma loodan, et just nii näevad Ameerika Ühendriigid olukorda. Nagu volinik ütles, on selleks vaja, et eurooplased tegutseksid kooskõlas globaalse rolliga, mida me endale võtta soovime, et nad oleksid tasemel saavutamaks Ameerika Ühendriikidega privilegieeritud suhted.

Kokkuvõtvalt on minu arvates Atlandi-üleste suhete tugevdamine, sealhulgas ka institutsioonilisel tasandil, eesotses tippkohtumise põhiküsimus.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Austatud juhataja! Viimastel aastatel on nii ELi kui ka USA jaoks üliolulisi Atlandi-ülesteid suhteid tõsiselt proovile pandud. Praegu, kus Valges Majas on uus administratsioon, kes määratleb ümber USA prioriteete, ja Prantsusmaa kuulub uuesti NATO sõjalisesse struktuuri, on väljavaated paranenud. Isiklikult arvan, et praegu on aeg küps Atlandi-üleste suhete sisuliseks hindamiseks, aeg luua neile tugev aluspõhi, mis aitaks vastu seista ühistele väljakutsetele, mida rahvusvaheline keskkond praegu esitab: energia, kliimamuutused, esilekerkivad uued jõud, finants- ja majanduskriis ning terrorism.

Seekord peaksime vaatama kaugemale pinnapealsetest poliitilistest erinevustest ja hindama meie sügavamaid ühiseid huvisid, mille olemasolu oleme siiani enesestmõistetavaks pidanud. Tõde on selles, et sügavutimiseva analüüsita võib lääs anda initsiatiivi teistele võimukeskustele, kes ei kõhkle vormimast maailma oma – ja mitte meie – huvide kohaselt.

Näiteks Euroopa julgeolek on üks sellistest ühistest huvipunktidest ning seega Atlandi-üleste suhete keskmes. Isegi kui praegu ei saa Euroopas sõja puhkemise võimalust tõsiselt võtta, võib negatiivsete arengute kuhjumisel see oht uuesti tekkida, kui me ei suuda õigesti reageerida. Nagu me Kesk-Euroopas hästi teame, progress ei ole tagasipööramatu. Sellepärast peaksime enne Euroopa praeguse julgeolekuarhitektuuri ümberhindamise

ettepaneku kaalumist leidma kindlad vastused küsimustele, mis on seotud USA kohaloleku jätkumise, NATO tuleviku ja ELi eeldatava rolliga Lissaboni lepingu jõustumise järel.

Kui Euroopa tahab realiseerida oma ambitsioone ning saada maailma poliitikas tõsiseltvõetavaks tegijaks, siis tuleks likvideerida sellised erinevused liikmesriikide vahel, et motiveerida neid tõeliste ühiste majandushuvide nimel võrdselt tegutsema.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja, minister, volinik! Atlandi-ülese majandusnõukogu neljas kohtumine kujutab endast ideaalset võimalust pöörata sellel foorumil ette uus lehekülg. AMN peab olema ambitsioonikam. Atlandi-ülese dialoogi mõlemad pooled on ühel meelel: meie esmasteks prioriteetideks on majanduskriisist väljatulek ning kliimamuutustega võitlemine. Nüüd on vaja kokku leppida neid prioriteete kajastavas konkreetse AMNi tegevuskavas.

Eriti tähtis on teha koostööd süsinikuvaese majanduse ja energiatõhusa ühiskonna loomisega seotud uuenduste valdkonnas. Lisaks on tähtis kaasata rohkem erinevaid sidusrühmi, nagu Atlandi-üleste tarbijate dialoog, mis on 80 tarbijaorganisatsiooni ühendav foorum. Kõnealused organisatsioonid võivad aidata viia tarbijakaitse teema finantsturgude määrust käsitleva dialoogi keskmesse. Eesmärk rajada 2015. aastaks ühine Atlandi-ülene turg võib olla liialt ambitsioonikas, kuid hinnangu andmisel tuleb lähtuda asjaolust, et sellega paraneb inimeste elu mõlemal pool Atlandi ookeani. Seetõttu on rohelised uue Atlandi-ülese kokkuleppe poolt.

James Elles (ECR). – Austatud juhataja! Ma nõustun sõnavõtjatega, kes väitsid, et tänu USA uuele administratsioonile on meile avanenud tõeline võimalus.

Kolm kiiret märkust. Esiteks tundub, et me oleme sattunud olukorda, kus EL ja USA arutavad omavahel tohutul hulgal küsimusi, kuid puudub strateegiline dialoog, ning mulle väidetakse Washingtonist, et USA peab Hiinaga palju mahukamat dialoogi kui meiega siin teisel pool Atlandi ookeani. Kas pole aeg sellel tippkohtumisel välja öelda, et tahame strateegilise partnerluse saavutamiseks pidada strateegilist dialoogi?

Teiseks on seoses proteksionismi teema arutamiseга AMNis selge, et järgneval kaheteistkümnel kuul on suurimaks ohuks pigem turgude sulgumine kui avanemine, kuid ometi on meil olemas Atlandi-ülene turg, mis Elmar Broki sõnade kohaselt on meie parim võimalus suurendada majanduskasvu mõlemal pool Atlandi ookeani.

Kas ei oleks aeg teha Atlandi-ülesest turust kaubandusarengu peamine osa, selle asemel, et heita see kõrvale kui regulatiivne küsimus? Tegelikult avab see tohutult uusi võimalusi.

Viimaseks, olen pettunud, et meile ei ole esitatud Günter Verheugeni lubatud uurimust ega teekaarti. Uurimust rahastas parlament. Kui tahate, et parlament teeks koostööd ütlema, kuidas me nüüd turgude avanemisest aru saada peame, siis palun avaldage see raport 15. novembriks, nagu resolutsioonis sätestatud.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Kui usute nagu kõik eelmised sõnavõtjad, et Euroopa Liidule on vaja partnereid, siis majanduse valdkonnas on see eriti ilmne. Atlandi-ülese turu kaubandusmaht on umbes 2 miljardit eurot päevas. Seega on selge, kui tähtis on Maailma Kaubandusorganisatsioon (WTO). Samuti on selgeks saanud vabakaubanduslepingute tähtsus ja eelkõige see, et peame Atlandi-ülesele partnerlusele rohkem keskenduma.

Uuele presidendile mõeldes teeb mulle Atlandi ookeani teisel kaldal toimuv muret. President leidis aega tulla Oslosse, et võtta vastu Nobeli preemia, kuid G20 tippkohtumise ajal oli Euroopa riigipeadel ja valitsusjuhtidel raske temaga kohtumise aega kokku leppida. Kopenhaagenis viibides oli tal aega toetada oma kodulinna olümpialinnaks saamise püüdlustes, kuid kahjuks ei suutnud ta leida aega, et koos meiega tähistada Euroopale tähtsat sündmust, nimelt Berliini müüri ja raudse eesriide langemise 20. aastapäeva. Mul oleks hea meel, kui me suudaksime teda veenda, et ta ei venitaks AMNi kohtumise toimumise üle otsustamisel viimase hetkeni, vaid hoopis toetaks lähiaastatel AMNi kindlalt.

Kaubavahetus Euroopa ja USA vahel peaks olema lihtsam. Tööd on vaja teha ühiste standardite valdkonnas. Vaja on kõrvaldada tollid ja mittetariifsed kaubandustõkked. Tuleb ennetada, et kumbki pool ei võtaks proteksionistlikke meetmeid. Me peame tagama, et tooted oleksid tarbijatele ohutud. Nagu praegu ka arutluse all on, peame tagama, et terrorismivastased meetmed ei oleks kõnealustele tegevustele takistuseks. Seetõttu oleks mul hea meel, kui suudaksime oma koostöös saavutada tõelist edu. Atlandi-ülestes suhetes ei ole probleemiks paljud küsimused, mis valmistavad meile muret mujal maailmas, näiteks palgad, sotsiaalne ja keskkonnadumping.

Ma usun, et me peaksime ühest küljest kasutama võimalust töötada koos ameeriklastega meie ühiste probleemide lahendamiseks ja teisest küljest üritama kogu maailmas aidata ühiselt kaasa edasiminekuks WTOs või teistes rahvusvahelistes organisatsioonides, nt Rahvusvahelises Tööorganisatsioonis. Ma loodan, et järgmisel nädalal saavutatakse selles osas häid tulemusi.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Austatud juhataja! President Obama valimist on õigusega tervitatud kui USA demokraatia võitu. Kuid talle hiljuti antud Nobeli rahupreemia on pannud ta surve alla. Rahu Lähis-Idas? Me loodame seda, kuid Obama ei ole kindlasti mitte trumpkaart. Rahu Afganistanis? Siin võimaldab USA strateegia manööverdada, kuid kui president Obama annab järele oma n-ö jahikullidele, riskib ta uue Vietnamiga. On tähendusriikas, et Gordon Goldsteini raamat, mis kirjeldab dramaatilist allakäiguspiraali Vietnami sõja ajal, kaob Washingtonis riulilt nagu soe sai, nii et poodidesse ei ole jäänud enam ainsamatki eksemplari.

President peab nüüd valima kahe strateegia vahel: esimene keskendub Afganistani stabiliseerimisele, vaesuse likvideerimisele ja majanduslikule arengule Ameerika Ühendriikide tsiviil-sõjalise kohaloleku kaudu kõnealuses riigis. Teise strateegia eesmärk on koonduda mõnele linnaalale ning käivitada sealt laiaulatuslikud operatsioonid Al-Qaida vastu. Mõlema strateegia puhul on vajalik sõjaväe lähetamine, kuid esimene strateegia on suunatud inimestele, teine sõjale, mille foonil on katastroofi oht.

Kas ei peaks Euroopa päästma Barack Obama vanade deemonite käest, kes Ameerika Ühendriike kummitavad, ja aitama tal valida esimese strateegia, mis keskendub inimestele? Vähemalt meie fraktsioon arvab niimoodi.

Charles Tannock (ECR). – Austatud juhataja, ECR fraktsioon on tugevalt Atlandi-meelne ning soovib aina tihedamaid majanduslikke, kaubanduslikke ja poliitilisi sidemeid Ameerika Ühendriikidega, keda me peame ELi tähtsaimaks liitlaseks ja mitte konkurendiks. Me võlgname USA-le ka tema panuse NATOsse, panuse, mis põhineb meie jagatud demokraatlikel väärtustel, ning me tervitame Ameerika hilinemisega võetud kohustust võidelda kliimamuutuste vastu.

Ent me ei tohiks teeselda, nagu oleksime kõiges ühel meelel. Näiteks teevad mulle muret USA administratsiooni vastuolulised sõnumid Venemaa kohta. Tundub, et Washingtoni rõhuasetusega taastada USA-Venemaa suhetes esialgne seis vabandatakse välja Kremli jultunud sekkumine oma naabrite siseasjadesse, eelkõige Gruusias ja Ukrainas.

USA loobumine raketikilbist Poolas ja Tšehhis oli samuti küsitava väärtusega otsus.

Hiljuti Iraanis avastatud salajane tuumarajatis võiks seda otsust kinnitada, kuid peame nüüd uuesti kahekordistama oma pingutusi, et kärpida Iraani tuumarelva ambitsioone, ning USA liitlastena toetame kindlalt nende sõjalist võitlust Jihadi terroriga Iraagis ja Afganistanis ning otsustavaid jõupingutusi tuua Lähis-Idasse püsiv rahu.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Austatud juhataja! Sooviksin alustuseks öelda, et Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu vahelised suhted on tähtsad, eriti ülemaailmse majanduskriisi ajal. Aina enam läheb vaja meie ühiseid meetmeid kriisi lahendamiseks ning energiaturu ja terrorismivastase võitlusega seoses, kuid me vajame ka konkreetsemaid meetmeid, mille tulemuseks ei oleks maksude tõstmine või praegu turu toimimiseks vajaliku finantsüsteemi vastu suunatud absurdset rünnakud.

Finantskriisile keskendudes sooviksin esile tõsta nii Ameerika Ühendriikide kui ka Euroopa Liidu jõupingutusi parema õigusloome tagamiseks, kus rõhk on seatud sidusrühmade kaasamisele raporti arutellusele. Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu vahelise tegevuse koordineerimine on hädavajalik, kui tahame küpsemaid majandussuhteid, mis võiksid meid võib-olla tõepoolest viia 2015. aastaks Atlandi-ülese turu saavutamiseni.

Samuti peame siinkohal kaitsma atlantitsismi. Täpselt sama oluline on vähendada Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu vahelisi administratiivtõkkeid, et luua konkurentsivõimeline keskkond, mis on atraktiivsem nii kodanikele kui ka ettevõtjatele. Ma usun, et stabiilsete läbirääkimistega on võimalik luua Atlandi-üleline turg, mis stimuleerib majandusi ning teeb lõpu ohule, et tekivad uued majandus- ja sotsiaalkriisid, mis on sarnased sellele, mille all praegu kannatame.

Kokkuvõtteks, austatud juhataja, ma soovin, et oleks päris selge, et tegemist on ainulaadse olukorraga ning Atlandi-meelsem lähenemisviis võiks seda olukorda parandada.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Volinik Ferrero-Waldner osutas sellele, kui oluline on, et kodanikuvabaduste ning justiits- ja siseasjade komisjon osaleks Atlandi-ülesel ELi-USA tippkohtumisel, ning ma tervitan tema rõhuasetust.

Lisaks tahaksin kodanikuvabaduste ning justiits- ja siseasjade komisjoni esimehena juhtida teie tähelepanu eelkõige sellele, kui tähtis on alla kirjutada väljaandmise ja vastastikuse õigusabi lepingutele. On tehtud märkimisväärsed jõupingutusi, et tugevdada mitte ainult poliitilist, vaid ka õiguskooostööd, mis on muutnud sidemed Eurojusti ja Ameerika Ühendriikide analoogsete asutuste vahel tugevamaks.

Teiseks tahaksin ma esile tõsta tööd, mida on tehtud järgmisel viiel aastal toimuva Atlandi-ülese dialoogi tugevdamiseks ja algatamiseks, ning kolmandaks tahaksin ma esile tõsta selle parlamendi tööd.

Seetõttu tahaksin ma paluda, et Euroopa Parlamendi järgmisel osaistungjärgul novembris antakse teavet tippkohtumise tulemuste kohta, eelkõige kohtu- ja kriminaalkoostöö peatüki osas.

Neljandaks, on selge, et Lissaboni lepingu jõustumise tulemusel hakkab jõuliselt toimima vabadusel, turvalisusel ja õiglusel rajanev ala, mis moodustab Euroopa Liidu ülesande uue tahu ning kujutab endast Euroopa poliitika uut valdkonda, milles on ka sellel parlamendil otsustusõigus.

Sellepärast peavad selliseid tundlikke küsimusi nagu isikuandmete ja põhiõiguste kaitset, broneeringuteavet ja SWIFTi andmete lepinguid käsitlevad otsused olema alati kooskõlas parlamendis vastu võetud resolutsioonidega, et tagada isikuandmete kaitse, ning eelkõige 17. septembril vastu võetud resolutsiooniga.

Lõpetuseks, viisadega seoses ei tohi me unustada täieliku vastastikkuse põhimõtet, kuna selles valdkonnas on veel palju arenguruumi. Tore on teha USAga viisalaast koostööd, kuid praegu on suurepärane võimalus rõhutada täieliku vastastikkuse tähtsust, et lepingute allkirjutamisel oleksime Ameerika Ühendriikidega võrdses olukorras.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Austatud juhataja, Cecilia Malmström, volinik, kallid kolleegid! Euroopa ja Ameerika Ühendriikide vaheline koostöö on ülioluline, et suudaksime lahendada enamiku maailma suurematest kriisidest, ning uus USA administratsioon teeb selle kindlasti võimalikuks. Juba on tehtud algatusi, mis on minevikust lahtiütlemise märgiks. Need on seotud Iraagi, Guantánamo ja raketikilbiga. Kuid on naiivne arvata, et USA-l ja Euroopal on nüüd samasugused vaated igas küsimuses või et Atlandi-ülesed suhted laabuvad edaspidi lihtsalt.

USA on väga tõrges tegutsema, olgu tegu siis Kopenhaageniks ettevalmistamise, Doha ja protektsionismi, finantsmääruse ja maksuparadiiside kaotamise, Lähis-Idas rahuprotsessi taaskäivitamise või Iraani tuumaküsimuse kindlameelse lahendamise. See küsimus ei kätke lihtsalt seda, kas administratsioonil on head kavatsused või mitte, vaid on sageli seotud kongressi lobistide mõjuvõimuga või lihtsalt sellega, et suurriik, mida uus maailma kord raputanud on, kaitseb oma huvisid.

Edu neis valdkondades on võimalik ainult juhul, kui Euroopa täidab oma poliitilist rolli iseseisva globaalse tegutsejana, kes on võrdses partnerluses – voliniku sõnu kasutades – ja kes võtab endale täielikult vastutuse.

Sellest vaatenurgast lähtudes pean ütlema, et Euroopa suhtumises on tunda segaduses olekut ja mõnikord isegi teatavat naiivsust ja see käib ka parlamendi kohta. Suure Atlandi-ülese turu idee, mis on Sir Leon Britanni ajusünnitis ajast, mil ta volinik oli, kätkeb teatavaid riske.

Kaubandustõketega seonduvat käsitletakse otsekui tegu oleks vaid tehniliste probleemidega. Loomulikult on Ameerika Ühendriikide ja Euroopa vahelised majandussidemed ning kaubavahetus tööhõive ja ettevõtluse perspektiivist olulised. Neid tuleb arendada. Esiteks, kaubandus ei ole tegelikult ohus. Teiseks, konfliktide puhul on nende põhjuseks kas vajadus kaitsta meie majandushuvisid – nagu Airbusi puhul – või vastuolu meie tervise- või keskkonnanäeskirjadega – näiteks hormoone sisaldav veiseliha või klooriga töödeldud kanaliha – ning me ei peaks seetõttu seadma majandussuhete parandamist kõrgemale ei meie sisemisest mudelist, meie sotsiaalmudelist, meie keskkonnamudelist ega arengumudelist, sest majandussuhted ei saa olla eesmärk omaette. Me peame suutma neid kahte eesmärki kombineerida ja me ei tohi loobuda oma poliitilisest iseseisvusest partnerluse kasuks, mis iseenesest on eesmärgina kiiduväärt.

Peter Skinner (S&D). – Austatud juhataja! Mul on paar märkust. Mul on keeruline mõista, kuidas me suudame kõik AMNi suhtes otsustatu AMNi raamidesse sobitada. Teame, et tegu on väga väikese ettevõtmisega. Volinik, ma olen järgmisel teisipäeval kohal. Ootan kohtumist teie, Elmar Broki ja teiste parlamendiliikmetega; ma tulen selle küsimuse juurde pärast tagasi.

Siiski on olemas põhiprobleemid, mida saab AMNis tõstatada ja lahendada, kuna need on selleks piisavalt n-ö varajased, kui kasutada teie väljendit, volinik. Näiteks on sobiv otsida lahendust finantsteenuse küsimusele, kuna tulemuste üle arutatakse väga põhjalikult ja kokkuleppele ollakse lähedal mitte ainult G20 kohtumistel, vaid ka siin parlamendis käimasolevates aruteludes ning aruteludes komisjoni ja ameeriklastega.

Eelkõige on raamatupidamisarvestus üks neist valdkondadest, mis on poliitikute ja seadusandjate pädevuses. USA pool peab saama kiiresti kvaliteetsete ülemaailmsete raamatupidamisstandardite vastuvõtmisega 2011. aastaks ühele poole. Sama kehtib ka kindlustuste kohta: projekti Solvency II abil on kehtestatud globaalne määrus – mille kohta, ausalt öeldes, ootame USA-lt vastust – ning ma tänan esimees Kanjorskit USA Kongressist töö eest, mida ta on teinud föderaalsetes teabeametis.

Lõpetuseks lubage mul seoses õigusloojate Atlandi-ülese dialoogiga öelda, et kongress ja parlament peavad mõlemad otsustavamalt tegutsema. Me ei taha sörkida administratsiooni ja komisjoni sabas ning enamik siin saalis viibijatest nõustub sellega. Tahame vahelduseks olla muutuste esireas. Meil on vaja need muutused esile kutsuda. AMN vajab meie toetust, kuid Atlandi-ülene õigusloojate dialoog (TLD) peab olema arutelude südames. See ei tohiks jääda kõrvalseisja või nõuandja rolli, vaid peaks olema kogu selle Atlandi-ülese suhte kese.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Austatud juhataja! Täna teid, et andsite mulle sõna. Minu arvates on Atlandi-üleste suhete arutelu väga tähtis, sest osaliselt oleme paradoksaalses olukorras. Euroopa on Ameerika Ühendriikides toimunud muutused suures osas väga hästi vastu võtnud. Ent teisest küljest on Ameerika Ühendriigid võrreldes varasemaga hakanud näitama välja suuremat huvi teiste oluliste riikide ja mandrite vastu. Eelkõige oleme olnud tunnistajaks Ameerika Ühendriikide ja Hiina vaheliste kontaktide taastumisele ning pingutustele parandada suhteid Venemaaga.

Minu arvates on meie probleem see, et tahame arutada liiga palju küsimusi korraga. Ma arvan, et me peaksime keskenduma kahele valdkonnale. Esimene on seotud finants- ja majandusküsimustega. Teine valdkond on julgeolek. Ameerika Ühendriigid ja Euroopa saaksid mõlemas valdkonnas palju rohkem korda saata.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Oleme koostanud olulise määruse, milles käsitletakse mitmeid teemasid. Kuid ühte olulist teemat – kaubandust – käsitletakse vaid möödaminnes. Minu veendumuse kohaselt on rahvusvaheline kaubandus otsustav tegur. Maailmakaubanduse langus oli üks majandus- ja finantskriisi põhjustest ning ma tahaksin, et sellele valdkonnale pühendataks rohkem tähelepanu ka Atlandi-üleses majandusnõukogus (AMN).

Asi ei ole selles, nagu oleksid Ameerika Ühendriigid ja Euroopa Liit alati ühel meelel. Vastupidi, meil on vaid mõned kaubanduslepingud, valitseb bilateralismi oht ning on võimalik, et USA ei jätka Doha arenguvoorust. Seega peaksime kriitilise tähtsusega küsimustele lahenduse leidma ning ma loodan, et AMN kehtestab rahvusvahelise kaubanduse elustamiseks uued stiimulid.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja! Ma tahaksin veel kord arutleda Swiftiga seotud Atlandi-ülese politsei- ja kohtukoostöö ühe aspekti üle, millest on siin juba juttu olnud, s.o Swifti pangaandmete USA-le edastamine.

Ma usun, et me ei tohiks selle küsimuse arutamisel unustada, et nõukogu võttis endale mandaadi pidada USAga andmeedastuse valdkonnas läbirääkimisi. Me peaksime nõukogule meelde tuletama, et see nimetatud mandaati USAga läbirääkimistes kasutaks. Mulle valmistab väga suurt muret, et Euroopa Ülemkogule avaldatakse survet nõustuda USA nõudmistega ning eirata Euroopa andmekaitse standardeid.

Ma usun, et sellega saadetakse välja vale signaal, eriti kuna paljudes valdkondades, näiteks Europolis, Eurojustis jne, tuleb andmekaitse tase viia järgmise aasta jooksul vastavusse Lissaboni lepinguga. Ma usun, et saadaksime õige signaali, kui komisjon järgiks andmekaitse standardeid ja kaitseks neid USA ees või nõuaks otsuse tegemise edasilükkamist.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Ma lugesin 1996. aasta Euroopa Liidu valgest raamatust järgmist: saabuvaltel aastakümnetel on oodata üle maailma tulist lahingut Euroopa, Ameerika Ühendriikide, Jaapani ja tärkava majandusega Aasia riikide vahel. Õnneks ei sõdita selles lahingus relvadega, vaid see toimub peamiselt majandussektoris. Euroopa peab enesele kindlaks jääma. President Giscard d'Estaing, kes oli konvendi esimees, valitsusjuht, kes töötas välja läbikukkunud põhiseaduse, on öelnud, et Euroopa ei tohi olla Ameerika Ühendriikide rivaal, vaid usaldusväärne partner. See on ELi-USA tippkohtumisel edu saavutamiseks põhiküsimus. Me peame partnerluse poole püüdlema, kuid kui meie ainsaks ajendiks on see, et Ameerika

Ühendriigid näeksid meid partnerina, ja me ei sekku Euroopa elanike nimel konfliktidesse, siis ei saavuta me olulistes küsimustes edu.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Austatud juhataja! Ma sooviksin tänada kõiki austatud parlamendiliikmeid, kes on sellest arutelust osa võtnud. Ameerika administratsiooniga koostöö süvendamise ja peagi toimuva tippkohtumise tähtsuse suhtes valitseb üldine konsensus. Mul on väga hea meel, et Ameerika administratsioon näitab üles sellist valmisolekut meie suhteid süvendada ja arendada. Ma usun, et oleme oma kodutöö teinud ning valmistunud väga hästi selleks, et astuda mõned olulised sammud. Paljud probleemid on meil meie partneri USAga ühised ning seega on asjakohane leida neile ka lahendused ühiselt.

Usun, et suudame edasi liikuda kliima, majanduskriisi ja Doha vooru – ma kinnitan uuesti, kui tähtis on selle lõpule viimine – küsimustes ning et suudame käima lükata ülimalt olulised protsessid õiguse valdkonnas. Majanduslik partnerlus on meie jaoks eriti tähtis foorum. Samuti mõistame, kui tähtis on arutada olulisi piirkondlikke küsimusi, nt olukorda Afganistanis, Pakistanis ja Lähis-Idas.

Mulle esitati mõned konkreetset küsimused. Mis puutub Sarah Ludfordi tõstatatud viisade küsimust, siis nii nõukogu kui ka komisjon teevad kõik, mis nende võimuses, et viisavabadus kehtiks kõigi ELi liikmesriikide suhtes. On kahetsusväärne, et seda ei ole veel kehtestatud, kuid me teeme jätkuvalt väga tõsist tööd selle nimel, et viisavabadus teoks saaks.

Tobini maksu osas olen teadlik, et siin täiskogul on parlamendiliikmeid, kes seda kindlalt toetavad. Ma ütlen seda: Tobini maks toimib ainult juhul, kui see kehtestatakse üle maailma ja allub kogu maailma kontrollimehhanismidele, vastasel juhul on lihtsalt tegemist veel ühe proteksionistliku meetmega. Praegu puudub igasugune alus rahvusvahelise, kogu maailma kokkuleppe sõlmimiseks Tobini maksu kohta ning eesistujariik ei suru seda teemat peale. Ma tahan, et see oleks selge.

SWIFTiga seoses oleme USAga kokku leppinud, et tähtis on teabevahetus finantstehingute kohta. See on piiriülese kuritegevuse ja terrorismi vastases võitluses väärtuslik. Nüüd on meil vaja uut kokkulepet, kuna Belgia ettevõtte SWIFT on Euroopasse kolimas, kuid me mõlemad soovime jätkata programmi, et tõkestada terrorismi rahastamist.

Üleminekufaasis on meil vaja kokkulepet, mis kehtiks lühikese aja jooksul, kuni uue Lissaboni lepingu jõustumiseni. Selle küsimusega on tegelenud eksperdid, sealhulgas Prantsuse kohtunik Jean-Louis Bruguyère, kellel EL palus analüüsida terroristide rahastamise jälgimisprogrammi (TFTP). Bruguyère järeldus oli, et praegune leping vastab piisavas ulatuses õiguskindluse ja isikuandmete kaitse nõuetele. Lissaboni lepingu jõustumisel, kui hakatakse sõlmima püsivamat lepingut, on Euroopa Parlamendil võimalik seda protsessi aktiivselt mõjutada.

Järgmisel nädalal aset leidev kohtumine on väga tähtis, kuid sellegipoolest on tegu vaid kohtumisega. Usun, et me suudame edasi liikuda, leida lahenduse osale küsimustest ning käivitada olulisi protsesse valdkondades, mis on meile ühised ja mille lahendamiseks on vaja Ameerika administratsiooniga lähedast ja strateegilist partnerlust. Mul on väga hea meel, et Euroopa Parlament on kindlalt toetanud nõukogu ja komisjoni jõupingutusi. Järgmisel täiskogu istungil Brüsselis kannan ma teile loomulikult tulemustest ette.

Benita Ferrero-Waldner, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Tahaksin kõigepealt nõustuda sellega, mida James Elles ütles suurepärase strateegilise dialoogi kohta suurepärase strateegilise partneriga. See on meie eesmärk.

Nagu ma enne ütlesin, on maailma taastumiseks vaja koostööd, seega on rahanduse ja majandusega seotud küsimused meie päevakorras esikohal. Me oleme olnud üks G20 tippkohtumiste protsessi, mis teatavasti president Barroso ja president Sarkozy algatusel tõsteti eelmise aasta novembris maailma liidrite tasandile, aktiveerumise taganttõukajaid.

Pittsburghi G20 tippkohtumine oli edukas ka selles mõttes, et andis võimaluse paindlikuks makromajanduslikuks koordineerimiseks ajal, kui proovime samuti leida väljumisstrateegiat, et järk-järgult tagasi tõmmata meie kriisile kiire reageerimise vahendite poliitikat.

IMF ja Maailmapank on ühel meelel, et kumbki pool peab vastavalt oma majandusolukorrale erineva lähenemisviisi leidma. Praegust ülemaailmset majandusolukorda arvestades arutavad maailma juhid loomulikult kriisist väljumise, majanduskasvu ergutamise ja töökohtade loomise võimalusi ning finantsturgude reguleerimise küsimus omab erilist tähtsust.

Meie arvates on vaja tagada, et tihedas koostöös Rahvusvahelise Valuutafondi ja finantsstabiilsuse nõukoguga luuakse kiiresti ülemaailmselt koordineeritav makrotasandi usaldatavusjärelevalve süsteem.

Panganduses on vaja asuda täitma Londonis ja Pittsburghis võetud kohustusi kapitali parandamiseks ja suurendamiseks ning finantskeskustes rangemate usaldatavusnormatiivide järjepidevaks rakendamiseks. Me peame hoogustama oma tööd tõhusa globaalse lähenemispoliitika välja töötamiseks seoses kriisiohje ja süsteemselt oluliste finantsasutustega.

Samuti peaksime 2010. aasta lõpuks välja töötama finantsinstrumentidele kvaliteetsed üle maailma kehtivad raamatupidamisstandardid ja loodetavasti oleme 2011. aasta juunikuuks selles osas täieliku lähenemise saavutanud.

Kliimamuutustega seoses: sellel teemal toimus Prahas meie esimene jutuajamine president Obamaga. Viibisin isiklikult kohal ja me avaldasime Ameerika Ühendriikidele survet, et nad suurendaksid oma panust kliimamuutuste vastu võitlemisel, kuid teame ka seda, et president Obama peab oma kongressis ja senatis lahendama väga olulisi tervishoiuga seotud küsimusi. Kuna Obama on hõivatud koduste asjadega, siis arvan, et peame talle veelgi rohkem survet avaldama, et mitmekordistada Kopenhaagenis siduvate eeskirjadeni jõudmiseks jõupingutusi.

Mis puutub AMNi, siis tegu on väga olulise uue mehhanismiga – või siis uue hoo saanud mehhanismiga –, mis tegeleb kõigi vabaturu ja turutõketega seotud küsimustega. Me tahame tõkked kõrvaldada ja see on AMNi tegevuse lõppeesmärk. See on selgelt sätestatud 30. aprilli 2007. aasta AMNi raamlepingus. Loomulikult olen teadlik viimasel ajal esitatud erinevatest ideedest, nagu ühtse Atlandi-ülese turu saavutamine 2015. aastaks majandusintegratsiooni takistavate tegurite kõrvaldamise teel ehk niinimetatud Millán Moni raport. Kahtlemata peame saavutama õige tasakaalu ambitsioonide ja reaalsuse vahel ning see on põhjus, miks töötame praegu välja AMNi keskmise tähtajaga prioriteetseid ülesandeid.

Kaubandustõketega seoses teame juba, et teie siin parlamendis soovite näha uurimust ning me tervitame teie toetust selle koostamiseks. See oleks oluline AMNi edasise tegevuse suunamiseks. Kõnealune uurimus ei ole veel lõplik, kuid see on valmimas ning enne selle avaldamisküpsuse saamist on vaja lahendada veel mitmed tehnilised küsimused. Sellega tegeleb volinik Ashton ning kindlasti edastan talle parlamendi soovi.

Lubage mul öelda ka – kuna seda siin mainiti –, et energianõukogu tegevus ei kattu AMNi tegevusega. Nende ülesanded täiendavad üksteist. On selge, et julgeolekut käsitlevate küsimustega tegeleb energianõukogu, regulatiivküsimustega AMN. Energianõukogu keskendub uutele tehnoloogiatele ja energiapulgeolekule.

Mõned sõnad SWIFTi ja GLSi kohta, mida siin on mainitud. SWIFTi kokkulepe on vajalik, kuna selles sätestatakse konkreetsed andmekaitse abinõud. See on selge ning tõenäoliselt soovitakse selliseid sätteid ka vastastikuse õiguskaitse lepingusse.

Samuti peaks olema teada, et vastastikuse õigusabi leping on SWIFTi kokkuleppe keskmes ning selles raamistikus otsustab USA teabetaotluste rahuldamise üle ELi justiitsasus, mistõttu peame jätkama sellega tööd.

ESTAga seoses oleme koostanud esialgse hinnangu, mille järgi ei ole ESTA vastavalt lõppmääruse vaheversioonile võrdsustatav Schengeni viisataotlusmenetlusega, mis on määratletud Euroopa Komisjoni ühistes konsulaarjuhistes. Ent kohe, kui ESTAt käsitlev lõppmäärus avaldatakse, valmistame me ette lõpliku hinnangu, mis käsitleb ka ESTA tasusid, kui need peaks tegelikult kehtestatama. Kujutate isegi ette, et me ei soovi nende kehtestamist.

Viimane vastus puudutab terrorismi. Tippkohtumisel arutame USAga, kuidas teha tihedamat koostööd terrorismi vastu võitlemisel, eelkõige arvestades kavatsust likvideerida Guantánamo.

Hädavajalik on tagada, et põhivabadusi austatakse. Selles osas on meile abiks ka vastastikuse õigusabi lepingud. Seega teeme koostööd küsimuses, kuidas vältida radikalismi, sealhulgas Interneti väärkasutamist.

Nagu näete on arutlusele tulev teemade ring tohutu. Me oleme kõigist poliitilistest küsimustest juba rääkinud, kuid olen nõus nõukogu eesistujaga, et ehkki tegu on tähtsa tippkohtumisega, on tegemist siiski vaid ühe mõni tund kestva kohtumisega. Ühe kohtumisega ei lahendata kõiki küsimusi, kuid see on väga hea võimalus uuesti alustamiseks.

Juhataja. – Ma olen saanud kuus resolutsiooni ettepanekut⁽¹⁾, mis on esitatud kooskõlas kodukorra artikli 110 lõikega 2.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeval, 22. oktoobril 2009.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Elena Băsescu (PPE), kirjalikult.

– (RO) ELi-USA novembris toimuv tippkohtumine tugevdab Atlandi-ülest partnerlust ning edendab kahe suurjõu vahelist dialoogi.

Nende kahe vahelised suhted peavad põhinema jagatud väärtustel ja eesmärkidel. Järjest rohkem tihedam koostöö on meie huvides ja tuleb meile kasuks.

Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid peavad kliimamuutustevastases võitluses võtma enda kanda olulise rolli. Selles osas on võetud mitmeid kohustusi, et võidelda globaalse soojenemise kahjulike mõjudega. Mis puutub Euroopasse, siis oleks keskkonna kaitsmiseks üks mõistlikke ja teostatavaid lahendusi anda käiku Rein-Main-Doonau navigatsioonikanal, mis tagab otseühenduse Rotterdami ja Constanța sadamate vahel.

Siseveenavigatsiooni võimaluse loomine annab mitmeid majanduslikke eeliseid ning aitab kaasa ka helireostuse ja kasvuhoonegaaside vähendamisele. Tänu kõnealuse kanali kasutamisele ning propageerimisele muutub kaubavedu odavamaks ja ohutumaks, kusjuures energiavarusid kasutatakse tõhusamalt.

Keskkonnakaitsemeetmeid võib täiendada mandriülest liikuvust ja rahvusvahelisi ühendusi toetavate meetmetega, tagades samal ajal Euroopa kaupade ja kodanike kaitse ja turvalisuse.

Tunne Kelam (PPE), kirjalikult. – Kahe suurima demokraatliku ja majandusliku jõu vahelise Atlandi-ülese koostöö kiire areng omandab aina suurema tähenduse nüüd, kui Lissaboni leping on jõustumas. Mõlemal, nii ELil kui ka USA-l on jätkuvalt rahvusvahelises kaubanduses ja stabiilsuse tagamisel oluline roll. Euroopa Parlament on olnud liikumapanev jõud Atlandi-ülese koostöö arendamisel, tehes oma resolutsioonides ettepaneku Atlandi-ülese vabaturu loomiseks ning luues uusi struktuure tihedamaks poliitiliseks ja parlamentidevaheliseks suhtlemiseks. Siiani on Atlandi-ülene majandusnõukogu teinud head tööd. Ma loodan, et suudame lähitulevikus leida lahendused ELi ja USA vaheliste regulatiivsete tõkete kõrvaldamiseks. Õigusloojate roll on kõnealustes suhetes tähtis. Euroopa Parlamendi liikmed on valmis AMNi protsessile täies ulatuses kaasa aitama.

Me peaksime julgustama USA Kongressi võtma endale kohustuse osaleda rutiinselt Atlandi-üleses õigusloojate dialoogis ning seeläbi aktiivselt ka AMNis. Ma tahaksin komisjonilt ja nõukogult küsida, kuidas on teostatud järelevalvet Euroopa Parlamendi resolutsioonide täitmise üle, ning samal ajal julgustada neid tegema jõulisi pingutusi Atlandi-ülese vabaturu ala saavutamiseks.

Alan Kelly (S&D), kirjalikult. – Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu vahelised suhted on alati olnud tugevad. Sõja järel suutis laastatud Euroopa end uuesti üles ehitada ja edasi areneda tänu ameeriklaste abile. Praegu seisab maailm jällegi silmitsi kriisiga ning rohkem kui kunagi varem on tähtis, et me säilitame need sidemed ja töötame koos, et leida lahendused maailma majandust kimbutavatele probleemidele. Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid mängivad majanduse taastamises strateegilist rolli. Meie sisemajanduse koguprodukt kokku moodustab üle poole maailma SKPst ning meie kahepoolne kaubanduspartnerlus on maailmas kõige tugevam, moodustades peaaegu 40% maailma kaubandusest. Kuid kui tahame majanduskriisi vastu tõhusalt võidelda, siis on vaja rakendada lisameetmeid. Atlandi-ülene majandusnõukogu on seadnud endale eesmärgi saavutada integreeritud Atlandi-ülene turg 2015. aastaks. Seda tehakse kaubandustõkete vähendamise teel. Kui see eesmärk on saavutatud, siis võib uuesti oodata majanduskasvu ning taastumisprotsess saab alata. N-ö Krediidiprõksu oht ei ole möödas. Majanduse edasise kokkukukkumise ja töötuse kasvu vältimiseks peab majandusnõukogu tagama mõlemas valdkonnas kooskõlastatud majanduspoliitika.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Ütlema tagi on selge, et USA ja ELi vahelisi majandussuhteid on vaja säilitada. Me ei pea siiski mingil juhul lubama USA-l Euroopat majanduslikus mõttes monopoliseerida. Vastupidi, me peame õppima majanduskriisist, mille põhjustas see, et USAs ei teostatud järelevalvet

⁽¹⁾ Vt protokoll.

finantsturgude üle. Euroopa peab säilitama oma majandusliku iseseisvuse ja leidma omaenda tee kriisist väljumiseks, eriti praegu, kui New Yorgi börsil makstakse välja miljarditesse dollaritesse ulatuvaid boonuseid. Seetõttu kutsun ma üles tugevdama Euroopa positsiooni Atlandi-üleses majandusnõukogus. 2009. aasta aprillis Prahas toimunud ELi-USA tippkohtumisel avaldas president Obama Euroopa Liidule survet pakkuda lähitulevikus Türgile täisliikme staatust, väites, et nõnda aitaks EL kaasa paremale islami maailma mõistmisele. Asjaolu, et USA toetab oma strateegilist NATO liitlast (et Türgi rajaks teed Rasmusseni saamiseks NATO peasekretäriks), ei tohiks kuidagi kiirendada täisliikmeks saamise läbirääkimisi. Hoolimata ameeriklaste toetusest ei ole Türgi liikumiseks sobiv kandidaat, kuna ei ole mingeid märke sellest, et hiiglaslikud geograafilised, majanduslikud ja poliitilised erinevused oleksid vähenenud. EL peaks võtma sellega seoses USA ees selge seisukoha.

Richard Seeber (PPE), kirjalikult. – (DE) Majanduskriisi ja Kopenhaageni kliimakonverentsiks valmistumise valguses on oluline, et me kasutaksime Atlandi-ülese majandusnõukogu kohtumist, et tugevdada veelgi ELi ja USA vahelisi suhteid. Keskkonna valdkonnaga seoses peame eelkõige arutama uut liiki toiduainetega seonduvat. Nanotehnoloogiate pakutavad võimalused ja väljavaated on samuti asjakohane teema. Avatud arutelu on kindlasti vajalik geenitehnika ja loomade kloonimisega seotud küsimustes. Euroopa Liit ei tohiks karta oma kaubanduspartnerile selgitada küsimusi, mis mõnele selle liikmesriikidele muret teevad. Kemikaalide ja toksilise ainete seoses peame tegema tööd kõrgete kaitsestandardite ja parema koordineerimise suunas. Sellega me mitte ainult ei lihtsusta kaubandus- ja majandussuhteid, vaid tagame eelkõige ka selle, et Euroopa tarbijad on kaitstud toksiliste ainete sattumise eest keskkonda ja tarbitavatesse toodetesse. Konstruktiivne arutelu aitab tagada, et ELi ja USA vahelised erilised suhted säilivad.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjalikult. – (PL) Austatud juhataja, head kolleegid! On väga hea, et Atlandi-ülese majandusnõukogu kohtumiseks (2.–3. november 2009) ettevalmistamist käsitlev määrus kutsub 17. leheküljel Ameerika Ühendriike üles kohtlema kõiki Euroopa Liidu kodanikke võrdselt ning laiendama viisanõudest loobumise programmi kõigile ELi liikmesriikidele.

On viimane aeg, et parlamendi palvetel, komisjoni jõupingutustel ning viisaküsimuses diskrimineeritud liikmesriikide tegevusel on tulemusi. Vastasel juhul oleks vaja võtta radikaalseid meetmeid ning kehtestada Ameerika Ühendriikide kodanikele viisanõue. On aeg lõpuks lõpetada see Ameerika Ühendriikidele antud ühepoolne privileeg. Euroopa Parlament ei tohi taluda Ameerika Ühendriikide diskrimineerimist Euroopa kodanike rahvuse põhjal. Parlamendi seisukoht selles küsimuses on seda märkimisväärselt, et mitte kõigi liikmesriikide valitsused ei mõista vajadust rakendada viisaküsimustes täieliku vastastikkuse põhimõtet. Üks sellistest valitsustest on Poola Vabariigi valitsus. Kodanikud on kardinaalselt erineval seisukohal. Rohkem kui 61% Poola kodanikest pooldavad Ameerika Ühendriikide kodanikele sissesõiduviisa kehtestamist. Interneti-küsitluses oli meedet pooldavate vastajate hulk suur: 96%.

Ma usun, et eesisev ELi/USA tippkohtumine saab vähemalt viisapoliitika osas olema pöördepunkt ning et tuleval, 2010. aastal saavad kõikide ELi liikmesriikide kodanikud normaalselt reisida. Teiste sõnadega, ma loodan, et neil on võimalik nautida samasugust vabadust nagu Ameerika Ühendriikide kodanikud, kes saavad reisida igasse ELi riiki, kuhu tahavad.

10. Infotund (küsimused nõukogule)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on infotund (B7-0212/2009).

Nõukogule esitatakse järgmised küsimused.

Küsimus nr 1, mille esitas **Bernd Posselt** (H-0303/09)

Teema: Inimõigused Kuubas

Kuidas hindab nõukogu inimõiguste hetkeolukorda Kuubas, eriti poliitvangide puhul? Kas nõukogul on teavet Kuuba arsti dr Darsi Ferreri ja tema kaasvangi Alfredo Dominquezi kinnipidamistingimuste kohta, mis on kahtlemata äärmiselt ebainimlikud?

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – Loomulikult olen ma valmis liikuma USAst edasi Kuubasse Bernd Posselti esitatud väga tõsise temaga, nii et tänan teid teie küsimuse eest, kolleeg Posselt!

Nõukogu on jätkuvalt tõsiselt mures inimõiguste olukorra pärast Kuubas, eriti edasimineku puudumise pärast kodaniku- ja poliitiliste õiguste valdkonnas. Kuuba rahval ei ole sõna- ega kogunemisvabadust. Puudub vaba ajakirjandus. Juurdepääs teabele, sealhulgas Internetile, on endiselt piiratud. Piiranguid kodanike

vabadusele liikuda Kuubas ja Kuubasse ei ole kõrvaldatud. Kuubas on praegu 208 poliitvangi. Kõnealune näitaja on võrreldes 2007. aasta 2034 vangiga langenud, kuid enamik vange vabastati karistuse ärakandmise tõttu. Liikmesriikide missioonid Havannas jälgivad hoolikalt poliitvangide nimekirja ning moodustatud on inimõiguste töörühm, milles arutatakse olulisi juhtumeid.

Inimõiguste kaitsjate sõnade ning poliitvangide ja nende perede tunnistuste kohaselt on vanglate tingimused tublisti allpool ÜRO kehtestatud vangide kohtlemise miinimumstandardit. Mõnede vangide tervis on nende perede sõnade kohaselt väga halb ning neile ei anta piisavalt meditsiinilist abi. On esitatud mitmeid teateid vangide julmast ja alandavast kohtlemisest, sealhulgas peksmistest, asjakohase arstiabi keelamisest ning psühholoogilisest survest. Ent siiani puuduvad teated selle kohta, et mõni vangivalvur või politseinik oleks kohtu alla antud.

Kuuba valitsus eitab poliitvangide olemasolu ning kahjuks lükkab jätkuvalt tagasi sõltumatute inimõigusorganisatsioonide rahvusvahelise inimõiguste kontrolli teostamise. Nõukogu 1996. aasta ühises seisukohas sätestati nõukogu lähenemisviis Kuubale ning nõukogu hindab seda igal aastal. 2008. aasta oktoobris leppisid EL ja Kuuba kokku laiapõhjalise poliitilise dialoogi taaslustamises. Kooskõlas ELi poliitikaga ei hõlma see dialoog mitte ainult Kuuba võimuseid, vaid ka tsiviilühiskonda ja demokraatlikku opositsiooni. 2009. aasta ühise seisukoha iga-aastases hinnangus pööras nõukogu erilist tähelepanu demokraatia, inimõiguste ja põhivabaduste printsiipidele.

Selle aasta juunikuu järeldestes kinnitasime selgelt, et nimetatud küsimused jäävad suhetes Kuubaga ELi peamisteks prioriteetideks. Eelkõige nõudis nõukogu tungivalt, et Kuuba valitsus vabastaks tingimusteta kõik poliitvangid, sealhulgas 2003. aasta kinni peetud, ning väljendas muret vangide ja nende tervisliku seisundi üle.

Lisaks kutsus nõukogu Kuuba võime üles võimaldama viivitamata rahvusvahelistele humanitaarorganisatsioonidele juurdepääsu Kuuba vangidele. Alates poliitilise dialoogi algatamisest Kuubaga eelmisel aastal on EL poliitvangide teema tõstatanud igal kohtumisel. Nagu nõukogu järeldestes sedastatud, tuleks inimõigusi alati kõrgetasemelistel visiitidel käsitleda ning vajadusel peab osa visiidist moodustama rahumeelse demokraatliku opositsiooniga kohtumine.

Nõukogu otsustas Kuubaga dialoogi pidada, kuna see annab võimaluse arutada vastastikust huvi ja murettekitavate küsimuste, sealhulgas inimõiguste olukorra arutamiseks, kuid olukord Kuubas, eriti tõsiste tervisehäda all kannatavate vangide olukord, valmistab meile tõsist muret.

Mis puutub konkreetselt ühe vangi, keda austatud parlamendiliige mainis, olukorda, siis Euroopa Liit korraldas augustis Havannas eesistujariik Rootsi algatatud solidaarsuse manifestatsiooni. Manifestatsiooni eesmärk oli demonstreerida arreteeritud dr Darsi Ferreri perekonnale, et liit on mures, et Kuuba võimud ei järgi riiklikku kriminaalmenetluse seadust. Samamoodi jälgib eesistujariik teise vangi, Alfredo Domínguezi juhtumit ning on selle tõstatanud dialoogides Kuubaga ja me oleme kontaktis tema perekonnaga.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Ma sooviksin Cecilia Malmströmi tema suurepärase detailse vastuse eest tänada!

Härra Brechtmann Rahvusvahelisest Inimõiguste Komisjonist on mulle andnud põhjalikku teavet vanglate tingimuste kohta. Ma sooviksin lihtsalt küsida, kas nõukogu saaks uurida tingimusi, milles üksikuid vange peetakse, ja kuidas hindab nõukogu arenguid Kuubas seoses Euroopa Liidu suhetega.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – Ametlikult puudub meil sellele teabele juurdepääs, kuid rahvusvaheliste organisatsioonide, valitsusväliste organisatsioonide, kontaktide, poliitiliste parteide jne kaudu saame me teavet, ehkki natuke killustatud teavet, poliitvangide olukorra kohta. Me teame, et mõningatel juhtudel on nende tervislik olukord väga halb. Me üritame olukorra leevendamiseks teha koostööd perede ja valitsusväliste organisatsioonidega, kuid loomulikult on üheks probleemiks see, et meil on vähe konkreetset ja kinnitatud teavet.

Teine probleem seisneb selles, et väga paljusid vange peetakse vanglas ilma kohtumenetluseta ja ilma, et neile oleks mingit süüdistust esitatud. See on vastuolus Kuuba õigustega. Vangidel on õigus teada, miks nad on vangis ja milles neid süüdistatakse – see on põhiline inimõigus kõigis ühiskondades, kuid nagu teame, Kuubas see ei kehti.

Kuuba dialoog on loomulikult seotud raskustega, kuid me arvame, et hetkel on oluline seda dialoogi kooskõlas meie otsusega pidada, kuna see annab meile võimaluse teha koostööd võimudega, esitada ranget ja kindlat

kriitikat, kuid teha ka koostööd kodanikuühiskonna ja rahumeelsete dissidentidega. Me üritame seda ning arvame, et hetkel võib selline lähenemisviis toimida. Ma ei näe lähitulevikus sellega seoses drastilisi muutusi.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Austatud juhataja, minister! Kuna ma usun, et inimõiguste valdkonnas – teema, mille Bernd Posselt oma küsimuses tõstas – saame me teha paremat koostööd riikidega, kellega meil on poliitilised ja diplomaatilised suhted ning kellega me teeme finantstehinguid, siis on üllatav, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid suhtuvad Kuuba valitsuse loogilisse ja püsivasse taotlusse lõpetada USA embargo passiivselt või negatiivselt.

Seega on minu küsimus järgmine: milline on eesistujariigi suhtumine selles asjas ning kuidas peaksid liikmesriigid küsimuse lahendama, arvestades asjaolu, et 28. oktoobril esitas Kuuba ÜRO peaassambleele ettepaneku USA embargo lõpetamiseks?

Krisztina Morvai (NI). – Siin ma nüüd olen, rahumeelne dissident ühest Euroopa Liidu liikmesriigist, Ungarist. Ma tahaksin küsida teilt nõu. Kuidas oleks võimalik saavutada samasugust huvi inimõiguste olukorra vastu Ungaris, mida te näitate üles Kuuba vastu?

Ungaris on alates 2006. aasta sügisest esinenud massiliselt politsei jõhkrutsemist rahumeelsete demonstrantide kallal ning vanglas on piinatud paljusid poliitvange.

Ma esitan Kuuba poliitikutele palve pidada meie nimel läbirääkimisi ...

(President katkestas sõnavõtja)

Juhataja. – Mul on kahju, aga teie sõnavõtu kestvus on 30 sekundit ning teemaks on inimõigused Kuubas.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – Kogu Euroopa Liit on mitmel korral öelnud, et oleme ameeriklaste embargo vastu ning usume, et see ei aita kaasa lahenduse leidmisele Kuubas.

Euroopa Liit on ka öelnud, et sõltuvalt inimõiguste vallas tehtavatest edusammudest oleme me valmis tegema tihedamat koostööd Kuubaga, sealhulgas kaubanduses.

Kuid hetkel ei ole võimalik selles valdkonnas edu saavutada, arvestades edusammude puudumist inimõiguste ja demokraatia austamise vallas ning poliitvangide arvu. Kuuba võimud peavad näitama, kas nad tahavad et konkreetseid edusammud pädiks nende suhteid meiega. Kahjuks pole siiani erilist edasiliikumist toimunud.

Juhataja. – Ma oleksin tänulik, kui parlamendiliikmed peaksid kinni infotunni reeglitest, mille kohaselt tuleb täiendavad küsimused esitada 30 sekundi jooksul ja püsida esitatud küsimuse teemas.

Küsimus nr 2, mille esitas **Marian Harkin** (H-0305/09)

Teema: Eakate väärkohtlemine

Hinnanguliselt on üle 10% eakatest kogenud ühel või teisel moel füüsilist, psühholoogilist ja vaimset väärkohtlemist või rahalist ärakasutamist kas koduses keskkonnas või hooldusasutustes, ning rahvastiku vananemise tõttu on ette näha selle arvu suurenemist. Milliseid samme kavatses eesistujariik Rootsi astuda, et täita võetud kohustust edendada Euroopa tasandi koostööd ja meetmeid eakatele pakutavate hooldusteenuste kvaliteedi parandamiseks ja eakate väärkohtlemise ennetamiseks?

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Marian Harkin on tõstatanud väga asjakohase teema, arvestades, et eakate osakaal meie rahvastikus aina suureneb. Sellekohased meetmed kuuluvad peamiselt liikmesriikide pädevusse ning ühendus saab liikmesriikide tehtud tööd vaid toetada ja täiendada.

Kuid eesistujariik Rootsi sooviks sellele teemale pöörata teatavat tähelepanu ning me teeme kõik, mis meie võimuses, et parandada eakate hooldusteenuste kvaliteeti ning võidelda eakate väärkohtlemise vastu. Sellega seoses tahaksin teile meenutada kuu aega tagasi Stockholmis peetud terve ja väarika vananemise konverentsi. Konverentsil osales 160 inimest 27 riigist. Osaluse määr oli kõrge. Esindatud olid komisjon ja liikmesriigid, tervishoiu- ja sotsiaalministeeriumide ametnikud ning mitmed vabatahtlike organisatsioonid.

Eesmärk oli esile tõsta just neid probleeme, mille kohta austatud parlamendiliige küsimuse esitas: mida teha tervishoiu- ja hooldusteenuste sektorite vahelise suurema koostöövajadusega, et rahuldada meie eakate kodanike vajadusi? Eesistujariik tahab, et nõukogu võtaks selles küsimuses vastu järeldused 30. novembril tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervishoiu ja tarbijakaitse nõukogus. Järelduste projektis on seatud eesmärk teha sügavamat ja tihedamat koostööd terve ja väarika vananemise valdkonnas, muu hulgas liikmesriikide vahel

teabevahetamise kaudu. Komisjonil palutakse samuti tungivald koostada eakate vääriskuse, tervise ja elukvaliteedi tagamise tegevuskava.

Tahaksin ka osutada, et nõukogu võttis selle aasta juunikuus vastu järeldused pealkirjaga „Võrdsed võimalused naistele ja meestele: aktiivseks ja väärisk vananemine”, et soodustada kvaliteetsete hooldusteenuste osutamist eakate koduhoolduses, võttes arvesse eakate meeste ja naiste konkreetseid vajadusi.

Mis puutub konkreetsete eakate väärkohtlemisse, siis nõukogu direktiiviga 2000/78/EÜ on vanuseline diskrimineerimine töökohal juba keelatud. Komisjon on teinud ettepaneku, et selles direktiivis sätestatud kaitset tuleks laiendada muudele valdkondadele, näiteks sotsiaalkindlustus, tervishoid, sotsiaaltoetused, haridus, õigus tarbida tooteid ja kasutada teenuseid, eluase jne.

Ettepaneku mitmed osad on pühendatud eakate väärkohtlemisele. Ettepanek käsitleb kodus hooldusteenuste osutamist, hooldusasutusi ja tervishoiuteenuseid. Keelatakse ahistamine, mis on üks diskrimineerimise vorme ja mida määratletakse kui käitumist, mille eesmärk on „isiku vääriskuse alandamine ja häiriva, ähvardava, vaenuliku, halvustava, alandava või solvava õhkkonna loomine”.

Hetkel on see ettepanek nõukogus arutlusel ning Euroopa Parlament on selle kohta oma arvamuse juba andnud. Ettepaneku heakskiitmine nõuab nõukogu ühehäälset. Loomulikult ei saa me ette rutata nõukogu arutelu tulemustest, kuid tahaksin sellegipoolest öelda, et teeme kõik, mis meie võimuses, et kehtestada õigusaktid, mis täielikult kooskõlas Euroopa Parlamendi arvamusega aitaksid kõrvaldada kõik eakate väär- ja halva kohtlemise vormid.

Loomulikult oleme kindlalt seisukohal, et mitte keegi ei pea kannatama ahistamise või väärkohtlemise all, kõige vähem eakad, kes sõltuvad teiste inimeste hooldusest.

Marian Harkin (ALDE). – Eesistuja Malmström, ma tänan teid läbimõeldud vastuse eest! Kooskõlas komisjoni teatisega 2008. aastast tuleb seoses ressurside, väljaõppe ning hooldusteenuste osutajate toetamisega kehtestada sobivad tingimused. Ma olen sellega täielikult nõus ning saan ka aru, et see küsimus kuulub liikmesriikide pädevusse.

Kuid on valdkondi, kus EL saab aidata. Üks neist on kogu piirilese dimensiooni valdkond. Tahtsin lihtsalt teada, mida arvate ametliku struktuuri loomisest teabe vahetamiseks piiriüleste tervishoiutootajate, antud juhul hooldusteenuste osutavate isikute vahel.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – Ma tänan parlamendiliiget esitatud ettepaneku eest! Kuulen sellest esimest korda. See tundub olevat hea algatus, kuid pean selle edastama asjaomastele ministritele ning tõstatama selle aruteludes. Võib-olla saaksime selle juurde hiljem tagasi tulla.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Euroopa Liidu elanikkond vananeb. Eakatele on vaja luua erilised tingimused nii meditsiiniabis kui ka neile ehitistes ja ühiskondlikus transpordis sobivate vahendite korraldamisega. Rootsil on pikaajaline sotsiaalpoliitiline traditsioon. Missuguseid ettepanekuid arutate teiste liikmesriikidega, et parandada eakate elutingimusi kogu Euroopa Liidus?

Seán Kelly (PPE). – Eesistuja, Marian Harkin esitas väga olulise küsimuse ja te vastasite sellele väga hästi, kuid küsimust laiendades, siis tänapäeval loetakse üldiselt vanuseliseks diskrimineerimiseks vanust alates 65ndast eluaastast. Kas te kaaluksite esitada soovitus tõsta üleliiduliselt pensioniiga või kehtestada see paindlikult, lubades järk-järgulist pensionile minekut alalise asemel, nagu see praegu paljude inimeste puhul on juhtunud? See aitaks tohutult kaasa elukvaliteedi parandamisele ning tagaks eakate suurema austamise.

Juhataja. – See läheb teemast natuke mööda, kuid ma luban ministril otsustada, kas ta tahab sellele vastata või mitte.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – Austatud parlamendiliikme esimesele küsimusele on vastus „jah”, eriti kuna meil on neid küsimusi vaja arutada.

Trio, s.t eesistujariigid Prantsusmaa, Tšehhi Vabariik ja Rootsi leppisid kokku tervise ja eakatega seotud küsimuste dialoogi tugevdamises. Näiteks on toimunud Alzheimeri tõbe käsitlev konverents. Samuti peeti kuu aega tagasi eakate vääriska kohtlemise konverents, mida juba mainisin. See oli võimalus seda küsimust arutada ning selle järeldused tulevad arutlusele novembri lõpus EPSCOs, kus me võtame loomulikult arvesse ka Euroopa Parlamendi raportit.

Mis puutub pensioniikka, siis selle üle otsustab iga liikmesriik eraldi, kuid Lissaboni strateegia – ja vähemalt kordki mitte Lissaboni lepingu – aruteludes selle kohta, kuidas suurendada majanduskasvu, arengut ja tööhõivet ning kuidas toimida eesseisvate demograafiliste muutuste korral, on kindlasti tegu küsimusega, mida tuleb arvesse võtta, s.t kuidas ära kasutada eakate pädevust ja kogemusi ja kuidas võimaldada neil tööelus jätkata. Nõukogu pädevuses ei ole otsustada, mis vanuses see täpselt juhtuma peaks, vaid see peaks pigem julgustama oma liikmesriike täielikult oma tööjõudu ära kasutama.

Juhataja. Küsimus nr 3, mille esitas **Olle Schmidt** (H-0310/09)

Teema: Eritreas vangistatud Rootsi ajakirjanik Dawit Isaak

Vastavalt Rootsi meedias avaldatud teadeannetele on Eritreas 2001. aastal vangistatud Rootsi kodanik Dawit Isaak paigutatud ümber teise vanglasse. Teadeannete kohaselt ei ole sellest vanglast keegi elusana lahkunud. Dawit Isaaki peetakse juba peaaegu kaheksa aastat paariariigis kohutavates tingimustes kinni, ilma et oleks üldse teada, miks ta sellisel julmal viisil vangistati ning perekonnast ja sõpradest lahutati ning teda tööst eemal hoitakse. Seni on kõik tema vangistusest vabastamiseks tehtud katsed nurjunud. EL peaks tegema rohkem. Isaak on ka ELi kodanik. Kui midagi ette ei võeta ja ei Rootsi ega EL saavuta isegi seda, et Eritrea president juhtumit vähemalt tõsiselt arutaks, on oht, et Dawit Isaak vangistuses sureb.

Mida kavatseb eesistujariik Rootsi teha, et Dawit Isaaki juhtumit käsitletaks ELis kõige kõrgemal tasandil?

Kas on õigustatud, et Eritrea saab ELi toetusi, kuigi ta rikub nii häbematult põhilisi inimõigusi?

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Kaheksa aastat tagasi võeti Eritreas kinni Rootsi-Eritrea ajakirjanik Dawit Isaak, kes vangistati. Teda peetakse ilma kohtuta ja süüdistust esitamata vangis. Tema perel, Rootsi võimudel ega rahvusvahelistel inimõiguste organisatsioonidel ei lubata teda külastada.

Õnnetuseks ei ole viimastel aastatel olnud mingeid märke Eritrea inimõiguste olukorra paranemisest. Vastutus selle olukorra eest lasub täielikult Eritrea valitsusel. Eritrea siseriikliku ja rahvusvahelise õiguse kohaselt võetud inimõiguskohustuste jätkuv rikkumine teeb ELile suurt muret.

Eriti teeb meile muret poliitvangide küsimus ning sõnavabaduse puudumine. EL on korduvalt Eritrealt nõudnud kõigi poliitvangide, s.h Dawit Isaaki tingimusteta vabastamist. 18. septembril 2009. aastal tegi eesistujariik Euroopa Liidu nimel väga selge avalduse, milles me kordasime oma nõudmist vabastada tingimusteta kõik poliitvangid ning sedastasime, et Eritrea tegevus on selgelt vastuolus ÜRO kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise paktiga, mille Eritrea on ratifitseerinud.

Kahjuks ei ole Dawit Isaaki juhtum lahendust leidnud, kuid see on jätkuvalt ELi, eesistujariik Rootsi ja Rootsi valitsuse tipp-prioriteetide seas. Me ei jäta oma jõupingutusi enne, kui Dawit Isaak humanitaarsetel põhjustel vabastatakse ja ta taasühineb oma perekonnaga. Ma kinnitan teile, et tõstatame Asmaras tema juhtumi ja tema kaasvangide olukorra teema kõige kõrgemal tasandil.

Inimõigused on ELi ja Eritrea vaheliste suhete võtmelement. Me oleme valmis abistama Eritrea valitsust inimõiguste olukorra parandamisel. Mis puutub abisse, siis selle andmisel lähtutakse ja see sõltub Cotonou lepingu tingimustest. Kõnealune leping käsitleb nii inimõigusi kui ka poliitilist dialoogi surve avaldamiseks eesmärgiga kutsuda esile muutusi. Tegemist on jätkuva protsessiga, milles edasimineku on olnud ahastamapanevalt aeglane, kuid me loodame, et see on vahend, mida me saame edusammude saavutamiseks kasutada.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Mul ei ole vajadust anda teile Dawit Isaakiga seotud kohutava juhtumi kohta lisateavet. Ma tean ka, et minister Malmström on sellele juhtumile äärmiselt pühendunud.

Minu teada on Dawit Isaak ainus ELi kodanik, kes on vangistatud sõnavabaduse õiguse teostamise eest. Kas ei peaks siis EL tulema kokku ja tegema spetsiaalse ühisavalduse Dawit Isaaki kohta? Kas spetsiaalse avalduse teemat ei peaks nõukogus arutama? Võib-olla peaks Cecilia Malmström või keegi teine minema Eritreasse ja üritama Dawit Isaaki ja ka president Isaias Afewerikiga kokku saada? Ma loodan, et nii läheb, sest minu arvates on absoluutselt põhjendamatu, kuidas saab ELi kodanikku, kes ilmselt on raskelt haige ja võib vangistuses surra, aasta aasta järel ilma kohtupidamiseta vangistuses pidada.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Olle Schmidt, ma tahan öelda, et ma tõepoolest jagan teie meeletoetust ja ängistust, et see olukord on kestnud aastaid ning Eritrea võimudega ei ole võimalust kokkuleppele saada. Ma olen kindel, et nii Olle Schmidt kui ka teised parlamendiliikmed on tutvunud

raportitega Eritrea kohta ja kuulunud Eritrea presidendiga tehtud intervjuusid. Presidendiga suhtlemine ei ole kerge ning kuritarvitused on Eritreas laialt levinud.

Me jätkame tööd kõigi meile teada olevate kanalite kaudu, kuid meil ei ole võimalik pääseda vanglasse. Meil ei ole olnud võimalik teda külastada ja me ei tea, kus teda hoitakse. Loomulikult ei välista me, et me läheme Eritreasse, kui usume, et see võib meid selles asjas edasi viia, kuid vähemalt praegu ei ole mingit võimalust saada luba teda külastada või tema üle läbi rääkida või saada kokku tema Eritreas asuva perekonnaga. See on äärmiselt masendav. Me oleme esinenud selge avaldusega. Nagu Olle Schmidt ütles, on Dawit Isaak minu teada ainus ELi päritolu poliitvang, keda praegu vangis peetakse, ning me teeme tööd eri variantidega, et suurendada survet Eritrea võimudele ning et panna nad aru saama, et Dawit Isaak ja tema kaasvangid tuleb vabastada kui mitte muul, siis konventsioonide alusel, mille Eritrea ise on ratifitseerinud. Kuid selle riigiga on väga raske normaalset dialoogi pidada.

Juhataja. – Sellel teemal täiendavaid küsimusi ei ole, seega läheme edasi järgmise küsimuse juurde.

Küsimus nr 4, mille esitas **Anna Hedh** (H-0312/09)

Teema: ELi alkoholistrateegia

ELi alkoholistrateegia vastuvõtmisest möödub peagi 3 aastat. Kavas oli anda strateegiale hinnang 2009. aasta suveks. Kahjuks näib, et strateegia hindamist on otsustatud edasi lükata. Rootsi on alkoholipoliitikat alati pidanud üheks ELi tasandil toimuva koostöö oluliseks ja esmatähtsaks punktiks.

Sellest lähtudes soovin teada, kas eesistujariik Rootsi kavatseb astuda samme hindamise võimalikult peatseks toimumiseks? Kui jah, siis millal?

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Tänan teid, Anna Hedh! Ma sooviksin alustada sellest, et tuletan Anna Hedhile meelde, et eesistujariik on seadnud alkoholi- ja terviseküsimused päevakorras väga tähtsale kohale, kuna tegu on ELi strateegia rakendamisel olulise aspektiga, mille eesmärk on toetada liikmesriike alkoholist põhjustatud kahju vähendamisel.

Sellel foonil on juba toimunud kolm olulist sündmust. Esimene oli juulis Jönköpingis aset leidnud tervishoiuministrite mitteametlik kohtumine, kus pöörati erilist tähelepanu alkoholi müügle ja turustamisele ning sellele, kuidas see mõjutab noorte alkoholitarbimist. Teiseks toimus 21.–22. septembril Stockholmis alkoholi ja tervise asjatundjate konverents, mille eesmärk oli toetada ELis jätkusuutlikku, pikaajalist ning üldist alkoholistrateegiat. Konverentsist võttis osa rohkem kui 450 inimest põhimõtteliselt kõigist ELi liikmesriikidest ning osalejad toetasid kindlalt Rootsi prioriteete alkoholi ja tervise valdkonnas.

Kolmas sündmus oli 23. septembril peetud alkoholi, tervise ja sotsiaalse arengu ekspertide ülemaailmne kohtumine. Sündmuse korraldas eesistujariik Rootsi koostöös agentuuriga SIDA (Rootsi rahvusvaheline arengu- ja koostööagentuur) ja Norra tervishoiu- ja hoolekandeteenuste ministeeriumiga ning selle sponsoriks oli Maailma Tervishoiuorganisatsioon. Eesmärk oli aidata kaasa globaalse strateegia väljatöötamisele Maailma Tervishoiuassamblee järgmise aasta maikuus toimuvale kohtumisele. Kõnealusel koosolekul esitati uued järeldused seoste kohta, mis on alkoholi kuritarvitamise ja sotsiaalse arengu ning selliste nakkushaiguste nagu HIVi/AIDSi ja tuberkuloosi levimise vahel, mis on seosed, mida tuleks arvestada.

Seega vastus küsimusele „Kas eesistujariik Rootsi tagab, et strateegiat hinnatakse ilma viivitusega?“, on „Jah“. ELi strateegia vastuvõtmine 2006. aastal oli tähtis samm. Strateegia vastuvõtmisega tunnistas komisjon, et alkohol on üks põhiteguritest, mis määrab ELis tervise olukorra, ning asjaolu, et EL vastutab ohtliku ja kahjuliku alkoholitarbimise vastu võitlemise eest. Kõigi ELi tervishoiuministrite toetus 2006. aasta novembris esitatud järeldustele kinnitas seda veelgi.

Komisjon on alates 1. jaanuarist 2007 jälginud alkoholitarbimise ja alkoholist põhjustatud kahju trende ning ka alkoholipoliitika muutumist ELis. Kuigi paljudes valdkondades on tehtud edusamme, on aeg olnud liiga lühike, et hinnata täies ulatuses alkoholipoliitika mõju tervisele ja joomisharjumustele. Komisjoni esimene aruanne, mis esitati ekspertide konverentsile mõni nädal tagasi, oli ELi aruanne alkoholistrateegia hetkeseisu kohta. Tegemist on vahearuandega enne lõpparuannet, mis tuleb esitada 2012. aastal.

Eesistujariik vaatab loomulikult hetkeseisu aruande läbi ning arutab alkoholi ja tervise asjatundjate konverentsi tulemusi. Me jälgime edusamme. Samuti oleme rahastanud mitmeid uusi uurimusi eesmärgiga tagada, et alkoholiga seotud küsimused jäävad ELi päevakorras tähtsale kohale. Ühes rahastatavas uurimuses uuritakse, kuidas mõjutab alkoholi turustamine noori, teises uuritakse kümnes eri liikmesriigis alkoholi mõju eakatele ja kolmandas vaadeldakse piiriülese kaubanduse mõju liikmesriikide alkoholipoliitikale.

Praegu nõukogu töörühmas arutletavas alkoholi ja tervisega seotud järelduste projektis teeme ettepaneku, et komisjon peaks hakkama analüüsima ja kindlaks tegema alkoholi ja tervisega seotud töö järgmise etapi prioriteete, et rõhutada asjaolu, et meil on vaja vaadata kaugemale 2012. aastast, kui valmib hinnang ja lõpeb praegune alkoholistrateegia. Selle arutelu tulemusel tahab eesistujariik 2009. aasta detsembris võtta vastu nõukogu järeldused alkoholistrateegia toetamiseks.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Cecilia Malmström! Ma tean, et eesistujariik on pidanud mitmeid konstruktiivseid konverentse ning on sellele küsimusele pühendanud palju aega.

Minu küsimus oli alkoholistrateegia kohta, eelkõige seetõttu, et esitasin sama küsimuse umbes pool aastat tagasi. Tollal öeldi mulle, et alkoholistrateegiat hinnatakse enne suve. Kuna see teema ei ole päevakorda ilmunud, siis esitasingi selle küsimuse.

Alates 2001. aastast, kui eesistujariik tegi ELi alkoholistrateegia ettepaneku 2001. aastal, on palju toimunud. 2006. aastal võeti alkoholistrateegia vastu ja sellest ajast saadik on palju juhtunud. Näiteks on mõned liikmesriigid vanusepiirangut tõstnud, mõned on alandanud alkoholimakse ning mõned vähendanud veres alkoholi sisaldumise piirmäära. Mul on selle üle väga hea meel. Ma oleksin soovinud, et eesistujariik oleks reklaami osas natuke kaugemale läinud, kuid mul on sellegipoolest hea meel, et nüüdseks on tehtud uurimus reklaami, alkoholi ja noorte kohta.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Tänan teid toetuse eest selles küsimuses! Me oleme tõepoolest püüdnud esile tõsta seda küsimust, mis loomulikult moodustab selle raamistiku, milles EL töö teeb: konverentside korraldamine, uurimuste läbiviimine, edasiliikumise tagamiseks ajakavade kehtestamine ning järgnevate eesistujariikide kaasatuse tagamine. Mul on hea meel, et me suutsime tuua selgust seoses tekkinud arusaamatusega. Kavatsus oli koostada vahearuanne, mis on loomulikult täpselt sama tähtis ja millega me tutvume ja mida me analüüsime, kuid lõpphinnang esitatakse 2012. aastal. Vahepealsel ajavahemikul seisab ees tohutu töö ning ma võin kinnitada, et ka paljud liikmesriigid teevad tohutut tööd, kuna kõigis liikmesriikides ollakse teadlikud alkoholi kuritarvitamise mõjust tervisele.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Minister, ELi tasandil on surmaga lõppenud liiklusavariide arv langemas, kuid järgmiseks aastaks ei saavutata seotud ambitsioonikat eesmärki. Peamine põhjus on seotud alkoholiga. On riike, kus enesetappude arv on õdvastavalt kõrge, milles on jällegi süüdi alkohol.

Kas te ei arve, et peaksime kogu ELis Skandinaavia näitel karmistama juba niigi rangeid alkoholipoliitika meetmeid? Eriti on vaja piirata tarbimist noorte seas. Kas Rootsi sooviks seda algatada?

Catherine Stihler (S&D). – Ma tahan juhtida ministri tähelepanu asjaolule, et Šotimaal, mille valijaid ma esindan, toimub praegu arutelu alkoholitoodete miinimumhindade üle. Tahaksin kasutada seda võimalust ja küsida ministrilt, kas nõukogus on arutatud alkoholitoodete miinimumhinna küsimust. Šotimaal on arutelu väga laialdane ning mulle pakkus huvi, mis on nõukogu seisukoht ja kas seda üldse arutatakse.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – Üks EÜ alkoholistrateegia viiest prioriteedist on just nimelt alkoholist põhjustatud liiklusõnnetustega seotud vigastuste ja surmajuhtumite vähendamine. Kuid, nagu austatud parlamendiliige ütles, on tegu väga tõsise probleemiga, mis põhjustab tohutuid õnnestusi ja toob kaasa ka majanduslikke kulusid.

Komisjon on soovitanud kehtestada kogemusteta ja kutselistele autojuhtidele madalam maksimummäär, kusjuures riigid, mis juba rakendavad piirmääre, ei tohiks neid alandada. Selle kohta on koostatud soovitus ja me teeme liikmesriikidega koostööd.

Paljud riigid juba rakendavad kõnealust soovitust ning selle teema arutamiseks on korraldatud hulgaliselt teadlikkust tõstvaid tegevusi.

Ma ei ole teadlik, et hetkel toimuks hindade üle arutlusi. Võimalik, et toimub. Ma küsin seda oma kolleegilt tervishoiuministrilt, kes selle eest vastutab, kuid ma arvan, et sellel konkreetsetel teemal ei toimu hetkel arutelusid.

On palju muid alkoholiga seotud küsimusi, millega praegu tegeletakse, kuid hetkel antud küsimus ei sobi, sest see ei ole loomulikult ELi pädevuses.

President. – Juhataja. Küsimus nr 5, mille esitas **Justas Vincas Paleckis** (H-0316/09)

Teema: Gaasijuhtmete keskkonnaaspekt

Euroopa Liidus pööratakse suurt tähelepanu ELi suunas ehitatavate uute gaasijuhtmete (Nabucco, Põhja-Euroopa ja Lõuna-Euroopa gaasijuhtmete) keskkonnaaspektidele. Läänemere põhja paigaldatav Põhja-Euroopa gaasijuhe on erakordne projekt nii oma suuruselt kui ka Läänemere piirkonna keskkonnale avalduda võivate tagajärgede poolest.

Milliseid keskkonnaohte näeb eesistujariik Rootsi gaasijuhtmete ehitamise juures ning milliseid meetmeid ta kavandab nende kõrvaldamiseks?

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Nord Stream on nii oma suuruse kui ka võimalike tagajärgede poolest Läänemere piirkonnas ainulaadne projekt. Nõukogu on teadlik keskkonnaaspektidest, mis on Nord Streami gaasijuhtme projektiga seoses muret tekitanud ning on hoolikalt arvesse võtnud Euroopa Parlamendi resolutsiooni Läänemerele kavandatud Venemaad ja Saksamaad ühendava gaasijuhtme keskkonnamõju kohta, mis võeti vastu eelmise aasta juulikuus.

Kõik ELi liikmesriigid ja Euroopa Ühendus on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1991. aasta Espoo konventsiooni osalised. Kõnealune konventsioon käsitleb piiriülese keskkonnamõju hindamist. Konventsioonis on mitmeid asjakohaseid pooltele siduvaid kohustusi, mille eesmärk on eelkõige tagada keskkonna mõju hindamine, nii et konsulteeritakse teiste osalistega, keda konkreetne projekt puudutab.

Nord Streami projekti mõju tundlikule Läänemere keskkonnale on äärmiselt oluline ning seda peab hoolikalt uurima. See võib mõjutada Natura 2000 alasid, kuid ka alasid, kus võib olla miine ja kuhu on uputatud keemilist laskemoona. Põhjaladestuse laialiajamine võib mõjutada merefloorat ja -fauna ning ka kalatööstust. Ohtu keskkonnale ja turvalisusele võib põhjustada see, et gaasijuhe asub oluliste laevateede läheduses.

Läänemereäärsed riigid on praeguseks rohkem kui kolm aastat teinud Espoo konventsiooni raamistikus tööd, et teha kindlaks, kuidas konventsiooniga võetud kohustused võivad mõjutada projekti teostamise viise.

Nõukogu soovib siiski rõhutada, et Nord Streami projekti puhul on tegemist eraettevõtmisega. Seega peavad projekti eest vastutavad pooled jagama mõjutatud liikmesriikide kontrolli all teavet, mis kinnitab, et projekti teostamisel peetakse kinni asjakohastest õigusaktidest.

Seega ei saa nõukogu kommenteerida Nord Streami projekti, kui seda võib tõlgendada riigisisese õigusprotsessi sekkumisena.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Minister, tänan teid väga põhjaliku vastuse eest! On ilmne, et see teema tõepoolest pakub Rootsil suurt huvi, seda enam, et Rootsi kuulub Läänemere riikide hulka. Ma tahaksin rõhutada vaid ühte asja: et me ei saa sellistele küsimustele iialgi pühendada liiga palju tähelepanu. Ma sooviksin teilt ka kinnitust, et nii see tõenäoliselt on ja et Rootsi jätkab oma eesistumisaaja jooksul pidevalt selle küsimuse jälgimist ning võtab vajalikud meetmed.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Austatud parlamendiliikmed, ma garanteerin, et täpselt seda Rootsi teebki. Me oleme väga tähelepanelikud, kui küsimus puudutab Läänemere tundlikku keskkonda, mida loomulikult ohustavad igasugused projektid, ning seega oleme kehtestanud just kõnealusele projektile väga karmid keskkonnanõuded, ning praegu tegelevad eri asjakohased ametid selle projekti analüüsimise ja kontrollimisega. See projekt ei mõjuta Rootsi territooriumit, vaid Rootsi majandustsooni ja seega oleme hoolikalt osutanud sellele, et meie võetavate seisukohtade aluseks on rahvusvahelised konventsioonid, nt Espoo konventsioon. Me ei tohi anda poliitilisi ja majanduslikke hinnanguid. Rootsi riik võib konventsioonidest lähtuda ja seda me tõepoolest teemegi.

Juhataja. Küsimus nr 6, mille esitas **Silvia-Adriana Tîcău** (H-0318/09)

Teema: Töötajate liikmesriikidevahelise vaba liikumise takistuste kõrvaldamine

Nõukogu eesistujariik Rootsi tunnustab, et praeguses majanduskriisi olukorras on väga tähtis, et liikmesriigid suudaksid vastata väljakutsetele üksmeelselt, leida lahendusi majandus- ja finantskriisist väljumiseks ning eelkõige vähendada tööpuudust ja selle negatiivset mõju. Pärast 1. maid 2004 liiduga ühinenud liikmesriikide töötajate vaba liikumise praegused takistused piiravad nimetatud riikide kodanike õigusi ning võivad viia mitteametliku töötamise ja sotsiaalse dumpinguni. Nimetatud takistuste kõrvaldamine tähendab võrdväärset kaitset võõrtöötajatele ja oma riigi töötajatele. Kas nõukogu, pidades silmas eesistujariik Rootsi võetud kohustust teostada Euroopa tööturul aktiivset poliitikat ning tagada parem kohanemismõime ja suurem

liikuvus, võib nimetada konkreetseid meetmeid, mida ta kavatseb võtta selleks, et kõrvaldada kiiresti praegused takistused, mis segavad pärast 1. maid 2004 Euroopa Liiduga liitunud liikmesriikidest pärit töötajate vaba liikumist?

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Nõukogu soovib osutada sellele, et inimeste vaba liikumine on üks ühenduse õigusaktidega tagatud põhiõigustest ning see hõlmab ELi kodanike õigust elada ja töötada teises liikmesriigis.

Oma 9. märtsi 2009. aasta kohtumisel esitas nõukogu üleskutse liikmesriikidele, kes ikka veel rakendavad ajutisi meetmeid, mis piiravad vaba liikumist. Nõukogu ütles toona olemasolevale teabele tuginedes, et kõnealused liikmesriigid peavad otsustama, kas nad kavatsevad jätta piirangud kehtima. Liikmesriikidel paluti tungivalt piirangud kolmandas faasis lõpetada, kui asjaomase liikmesriigi tööturul ei ole tõsiseid häireid või selliste häirete tekkimise ohtu.

Nõukogu juhtis liikmesriikide tähelepanu ka sellele, et liikmesriikidest pärit tööjõudu tuleb eelistada väljastpoolt Euroopa Liitu saabuval tööjõule ning et üleminekuperioodil peab laienema kaitse uutest liikmesriikidest pärit kodanikele, kes kõnealuses riigis juba elavad ja töötavad. Arvesse on võetud ka pereliikmete õigusi kooskõlas eelmiste liitumiste kogemustega.

Nõukogu rõhutas tugevat eristust ja paindlikkust tööjõu vaba liikumise reeglites. Liikmesriigid on deklareerinud, et nad annavad uutest liikmesriikidest pärit kodanikele suurema juurdepääsu tööjõuturule kooskõlas oma riigisiseste õigusaktidega, et kiirendada õigusaktide ühtlustamist ühenduse õigusaktidega.

2008. aasta novembris esitas komisjon teatise tööjõu vaba liikumise mõjust seoses ELi laienemisega. Komisjon osutab, et Bulgaariast, Rumeeniast ja EL 10 liikmesriikidest pärit tööjõud on aidanud rahuldada suurenenud nõudlust tööjõu järele vastuvõtvates riikides ning seega andnud olulise panuse jätkusuutlikku majanduskasvu. Olemasolevad tõendid näitavad, et laienemisele järgnenud ELi-sisene liikumine ei ole viinud ja tõenäoliselt ei vii oluliste tööturu häireteni.

Komisjon märgib samuti, et ELi-sisest liikuvuse voo mahtu ja suunda juhib üldine tööjõu pakkumine ja nõudlus ning mitte niivõrd tööjõuturule juurdepääsu piisavad eeskirjad. Komisjon järeldeb, et liikmesriikide rakendatavad piirangud võivad tööjõuturu kohandamist edasi lükata ja isegi põhjustada nn musta tööjõu juhtumeid.

Tööjõu vaba liikumine on Euroopa Liidu jaoks tähtis prioriteet. See aitab luua juurde töökohti, nii et majandust saab isegi majanduskriisis kohandada. Tööjõu liikumine aitab vähendada ka sotsiaalset marginalismi ja vaesust.

Mis puutub tööjõu vaba liikumise üleminekuperioodi, mille kohta austatud parlamendiliige küsis, siis on liikmesriikidel õigus jätta piirangud kehtima kuni üleminekuperioodi kolmanda faasi lõpuni. Ent nõukogu usub, et üleminekureeglite kohaldamise jätkamist ei tohiks põhjendada majanduskriisiga, mille all Euroopa praegu kannatab. Isegi ajal, kui nõudlus tööjõu järele on madal, võib tööandjatel osutada keeruliseks täita töökohti oma riigist pärit töötajatega.

Nõukogu vaatab üleminekuperioodiga seotud küsimused korrapäraselt läbi. Kõige viimane läbivaatus toimus nõukogu 2009. aasta juuni kohtumisel, kui nõukogu võttis arvesse komisjoni teavet vaba liikumise mõju kohta ELi laienemise kontekstis. Komisjon teavitas nõukogu, et kolm EL 15 liikmesriigist olid enne 1. maid 2009 teatanud komisjonile tõsistest tööjõuturu häiretest või nende ohust. Saksamaa ja Austria jätkasid piirangute kohaldamist tööjõuturule juurdepääsule tööloa nõude kehtima jätmise teel, samal ajal kui Ühendkuningriik kohaldab *ex poste* registreerimise süsteemi, mis lubab töötajatel tööd alustada, kuid nõuab, et nad 30 päeva jooksul end registreeriks.

Nõukogule esitatud teabega seoses avaldas komisjon samuti, et kavatseb tagada, et liitumislepingu sätetest peetakse kinni, ja jättis endale õiguse nõuda piirangute kohaldamist jätkavatelt liikmesriikidelt selgitusi.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ma sooviksin teilt küsida, kas olete Rootsi eesistumise ajakavasse planeerinud meetmeid, mille eemärk on püüda edaspidigi veenda vabale liikumisele tõkkeid seadvaid liikmesriike nendest loobuma. Minu teine küsimus selle kohta on: kas te lisate sellise ettepaneku tööjõu vabale liikumisele seatud tõketest loobumise kohta Rootsi eesistumise järeldustesse?

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Ma sooviksin austatud parlamendiliiget tänada. Kõik praeguse trio liikmed, s.o eesistujariigid Prantsusmaa, Tšehhi Vabariik ja Rootsi on oma järeldustes kinnitanud, et

laienemisega on ELile kaasnenud suured eelised, see on toonud kaasa majanduskasvu ning mitte miski ei viita tõsistele majandushäiretele.

Meil on komisjoniga paika pandud üleminekureeglite korrapärase läbivaatamise mehhanism. Läbivaatustevahelisel perioodil võime loomulikult kutsuda liikmesriike üles võtma meetmeid, mis on vajalikud diskrimineerivate õigusaktide kõrvaldamiseks ning selleks, et tagada kõrge kvalifikatsiooniga tööjõu kasutamist kogu ELis, kuid puhtalt õiguslikke aspekte käsitleb nõukogu koos komisjoniga. Nagu ma enne ütlesin, leidis selline läbivaatus aset varem sellel aastal.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Küsimuse esitanud kaasparlamendiliige keskendus oma märkustes loomulikult olukorrale nendes liikmesriikides, kus osa elanikkonnast rändab töö otsinguil riigist välja. Ma mõistan seda.

Ent vastandina on Austria nagu Saksamaagi riik, kuhu toimub massiline sissekäik ning sellel on õigus taotleda üleminekuperioodi pikendamist kuni tööjõuturu täieliku avamiseni. Põhjused on selged. Ümberpaiknemise ja jaotumise negatiivse mõju, mille tulemuseks on olulised erinevused sissetulekutes, eriti tööjõuturu praegusi raskusi arvestades, ning sissekäike suurendamise tagajärjel on tööjõuturg märkimisväärselt ülekoormatud, mis viib sotsiaalsete pingeteni, mida kõik sooviksid vältida.

Seetõttu on minu küsimus järgmine: kas kavandatavates asjakohastes lahendustes kavatakse tunnistada Austria ja Saksamaa probleeme?

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Majanduskriis ja töötus on loomulikult avaldanud negatiivset mõju kõigile ELi liikmesriikidele. Numbrites võib olla väikseid erinevusi, kuid kõiki riike on tabanud ränk hoop. Iga riik võib kehtestada üleminekureglid, mida näiteks Austria on ka teinud, ning neid reegleid on võimalik erimenetlusega pikendada, kui komisjonile esitatakse vastavad põhjendused. Mul puudub piisav teave selle kohta, missugune olukord Austrias täpselt on. Ma ei tea, kas seal on probleemid suuremad kui mujal. Nagu ütlesin, on kõigil liikmesriikidel tööjõuturuga seoses väga suuri probleeme.

Komisjon sedastab oma aruandes, et puuduvad märgid sellest, et vaba liikumine oleks liikmesriikides põhjustanud tööjõuturu häireid. Minu kodumaal, Rootsis, kus töötuse tase on samuti väga kõrge, pole me näinud mingit seost vaba liikumise ja töötuse vahel. Teistest ELi liikmesriikidest saabunud inimesi on tervitatud ja nad on sulandunud tööjõuturгу.

Juhataja. Küsimus nr 7, mille esitas **Nikolaos Chountis (H-0319/09)**

Teema: Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri (Frontex) lennukite häirimine Türgi poolt

Alates 2009. aasta maikuust on registreeritud kuus juhtumit, kus Türgi häiris Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri (Frontex) lennukeid kas oma lennukitega või raadioside kaudu. Viimane juhtum registreeriti 8. septembril 2009, kui kahe läti piloodi juhitud Frontexi helikopter lendas Kosi saarelt Samose saarele. Kui helikopter oli jõudnud Farmakonísi saare kohale, sai ta Datçal asuvast Türgi radarijaamast sõnumi, milles tal paluti piirkonnast lahkuda ja esitada lennuplaan.

Kas nõukogu on sellest vahejuhtumist teadlik? Kuidas ta seda kommenteeriks? Milliseid meetmeid kavatseb ta Türgi suhtes võtta?

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Jah, nõukogu on parlamendiliikme osutatud intsidentidest teadlik. Eesistujariik sooviks öelda, et kandidaatriigina peab Türgi kooskõlas asutamislepingutega jagama Euroopa Liidu väärtusi ja eesmärgid. ELi liikmeks saamisel kehtib ülioluline ja tähtis nõue järgida heanaaberlikke suhteid ning lahendada konfliktid rahumeelselt. EL on läbirääkimiste raamistikus ja vastavalt asjakohastele nõukogu järeldustele tungivalt soovitanud hoiduda Türgil igasugustest ähvardustest, konfliktide allikatest ning meetmetest, mis võivad kahjustada häid suhteid ja takistada vaidluste rahumeelset lahendamist.

Ma tahaksin austatud parlamendiliikmele kinnitada, et EL on süstemaatiliselt tõstatanud heanaaberlike suhete teemat, viimati assotsieerimisnõukogu koosolekul 19. mail ja ELi nn troika ja Türgi poliitiliste liidrite kohtumisel Stockholmis selle aasta juulis.

Mis puutub konkreetselt Frontexi lennukiga juhtunut, siis tahaksin mainida, et Frontex koordineerib mitmeid ühisoperatsioone ja pilootprojekte. Need annavad olulise panuse liidu mere-, maa- ja välispiiri kaitsesse.

Poseidon 2009 on üks sellistest operatsioonidest, kus võõrustajaks on Kreeka. Eesmärk on hoida ära lubamatud piiriületused isikute poolt, kes saavad Türgist või Põhja-Aafrika riikidest või läbivad Türgit või Põhja-Aafrika

riike ja üritavad jõuda Kreeka rannikule. Austatud parlamendiliige loomulikult teab seda. Poseidoni raames paigutatakse Euroopa õhuruumi tehnilisi vahendeid Kreeka saarte piiride kohal. Türgit on loomulikult operatsioonist teavitatud.

Mis puutub Frontexi ja pädevate Türgi asutuste koostöösse, siis käivad läbirääkimised töömeetodite üle. See on väga positiivne. Leping hõlmaks teabevahetust ning annaks Türgi võimudele võimaluse osaleda Frontexi ühisoperatsioonides. Seda laadi töö võib osutuda oluliseks ebaseadusliku sissekäimise vältimisel ning võib aidata kaasa heanaaberlike suhete paranemisele.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Austatud juhataja, minister! Ma soovin veel kord kinnitada, et hindan teie siiraid pingutusi meie küsimustele vastamisel, kuid selle põhjal, mis te ütlesite, võin öelda, et ilmselgelt ei ole te selle intsidendiga kursis. Me teeme Türgiga koostööd, kuid te ei andnud mulle selget vastust ja seetõttu soovin ma keskenduda sellele – ja kordan oma küsimust –, kas Frontexi missiooni ajal rikuti Türgi õhuruumi, nagu Türgi väidab.

Põhjus, miks ma seda räägin on see, et vastavalt sellele korrale uurime me, kas Türgi vaidlustab Kreeka suveräänsed õigusi. Lisaks, kas võin teile meenutada, et oma hiljutisel visiidil Kreekasse väitis Frontexi tegevdirektori asetäitja Gil Arias Fernandez, et selliseid rikkumisi ei ole olnud ja viitas pilootide aruannetele antud juhtumiga seoses. Niisiis tagasi minu küsimuse juurde: kas Frontexi missioon pani toime Türgi väidetavad rikkumised ning mida te selles osas kavatsete ette võtta?

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Eesistujariik Rootsil on väga raske täpselt kindlaks teha, millal rikkumine on aset leidnud ja millal mitte. Meile on mitmel korral edastatud Kreeka kolleegide mure. Oleme seda arutanud ning samuti oleme kutsunud Türgi võime ja meie Türgi kolleege üles läbirääkimistele ning neid ka pidanud. Oleme ka soovitanud tungivalt teha tööd heanaaberlike suhete parandamiseks. Eesistujariigil on väga keeruline täpselt kindlaks teha, kas rikkumine on aset leidnud või mitte. Seda reguleerivad loomulikult rahvusvahelised konventsioonid ja tegemist on kahepoolse vaidlusega kahe liikmesriigi vahel.

Juhataja. – Krisztina Morvai, andsite märku, et soovite jälle sõna võtta. Kui soovite teemat täiendada, siis on teil sõnavõttuks 30 sekundit.

Krisztina Morvai (NI). – Austatud juhataja! Paistab, et te loete mu mõtteid, sest ma ei ole andnud märku, et soovin sõna võtta, kuid tahaksin vabandada, et raaskasin 20 sekundit sellest väga elavast, ääretult demokraatlikust arutelust, et esitada niivõrd ebaoluline küsimus, mis käsitleb liikmesriigis aset leidvat massilist politsei jõhkrutsemist ning poliitvange. Ma tõepoolest vabandan.

Juhataja. – Kui teil on küsimusi, siis peaksite selle esitama tavakohasel viisil kirjalikult ja kui küsimus on asjakohane, siis sellele vastatakse. Paljud parlamendiliikmed ootavad täna oma küsimustele vastuseid ning austusest nende vastu tahame korrast kinni pidada.

(Küsimus nr 8 jäeti välja, kuna küsimuse esitaja ei viibinud saalis)

Küsimus nr 9, mille esitas **Mairead McGuinness** (H-0325/09)

Teema: Määruse (EÜ) nr 1/2005 läbivaatamine

Kas nõukogu võiks selgitada, mida eesistujariik arvab loomade kaitset vedamise ajal käsitleva määruse (EÜ) nr 1/2005 läbivaatamisest? Kas eesistujariik pöörab tähelepanu läbivaatamise võimaliku mõju kõigile aspektidele?

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Täna teid küsimuse eest! Nõukogu jagab loomulikult parlamendiliikme muret seoses loomade heaoluga. Septembris vastas eesistujariik Marian Harkini sarnasele küsimusele ja avaldas siis, et eesistujariik Rootsi üks eesmärke on julgustada arutelu loomade heaolu teemal ning antud küsimus on meie eesistumise üks prioriteetidest.

Nõukogu 7. septembri kohtumisel teatas komisjon, et ettepaneku projekt loomade kaitset vedamise ajal käsitleva määruse (EÜ) nr 1/2005 läbivaatamiseks esitatakse niipea kui võimalik. Samal kohtumisel kogus nõukogu kokku delegatsioonide seisukohad selle kohta, et elusloomade rahvusvahelise veo kontrolli ja vaatluse parandamiseks – näiteks satelliitnavigatsioonisüsteemide abil – on vaja uusi akte. Asjakohane satelliitnavigatsioonisüsteem võib aidata liikmesriikide asutustel teostada järelevalvet, kuna hetkel on väga keeruline meie käsutuses olevate vahenditega tõestada eeskirjade rikkumisi.

Määrus (EÜ) nr 1/2005 on jõuline õigusakt loomade kaitsmiseks kaubaveo ajal, kuna selles määratletakse asjaomased osalised ning määratakse nende vastutus ja esitatakse lubade ja inspeksioonide kujul rangemad meetmed ning karmimad veoeskirjad.

Määruse sätteid ei käsitle loomaveo teatavaid aspekte, nimelt reiside maksimaalset arvu ja nõuded loomade puuri suurusele. Vastavalt määruse artiklile 32 tuleb need aspektid ära näidata aruandes, mis tuleb esitada iga nelja aasta järel, ning aruandele võib lisada uue ettepaneku.

Eesistujariik võib kinnitada, et kohe kui komisjon esitab ettepaneku määruse läbivaatamiseks, uurime me seda viivitamata. Seda ei ole veel juhtunud, kuid ettepaneku laekumisel uurime seda ning me jagame parlamendiliikmete huvi kõnealuse määruse läbivaatamiseks.

Mairead McGuinness (PPE). – Tänan teid põhjaliku vastuse eest!

Ma jagan muret loomade heaolu üle, kuid tahan realistlikku määrust, mis lubab ka seaduslikku ja nõuetekohaselt kontrollitud kauplemist loomadega, ning ma julgen soovitada, et meil ei ole vaja lisamäärust. Meil on vaja rakendada täht-tähele olemasolevaid õigusnorme ning ma arvan, et teie kommentaarid navigatsiooni jms kohta olid selles arutelus abiks. Laskem end teadusel juhtida!

Ma paluksin teil keskenduda ehk hobuste veole. See on konkreetne probleem ja selles valdkonnas ei täideta õigusnorme. Võib-olla kommenteeriksite seda?

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – Ma ei ole ekspert loomaveo hobuste sektori osas, kuid ma kuulasin teie ettepanekut ja ma võtan selle arvesse.

Olen teiega nõus, et tavaliselt, nagu tihti juhtub, ei täideta eeskirju piisavalt ning alati pole vaja uut määrust. Komisjoni ettepaneku laekumisel vaatame selle läbi ja hindame seda ning otsustame, kas on vaja lisameetmeid või piisab eeskirjade tugevdamisest, nagu te ütlesite. Nii et tuleme selle küsimuse juurde tagasi kohe, kui saame kätte komisjoni ettepaneku.

Seán Kelly (PPE). – Jätkuks kolleeg McGuinnessi küsimusele: saareriigina sõltub Iirimaa loomade meritsi veost ning paljude selle sektori inimeste arvates on kehtivad ja ettepanud piirangud liiga kulukad. Kas te võtaksite läbivaatamisel seda arvesse? Vastasel juhul, kui elusloomade vedu ei toimu, siis saavad tehased tekitada mõnusa kartelli, millega surutakse hindu veelgi allapoole ning aina rohkem inimesi peavad talupidamise lõpetama.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – Ma saan Iirimaa keerulisest olukorrast aru, sest olete saareriik ning transpordist sõltuv.

Ma arvan, et igasuguse õigusloome puhul on eelkõige tähtis, et meie muredega arvestatakse. Teame, et meie kodanikud avaldavad survet tagada loomade heaolu ning loomulikult peab see toimuma nõuetekohaselt ning juba tehtule hinnangut andes. Kas normid on piisavad? On need vajalikud? Kas oleks vaja kehtestada lisaks uusi norme? Kas meil on vaja rakendamist? Me peame seda kõike arvestama enne, kui saame asuda uute määruste koostamisele.

Ma olen kindel, et aruteludes liikmesriikidega on kõigil võimalus anda oma panus arutellu, kirjeldades konkreetset olukorda oma riigis.

(Küsimus nr 10 jäeti välja, kuna küsimuse esitaja ei viibinud saalis)

Küsimus nr 19, mille esitas **Seán Kelly** (H-0357/09)

Teema: sport komisjoni haldusalas

Et ülekaaluliste laste arv ELi 27 liikmesriigis suureneb ja et elukestev terviseedendus on seoses ELi rahvastiku vananemisega väga tähtsal kohal, tuleb tervitada seda, et Lissaboni lepinguga saab EL pädevuse ka spordivaldkonnas. Kas seoses sellega, et Lissaboni lepinguga tõuseb sport tähtsamale kohale, toetaks nõukogu võimalikku algatust, mis näeb ette spordivaldkonna ühest andmist mõne ametisse asuva voliniku haldusalasse?

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – Täna sõltub sport ELi õigusaktide kehtestamisest ning austatud parlamendiliige on osutanud õigesti, et Lissaboni lepingu jõustumisel saab EL õigusliku aluse, mis võimaldab tal anda panuse Euroopa spordiga seotud küsimuste edendamiseks, võttes arvesse spordi eripära, spordirajatisi – vabatahtliku tegevuse alusel – ja spordi ühiskondlikku ja hariduslikku funktsiooni.

Kuid nõukogu ei saa võtta seisukohta järgmise komisjoni sisemise korralduse osas, mille üle otsustamine on lepingu kohaselt komisjoni presidendi pädevuses.

Nõustun, et sport ja tervis käivad käsikäes. Sporditegevusega edendatakse samuti sotsiaalset ühtekuuluvust, demokraatiat ja isikuarengut. Kindlasti on sport ka meelelahutus, mängib siis kohalik jalgpalliklubi või toimuvad rahvusvahelised võistlused.

Olen veendunud, et vaba ja sõltumatu spordiliikumine kannab ühtlasi vastutust ka sellistes ühiskonnaga seotud asjades nagu rahvatervis ning demokraatlike väärtuste kaitsmine.

Eesistujariik Rootsi peab spordipoliitikat esmajoones iga riigi siseküsimuseks. Samuti peab olema ettevaatlik uute ettepanekute ja kavadega, mis laiendavad ELi tasandil poliitikat viisil, mis võib kahjustada niigi hästitoimivaid süsteeme, mida kodanikuühiskond on aastate jooksul loonud.

Sejn Kelly (PPE). – Tänan teid väga esiteks selle eest, et võtsite mu küsimuse vastu: ma hindan seda kõrgelt! Samuti tänan teid põhjaliku vastuse eest! Minu arvates visandasite te spordi väärtuse, eriti selle tervisega seotud väärtuse väga hästi ja ma olen kindel, et Lissaboni lepingu jõustumisel saame koos tagada, et spordi kui Euroopa Liidu pädevusse kuuluva valdkonna osaks langeb õiglane osa edendus- ja reklaamitegevusest.

Mairead McGuinness (PPE). – Tänan teid küsimuse vastuvõtmise eest, kuna kolleeg Kelly on väga tagasihoidlik ja jättis mainimata, et ta on Iirimaa tähtsaima spordiorganisatsiooni, Gaeli Spordiassotsiatsiooni endine president ja sellest siis ka tema huvi spordi vastu. Ta on selles osas olnud väga häbelik, aga ma arvasin, et peaksite seda teadma.

Juhataja. – Tänan teid väga selle teabe eest.

Sellega on infotund lõppenud.

– Küsimustele, millele ajapuuduse tõttu ei jõutud vastata, vastatakse kirjalikult (vt lisa).

11. Parlamendiliikme puutumatus (vt protokoll)

12. Parlamendi komisjonide ja delegatsioonide koosseis (vt protokoll)

13. SIS II ja VIS arengu hetkeseis (esitatud resolutsiooni ettepanekud) (vt protokoll)

14. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

15. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 19.05)